

DIARI DE GIRONA

Edita: Editorial Gironina, S.A.
Redacció i administració:
C/ Comerç, s/n - Tel. 47 62 77 / 78
FORNELLS DE LA SELVA

Drumenge,
3 de gener de 1988
Director: Jordi Bosch i Molinet
Número: 13.811
Preu: 100 pessetes

El Consell Comarcal de la Garrotxa vol recuperar Beget i Bassegoda

Pàgina 9

L'església de Sant Esteve d'Olot podria ser declarada monument d'interès històrico-artístic

Pàgina 9

Palamós invertirà mil cinc-cents milions de pessetes en la construcció del seu port esportiu

Pàgina 10

La Generalitat presenta l'avantprojecte del nou port esportiu de Roses

Pàgina 11

Uliana Semenova juga hoy en Figueres

Nada menos que 2'12 metros de mujer

REDACCIÓN

Figueres.— Una auténtica «cumbre» soviético-norteamericana tendrá lugar hoy en Figueres, con ocasión del encuentro de baloncesto femenino entre el Valvi-Adepaf figuerense y el Tintoreto. Si en las filas ampurdaneses milita la norteamericana Pam Leake, mientras que el equipo madrileño se hizo con los servicios de la jugadora soviética Uliana Semenova, que ya ayer durante su estancia en Figueres fue una auténtica atracción. Nada menos que 2'12 de estatu-

ra suponen un auténtico «techo» en el baloncesto femenino, aún en el masculino sería una altura más que respetable.

Lo cierto es que el equipo gerundense debe apretar de firme para no verse abocado a la pérdida de categoría. Es evidente que tras el fichaje de la jugadora de la URSS es más que difícil vencer a este equipo que por primera vez milita en esta categoría. (Foto DAN I DUCH).

Página 28

Dos personas resultaron muertas al caer por un barranco en la estación de esquí la Masella

Un barcelonés perece en Blanes en un accidente de carretera

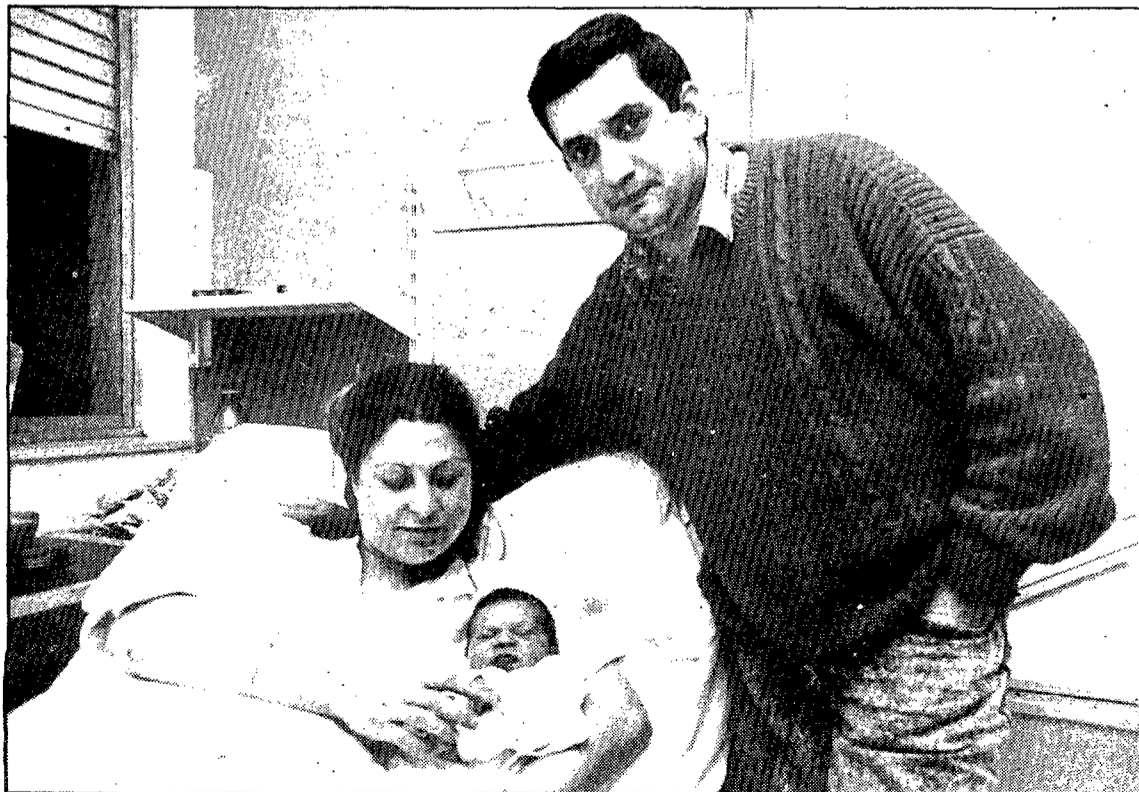
Girona.— Dos personas murieron ayer por la tarde en la estación de Esquí la Masella, al caer por un barranco de unos cien metros de altura cuando intentaban ascender a la cumbre de la Tossa d'Alp.

Los cuerpos sin vida de Miquel Domingo, de cuarenta años de edad, y de su sobrino, Xavier Solé, de once, fueron rescatados a primera hora de ayer, tarde por el personal de pista de la estación de esquí, en un barranco situado al lado de la pista conocida como «Coma Paraona». Los accidentados residían en Barcelona y estaban pasando sus vacaciones de invierno en la Cerdanya. Un helicóptero de los Bomberos de la Generalitat de Catalunya trasladó los cuerpos de las víctimas a media tarde al Hospital de Puigcerdà. En las tareas de rescate también participaron efectivos de la Guardia Civil y Cruz Roja de Puigcerdà.

Muere en Blanes

La tercera víctima mortal registrada en nuestras comarcas en las primeras horas de este nuevo año fue en el término municipal de Blanes, donde un joven barcelonés pereció víctima de un accidente de carretera.

Leite, primera gironina del 88

Fins a les 01'06 del matí del primer d'any no va néixer el primer, la primera, gironina del 88: una saltenca, Leite Suárez i Buana, filla d'Antoni Suárez i Martín i Josefina Buana i Trueva. Va néixer a l'hospital Álvarez de Castro, i tant la mare com la nounada estan perfectament. Per molts anys. (Foto DAVID QUINTANA).

De divendres ençà

Exportacions de suro i carn de Girona a la CEE

REDACCIÓN

Girona.— A l'inici del tercer any d'integració de l'Estat espanyol a la Comunitat Econòmica Europea, s'han rebaixat els aranzels en un 15% respecte del 1987. Però per als gironins l'inici de l'any ha tingut, pel que fa a les relacions amb la CEE, una altra vessant positiva. Es tracta de la possibilitat d'exportar suro i elaborats d'aquesta matèria sense aranzels. Recordem que ja el suro portuguès gaudia d'aquest avantatge d'ençà del seu ingrés a la Comunitat, mentre que l'espanyol els havia de rebaixar fins l'any 93, la qual cosa s'ha anul·lat a partir d'aquest any.

I també els productes de carn de porc curat o cuit podran ser exportats a la CEE, procedents d'Espanya, per part de les indústries homologades i que hagin superat la inspecció tècnica corresponent.

Més exportacions gironines a la CEE. (Foto arxiu).

Patrocinat per:

Dietari

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Santorals: Santa Genoveva.

El sol sale a las 07,38 y se pone a las 16,60 (hora solar).

La Luna sale a las 16,14 y se pone a las 07,32 (hora solar).

DIUMENGE

3

GENER

GIRONA	
Policia	091 o 205050
Policia Nacional	201637
Guardia Civil	208650
Guardia Civil Tráf.	201381
Guardia Civil (COS)	201100
Policia Municipal	
Girona	092 o 204526
Salt	239980
Sarrià	202929
Germ. Sàbat	213315
Font Pòlvora	219466
Bomberos	233380
Cruz Roja	200415
Telégrafos	202000
Amb. Serra	205654
Amb. Jesús	232122
Banco de Ojos	(93) 2005953
Taxis S. Agustí	203302
Taxis Pont de Pedra	202980
Taxis Renfe	203287
Radio Taxi	203377

FARMACIAS DE TURNO:	
XIRGU. Sta. Clara, 58.	
BADIA. Orient, 49. (Sta. Eugènia).	
(de 9'15 matí a 10 nit)	
XIRGU. Sta. Clara, 58.	
(de 10 nit a 9'15 matí)	

SALT	
Farmacias de Turno:	
GELI. C/ Major, 157.	

FIGUERES	
Bomberos	233380
Ambulatorio	500365
Ayuntamiento	500100
Policia Municipal	510111
Cruz Roja	505601
Hospital	501400
Policia	500929
Guardia Civil	505043
Taxis	500008

FARMACIAS DE TURNO:	
SARGATAL. Monturiol, 19.	

PUIGCERDA	
Ayuntamiento	880650
Bomberos	233380
Policia Municipal	881972
Guardia Civil	880146
Cruz Roja	880547
Hospital	880150
Correos	880814

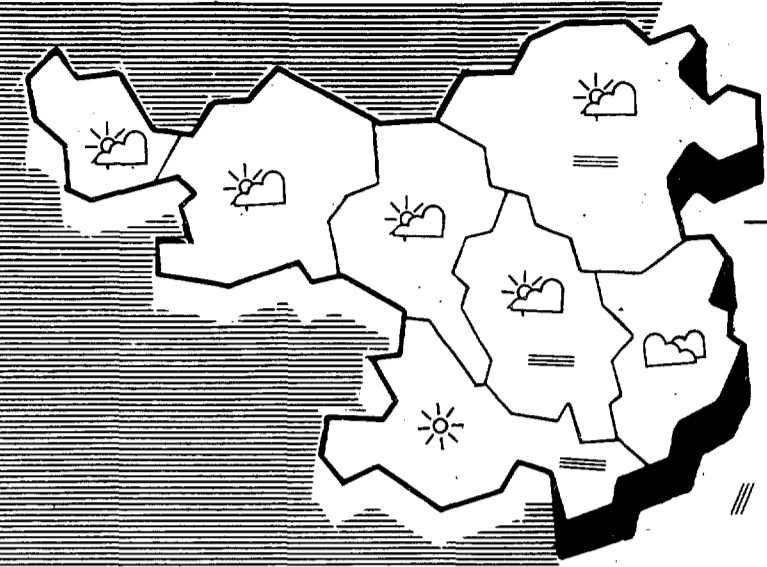

CAIXA DE PENSIONS

FRASES

- «No hay vida nueva si al comenzar el Año Nuevo en nuestras montañas cabalga la muerte y se sigue escuchando el estruendo de las armas de guerra. No hay novedad si nuestro gobierno y la Resistencia carecen de flexibilidad para buscar caminos de paz en estos momentos en que la patria se desangra». (Obando).
- «Aquí no nos habíamos enterado de nada hasta que los vimos llegar acompañados de algunos periodistas». (Funcionario del registro civil donde se casaron Isabel Preysler y Miguel Boyer).
- «Vamos a comprobar si en estos juicios —los de palestinos en Israel— se están respetando los derechos humanos y, en concreto, el derecho a un procedimiento justo y una defensa capaz». (Javier Nart, uno de los juristas españoles que viajan a Israel para observar los juicios contra manifestantes palestinos).

EL TIEMPO

	SOLEADO
	P. NUBOSO
	NUBOSO
	LLUVA
	TORMENTA
	NIEVE
	VIENTO
	NIEBLA
	CALIMA
	LLANA O RIZADA
	MAREJADA
	F. MAREJADA

Tiempo inestable

Temperaturas	Máx.	Mín.
Girona	15	2
Romanyà	16	2
Olot	15	2
Peralada	16	3
Santa Coloma	15	1
L'Estartit	17	4
Ribes	14	2
Camprodon	12	1
Blanes	16	4

Previsión para hoy:
Una débil línea de inestabilidad de carácter frío cruzará sobre nuestras comarcas durante el día de hoy dando un gradual aumento de la nubosidad y posibilidad de algún chubasco débil y aislado, principalmente en el Pirineo. Los vientos serán de poniente, moderados. Las temperaturas, básicamente sin cambios y marejadilla en la costa y marejada en alta mar.

Previsión para mañana:
Tras el paso del frente, los vientos continuarán siendo de poniente, pero aumentarán de fuerza dando marejada, con áreas de fuerte marejada en alta mar. Las temperaturas, sin cambio, y los cielos, despejados o muy poco nubosos.

PREVIASA
SOCIEDAD ANÓNIMA DE
SEGUROS Y REASEGUROS

PER INFORMACIÓN:
Gran Via de Jaume I, 48
Tel. 20 43 68 GIRONA

NUEVO SEGURO DE ASISTENCIA SANITARIA

Especialistas en: radiografías, ecografías, scanner, hospitalización, quirúrgica, medicina para el mar.

Por 1.667 ptas. persona/mes

ASISTENCIA EN TODO EL MUNDO

METGES D'URGÈNCIA A DOMICILI LES 24 HORES DEL DIA. TELS. 21 72 51 21 86 98 42 80 05

HACE 25 AÑOS EN LOS SITIOS

GERONA. Ha tomado posesión del cargo de ingeniero jefe del distrito forestal de Gerona el ingeniero don Julián Arenas Cárdenas, para el que fue recientemente nombrado.

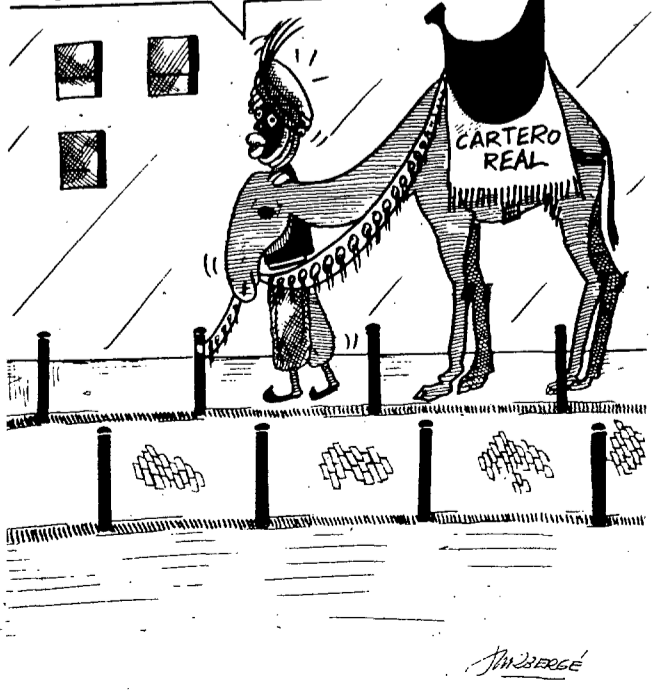
FIGUERAS. El próximo día 10 del corriente, a las 10'15 de la noche en la sala de arte de casino Menestral y al cobijo de las actividades culturales de la entidad, pronunciará una conferencia sobre el tema «Luz y color» nuestro particular amigo don J. Turrull. La materia de la conferencia dará objeto al orador para distinguir y diferenciar los pintores luminosos de los coloristas hasta llegar a la apoteosis e individualización del color, sea industrial, sea natural, que constituye uno de los principales postulados de las tendencias pictóricas contemporáneas.

PALAFRUGELL. En la sesión del pleno del Ayuntamiento celebrada el pasado martes, se tomó el acuerdo de darse por enterado de la autorización recibida del Ministerio de la Gobernación relacionada con la permuta de la finca Horta d'en Carles, por la Casa Bech, y facultar a la Alcaldía para que adopte las disposiciones pertinentes a realizar.

BON DIA

BERGÉ

SI SEÑOR!! MUY PRACTICO ESTO....MUY PRACTICO!!...

COMBINACIÓ PREMIADA

8	20	23
27	35	43

NÚMERO COMPLEMENTARI

44

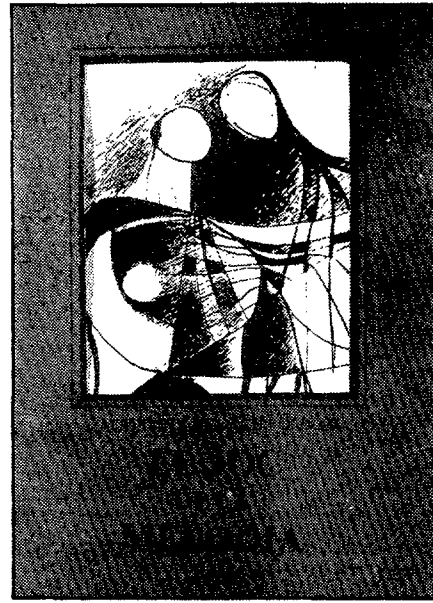
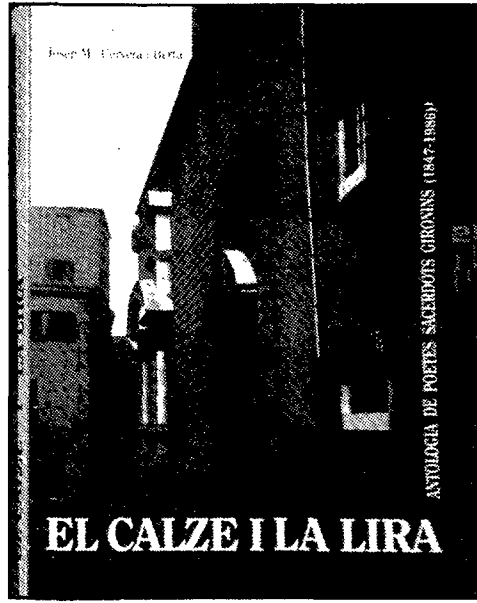
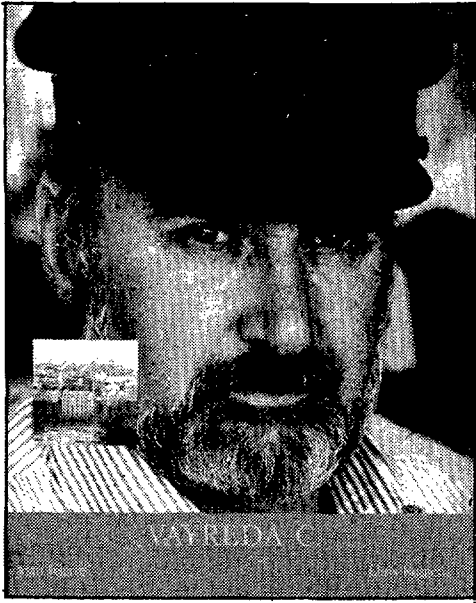
Pot aproximat: 78.572.000 pessetes.

CUPON

LUNES	25877
MARTES	45135
MIERCOLES	58195
JUEVES	
VIERNES	01417

De tot tipus, temes i preus

Llibres gironins a regalar per Reis

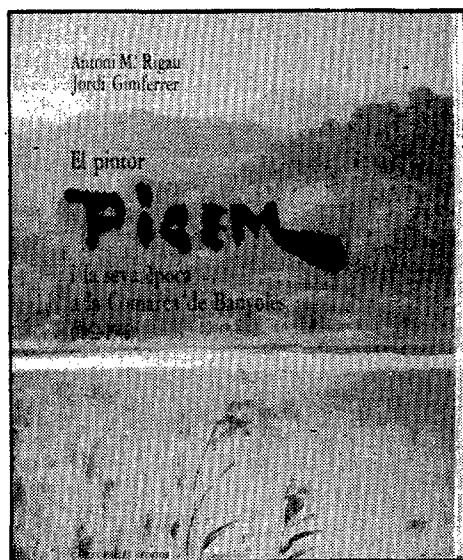
JOSEP VÍCTOR GAY

Girona.— En aquesta singular competència que mantenen les tradicions ben nostres amb les d'importació, pel que fa als dies nadalencs, els regals, sembla que, a poc a poc, es decanten vers Nadal, però no hi ha dubte que la diada de Reis, el 6 de gener, continua essent «vinculant» amb aquesta tradició més nostra de fer nosaltres regals.

A la pregunta: «què et portaran el Reis?», les respostes són d'allò més diverses.

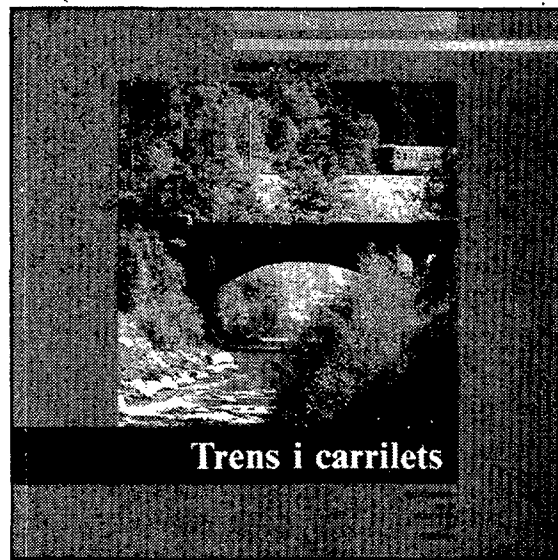
Certament els veritables reis de la diada són els més petits. Ells, amb la seva innocència, continuen fent possible el miracle de cada any de la presència simultània i generosa de Melcior, Gaspar i Baltasar. Pel que fa als més grans, la cosa ja és un xic diferent. Cal esperar que, certament, la nostra bondat ens permeti rebre un present de la generositat dels Mags.

Per ajudar-los a triar quelcom per a nosaltres, per als grans, ens permetem avui fer una petita selecció d'un «producte» que sol resoldre molts problemes a l'hora de triar per als adults. Especialment si

el destinatari és un varó. Naturalment més enllà del permanent recurs de la corbata que ja està prou vist podem recórrer al disc o al llibre.

Com sigui que els gustos musicals i literaris són tan amplis, ens hem decidit només pels darrers i encara fent una selecció molt concreta, només alguns dels llibres, darrerament apareguts, sobre te-

mes gironins o fins editats a casa nostra. Pensem que en arribar aquí els tres Reis poden tenir la bondat de llegir-nos i seguir les nostres orientacions. Pel facilitar, encara més, aquesta selecció les edicions que hem triat són de tot tipus de gèneres literaris i de tota mena de preus.

Llibres d'art

L'art a Girona s'ha vist enriquit amb força títols darrerament. N'hem escollit dos, prou representatius.

«El pintor Pigem i la seva època a la comarca de Banyoles» (Carles Vallès-Editor) és, sens dubte, la gran obra editada a casa nostra. L'esforç dels seus autors, Antoni Maria Rigau i Jordi Gimferrer, ha donat un fruit esplèndid. L'obra, només un miler d'exemplars —per tant, fins es pot considerar una bona inversió, si ho mirem com a col·leccionistes—, hauria d'estar a tota biblioteca gironina important. Recomanem l'obra, per bé que no sempre es podrà trobar.

El segon títol dins el món de l'art gironí és molt simple: «Vayreda C.» i ha estat realitzat per «Ambit Serveis Editorials», i, naturalment, es refereix al pintor olotí que viu entre nosaltres, i molt concretament és un passeig fotogràfic per París, els textos són de Lluís Romero i la part gràfica, essencial en l'obra, de Joan Iriarte. Val la pena que els aimants de l'obra de Vayreda Canadell disposin d'aquest llibre, de pressupost més reduït que l'anterior.

Dos llibres del Seminari

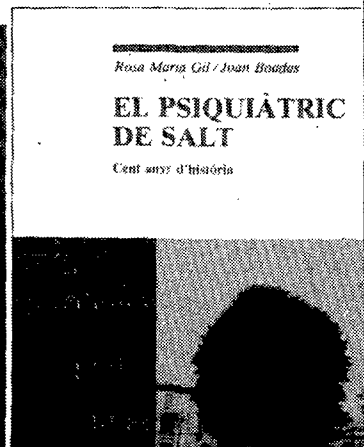
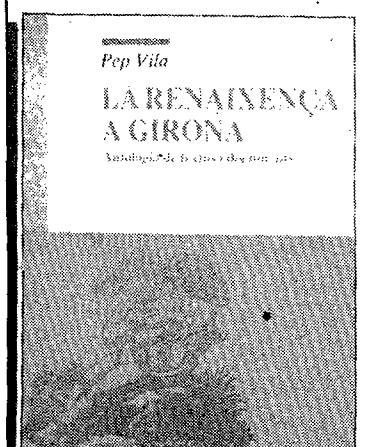
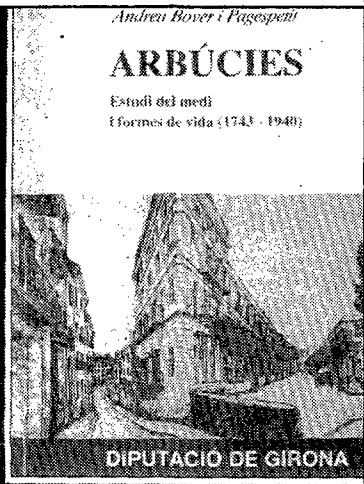
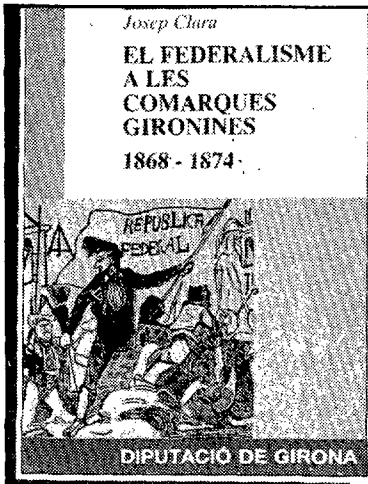
Ens explicarem. No es tracta de llibres «de capellans», per dir-ho planerament. Al contrari, són llibres que val la pena tenir en compte pels estudiosos de Girona. «El calze i la lira», de Josep Maria

ment també pel Seminari. «Impresos gironins de la biblioteca del Seminari», de l'estudiós i especialista gironí, Josep Maria Marqués, que ha fet un recull quasi complet d'aquestes peces poc freqüents i poc conegudes de la biblioteca del seminari que, val a dir-ho, és de les més importants de casa nostra. Un altre llibre de públic lector molt concret, però que, sens dubte, els interessats sabran agrair-ho.

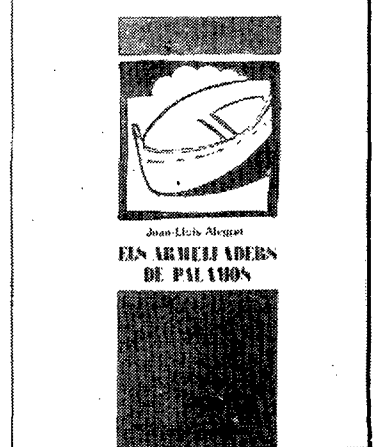
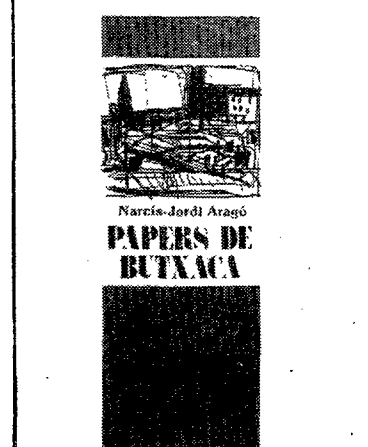
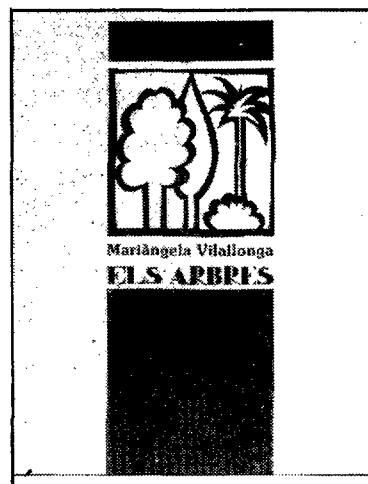
Un llibre de poemes

També recomanem un llibre de poemes. És una peça «calenta», encara amb olor de tinta fresca. «El joc de la melodia» correspon a la darrera obra creada per la inspiració de la poetessa gironina Agustina Rexach i Olivar, amb il·lustracions d'Emília Xargay i textos introductoris de Narcís-Jordi Aragó i Josep Maria Ainaud de Lasarte.

Llegir poesia en el nostre temps és quelcom d'important. Cal saber-ho fer. I amb uns textos acurats, bonics i tan gironins com els de l'Agustina Rexach, la lectura esdevé plaer.

La col·lecció Joaquim Botet i Sisó, dels serveis editorials de la Diputació de Girona, ja ha publicat els quatre llibres que reproduïm i que val la pena tenir en compte per aquestes diades.

Alguns dels títols de la col·lecció Josep Pla, igualment de la Diputació. Com que tracten temes de caràcter local, no hi ha dubte que són escaients en els seus àmbits.

DIARI DE
GIRONA
LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Redacció, Administració, Publicitat i Tallers: C/. Comerç, s/n
Tels. 47 62 77/78. Tèlex: 93.988 EDGI
FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA)Publicitat de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29
Tels. 20 18 82 - 20 20 42
17 001 - GIRONADelegació a Figueras: C/. St. Llàtzer, 35 Tel. 50 99 09
Delegació a Olot: C/Bisbe Vilanova, 1 Tr. Tel. 26 88 11Difusió controlada
perDipòsit legal
GE-2-1958-Anyo XLIV

Director: Jordi Bosch i Molinet

Subdirector en funcions: Josep Víctor Gay

Redactor en cap en funcions: Fèlix Bouso Esports: Narcís Planas
Comarques: Rosa M.ª Mestres Fotografia: Dani Duch
Reportatges: Ramon Rovira
Catalunya, Espanya i Internacional: Susanna Quintana

Administrador: Josep Vila i Mont

Distribució: Enric Cullerl Subscripcions: M.ª José Cinca
Cap Sistema: Sergio Biondi Tallers: Horacio Zaro
Cap d'Impressió: Santos N. García

EL CONGRESO DEL PSOE

Durante este mes de enero se celebrará el congreso del Partido Socialista Obrero Español. Si ya de por sí tiene su relevancia informativa el hecho que el primer partido del país y el que actualmente se halla en el gobierno celebre esta importantísima reunión, aumenta sin duda alguna cuando el PSOE debe redefinirse ideológicamente después de cinco años y medio en el gobierno, en los que ha pasado de una situación de oposición con un amplio programa teórico a una realidad muy distinta, con los condicionantes del poder y las dificultades del día a día al frente de un país que han sido resueltos con mucho pragmatismo. Un pragmatismo que para muchos ha supuesto el paulatino alejamiento de las que habían sido tradicionalmente las señales de identidad del socialismo hispano. En el anterior congreso, celebrado a finales del año 84, cuando ya se evidenciaba esta tendencia del PSOE a optar por la política de lo posible y no lo prometido o íntimamente deseado, este necesario debate que el socialismo español tenía pendiente quedó en un segundo plano por la polémica de la OTAN. Hay otros sectores, sin embargo, que entienden que ese renuncio socialista al tema antiatlantista es claramente parte integrante de esa transformación.

Sin embargo, ese amplio debate sobre cuál es el PSOE del futuro, teniendo en cuenta que es el partido del gobierno y no hay suficientes datos objetivos como para pensar que esto vaya a cambiar, no puede esperar más. De hecho, en los últimos tiempos se ha estado viviendo en la organización socialista de una forma muy viva los avatares del congreso. No todo son unanimidades alrededor de la gestión del actual equipo directivo y sigue siendo todo un complejo mundo el de las relaciones entre Felipe y Alfonso Guerra. Sería iluso suponer que algunos desmanes políticos del vicepresidente del gobierno se escapan a los propios planes del inquilino de la Moncloa. Aparece mucho más cuestionada la figura de Txiqui Benegas, actual número tres del partido, el cual se ha visto salpicado por la serie de noticias publicadas, aunque luego desmentidas, acerca de presuntos negocios con importantes dirigentes de la derecha política, al margen de sus enfrentamientos con los dirigentes regionales. Mientras, Izquierda Socialista parece que sólo podrá ofrecer una batalla testimonial, quizás porque, como dijo su anterior líder, Pablo Castellano, ahora fuera del PSOE, el principal problema de infraestructura del congreso será el de hallar suficiente aparcamiento para tanto coche oficial.

Cada vez me inspiran mayor confusión quienes se pasean por la vida autostatificados, convencidos de saber algo. Demuestran que jamás salieron de noche al campo, a contemplar las estrellas, y que tampoco aplicaron jamás el ojo a un microscopio. La complejidad del universo, la complejidad del más pequeño de los seres que existen, debería anonadarles, invitarles a tirar la esponja. No es así. Se otorgan a sí mismos calificativos altisonantes. Se llaman filósofos, políticos, matemáticos, arqueólogos o versados en parapsicología. Tienen un diploma y dan clases a quien les quiere escuchar. Asisten a congresos y envían comunicaciones a sus respectivas academias. Los hay que colocan una placa en la puerta de su casa para que los transeúntes piensen: «Vive ahí». Los dioses les han alquilado un frac mental y no se dan cuenta de que hasta los animales del zoo se ríen de ellos y de su frac.

No han leído lo que Buda contestó a sus discípulos cuando le preguntaron qué era el Nirvana: «Es de poca importancia saber lo que es. La misión del hombre consiste en alcanzar una vida perfecta para que su espíritu se libre de la tierra y pueda entrar por el desconocido camino del Nirvana». Tampoco han leído la paradoja de Chesterton: «No puedo creer en la omnipotencia de los conductores de autobuses, puesto que si fueran omnipotentes no conducirían un autobús».

¿Es posible el conocimiento? En los textos sobre el particular se dan muchas vueltas al asunto,

y según la postura adoptada se establecen distinciones entre escépticos, dogmáticos, eclécticos y demás. Por lo que veo, lo que mayormente se discute es si resulta factible aprender la realidad, partiendo de la base de que ésta no es otra cosa que una mera ilusión de los sentidos, ilusión que, por otra parte, depende a su vez del temperamento, de aquél que inquiere, de los modos pensantes de la época, etc. De hecho, la historia del saber humano no es más que una cadena de rectificaciones. Lo que ayer parecía exacto hoy se ve desmentido. Lo que hoy es axioma mañana será impugnado por otra supuesta ley. Es la espiral del tonto que cree que el globo es la luna. La palabra realidad es la más escurridiza del diccionario. En mi niñez era real que los ingleses eran malos: la pérdida Albión. También era real que los huevos perjudicaban al hígado. En el campo de la medicina, que en el fondo es el que con mayor ahínco trata de escudriñar los secretos del organismo humano, es donde las dudas son más constantes y pertinaces. Pienso que ello no debe ser fruto del azar. «La medicina es un sacerdocio», introduce ahí el inevitable elemento mágico. Probablemente sea más real un buen verso o la fe en el infinito que todos los experimentos de los laboratorios.

Si, cada vez me inspiran más compasión quienes se pasean por la vida convencidos de saber. La mayoría de las verdades sólo son verdad en un determinado lugar del planeta, puesto que la geografía condiciona radicalmente nuestra manera de mirar. El concepto de «frío» no es igual para un panameño que para un habitante de los Himalayas. El concepto de «paternidad responsable» no es el mismo en la Alemania occidental que en el Tercer Mundo. Los japoneses se horrorizan ante la idea de contemplar dos jarrones idénticos. «El jarrón debe ser perfecto en sí, y por tanto ha de bastar con un solo jarrón». Todo, desde la estética hasta la moral, desplaza su centro de gravedad al compás de la historia y de las costumbres de los pueblos.

A lo más que podemos aspirar es a unas migajas de conocimiento. Con el agravante de que con frecuencia dichas migajas no se recogen siguiendo las pausas tradicionalmente consideradas eficaces o prácticas, sino en virtud de otras situadas a trasmano. Hablad con un chiquillo y quedaréis sorprendidos: descubriréis en él intuiciones que os habían sido vedadas. Visitad un manicomio y la experiencia os moverá a reflexión: escucharéis palabras inconexas. También los monjes y los eremitanos os darán pruebas

de sabiduría, al llevarse el dedo a los labios para invitaros al silencio.

Por supuesto, cuando hablé de tirar la esponja no me referí a que el hombre deba abstenerse de perseguir, de averiguar, de investigar. Todo lo contrario. Aparte de que la sed de arañar secretos le es consubstancial, por lo que toda tentativa de anular su curiosidad resultaría inútil, su obligación es precisamente interrogar sin desmayo a las hierbas y a los espacios siderales, conforme a la sentencia de Calderón: «A quien les daña el saber, homicida es de sí mismo». Bienvenidos sean, por tanto, Descartes, Einstein, Fleming y Joan Oró. Bienvenida sea igualmente la labor de equipo, que en nuestro tiempo se considera indispensable, si bien ya en época de Confucio se decía: «Los eruditos son hermanos».

Ahora bien, es preciso que a lo largo de su andadura, el hombre estudioso conozca sus límites, no sea que los animales del zoo se rían de su frac. Lo que aquí se ha ridiculizado es el endiosamiento. Y escribo esto porque me asombran los aires de suficiencia que adoptan a menudo muchos jóvenes que a los treinta años dirigen una empresa, o se han especializado en tests psicológicos, o han publicado, con lenjua-

je ininteligible, un par de libros sobre los medios de comunicación o sobre los sistemas opresivos de la burguesía.

Son jóvenes que suelen exhibir gafas de ancha montura y barba negra más o menos copiosa. Cuando aparecen en la televisión, escuchan con aire displicente a su oponente o el locutor, como dando a entender que si accedieron a estar allí fue por mera cortesía. Al revés de lo que ocurre con los personajes auténticamente ilustres que desfilan por la pequeña pantalla, la mayoría de los cuales repudian de todo histrionismo y hacen gala de una ejemplar modestia.

No hace falta traer a colación lo del saber que nada se sabe. El hecho caerá cada vez más por su propio peso, habida cuenta de la progresiva parcelación de los conocimientos. Leo que en Checoslovaquia hay un biólogo que lleva cincuenta años dedicado exclusivamente al estudio del crecimiento de las uñas. Tales ejemplos, no raros en nuestros días, barrerán a los improvisados «sabios» a que he hecho mención, lo que equivale a decir que barrerán a los conductores de autobús que se consideran omnipotentes.

Como es natural, los que creemos en el humanismo deseáramos la venida de un mesías que le pusiera orden a la dispersión, que diera coherencia a la multiplicidad de saberes, demostrando que todos están vinculados entre sí. Pero es pedir peras al olmo. Las cualidades de dicho mesías deberían ser de tal naturaleza que le permitieran tocar con la punta de los dedos a Dios.

UN PASO MÁS HACIA LA EUROPA DE LOS CIUDADANOS

Josep Coderch i Planas

Diputado del CDS en el Parlamento europeo

El pasado día 15 de diciembre el Parlamento europeo aprobó por 132 votos a favor, 90 en contra y 7 abstenciones el dictamen Vetter sobre el derecho de voto de los ciudadanos de los Estados miembros en las elecciones municipales con una sola enmienda en la que se recomienda se conceda también este derecho, en un futuro próximo, a los ciudadanos de terceros Estados.

Más de 10 años (desde la cumbre de jefes de Estado y de gobierno de París en 1973) han tenido que pasar para que la Comisión de las comunidades se comprometiera a presentar una propuesta de directiva sobre este derecho antes de que finalice el primer semestre de 1988. El dictamen aprobado ahora por el Parlamento no hace sino ratificar

su resolución de fines de 1983 en la que se reconocía el derecho de voto y de elegibilidad, a escala local, para nacionales de un Estado miembro diferente del suyo propio.

Trece millones de extranjeros residen de manera estable en la Comunidad; de ellos, cinco millones son ciudadanos comunitarios y ocho proceden de países no comunitarios. «Unos y otros,

como recordaba en su intervención el diputado español Alonso Puerta, han contribuido al crecimiento económico y a la riqueza de la Comunidad. Unos y otros se ven afectados por igual por las decisiones adoptadas por sus ayuntamientos en materia de vivienda, de urbanismo o de escolaridad y todos entran, independientemente de su nacionalidad de origen, en el cómputo de habitantes a la hora de determinar

el número de concejales de su ayuntamiento». Parece justo, pues, que el ejemplo dado por Irlanda, Dinamarca y los Países Bajos, que han reconocido este derecho de voto municipal sin exigencias de reciprocidad ni distinciones de nacionalidad, se extienda a los restantes países miembros de la CEE para demostrar con los hechos como dijo la diputada del CDS, Carmen Díez de Rivera, que tras la aprobación

del Acta Única, la Comunidad no será sólo un mercado interior único, sino que —y sobre todo— se propone ser la Europa de todos los ciudadanos.

Poco a poco, a pesar de las dificultades presentes, de los egoísmos nacionales, culpables del fracaso de la cumbre de Copenhague y responsables de la situación de impase y de crisis por las que atraviesa en estos momentos la CEE, parece clara la voluntad del Parlamento europeo, la institución que más genuinamente representa las aspiraciones populares y la voluntad de los ciudadanos de avanzar hacia la unidad europea. Por encima de la polémica entre en qué Europa creemos, la Europa de los Estados, de las naciones o de los pueblos, el Parlamento parece apostar decididamente por la Europa de los ciudadanos.

EN uno de los innumerables libros que existen dignos de ser leídos —«lo pequeño es hermoso» de E.F. Schumacher— se nos cuenta cómo Ghandi acostumbraba a hablar con desprecio del moderno hábito de «soñar sistemas (económicos o políticos, sistemas de organización de las cosas) tan perfectos que en ellos nadie necesite ser bueno».

La paz y el bienestar humanos son siempre y en todos los tiempos bienes tan deseables como frágiles. Pero si esto es así siempre me parece que hay que convenir en que hoy hay una especial inquietud, un perdurable desasosiego producido por la consistente impresión de que la paz (esta paz) y el bienestar (este bienestar) tienen algo de artificioso y de más inestable. Producido por la consistente y unánime impresión de que nuestra paz y nuestro bienestar podrían desmoronarse como un castillo de naipes ante el empuje del menor de los conflictos locales que puedan estallar en el mundo. De modo que países diminutos como Cuba o Nicaragua o subdesarrollados como Irán o Irak son capaces de mantener en permanente estado de crispación y de terror a la civilización de la opulencia. Una civilización que tiembla y se estremera ante fenómenos como las subidas o bajadas de las cotizaciones de las bolsas. Cosas que actúan como verdaderos huracanes y que en una sociedad sana no debieran tener más efectos que los de una leve brisa.

Yo tengo para mí que entre las causas de esa inquietud, de esa perentoriedad de la paz está el olvido de aquello que decía Ghandi: para que las cosas marchen lo más imprescindible es que los hombres sean buenos. La misma idea de bondad parece entre nosotros algo arrumbado, una palabra que no se puede decir en voz muy alta sin suscitar sonrisas compasivas y maliciosas. Sin suscitar a veces, incluso, francas sospechas. Y, sin embargo, no hay hora como ésta en que sea tan necesario pronunciar la palabra «bondad» con la boca bien llena. Gritar, sí, gritar «bondad». Exigir bondad dando un gran puñetazo en la mesa.

Entre las actitudes que combaten a la bondad está el cinismo. Que es, como se sabe, la postura de quienes practican o defienden con desverguenza cosas malas. En el libro antes citado cita Schu-

LA BONDAD Y EL CINISMO

Manuel Ballesteros

mancher, como contrapunto de las ideas de Ghandi, las del más influyente de los economistas de nuestro siglo: Lord Keynes. Durante la gran depresión Keynes teorizó acerca de las posibilidades económicas del futuro y concluyó que no estaba muy lejana la época en que todos seríamos ricos. Entonces, dijo, valoraremos más los fines que los medios y preferiremos lo bueno a lo útil. Pero hasta entonces debemos continuar simulando que lo bello es sucio y lo sucio es bello, porque lo sucio es útil y lo bello no lo es. La avaricia, la usura y la precaución, continuaba Keynes, tienen que continuar siendo nuestros dioses por un poco más de tiempo todavía. Porque el progreso económico se basa en una locura de insaciable ambición y se deleita en una orgía de envidia. No es hora todavía de volver a las ideas más sólidas de la religión y la sabiduría. Así argumentaba Keynes acer-

ca de la «necesidad» de que el mundo económico tenga sus propias leyes, independientes de las de la moral. Pero el cinismo no ha hecho presa sólo en el ámbito de la economía. Se oye hablar de otros sectores y de otros ámbitos de la actividad de los hombres que quieren emanciparse del gobierno de la moral. Al investigador es genética, por ejemplo, se dice, no se le puede exigir que respete a esos pequeños niños que son los embriones. Si los embriones no pueden ser torturados y luego destruidos entonces la ciencia no progresará. No, la ciencia, se concluyen otras muchas cosas, de modo que se ha llegado a un punto en que existe un fantástico (y, por supuesto, fingido y convencional) desacuerdo acerca de lo que sea bueno o malo. Entonces es cuando nace esa frase mágica de que vivimos en una sociedad pluralista. Que es una frase que quiere decir, en realidad, que en

lo único que estamos de acuerdo es en que hay que ganar la mayor cantidad de dinero posible trabajando el menor número de horas posible. Aumento de los salarios y reducción de las jornadas laborales. He ahí los estrechos límites de nuestro actual consenso.

Así que es hora de luchar contra el cinismo y de gritar otra vez «bondad». Y de dar un puñetazo en la mesa.

En «El sobrino del mago», esa deliciosa narración de C.Sa. Lewis, Andrew Ketterley, el mago, le cuenta a su sobrino que en cierta ocasión incumplió una importante promesa.

— Pues entonces cometiste una pésima acción —dijo Digory.

— ¿Pésima? —preguntó el tío Andrew con una mirada de desconcierto. — Oh, comprendo. Quieres decir que los niños deben mantener sus promesas. Es muy

cierto: es lo más correcto y adecuado... Pero naturalmente debes comprender que esa clase de reglas, por excelentes que sean respecto a los niños, la servidumbre y las mujeres e incluso respecto a las personas en general, no son aplicables a los estudiosos, ni a los grandes pensadores ni a los sabios. No, Digory, los hombres como yo estamos exentos de las reglas corrientes, igual que de los placeres corrientes. Es un elevado y solitario destino el nuestro.

Al decir esto suspiraba y ponía una expresión tan seria, noble y misteriosa que Digory pensó por un instante que estaba diciendo algo realmente hermoso. Pero entonces recordó la desagradable expresión que había visto antes en el rostro del tío Andrew y entendió el significado de sus palabras: Lo que quiere decir, reflexión, es que cree que puede hacer lo que quiera para conseguir lo que desee».

L'EQUILIBRI DE CATALUNYA A TRAVÉS DELS PLANS COMARCALS

Frederic Martínez Ibáñez

EN LA DARRERA sessió del nostre Parlament, s'ha aprovat una llei que només té un article. No obstant la seva brevetat i la discreció i poc ressò que fins ara ha tingut en els mitjans de comunicació, no obstant això, ben aviat afectarà i de manera important la vida pública de tot el nostre país. Em refereixo a la llei per la qual s'estableix la divisió i l'organització comarcal de Catalunya i sobre l'elecció dels consells comarcals. Com a conseqüència, és previsible que, entre finals del proper gener i primers de febrer, es constitueixin a tot Catalunya els nous consells comarcals. En aquell moment solemne de la constitució dels 38 consells comarcals, en aquell mateix moment, restaran dissolts els actuals consells comarcals de muntanya, i els nous consells assumiran els drets i els deures que com a tals els correspon, però en les 9 comarques de muntanya, a més, assumiran els corresponents als respectius consells comarcals de muntanya.

En les comarques de muntanya, en aquest moment s'està en

plena fase de tramitació dels projectes de pla comarcal, però, en les 29 comarques restants, que

no tenen el qualificatiu de muntanya, hauran de redactar uns programes d'actuació comarcal

per tal d'orientar les seves futures actuacions. En principi, no està previst que els PAC tinguin l'abast i el detall dels PC. No obstant això, el fet que cadascuna de les 38 comarques disposi, bé d'un PAC, bé d'un PC, d'alguna manera significa que s'haurà fet una programació general de Catalunya i, de no aprofundir més en el tema, podríem creure que ens trobem davant un mosaic de petites i particulars programacions, isolades i inconnexes que, a l'hora d'encardinar-les, resulta verament impossible atesa la discrepància de criteris, motius, objectius, etc.

Per superar aquests inconvenients, el Govern de Catalunya disposa d'una important col·lecció de programacions sectorials com són, entre d'altres, el pla

general de carreteres, el mapa sanitari, el pla de sanejament, i un llarg etc. que els estalviaré de suportar. Així, doncs, les grans regles de joc, el marc ampli de planificació que correspon al Govern català ja existeix, però, no obstant això, no es tracta d'una planificació rígida, inamovible. Ans al contrari, és una planificació marc, i per tant indicativa i flexible, amb la qual cosa resulta evident que aquella inquietud, inicialment apuntada que no encaixessin les peces del «puzzle», resta àmpliament superada per les planificacions esmentades.

Crec que el camí triat és el millor. No es tracta d'una democràcia planificada, amb una planificació rígida, detallista i encotilladora (Polònia, Hongria...) I tampoc no es tracta d'una planificació autogestionària. Es tracta d'una planificació seriosa però indicativa que ens assenyalava, d'una manera clara, cap on volem que avanci el nostre país però, que a més, té la virtut, sense perdre quin és el seu nord, d'adaptar-se a la realitat canviant del nostre món.

LI REGALEM

2.140.

PTES.

I UN PRECIÓS RELLOTGE

Des d'avui, la informació li serà més econòmica.

Subscrivint-se al Diari de Girona, guanyarà 2.140.— ptes. que s'estalviarà en la compra anual del nostre diari.

I encara més: vostè s'assegura el seu Diari cada dia, ja que li enviarem personalment al seu domicili, on rebrà còmodament el diari més modern i dinàmic de Girona.

A més, tindrà a les seves mans la informació del món.

I perquè pugui comptar les hores amenes que passa llegint el Diari de Girona, l'obsequiem

amb un fabulós rellotge d'home i dona totalment gratuït, que rebrà al seu domicili junt amb el primer Diari quan formalitzi la inscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Desitjo rebre durant un any el Diari de Girona al preu de aquesta campanya de subscripció de 18.600.— ptes. l'any.

Subscriptor

Adreça Núm. Pis

Localitat Província

D.N.I. / CIF Telèfon

Vol que el Diari es deixi a:

Adreça núm. Pis

i dies festius a

Núm. Pis Telèfon

MODALITAT DE SUBSCRIPCIÓ

Al mateix temps, es prega, siguin carregats els rebuts de subscripció a través de Banc/Caixa

Ag. Cta.

a nom de

..... de de 198

DIARI DE GIRONA

El bon diari

Medidas de circulación en las calles Caldes de Montbui y Sant Isidre

REDACCIÓN

Girona.— Coincidiendo con la reapertura a la circulación de la calle Sant Isidre, el Ayuntamiento de Girona ha acordado una serie de medidas de circulación que afectan a esta calle y a la del Marquès de Caldes de Montbui. Concretamente, se ha decidido instaurar un sentido único de circulación en la calle Caldes de Montbui, en el tramo comprendido entre las calles Migdia y Barcelona, en esta misma dirección. Se permite el aparcamiento en ambas aceras en este tramo de sentido único, a excepción de los últimos cincuenta metros, con el objeto de permitir la salida hacia la calle de Barcelona con una mayor fluidez.

En lo referente a la calle Sant Isidre, se prohíbe el aparcamiento en la acera de los números impares a lo largo de la misma y también en la acera de los pares, de la calle de Barcelona hasta la calle del Riu Freser. Además, se cambia la prioridad de paso en los cruces entre las calles Sant Isidre y Riu Freser, y entre Sant Isidre i Riu Terri, dando preferencia a la calle Sant Isidre.

En el 75 aniversario de Girona Espero

La historia del esperanto en Girona, recogida en un libro

JOSEP MIR

Girona.— El grupo esperantista Girona Espero presentó esta semana en nuestra ciudad el libro que ha editado con motivo del 75 aniversario de su creación. Los esperantistas gerundenses han querido, con esta publicación que ya se encuentra en las librerías, celebrar la efemérides investigando y dando a conocer la historia de la lengua internacional en nuestra ciudad.

Como nos comentaba uno de los miembros de Girona Espero con motivo de la presentación del libro, «empezamos a recoger datos y averiguamos que Girona Espero se fundó en diciembre de 1912, por lo que pensamos que sería interesante celebrar el setenta y cinco aniversario buscando la información necesaria». El libro es un primer paso hacia un proyecto más completo, ya que «queremos que dentro de un par de años y después de profundizar en el estudio de nuestra historia, se lleve a cabo una publicación más amplia, teniendo en cuenta que la historia del esperanto era completamente desconocida en Girona y que se trata de un tema de carácter cultural de interés».

El libro recoge la historia de esta lengua internacional creada en 1887 situándose en Catalunya, donde aparecieron los primeros esperantistas a finales del siglo pasado, como marco introductorio. «En 1904 ya se formaron dos núcleos que empezaron a ser importantes, en Barcelona y Ceret,

La presentación del libro contó con la presencia de Miquel Fañanàs, concejal de Relaciones Ciudadanas. (Foto DANI DUCH).

y grupos de diversa consideración. A partir de estos núcleos, el esperanto se difundió en el resto de Catalunya. Según nuestros datos, el primer grupo se forma en 1907 legalizándose con el nombre de Girona Esperantista, y le sigue, dos años más tarde, Amo Kaj Espero. Entre estos dos grupos se creó una cierta rivalidad por sus diferentes maneras de ver el esperanto, pero acabaron fusionándose en Girona Espero, en 1912».

A pesar de que Girona Espero nació como tal en 1912, no se puede hablar de setenta y cinco años de esperantismo en nuestra ciudad ya que la dictadura franquista acabó con los núcleos que promovían esta lengua. El esperanto resurgió a finales de los años sesenta en diversos lugares de nuestras

comarcas y en 1975 se celebró un encuentro de esperantistas en Girona, «aunque no acabó de arrancar hasta 1980, año en que se empiezan actividades de difusión a nivel popular. En 1982 se constituye de nuevo Girona Espero y se empiezan a organizar cursos y se extienden las posibilidades de difusión de la lengua internacional».

El libro «Girona Espero: 75 aniversario» se ha repartido a todos los miembros de la sociedad esperantista, bibliotecas y entidades culturales y se puede encontrar en las librerías. La información que ofrece ha sido posible, en su mayor parte, a través de la aportación de veteranos esperantistas que han contribuido con su experiencia a que esta publicación sea posible.

Corrección de errores y omisiones en el censo electoral

REDACCIÓN

Girona.— El Ayuntamiento de Girona ha solicitado a la delegación provincial de la oficina del censo electoral la inclusión, de oficio, de 363 habitantes que constaban empadronados el 1 de enero del año pasado en la ciudad de Girona y que fueron omitidos en las listas del censo electoral, según la confrontación practicada y los datos del soporte informático. También se ha pedido la incorporación de una veintena de personas que presentaron reclamaciones a dicha delegación.

El Ayuntamiento solicita subvenciones para actividades deportivas

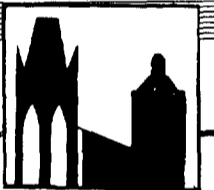
REDACCIÓN

Girona.— En una de sus últimas reuniones del año pasado, la comisión de Gobierno del Ayuntamiento de Girona acordó solicitar sendas subvenciones a la Diputación y a la Dirección General de l'Esport de la Generalitat para la organización de la segunda edición de la milla urbana «Ciutat de Girona» y de la fase final de la Copa del Rey de balonmano, a celebrarse el próximo mes de junio.

DESDE MI CIUDAD

El ejemplo

J. SUREDA I PRAT

MUCHO me ha dado que pensar el artículo que publicó recientemente nuestro diario referente a la espectacular recuperación del aeropuerto de Perpignan, que cual como Ave Fénix ha salido del ostracismo a que estuvo sumido a raíz de la puesta en servicio de nuestro campo, al perder el tráfico turístico que recibía y cuyo destino final eran las playas de la Costa Brava.

Los franceses acusaron y encajaron perfectamente el golpe, y en consecuencia, sin alardes de ninguna clase, pero demostrando como hay que reaccionar ante las adversidades, fueron creando servicios interiores que este año completarán con un vuelo a Londres.

¿Les dice algo eso de Londres? Pues a mí sí, a mí me recuerda aquella línea de hace unos años que enlazaba la capital inglesa con Palma haciendo escala en el Girona-Costa Brava. Una línea que siempre solía llevar un pasaje considerable y que tenía dos propiedades: servir a los ingleses turística-mente tanto si iban a la Costa Brava como a Mallorca y a los gerundenses o a los isleños para alternar sus vacaciones. Se cerró y aún no sabemos por qué. Luego el vuelo con Madrid, que ha fracasado por la sencilla razón de que jamás se puso un horario racional ni unos aparatos adecuados. Una vez se habló de un enlace con París. Pura utopía. Palabras.

Proyectos jamás han faltado. Aciertos, por desgracia, pocos. Y así vamos. Así va vegetando nuestro antaño prometedor campo, mientras el de Perpignan conoce un resurgimiento envidiable, y cuidado, que a lo mejor, poco a poco, incluso llegará a recuperar algunos de los charters que conducen pasaje hacia la Costa Brava norte. Seguro que esa posibilidad ni a Barcelona ni a Madrid se les ha ocurrido.

Unicef és per als nens... ...salut, educació, somriure, respecte, amor i vida.

- Si vós estimeu els nens.
- Si voleu salvar-los la vida.
- Si voleu veure'ls convertits en adults útils.

Uniu-vos a nosaltres com a soci de l'unicef

JOGUINES PER ALS REIS DE LA CASA

PISTA TCR CON LUZ 9.995

GORILERO «QUIRON» 2.595

BURBUJITAS ANDADORA «JESMAR» 3.595

MAMA Y BEBE ANIVERSARIO «MATTEL» 2.490

PING-PONG «MB» 1.995

SPIDOR «MATTEL» 3.795

TRIVIAL «GENUS» 4.395

SUPER CINE «EXIN» 3.295

SUPERMERCADO «SMOBY» 4.995

AVUI OBRIM

OFERTA VALIDA HASTA EL 5 DE ENERO

GERPLEX GIRONA GRAN VIA JAUME I, 78-80

Aquest mes de gener

III Seminari d'autors hispanoamericans a Salt

REDACCIÓ

Salt.— Aquest mes de gener s'iniciarà el tercer seminari d'autors hispanoamericans a la casa de cultura les Bernardes. Silvia Adela Kohan i Ariel Lucas Rivadeneira, coordinadors dels tallers d'escriptura i lletra de la Universitat de Bons Aires, han decidit repetir per tercera vegada consecutiva l'experiència, vista la bona acceptació del que havia de ser un seminari amb caràcter experimental. «I mentre hi hagi interès, n'organitzarem tots els que calgui», indiquen.

El segon seminari, que se celebrà el passat mes de desembre, donà continuïtat al de presentació, seguint la iniciativa dels mateixos alumnes. Aquest tercer està obert a nova participació.

L'objectiu del seminari està

en l'estudi d'escriptors llatinoamericans com són Borges, Vargas Llosa i García Márquez entre d'altres. «Es tracta de llegir a través d'experiències col·lectives de lectura. Es busca la intimitat individual i social a través de la literatura. Aportarà a més a més — indica S. Adela Kohan— la interpretació de textos literaris contemporanis, els problemes que plantegen, estructura i relació entre text i context literari i històrico-social, etc.».

Ambdós coordinadors es mostren oberts a qualsevol altre suggeriment de possibles alumnes. «Considerem important que aquells que vulguin participar-hi diguin la seva i ens facin conèixer quines són les seves necessitats».

Segons l'expedient de Girona, S.A.

Sarrià informa favorablement sobre les tarifes d'aigua

REDACCIÓ

Sarrià de Ter.— L'Ajuntament de Sarrià acordà informar favorablement l'expedient tramitat per l'aprovació de les tarifes del servei d'abastament d'aigua potable per a l'exercici de 1988 promogut per l'empresa Girona, S.A., concessionària a més a més del servei i de la seva aplicació dintre de l'àmbit territorial dels municipis de Girona i Salt.

Segons aquest expedient s'estableix com a consum mí-

nim de cada abonat el de sis metres cúbics al mes. Els abonats que consumeixin menys d'aquesta quantitat pagaran mensualment 30,5 ptes.; els que vagin de set a dotze metres cúbics, 40,5 ptes. i els que superin aquesta quantitat, 49,5 ptes. El consum industrial figura amb 43,75 ptes.

Quant als drets de connexió, es pagaran 32 ptes./m2 sobre la superfície edificada; 2.835 ptes./ud per provisional d'obra i 1.260 ptes./ud per a nous abonats.

Després que presentés els informes que li sol·licitava

L'Ajuntament dóna llicència a l'ICS per construir el CAP

Aquesta passarà a ser una imatge d'arxiu un cop es construeixi el centre. (Foto CARLOS SANS).

L'Ajuntament de Salt ha concedit l'oportuna llicència d'obres a l'Institut Català de la Salut per a la construcció del Centre d'Assistència Primària. D'aquesta manera es dóna llum verda a l'ICS per construir en els terrenys cedits pel Consistori, situats al costat mateix de la Casa de la Vila, un cop presentà el projecte detallat sobre el compliment del centre de totes les ordenances referides a vessaments de productes industrials. Així mateix, l'Ajuntament sol·licità a la Generalitat un informe dels bombers provant l'eficàcia dels sistemes d'evacuació de l'edifici en cas d'incendi. Ara només resta per saber quina serà la data en què es comencin les obres...

GEMMA VILA

Salt.— Després que l'ICS presentés a l'Ajuntament de Salt els dos informes que li sol·licitava, referits a la seguretat de l'edifici i als que hi habitin, l'Ajuntament de Salt li ha concedit la llicència d'obres per iniciar la construcció del CAP —Centre d'Assistència Sanitària—

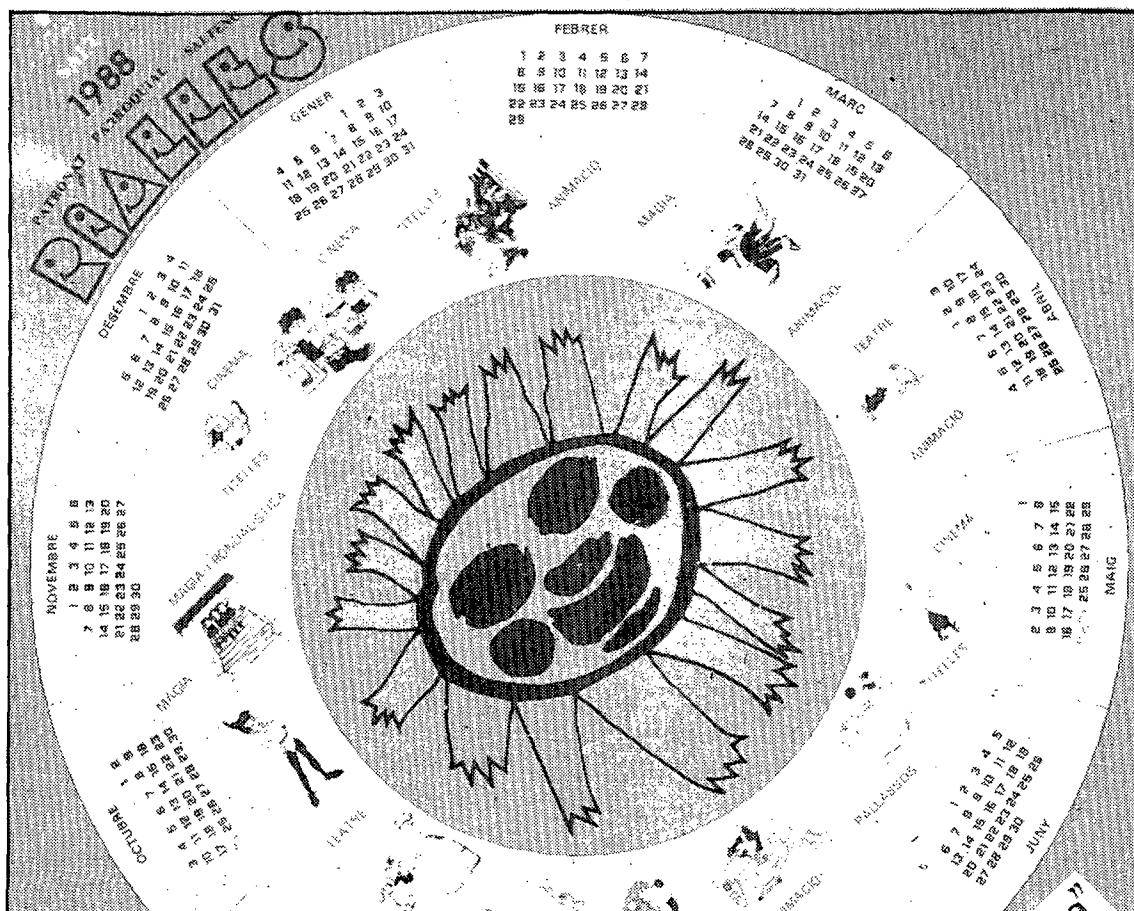
quan ho cregui més oportú.

El primer informe sol·licitat feia referència al compliment de les ordenances estipulades sobre vessament de productes industrials i el segon era el vist-i-plau dels bombers sobre les mesures contraincendis que s'adoptin en un futur en aquest edifici sanitari.

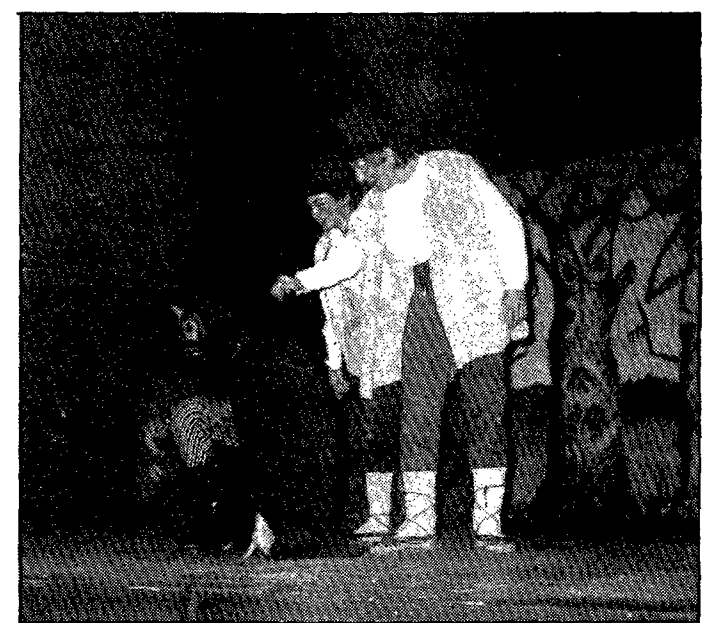
El cost total de l'obra puja a

66.133.000 de pessetes i és a càrrec de la Generalitat. L'Ajuntament saltenc contribueix en el gruix del projecte amb l'aportació del terreny, situat en la cantonada dels carrers Manuel de Falla i Àngel Guimerà —al costat mateix de la Casa de la Vila—.

L'edifici del CAP constarà de planta i dos pisos, amb 642 m2 de planta, i es preveu que tingui forma d'U, amb un pati interior que permeti l'accés a diferents àrees mèdiques. A la planta baixa es trobaran la recepció, arxiu, despatxos d'administració, serveis d'assistència continuada i aula d'educació sanitària. En el primer i segon pis es repartiran les consultes i sales d'espera. L'entrada principal serà al carrer Manuel de Falla i la porta d'emergència a l'Àngel Guimerà.

Surt al carrer el calendari de les activitats de Rialles pel 88.— L'organització cultural saltenc, Rialles, ha tret al carrer un cartell-calendari on s'informa de totes les activitats previstes per aquest recent començat any 1988. Les propostes de Rialles per aquest mes de gener comencen el proper dia deu, amb una sessió de cinema, i continuen l'últim dia del mes, amb un espectacle de titelles.

Una mitjana de cent cinquanta persones diàries als «Pastorets» de Can Panxut.— Quan resta encara una última representació, avui a dos quarts de sis de la tarda, els organitzadors dels «Pastorets» a Can Panxut ja han fet números i saben que l'assistència diària a l'espectacle ha estat d'unes cent cinquanta persones. El grup de teatre el Safareig portà a Salt uns pastorets amb nou contingut, tot i respectant les escenes més divertides de l'obra de Josep Mª Folch i Torres com són «El somni de Rabadà», «L'estel de Natzaret», «El primer Nadal dels pastors»... Segons indica l'organització, «l'opinió generalitzada dels assistents ha estat unànime en el sentit que les dues hores que dura l'espectacle se'ls fan curtes. Llàstima que Salt no pugui disposar d'una sala i d'uns decorats a l'altura dels actors».

Ha sol·licitat informació per tal d'integrar-les a la comarca

El consell comarcal garrotxí vol recuperar Beget i Bassegoda

ESTHER CARRERAS

Olot.— El consell comarcal de muntanya de la Garrotxa s'ha adreçat recentment a la delegació de Governació a Girona per tal que aquest departament sol·liciti a la comissió de delimitació territorial l'elaboració d'un informe en el qual es contemplin els tràmits que cal seguir perquè les zones de Beget i Bassegoda retornin a la comarca de la Garrotxa.

Beget i Bassegoda són dues zones que tot i pertànyer tant històricament com geogràficament a la Garrotxa, es troben integrades a d'altres comarques gironines, al Ripollès i a l'Alt Empordà respectivament. En un acord plenari del consell comarcal de muntanya de la Garrotxa, els ajuntaments aprovaren sol·licitar la recuperació de les dues zones esmentades, motiu pel qual el consell demana, ara, la informació pertinent sobre els tràmits que cal tirar endavant per reincorporar Beget i Bassegoda a la comarca garrotxina.

Adjunt a la sol·licitud, efectuada a la delegació de Governació a Girona, el consell va trametre també els acords certificats de tots els ajuntaments de la comarca sobre aquest tema i un informe històrico-geogràfic i socio-econòmic que justifica la petició. Caldrà ara que la comissió de delimitació territorial, creada el passat mes d'abril com a òrgan d'estudi, consulti i proposi pel que fa a matèries que

Irvin Sala. (Foto JULI).

afecten límits territorials dels ens locals de Catalunya, elabori l'informe sol·licitat.

Segons que ha manifestat el president del consell comarcal de muntanya, Irvin Sala, al DIARI DE GIRONA «amb els contactes que hem mantingut amb els habitants de Beget i Bassegoda hem pogut constatar que aquests se senten predisposats a integrar-se a la comarca de la Garrotxa, a la qual, de fet, pertanyen des del punt de vista històric i geogràfic». Irvin Sala considera que la integració d'ambdues zones a la comarca els suposa rellevants avantatges. «Hem

de tenir en compte que si mai a l'Alta Garrotxa es crea un parc natural o una zona protegida, tant Beget com Bassegoda hi serien incloses, aleshores això els suposaria un benefici considerable».

El president del consell comarcal de muntanya ha afegit que «a nivell de serveis, Beget i Bassegoda es podrien equipar notablement, així com beneficiar-se de les subvencions que atorga la Comunitat Econòmica Europea a les comarques de muntanya».

El retorn de Beget i Bassegoda a la Garrotxa passa, però, abans per una millora en les comunicacions. La seva recuperació ha d'anar acompanyada a facilitar als seus habitants l'accés als altres municipis de la comarca, la qual cosa faria necessària «la construcció d'una xarxa de comunicacions perfectament viable entre Beget i Bassegoda amb la resta de poblacions de la comarca. Penso que aquesta gestió és primordial per a la completa integració de les dues zones a la comarca», explicava Irvin Sala.

Beget pertany actualment al Ripollès i depèn del municipi de Camprodon. La Generalitat té en projecte la construcció de la carretera Oix-Beget, la qual ja seria un primer pas per a la millora de les comunicacions esmentades pel president del consell comarcal de muntanya de la Garrotxa.

Olot capital del pessebrisme

Set mil persones han visitat l'exposició

La Mostra de pessebres d'Olot està essent molt visitada. (Foto JULI).

E. C.

Olot.— L'exposició de pessebres que acull la sala la Carbonera del Teatre Principal d'Olot va en camí de batre tots els rècords d'assistència en comparació amb les edicions anteriors de la mostra.

L'exposició es va obrir al públic el dia 24 de desembre i romandrà oberta fins al dia 10 d'aquest mes. D'ençà la seva obertura, s'ha enregistrat ja l'assistència de més de set mil persones, quan l'any passat en aquestes dades voltava gairebé els sis mil visitants. L'edició anterior de la mostra acullí en total prop de les vuit mil persones i es preveu que enguany, si se segueix el mateix ritme, que ara, la visitin més de deu mil persones.

Segons membres de l'associació de pessebristes d'Olot l'increment de visitants es deu a diferents causes, d'una banda, «en aquesta edició s'acullen a la mostra 35 pessebres respecte als 28 de l'edició passada», i de l'altra, «influeix molt la seva seu, atès que la Sala Carbonera és, sens dubte, més cèntrica que l'Hospici on s'exposava l'any

passat». També es considera, però, que la millora en la qualitat dels pessebres realitzats i el ressò que n'han donat els mitjans de comunicació al fet que l'any 1992 Olot serà molt probablement la seu del Congrés Internacional de Pessebrisme «són qüestions que han ajudat que augmenti l'interès per a l'exposició».

Des de l'associació de pessebristes de la capital de la Garrotxa es considera que l'exposició «és un èxit», de fet, però, «enguany el seminari de pessebrisme que ja s'ha celebrat també acullí més persones que l'any passat».

D'altra banda, també ha incrementat la participació al concurs de pessebres familiars convocat per l'associació de pessebristes d'Olot, «fins ara ja hem visitat més de cent cinquanta cases per observar-ne els seus pessebres, cap any per aquestes dades n'havíem visitat tants». Totes aquestes dades fan palès que la tradició pessebrística olotina és troba hores d'ara força arrelada i sens dubte signifiquen bones perspectives de cara al futur.

L'Ajuntament d'Olot gestiona la petició del Patronat d'estudis històrics

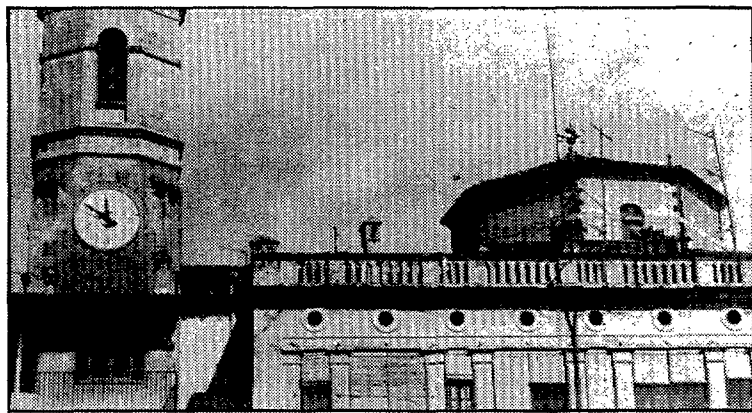
L'església de Sant Esteve podria ser monument històrico-artístic

FRANCESC RUBIÓ

Olot.— El Patronat d'estudis històrics d'Olot i comarca ha tramès un informe a l'Ajuntament olotí per tal que gestioni la sol·licitud de declaració de l'església parroquial de Sant Esteve com a monument d'interès històrico-artístic. Per diferents circumstàncies, pocs edificis representatius de la ciutat d'Olot compten amb la catalogació monumental que els correspon.

Segons un informe elaborat per aquest patronat, l'església de Sant Esteve d'Olot, tant pels seus valors arquitectònics —neoclàssics— de la façana com pel seu contingut de valor artístic, reuneix les condicions necessàries per tal que sigui catalogada com a edifici d'interès monumental des de la Generalitat de Catalunya.

La sol·licitud ha estat lliurada pel president del patronat a l'alcalde d'Olot, Pere Macias, que ha acceptat la proposta per tal de trametre-la al Departament de Cultura de la Generalitat. Segons exposa el Patronat d'estudis històrics en el seu informe, «la ciutat d'Olot, a causa de les destruccions provocades pels continuats terratrèmols del segle XV, així com d'altres fets històrics posteriors, no compta amb massa edificis que pregonin el passat monumental de la capital de la Garrotxa». Els membres del patronat consideren que un dels edificis de més interès de la vila és l'església de Sant Esteve, que data de la segona meitat del segle XVIII, entre els anys 1750 i 1763. Alhora consideren que «a part del seu caràcter monumental extern, conserva a l'interior tot un seguit de peces i obres artísti-

L'església de Sant Esteve d'Olot podria ser declarada monument històrico-artístic. (Foto JULI).

ques que constitueixen, sense cap mena de dubte, un dels fons artístico-culturals més importants de la ciutat i de la comarca». En aquest sentit, es fa referència a l'altar barroc del Roser, situat en una de les capelles que comunica amb la nau central de l'església. En aquest es troba un retaule, fet per l'artista Joan Costa, construït entre els anys 1704 i 1707. Aquest, amb els retaules de Cadaqués i Arenys de Mar, són les obres més representatives de l'il·lustre escultor. També en destaca el quadre del Greco «El Crist abraçat a la creu», restaurat recentment i que pertany al museu parroquial, juntament amb nombroses peces d'orfebreria, com fragments de peces de retaules renaixentistes i vestimenta litúrgica de gran valor.

Les obres de Ramon Amadeu i Josep Clarà donen suport patrimonial a la sol·licitud presentada pel patronat, que manifesta que «volem que es demani aquesta protecció per a l'església de

Sant Esteve. En aquest sentit, s'ha tingut en compte que juntament amb els claustres del Carme i la cada vegada més malmesa porta d'entrada a l'hospital Sant Jaume d'Olot, l'església de Sant Esteve és dels pocs edificis de temps pretèrits digne d'atorgar-li aquesta catalogació. No oblidant, però, l'edifici de l'hospici que ja la té, així com el teatre principal, que recentment ha estat molt reformat en els seus interiors».

La tramitació serà gestionada des de la mateixa Alcaldia d'Olot a la Direcció General del Patrimoni Artístic de la Generalitat de Catalunya, on s'haurà de presentar la proposta al Consell Executiu de la Generalitat, que té el poder decisor per a la concessió d'aquesta catalogació.

Els arguments del Patronat d'estudis històrics d'Olot i comarca es referma també en l'aplicació del pla de rehabilitació del barri vell de la ciutat d'Olot, on es troba l'església de Sant Esteve.

En el darrer ple de l'Ajuntament

Celrà aprova les condicions dels PERI fins ara aturats

J.L. PONCE
Corresponsal

Celrà.— Després que els Plans Especials de Reforma Interior numerats u, tres i quatre de Celrà fossin aturats fins que no es materialitzés el compliment de les condicions imposades per la Comissió Provincial d'Urbanisme de Girona, el darrer ple del Consistori celranenc acordà acceptar diverses condicions de cadascun dels plans esmentats.

S'aprovà acceptar la condició que fa referència a la xarxa viària en el pla número u, i acceptar la resolució del conseller de Política Territorial i Obres Públiques, pel que fa a fixar l'amplada del carrer Montseny en 12 metres, i la condició fixada per la Comissió Provincial d'Urbanisme que s'adreça a la franja posterior de les parcel·les del carrer Cabanya adjacents a la carretera C-250, pel

que fa al pla número tres. Del pla especial número quatre, el Consistori acordà acceptar la condició de la Comissió d'Urbanisme en el sentit d'acumular tota la zona verda en una sola illa, situada al costat de la carretera de Girona a Palamós.

D'altra banda, el ple va aprovar definitivament les assignacions mensuals que percebran tots i cadascun dels membres de la Corporació i que, en relació a la seva responsabilitat, quedaren dividits en tres graus. L'alcalde percebrà 25 mil pessetes; els tinentes d'alcalde i comissió de govern, unes 14 mil i els regidors, 8 mil pessetes.

S'acordà, en relació a aquest tema, que les assignacions que corresponien al malaurat Joaquim Mª Franch, que morí pocs dies després de les eleccions del mes de juny, fossin ingressades al compte de beneficiària de l'Ajuntament de Celrà.

Campanya contra les joguines bèl·liques a Figueres

Figueres.— Ahir tres membres de l'organització ecologista Alternativa Verda i del Moviment d'Objectors de Consciència de l'Alt Empordà es van disfressar de Reis de l'Orient i van recórrer, al llarg de tota la tarda, el centre comercial de la ciutat i lliuraren cartes contra la joguina bèl·lica als pares i nens que en aquells moments circulaven pels carrers.

Segons un comunicat, «en un món immers en la cursa d'armaments, víctima de tota mena de guerres i violència, veiem com per aquestes diades es regalen joguines que, en lloc d'educar per la pau, segueixen reproduint els mateixos esquemes agressius i predisposen a la guerra».

Afegeixen ambdues organitzacions que «amb aquesta campanya de Nadal es vol conscienciar sobre la influència d'aquest tipus de joguines bèl·liques en la formació dels nens i nenes. Cal recordar que hi ha un ampli ventall de possibilitats de joguines que no eduquen per a la guerra».

A part dels missatges lliurats pels Tres Reis, s'han editat cartells i un fulletó que fan referència a aquest tema.

El projecte aprovat per l'Ajuntament contempla la construcció de 875 amarraments

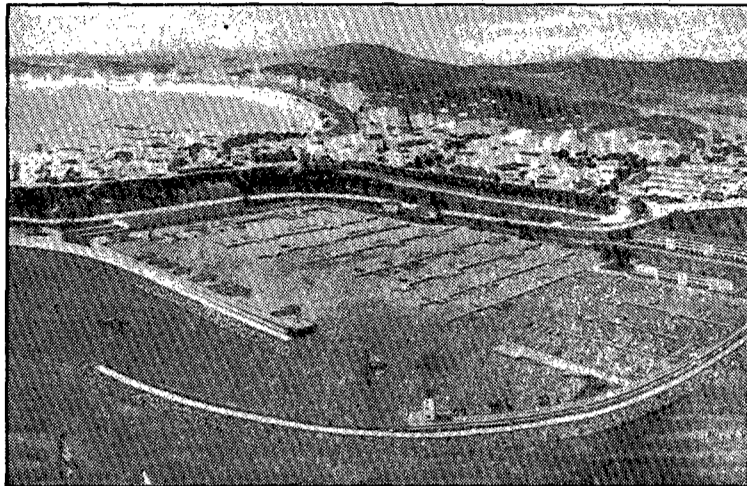
Palamós invertirà mil cinc-cents milions per fer el port esportiu

ENRIC FIGUERES

Corresponsal

Palamós.— L'Ajuntament de Palamós va acomiadar l'any 1987 aprovant el projecte de port esportiu «Marina Palamós», les obres del qual podrien començar a mitjan d'aquest any i suposaran una inversió de mil cinc-cents milions de pessetes. El projecte va ser aprovat per majoria —amb l'absència dels regidors de l'oposició— i contempla la construcció de 875 punts d'amarrament, amb una superfície del pla de l'aigua de 67.704 metres quadrats i una superfície de terra de 3.664 metres quadrats. La zona d'aparcaments per als vehicles cobrirà un setanta-cinc per cent dels amarraments, la qual cosa suposarà unes 650 places. La zona destinada a magatzems i tallers ocuparà uns 2.340 metres quadrats, la qual cosa permetrà que el nombre d'embarcacions de motor en dic sec i situades en estanteries sigui de 117. Pel que fa als edificis destinats a administració i control, marineria, serveis auxiliars, sanitaris i comercials, ocuparan una superfície d'uns 2.500 metres quadrats.

Ja l'any 1983 el Consistori palamosí, presidit per Francesc Dalmau, d'ERC, va aprovar l'expedient per a l'estudi de construcció del port esportiu a la zona nord de la platja i del port, és a dir, adossat a l'antic moll comercial, amb un miral d'aigua d'uns trenta mil me-

Maqueta del port esportiu aprovat per l'Ajuntament de Palamós.

tres quadrats i una capacitat per a 450 o 475 amarraments. La longitud de platja afectada —zona del Petit Bar— hagués estat d'uns cent seixanta metres lineals, per sota dels tres-cents que proposava l'estudi del pla de ports esportius de la Generalitat de Catalunya. Després de la crisi de l'equip de govern provocada pel trencament del pacte entre PSC, ERC i PSUC, l'expedient del port esportiu passà al nou alcalde, Josep Ferrer, el qual va aconseguir l'aprovació d'un avantprojecte, però no arribà a la pràctica davant la resposta dels palamosins a una campanya iniciada pel PSUC que portà a crear una opinió generalitzada de no fer el port a la platja. L'any

1985, en nom del «Nàutic Palamós, S.A.», es va demanar a l'Ajuntament l'aprovació d'un estudi de situació del port esportiu. Després dels estudis i informes es va decidir que, tot i que suposaria un increment important en les despeses de construcció, la zona més adient era la zona de llevant de la costa palamosina, a Sota Pedró.

Els vials, aspecte important

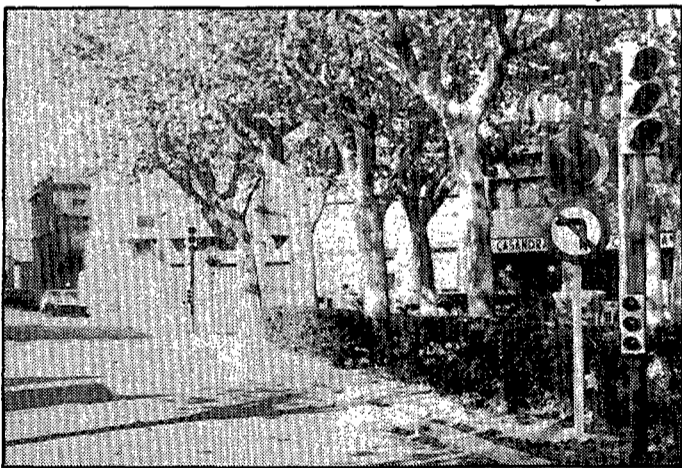
Un dels aspectes més importants del projecte és el dels vials, tant per la seva construcció com pel finançament, ja que un dels condicionants que ha posat l'Ajuntament és que yagi a càrrec dels promotors. Aquest vial tindrà

deu metres d'ample —set de calçada i un metre i mig per cada costat de voreres— i estarà connectat amb les places del Pedró i de les Pites i amb el carrer Roger de Flor. Segons Joan Castellví, regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament palamosí, «aquest vial enllaçarà amb la carretera de la Fosca pel que fa a la part est i amb la zona de la Pedrera per l'oest, la qual cosa permetrà disposar d'unes vies de circumval·lació millorades per a la població, ja que evitaran el pas de vehicles de gran tonatge per dins de la mateixa».

Els dics del port seran d'espàtler rebaixat, empleant la tècnica utilitzada a les costes d'Holanda, en forma de piràmide. Joan Castellví afirmava que «això donarà una millor imatge estètica, ja que amb aquest sistema l'alçada del dic de redòs serà de cinc metres com a màxim, davant dels nou metres si es fes amb el sistema tradicional».

Finalment, el regidor Manel Dopporto, del PSUC, explicava la seva abstenció dient que «tal com va acordar la comissió informativa d'Urbanisme, cal posar el projecte al condicionant, ben especificat, que els promotors hauran de construir l'espada, i que si ells no el fan, el farà construir l'Ajuntament, però amb un aval bancari per part dels promotors, segons el qual es comprometen al seu finançament».

Semàfors a la plaça de l'Estació de Figueres

Figueres.— Han entrat en funció els semàfors que regulen el trànsit de vehicles a la cruïlla de la plaça de l'Estació amb els carrers Sant Llätzer i Pompeu Fabra i l'estació d'autobusos.

Fonamentalment els semàfors serveixen per millorar l'entrada i sortida dels autobusos a l'estació que va entrar en servei l'estiu passat i que diàriament enregistra el pas de dotzenes

de vehicles cap al seu interior.

Amb els nous semàfors, els autobusos poden entrar directament des del carrer Sant Llätzer fins a la plaça de l'Estació, sense necessitat de donar tota la volta a la plaça com havia succeït fins ara. També es millora la perillosa cruïlla amb el Pompeu Fabra que havia esdevingut un lloc d'innombrables accidents. (Foto PUERTO-LAS).

El rector del Port de la Selva es considera marginat

Problemes amb la dependència eclesiàstica de Sant Pere de Roda

J. M. BERNILS V.

El Port de la Selva.— L'adscripció religiosa del monestir de Sant Pere de Roda, actualment en vies d'una important obra de restauració per part de la Generalitat, és motiu de polèmica a l'Alt Empordà, a causa de dos fets ocorreguts recentment.

A final del passat mes de novembre, el conseller de Cultura de la Generalitat, Joaquim Ferrer, va visitar el monestir per tal d'explicar les esmentades obres, que tenen el suport econòmic de la Comunitat Econòmica Europea. A l'acte, a part dels mitjans de comunicació, hi foren presents les autoritats i representacions de la zona.

El rector del Port de la Selva, Antoni Viñas, ha publicat un escrit al setmanari «Empordà» en el qual manifesta que «em crida l'atenció que, tractant-se d'un monument eminentment religiós, no tinguessin la delicadesa i el bon gust d'invitar-me com a rector d'aquesta vila del Port de la Selva, puix que el monestir està situat dins d'aquesta parròquia».

El rector recorda que amb motiu de celebrar-se la commemoració dels jubileus de la Santa Creu —el tres de maig de 1986—, es va promoure una cerimònia religiosa a la qual foren invitats diferents autoritats, entre les quals figurava el Rei, el vice-president del Govern i el President de la Generalitat, els quals, malgrat no assistir-hi, van enviar missatges d'agraïment per la deferència de ser cridats a participar en un acte d'aquestes carac-

L'adscripció religiosa del monestir de Sant Pere de Roda, polèmica. (Foto JOAN SEGUR).

terístiques.

Ara, però, mossèn Viñas ha explicat que «aquesta va ser la meua manera d'actuar, puix que crec que la història és patrimoni de tots. Per això no puc menys que manifestar la meua desagradable sorpresa, en no haver estat invitat aquesta vegada».

Sense capellà a la missa del gall

Un fet més recent s'ha d'afegir a aquesta problemàtica. Tradicionalment, cada any, el grup scout dels seglars celebra en aquest monestir la missa del gall, amb un acte religiós oficiat per un sacerdot de Figueres i, com a complement, un ressopó que s'allarga

fins ben entrada la matinada.

Enguany, però, això no fou possible perquè, segons han manifestat els directius de l'entitat, «el responsable eclesiàstic de l'Alt Empordà va impedir la presència d'un capellà».

En aquesta ocasió es va fer una celebració commemorativa, seguida del cant de nades i diverses actuacions. El responsable del grup scout va anunciar que després d'una conversa mantinguda recentment amb el bisbe Jaume, s'havia resolt el problema.

Segons han manifestat, «afortunadament per l'any vinent això quedarà resolt i la missa es podrà oficiar amb la presència de la corresponent jerarquia eclesiàstica».

SMALL

CENTRO COMERCIAL DE LA MÁQUINA HERRAMIENTA NUEVA Y USADA

- Distribuidor de primeras firmas nacionales y extranjeras de máquinas herramientas.
- Servicio propio post-venta con técnicos especializados
- Departamento de MAQUINARIA DE OCASIÓN
- Intercambio — Compra-Venta — Reconstrucción

Estamos en: Avda. Maresme, n.º. 431 al 435 - MATARÓ. Tel. (93) 790 28 99

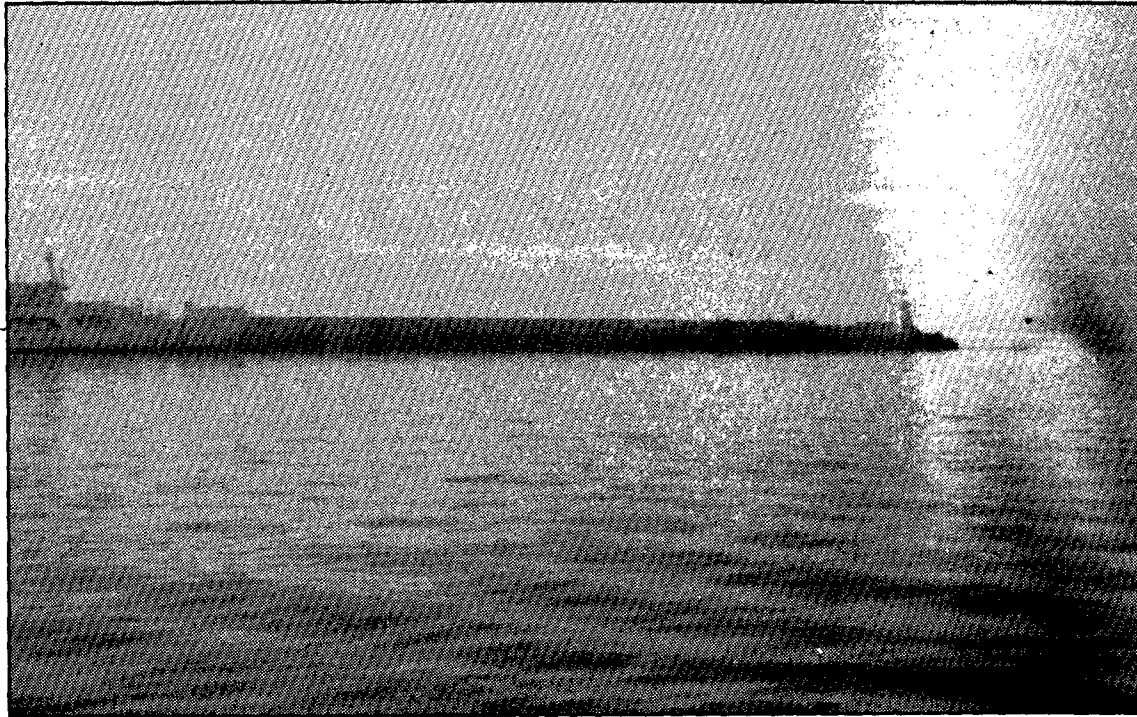
Aquest any es reconstruirà el tram enderrocat del moll de l'escullera

La Generalitat presenta l'avantprojecte del nou port esportiu rosinc

E. BADOSA
Corresponsal

Roses.— El director general de Ports i Costes de la Generalitat s'ha reunit amb una comissió de l'Ajuntament de Roses i representants del Grup de Defensa de les Platges, per tal de presentar-los un avantprojecte elaborat per la mateixa Direcció general per a la construcció d'un port esportiu a Roses, que acolliria entre set-centes i mil amarres. Aquest projecte comportaria d'immediat la reconstrucció del tram del moll de l'escullera que s'enderrocà l'any 1939 per una explosió.

La construcció del nou port esportiu aniria a càrrec de la Generalitat i la financiació es cobriria mitjançant la venda d'amarres, una part de les quals quedarien en propietat de l'Ajuntament rosinc. El port esportiu, segons l'avantprojecte, es construiria a la part oest del moll de la dàrsena pesquera i, per tal de defensar aquest tram dels embats del vent, s'edificaria un dic semicircular, també per la part de fora, que podria tenir dues alternatives: una, deixar-lo obert pels seus dos caps, i l'altra, unir-lo en la part nord amb el moll de la dàrsena pesquera, i d'aquesta manera es podria defensar el nou port esportiu dels vents de terra. L'entrada al port seria a la part de llevant, pel mateix camí que s'entra a la dàrsena, i a la part nord, a les actuals instal·lacions del GEN, el projecte preveu una rampa per la

El tram enderrocat del moll de l'escullera de Roses serà reconstruït aquest any. (Foto E. BADOSA).

trata i varada de les embarcacions menors de vela i motor.

Tot i que la reconstrucció del tram que manca al cap del moll de l'escullera seria una conseqüència de la construcció del nou port, el director general de Ports afirmava que «podria ser que l'any vinent ja es portés a terme aquesta obra, deixant a part la construcció del port esportiu. En el cas

de fer-se, fins i tot es podria allargar més el tram dels 50 metres que manquen al moll i construir-se de forma semicircular per protegir la part de llevant del port esportiu». La reconstrucció del tram enderrocat l'any 39 és una de les grans aspiracions de la població de Roses que, des de fa temps i principalment els pescadors, donen la culpa a aquest de la pèrdua de sorra de la

platja del Rastrell.

Un altre assumpte que es va tractar en la reunió fou el nou moll de ribera projectat dins la dàrsena pesquera, que, segons el senyor Pous, «ja ha estat adjudicat i ara, a principi d'any, es començaran les obres que poden ser de gran consol per l'amaratge de les embarcacions de l'anxoia que vénen cada estiu a pescar a les aigües de Roses».

Subvenció de mig milió de pessetes per a Sant Aniol de Finestres

Sant Aniol de Finestres.— La Diputació de Girona ha concedit una subvenció de mig milió de pessetes a l'Ajuntament de Sant Aniol de Finestres per al condicionament de la plaça del poble i del dispensari municipal.

El pressupost global de les obres és d'un milió sis-centes mil pessetes i la subvenció atorgada per la Diputació s'emmarca dins el seu pla d'ajuts als municipis per a l'execució d'obres i serveis municipals.

L'Ajuntament de Celrà vigilarà els boscos per lluitar contra els caçadors furtius

Celrà.— L'Ajuntament de Celrà, després de rebre el consentiment del governador civil de Girona, Pere Navarro, vigilarà els boscos de les seves rodalies per tal de lluitar contra els caçadors furtius que darrerament han actuat a la comarca, segons que informa el nostre corresponsal Josep Lluís Ponce.

D'altra banda, el regidor i cap de l'oposició a l'Ajuntament, Ferran Pellissa, ha demanat que a la població es porti a terme una setmana cultural, en la qual es facin diversos actes on puguin participar totes les associacions locals, així com altres amb importància específica dins del món de la cultura i de l'art.

Ajuntament de
La Vall d'En Bas
(Girona)

ANUNCI

El Ple d'aquest Ajuntament en sessió extraordinària duta a terme el dia 10 de desembre de 1987 va aprovar definitivament l'Estudi de Detall del Sector C de Sant Esteve d'en Bas.

La qual cosa es fa saber complint el que disposa l'article 64 del Reglament aprovat per Decret 146/1984, de 10 d'abril, per al desenvolupament i l'aplicació de la Llei 3/1984, de 9 de gener, de Mesures d'adequació de l'ordenament urbanístic de Catalunya.

Contra l'anterior podreu interposar recurs de reposició davant el Ple de l'Ajuntament en el termini d'un mes comptat a partir de l'endemà d'haver rebut aquesta notificació. El recurs es considerarà desestimat si transcorre un altre mes, des de la seva interposició, sense ser-vos-en notificada la resolució expressa; i en aquest cas, podreu interposar recurs contenciós administratiu, davant la sala de l'Audiència Territorial, en el termini d'un any a comptar des de l'endemà de la data de la interposició del recurs de reposició. Tot això sens perjudici que, si ho considereu convenient, interposeu d'altres recursos que cregueu més oportuns. En qualsevol cas, la interposició de recursos no suspèn l'execució de l'acte administratiu.

La Vall d'en Bas, 11 de desembre de 1987 L'ALCALDE

S'apujarà un deu per cent la contribució territorial urbana

El vot de qualitat de l'alcalde decidí dues votacions al ple de Roses

E.C.

Corresponsal

Roses.— En el ple extraordinari que l'Ajuntament de Roses va celebrar a final d'any, l'equip de govern va guanyar dues votacions pel vot de qualitat de l'alcalde, ja que, en mancar un dels regidors de CiU i encara que el vot del Grup de defensa de les platges els era favorable, s'igualaven a sis. El primer dels punts de l'ordre del dia en què es va donar aquesta situació tractaven del conveni amb l'empresa que actualment és la concessionària de la recollida d'escombraries, i contemplava l'adjudicació pel termini de tres mesos de la neteja dels carrers de la població, la qual cosa va ara a càrrec de la brigada municipal. Aquesta adjudicació comportava l'absorció d'aquest personal municipal a la nova empresa, operació que suposaria un cost d'un milió set-centes mil pessetes, aproximadament. Segons el regidor socialista Lluís Costa, «és un projecte massa improvisat i molt complex». Costa el conceptuava com «una aventura rocambolosa en la qual es gastarà alegrement un milió de pessetes sense que es millori el servei». Per la seva part, l'alcalde, Joan Bataller, explicava que «aquest projecte, principalment, tracta del personal que a final d'any acaba la seva contractació laboral, el qual serà admès per l'empresa. Abans de tres mesos se sabrà si aquesta concessió dóna resultats. Si així fos, es posaria a

conkurs-subhasta aquest servei, junt amb la recollida d'escombraries».

L'altre punt de l'ordre del dia en què la votació fou igualada era el que es referia a l'autorització a l'alcalde per a l'acceptació de cessions derivades de terrenys en gestió urbanística. L'ex-alcalde, Jaume Noguera, va assenyalar que «les darreres experiències en matèria de cessions, en les quals l'alcalde s'ha basat en algun cas sobre acords de l'antic Ajuntament, indiquen que s'ha deixat a part, en canvi, la petició d'un regidor que ara forma part de l'equip de govern que feia referència que es donés compte d'aquestes cessions en els plens», afegint que «ja s'han passat dos o tres sense que s'hagi fet», referint-se Noguera a terrenys cedits on ha de passar un tram de la Gran Via en el seu enllaç amb la carretera del Far. Noguera afegia que «desitgem que cada vegada que s'hagi de signar una cessió de terrenys es convoqui un ple».

L'altra votació, en què no es va necessitar el vot de qualitat per haver-se incorporat el regidor convergent que hi mancava, va ser en el punt que es referia a una pujada del deu per cent sobre la contribució urbana de 1988, que, segons que va explicar el regidor d'Hisenda, Josep Alemany, en fer la proposta, l'anterior Consistori havia pujat la contribució urbana en un vint per cent, no podent fer-ho en el trenta per cent que en principi es pensava, a causa d'una sentèn-

cia del Tribunal Suprem que no ho permetia. Amb aquesta pujada venia a completar-se aquell trenta per cent, amb la qual cosa es podrien recollir pel 1988 prop de dos-cents milions de pessetes per aquest concepte de la contribució urbana, en la qual es comprendrien les noves altes, però no les que podrien resultar de l'actual revisió cadastral urbana, que no hi seran incorporades fins al 1989. Seguidament es va passar a un altre punt de l'ordre del dia que venia enllaçat amb aquesta pujada, i era el de sol·licitar un crèdit de 61 milions de pessetes per compensar i nivellar el dèficit que s'havia produït en el pressupost del 1987.

Altres punts de l'ordre del dia eren les indemnitzacions o mensualitats dels membres de la Corporació, que si bé en el segon trimestre del 87 eren en les mateixes quantitats, no ho són quant a les persones que les han de rebre, ja que s'ha canviat el Consistori. La contractació d'un tècnic d'administració local i d'un enginyer municipal, i finalment el punt que es referia al nomenament d'advocat i procuradors que defensessin i representessin l'Ajuntament davant l'apressament fet per un jutjat de primera instància de Sevilla per import aproximada als sis milions i mig de pessetes d'un terreny anomenat la Vinyassa, que s'havia comprat a Bàrbara Díaz Rahola i que per no inscriure's a temps havia estat el motiu d'aquest apressament, van ser punts que van tenir un consens de tot el Consistori.

Dos ojos para toda la vida

Presteles atención y
cada 2 años
REVISION

CAMPAÑA DE
PROTECCION OCULAR

L'obra costarà, claus en mà, dos-cents trenta-set milions de pessetes

Lloret aprova la construcció del seu segon pavelló poliesportiu

JOAN FERRER

Corresponsal

Lloret de Mar.— L'Ajuntament de Lloret de Mar ha aprovat, amb caràcter inicial, el projecte de construcció d'un segon pavelló poliesportiu, projecte redactat per l'equip d'arquitectes que encapçala Arcadi Pla. Una obra que compta amb un pressupost de contracte de 225.487.417 pessetes, IVA inclòs.

Aquest projecte fou encarregat el mes d'agost passat, ja que un d'anterior redactat, aprovat i posat a subhasta per l'anterior equip de govern, no va rebre el vist-i-plau de la Generalitat en el moment d'atorgar la subvenció corresponent. Quan tot indicava que les obres estaven a punt de començar, només faltava l'adjudicació, el nou equip de govern, encapçalat per Jordi Martínez, en veure la impossibilitat d'obtenir subvencions, tema aquest posat en dubte en el seu moment pels regidors socialistes ara en l'oposició, va decidir tornar a començar tot el procés.

Segons manifestacions de l'alcalde, Jordi Martínez, aquest projecte d'Arcadi Pla «és un pavelló de llarga durada, de bona qualitat i de fàcil manteniment, redactat en tot moment d'acord amb les normes de la direcció general d'esports de la Generalitat de Catalunya».

El projecte preveu una superfície construïda de 3.302 metres quadrats a la planta baixa, i 563 al pis, amb dues pistes de 20x40, unides pel costat més curt, possibilitant una sala indoor de 20x80. Les graderies tenen una capacitat de 650 espectadors, i la pista que s'hi col·locarà serà de les anomenades toves, amb PVC de cinc mil·límetres, «fet que possibilitarà tot tipus d'activitat esportiva, excepte l'hoquei sobre patins i el patinatge, esports que es continuaran desenvolupant en el pavelló ja existent».

El projecte també contempla la construcció de vuit vestidors, dos condicionats especialment per a minusvàlids, dos vestidors pels ar-

El nou pavelló es construirà prop de la zona poliesportiva de Lloret.

bitres, un gimnàs de musculació, una sala de reunions, setze magatzems, bar, serveis i sala de màquines.

La finalitat d'aquesta nova construcció cal centrar-la en tres punts. «Esport escolar, esport federat i oferta turística». El pavelló té un projecte de seguretat de dos milions de pessetes, quantitat que sumada als honoraris i als impostos, eleva el cost, claus en mà, a gairebé 237 milions de pessetes. Una de les diferències entre el projecte que fou desestimat, redactat en l'anterior legislatura, i l'actual, és el preu. El nou projecte és cent milions més car que l'anterior, mentre que el nombre de pistes és de dos, i abans era de tres. Pel que fa al finançament, Jordi Martínez, explicava que ja hi havia una partida de noranta-nou milions l'any 87. «En el pressupost del 88 s'hi contempen 105 milions, quedant-ne 34 pel 89, encara que esperem una subvenció de la Generalitat que podria arribar al cinquanta per cent del

cost, extrem aquest, però, que no es confirmarà fins a la fi d'aquest mes de gener».

El grup municipal socialista reconegué una vegada més la necessitat d'aquest segon pavelló. «És una necessitat —afirmà Josep Sala— que ja vàrem deixar clara quan vàrem encarregar el projecte que va paralitzar el nou equip de govern. Ara, el que no entenem és l'orientació. Les entrades i sortides del pavelló se situen d'esquenes a la via més important, i creiem que ha d'anar orientat al sud i no al nord». L'alcalde Martínez assegurava que hi havia dues raons per orientar el pavelló al nord. Una, de seguretat. «La mainada, un dels usuaris, no poden sortir a un vial de vint metres. Seria un perill per a la seva integritat. Una altra de les raons que ens ha aconsellat aquesta orientació és que en un futur podem canviar de lloc el camp de futbol, i instal·lar-lo al costat d'aquest pavelló. Si l'orientem al sud, el camp ja no hi

cabria».

Josep Trull també va defensar les paraules de Josep Sala, comentant que el vial més ample, vial de Can Guidet s'hi posava un mur. «És un greu error aquesta ubicació. El vial més important només hi dona una gran paret, i la intenció de col·locar-hi el camp de futbol, un fet que ja sembla segur, és un altre dels errors que lamentarem d'aquí a uns anys».

En el moment de la votació, els socialistes s'oposaren al projecte. «Lamentem que CiU i AP no vulguin raonar el que nosaltres proposem, perquè un projecte com aquest, que beneficiarà tot Lloret, l'hauríem d'aprovar amb el suport de tots els grups». D'aquesta manera, l'aprovació inicial fou recolzada amb nou vots, vuit de CiU, mentre els vuit socialistes votaren en contra.

Molt proper a l'actual zona esportiva, on és previst dedicar-hi 100.000 metres quadrats a unes instal·lacions d'aquest tipus.

250 milions per a la transformació de la cruïlla de Sils

Sils.— El governador civil de Girona, Pere Navarro, ha tramès un comunicat a l'Ajuntament de Sils en el que fa referència a la carta rebuda pel director general de Carreteres en la qual consta que «la transformació de la cruïlla de la nacional II amb la comarcal 253, l'anomenada cruïlla de Sils, és prevista amb un pressupost de 250 milions de pessetes», segons informa el nostre corresponsal Jaume.

Aquesta mateixa direcció general ja ha emès el corresponent ordre d'estudi i, quan estigui redactat el projecte i disponibles els terrenys necessaris per portar-lo a terme, es procedirà a la tramitació de la contractació.

Després de molts anys de gestions a tots els nivells, tant per part de l'Ajuntament com pel cap de Sanitat local, Dr. Josep Mª Garrido, aquesta és una bona notícia per a la població de Sils, que ha reivindicat la transformació de la cruïlla en unes quantes ocasions, donat el perill que comportava per als automobilistes i la població en general.

Aquesta cruïlla ha estat sempre un punt negre de les carreteres de les comarques gironines, ja que han estat nombrosos els accidents mortals que hi ha hagut a la zona. Avui, encara es recorda el trist accident que hi hagué en aquest encreuament, en el qual varen morir tots els components d'una família anglesa.

Festa major d'Ordis, aquest cap de setmana

Ordis.— Aquest cap de setmana celebra la seva festa major la vila altempordanesa d'Ordis, essent aquest un dels primers llocs de les nostres comarques on té lloc aquesta commemoració en honor dels seus patrons, sant Julià i santa Basilissa.

Els actes populars que s'han organitzat estan amenitzats pel conjunt Drac Màgic i l'orquestra Costa Brava. La festa és organitzada pel grup de joves del poble amb el patrocini de l'Ajuntament.

Homenatge pòstum al celranenc Joaquim Mª Franch

Barcelona.— L'Ajuntament de Barcelona va retre homenatge pòstum, fa uns dies, al que fou regidor de la vila de Celrà, Joaquim Maria Franch, que formava part de la llista electoral presentada pels comitès del passat mes de juny pel partit socialista i que morí abans de prendre possessió del seu càrrec com a regidor. Franch havia estat professor a la Universitat Autònoma de Barcelona i funcionari de l'Ajuntament de Barcelona, encara que en els darrers anys havia desenvolupat aquesta tasca al Consistori gironí.

Per la seva banda, l'alcalde de Celrà, Bartomeu Bernabé, ha manifestat, segons informa el nostre corresponsal Josep Lluís Ponce, sentir-se disgustat enfront de l'Ajuntament barceloní, atès que «no ens hem pogut afegir a aquest homenatge perquè la invitació va arribar a les oficines municipals cinc hores abans de l'acte i sense revestir cap caràcter oficial».

A més a més de la planta incineradora de Sant Pau de Seguries

Dos abocadors en execució i tres més en projecte a les comarques gironines

La creació d'una xarxa d'abocadors controlats a les comarques de Girona és un dels objectius prioritaris del departament de Governació de cara als pròxims anys. En aquests moments hi ha cinc projectes en fase de realització o bé a punt de començar les obres, i s'està portant a terme la consolidació de la planta incineradora de deixalles de Sant Pau de Seguries, amb la qual es completarà tota la xarxa del Ripollès. Pel que fa a Banyoles també està força avançada la posta en marxa de les obres del seu abocador.

Girona.— L'eliminació de deixalles a les comarques de Girona ha estat polèmica des de fa molts anys. L'enrenou neix sobretot de la voluntat de molts municipis de no assumir la instal·lació de determinades infraestructures d'aquest tipus en el seu terme municipal. En aquest sentit, cal recordar els casos de Cruïlles, a la comarca del Baix Empordà, que fins i tot varen convocar un referèndum. Un altre cas més recent seria el de Besalú, tot i que el problema no afecta

directament el seu terme municipal, sí que l'afectaran les filtracions que pot causar l'abocador de la Garrotxa, que es farà al Clot de les Mules de Beuda.

En aquests moments es troben en fase de realització els projectes de l'abocador de Solius a la comarca del Baix Empordà i del Gironès i que servirà als municipis de Santa Cristina d'Aro, Llagostera, Calonge, Sant Feliu i Platja d'Aro. En aquest cas, les obres ja s'han

iniciat igual que les de l'abocador de la Garrotxa, que s'està construint a Beuda. L'abocador del Clot de les Mules resta pendent de resolució que han de dictaminar els tribunals, atès que veïns de Besalú han presentat un recurs contenciós administratiu per impedir la posta en marxa del projecte.

Els altres abocadors que actualment es troben en fase de projecte són el de Santa Coloma de Farners, el de Pedret i Marzà i finalment el de la mancomunitat de Banyoles. Pel que fa a aquest darrer, l'Ajuntament de Banyoles i la resta de municipis que configuren l'agrupació de l'estany han demanat que s'acceleressin al màxim els tràmits per tal de poder tancar ben aviat l'actual abocador incontrolat de la comarca. El nou servirà per deu municipis, tots els de la mancomunitat de l'estany excepte Vi-

ladesens. Pere Hernández, president de l'esmentada mancomunitat, explicava al DIARI DE GIRONA que «el projecte de la primera fase suposa una inversió de 60 milions de pessetes, 30 dels quals ja els hem invertit per poder comprar els terrenys situats al costat mateix de l'indret on hi ha l'altre abocador». L'alcalde de Banyoles apuntava que «és una obra especialment necessària perquè ens permetrà d'acabar d'un cop amb tots els problemes de deixalles que tenim a la nostra comarca».

Pel que fa a la incineradora de Sant Pau de Seguries a la comarca del Ripollès, les obres també estan en fase de realització. Amb aquesta, es completarà la instal·lació que necessitava el Ripollès per a l'eliminació de les seves deixalles.

LOS REYES
LLEGAN
EL DÍA 4
DE ENERO
SALUDOS

HOROSCOPO

ARIES (Mar. 21 a Abril 20)
Un interès professional requerirà su atenció, pero también deberá atender un problema familiar. Paciencia.

TAURO (Abril 21 a Mayo 21)
No todo lo que escuche hoy será exacto. Su pareja necesitará de su comprensión y apoyo. No le falle.

GEMINIS (Mayo 22 a Junio 21)
Ponga especial cuidado en sus tratos de hoy. Alguien querrá presionarle. Buena oportunidad en puerta.

CANCER (Junio 22 a Julio 23)
Su pareja estará sumamente sensitiva en este momento, y podría malinterpretar sus palabras. Cuidado.

LEO (Julio 24 a Agst. 23)
Ahora necesitará poner en claro sus verdaderos sentimientos. Un proyecto tendrá poca oportunidad de realizarse.

VIRGO (Agst. 24 a Sept. 23)
Mantenga sus pies sobre la tierra en el terreno sentimental. Asegúrese de la sinceridad de otros.

LIBRA (Sept. 24 a Oct. 23)
No se preocupe tanto por lo que piensan los demás. Será suficiente que Ud. crea en lo que está haciendo.

ESCORPIO (Oct. 24 a Nov. 22)
Ahora tendrá toda la fuerza de sus convicciones, pero quizás no reciba toda la respuesta esperada.

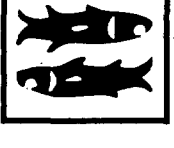
SAGITARIO (Nov. 23 a Dic. 21)
Evite todo movimiento financiero. No caiga en las redes de quien pretende apurar su decisión.

CAPRICORNIO (Dic. 22 a En. 20)
Una reunión social servirá para fortalecer lazos de amistad. Su espíritu cooperativo sobresaldrá.

ACUARIO (Enero 21 a Feb. 19)
Una situación que le incomodaba se aclarará felizmente. Alguien cercano estará propenso a las discusiones.

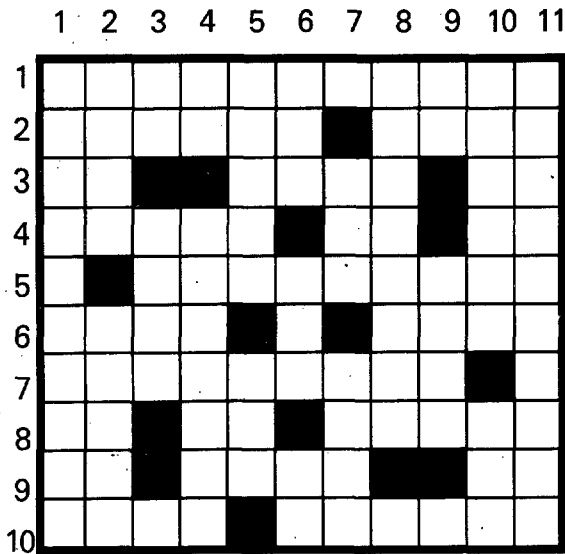

PISCIS (Feb. 20 a Mar. 20)
Algunas dudas surgirán en el campo amistoso. No será éste el mejor día para recibir invitados en casa.

Si nació usted en esta fecha:
Será más alegre y más expresivo que el típico miembro de su signo. Versátil por naturaleza, necesitará mucha autodisciplina para no malgastar sus energías en causas inútiles. Su habilidad para vender sus talentos, le facilitará el camino tanto en los negocios como en el área creativa. La medicina, el teatro, la ciencia, serán algunos de los campos en que podrá triunfar. Hoy compartir su cumpleaños: Víctor Borge, pianista y Steven Sills, músico de rock.

CRUCIGRAMA

C. LLUIS

HORIZONTALES 1. En racimo (plural).— 2. Aumentativo de letra. Capital de Italia.— 3. Nota musical. Una forma de mirar. Cuarenta y nueve romanos.— 4. Aplaudí y di mi aprobación. La primera y la última. El neón.— 5. El norte. Mujeres naturales de Normandía.— 6. Valle de Catalunya. El oeste. Marcharía al revés.— 7. Que implica delito. Preposición.— 8. De Guadalajara, al revés. De Toledo. Igualan con el rasero.— 9. Divinidad egipcia. Vasija de cocina. Artículo neutro.— 10. Altares. Albergas en un asilo.

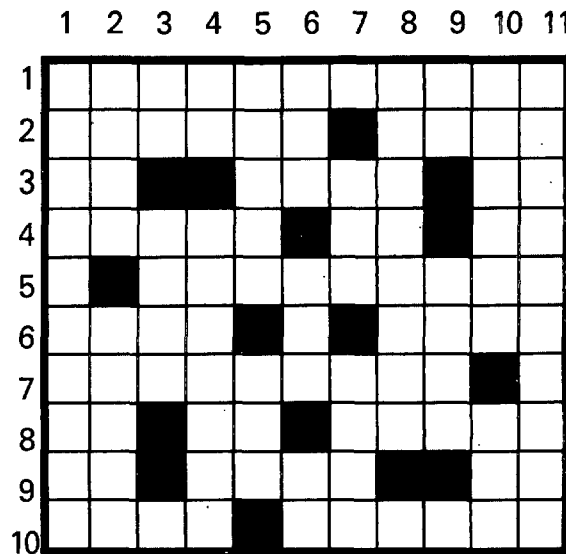
VERTICALES 1. Allanamiento.— 2. Regio. Atravesar un río un territorio.— 3. Dos de tres. Anual. Vocal.— 4. El argón. Lindos, agraciados.— 5. Tomar alimento. Planta crucifera de la que existen muchas especies.— 6. Instituto Nacional de Industria. Medio motivo. Artículo.— 7. Mil. Rio de Suiza, al revés. Marcharás.— 8. Irá hacia adelante, en sentido ascendente. Latina.— 9. Nota musical. El Ser Supremo. Cifra romana.— 10. Agorar. Dios mahometano.— 11. Dícese de los religiosos que pertenecen a la Sociedad de San Francisco de Sales, fundada para la educación de la juventud por San Juan Bosco.

SOLUCIONES HORIZONTALES 1. Arracimados.— 2. Letón. Roma.— 3. La Mira. IL.— 4. Alabé. AZ. Na.— 5. N. Normandas.— 6. Aran. O. airt.— 7. Delictivo. A.— 8. UG. TO. Rasan.— 9. Ra. Olla. Lo.— 10. Aras. Asilas.

SOLUCIONES VERTICALES 1. Alhadrara.— 2. Real. Regar.— 3. RT. Anal. A.— 4. Ar. Bontos.— 5. Comer. Col.— 6. INI. MOT. La.— 7. M. ra. lras.— 8. araznavá. I.— 9. Do. Dios. L.— 10. Ominar. Alá.— 11. Salesianos.

MOTS ENCREUATS

C. LLUIS

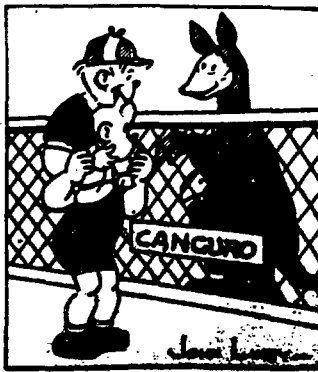
HORIZONTALS 1. Dit dels canvis d'una forma de teixit orgànic en una altra.— 2. Circumstància que determina una cosa. Al revés, gramínia cultivada a les nostres contrades.— 3. Nota musical. Radical alcohòlic univalent C2H5. Invertit símbol químic.— 4. No moure's d'un lloc, romandre-hi. Al mig de la pols. Dues de set.— 5. Cinquanta. Treure l'esquena enfora arquejant l'espina.— 6. Aquella cosa. Vocal. Dit de l'individu d'un poble de l'Àfrica del Sud, d'ascendència principalment neerlandesa.— 7. Porfidios. Cinc.— 8. Consonants (de geni). Inútil, a l'inrevés. Faré servir una cosa.— 9. Pronominal. Contingència a la qual està exposat algú. L'argó.— 10. Peça principal de la casa. Municipi de l'Empordà (amb article apostrofat).

VERTICALS 1. Acció d'afaiçonar en argila, cera, etc., plural.— 2. Resonàncies. Dona que no va de pressa.— 3. El tàntal. Membranes tenuíssimes. Xifra romanà.— 4. Campió. Prendrà nota d'una cosa.— 5. Municipi d'Anoia. Pare de pare o de la mare.— 6. Personatge bíblic. Poc freqüent. Conec.— 7. Vocal. Al revés, comitè presidit per Samaranch. Ases.— 8. Llista d'errors condemnats pel Papa. Cent.— 9. Les veureu als dits. Ciutat d'Andalusia on els USA encara hi tenen una base. Preposició.— 10. Al revés, qualsevol dels arrous manuals que hi ha en una casa. Antiga moneda que valia vint-i-cinc cèntims.— 11. Dona que fa conserves, així de senzill.

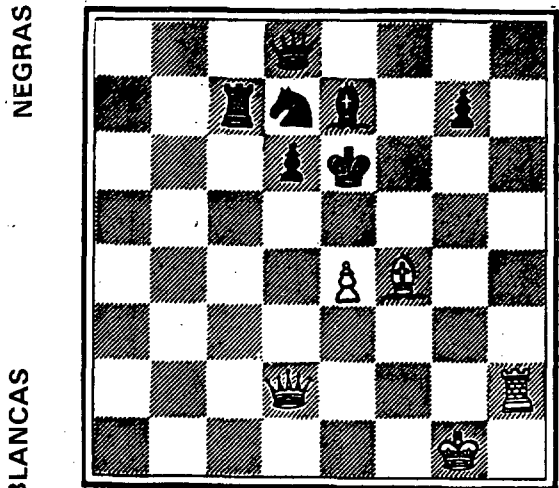
SOLUCIONS HORIZONTALS 1. Metaplastíc.— 2. Ocasid. itró.— 3. Do. Etil. IN.— 4. Ester. OL. TS.— 5. L. Enacar-se.— 6. Alit. A. Boer.— 7. Testarut. V.— 8. GN. av. Usar.— 9. Et. Risc. Ar.— 10. Sala. Escala.

SOLUCIONS VERTICALS 1. Modelatges.— 2. Ecos. Lenta.— 3. Ta. Tels. L.— 4. As. Tals. L.— 5. Pera. Av.— 6. Lot. Rar. Sè.— 7. A. IOC. Russ.— 8. Sil·labus. C.— 9. TD. Rota. A.— 10. intse. Ral.— 11. Conservera.

HENRY

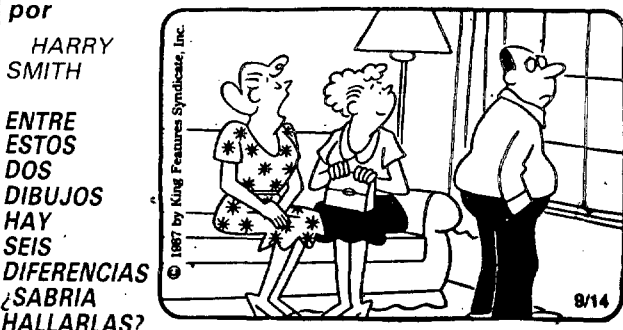
AJEDREZ

Juegan blancas y dan mate en dos. ¿Cómo?

SOLUCIÓN
1. D5d+, R3A
2. D5AR mate

SEIS DIFERENCIAS

por HARRY SMITH
ENTRE ESTOS DOS DIBUJOS HAY SEIS DIFERENCIAS ¿SABRIA HALLARLAS?

SOLUCIÓN
1. Parte de la mano está oculta. 2. El escote es diferente. 3. La cartera es más grande. 4. La blusa es diferente. 5. La ancha es más corta. 6. El hombre es delgado más delgado.

BREUS

● L'Agrupació de botiguers i comerciants de Catalunya ha recomanat als seus associats que no obrin avui diumenge, tal com va fer respecte de diumenge dia vint de desembre. Els petits comerciants consideren que l'autorització de la Generalitat per obrir aquests dos diumenges és contrària als seus interessos i afavoreix els grans magatzems. Els representants de l'agrupació deien que avui no obriria una quantitat gran de comerços.

● Empreses europees s'han interessat en els darrers dies per la construcció d'un gran parc d'atraccions a Catalunya. Directius de tres empreses neerlandeses i tres d'origen suís visitaren dues finques de l'Ametlla de Mar, a les comarques de Tarragona, on ja es va projectar la ubicació del parc Disney-Euròpa, i s'han entrevistat amb les autoritats municipals. La Generalitat podria donar a conèixer durant la primavera la seva decisió sobre la concessió del gran parc d'atraccions, que també opten tres companyies americanes i tres franceses amb capital libanès.

● El govern andorrà decidí l'augment del salari mínim mensual, que quedà fixat en 61.204 pessetes, la qual cosa representa un augment del 4'56% sobre la segona meitat de 1987. El nou salari mínim correspon a les 44 hores de treball setmanal. (Recordem que el govern de l'Estat espanyol col·locà el salari mínim en unes 44.000 pessetes). El darrer augment fou aprovat el dia 1 de juliol de 1987, amb un increment del 5'09% sobre l'anterior. A Andorra l'augment del salari mínim en els darrers cinc anys ha estat més elevat comparativament que a França o Espanya. Fa cinc anys l'hora de treball es pagava a 155 pessetes i ara, a 321.

També seran rebuts per Ardanza

La mesa del Parlament català visitarà el Parlament basc

Vitòria.— La mesa del Parlament de Catalunya, que presideix Miquel Coll i Alentorn, visitarà el Legislatiu basc, que es troba a Vitòria, el proper dia 18 de gener, segons s'informà ahir.

Aquesta visita respon a una invitació del president del Parlament basc, Jesús Eguiguren, amb motiu del seu viatge a Barcelona durant el mes de juliol, després de l'atemptat d'ETA a Hipercor.

Igualment, els membres de l'esmentada mesa seran rebuts pel lehendakari del govern basc, José Antonio Ardanza, i visitaran posteriorment les ciutats de Bilbao i San Sebastià.

Aquesta visita institucional serà l'única activitat del Legislatiu autonòmic basc que, com estableix el seu reglament, és «inhàbil» per a l'activitat d'aquesta cambra.

Miquel Coll i Alentorn, president del Parlament.

La Infanta Cristina ja esquia a Baqueira Beret

Hi arribà el dia 31 per passar la nit de Cap d'Any amb la seva família

Baqueira Beret.— La família reial espanyola va continuar esquiant ahir (concretament des de les onze del matí) a les pistes de l'estació de Baqueira Beret. La Infanta Cristina s'incorporà ahir a la pràctica de l'esquí, malgrat que arribà el dia de Cap d'Any a Baqueira (per celebrar-ho amb la seva família), després d'haver participat a la Christmas Race de Palamós. Tant els reis com els seus tres fills tenen previst ser a Baqueira fins demà passat.

El viatge començà a Barcelona

Juristes espanyols surten cap a Israel per vetllar pels palestins

Per veure si en els judicis es respecten els drets dels manifestants àrabs detinguts

Barcelona.— Una comissió de juristes espanyols (entre els quals es troba Bandrés) sortiran avui de Barcelona cap a Jerusalem per vetllar pel respecte als drets humans en els judicis militars contra manifestants palestins, que se celebraran aquests dies a Israel, segons va dir un dels integrants de l'expedició, l'advocat Javier Nart.

La comissió

La comissió és formada pel jutge Alberto Belloch, en representació de Jutges per a la democràcia, el fiscal José María Mena, com a president de la Unió progressista de fiscals, l'advocat Javier Nart, com a membre de la directiva de l'Associació catalana de juristes demòcrates, el vice-president de l'Associació pro drets humans, el

jutge Perfecto Andrés i el diputat i advocat Juan María Bandrés.

Procediment just

Javiert Nart afirmà que es troben «alarmats» per la forma com sembla que es desenvolupen alguns judicis. Nart, que també és membre de la sectorial de justícia del PSC, afirmà que observaran si es respecta «el dret a un procediment just i una defensa capaça».

Aclarí que no volia qualificar la situació fins no veure-la directament i poder conèixer millor el que passa. Aquesta comissió de juristes, una de les de més alt nivell que han anat mai des de l'Estat espanyol fins a un lloc concret ha estat convidada als judicis pels advocats tant palestins com jueus.

Bandrés és entre els que van a Israel.

ESCRIT AL DIETARI

Mefistofèliques

LLUÍS BUSQUETS I GRABULOSA

Ahir vam anar al Liceu. A més del ganxo excepcional de la Caballé i d'una obra sobre un text literari cabdal —raó suficient i, ens aquests darrers temps, gairebé única— la qual un espectacle operístic em mou— m'hi acabaren d'enllaminar dos fets: l'un, que l'autor de **Mefistofele**, Arrigo Boito, se sentís empès a compondre'l en veure que el **Faust** de Gounod traïa el veritable contingut de l'obra de Goethe; l'altre, que aquí l'estrenés Franco Faccio; Boito i Faccio van ser dos músics molt propers a Verdi, com deixaven ben palès aquella magnífica sèrie televisiva sobre el gran compositor italià.

Val a dir que el **Faust** de Goethe va molt més enllà de la llegenda de Johannes Faust i del seu embriux delerós de tornar-se jove per enamorar Marguerite. Enllà del pacte amb el diable Mefistòfeles, **Faust** planteja un pont entre la ciència i la màgia en un conflicte on l'esperit i matèria, científisme i bellesa, cànon estètic helènic i tecnicisme tradicional modern en són els pols de la tensió. Bé, doncs res de tot això vaig saber trobar en l'espectacle del Liceu: aparatositat, escenografia rotatòria, ballet i tot el que es vulgui, però sense que d'aquests elements servís al contingut goethià. A l'acte quart, abans de l'epíleg, me'n vaig: la Grècia liceística era pur cartró-pedra de riure. Arriba a casa i lleigeixo el que vaig escriure fa temps al **Diari de Barcelona**, després d'haver presenciat el

Faust de Gounod. Era el 23-III-83 i fa així: «Cada vegada que vaig al Liceu m'apar que l'òpera, de la manera estilístico-espectacular amb què, ara per ara, es va duent a terme, és un gènere que va fent a tots des d'antanyasses...». Trobava una guspira de Goethe en el ballet del tercer acte i acabava l'escrit: «Qui sap si l'òpera no està condemnada a continuar així, com un bell animal en la reserva dels liceus de tot el món». Ho tornaria a subscriure. Bona part de la burgesia que freqüenta ur: espectacle tan propi del segle passat, n'estic segur, entén ben poc o gens de música i encara es deu interessar menys pels continguts d'aquests muntatges d'art-total. El resultat és aquest: l'òpera esdevé oripell i disfressa. S'ha trasmutat mefistofèlicament ella mateixa.

Una cosa, si fa no fa, com les abraçades d'avui entre Reagan i Gorbaxov. És un pas realment insospitat, el d'avui, en la història de l'home, un animal prou ídem com per fer servir les armes que s'inventa per anihilar consemblants. Per primera vegada acorda destruir-ne unes quantes. Poc o molt aquest 4% de què parlen els diaris? I, sobretot, per què? Inflacions descontrolades duïen a un pou sense fons? Pors? Real voluntat de pau? I, per què, doncs, no es destrueix tot l'armament atòmic? Per què els estats europeus nuclearitzats callen com morts? (Mefistòfeles riu de nou, encara).

Barcelona, 8-XII-87

Elaborat un pla d'evacuació d'emergència a Tarragona

Tarragona.— L'Ajuntament de Tarragona ha elaborat un pla d'evacuació de la població per a casos d'emergència, que ha estat remittit als diferents grups municipals per a la seva discussió i possible aprovació.

Vies d'evacuació

El pla preveu un total de set vies d'evacuació alternatives per evitar

col·lapses en el cas que calgui un abandó masiu de la ciutat. El projecte regula l'ús de transport privat i públic per carretera i disposa que l'evacuació pugui portar-se a terme també en ferrocarril o per mitjà aeri.

El projecte elaborat pels serveis tècnics municipals segueix algunes de les directrius del pla d'emergència exterior del sector químic de Tarragona.

Amb la meitat del capital d'Europafil

L'empresa líder mundial de la construcció entra a Catalunya

París.— El grup francès Bouygues, líder mundial del sector de la construcció i obres públiques, ha entrat al mercat català amb la compra de la meitat del capital de l'empresa barcelonina Europafil. Bouygues participa en l'operació amb la seva empresa Acieroid Espagne, associada al mateix temps amb Forges d'Haironville, filial francesa del grup belga Cockeril

Sambre. L'entrada de Bouygues es fa després del fracàs de les negociacions amb el grup espanyol Agromán. L'empresa francesa vol introduir-se en un mercat que consideren amb futur de cares al 1992. Europafil és una entitat de només trenta treballadors i que té previst facturar uns 750 milions de pessetes durant aquest any.

El Euzkadi Buru Batzar será renovado el día nueve

El PNV eligió a los candidatos a la presidencia de este partido

Bilbao.— Las asambleas regionales del PNV eligieron ayer a sus candidatos para la presidencia del Euzkadi Buru Batzar y demás puestos de este máximo organismo ejecutivo del partido, que será renovado el próximo día nueve, en Bilbao.

En sus reuniones, cada una de las asambleas regionales de Vizcaya, Álava, Guipúzcoa y Navarra está facultada para elegir a un candidato a la presidencia de la ejecutiva y ocho aspirantes a «burukides» (dirigentes).

Con las propuestas que se han aprobado en estas reuniones, el nuevo Euzkadi Buru Batzar será elegido en una asamblea que se celebrará el día 9 en el bilbaino teatro Arriaga, y que será clausurada por el lehendakari José Antonio Ardanza y el entonces electo presidente de la ejecutiva.

No se duda de la reelección del actual presidente del consejo del PNV, Xabier Arzalluz, para seguir al mando de la organización nacionalista, e incluso podría ser pro-

puesto, conjuntamente, por varias de las asambleas regionales.

Las asambleas regionales de ayer, reunidas durante todo el día en Artea (Vizcaya), Guetaria (Guipúzcoa), Vitoria y Pamplona, designaron también a sus candidatos para el nuevo tribunal nacional interno del partido y de la comisión de garantías y control, un nuevo organismo en la estructura del PNV, creado para velar por el cumplimiento de sus nuevos estatutos.

El día 9, con la elección del Euz-

kadi Buru Batzar y de los citados organismos internos, el PNV concluirá un proceso de revisión ideológica y de renovación de cargos que ha denominado «Nacionalismo para el 2.000» y ha durado todo un año.

Los dirigentes del PNV han destacado su intención de conseguir un Euzkadi Buru Batzar «más eficaz y operativo», que elimine la excesiva territorialidad que le caracterizaba y que se ocupe exclusivamente de aquellos asuntos de la máxima responsabilidad política.

Lo hicieron a las nueve de la mañana en Madrid de forma reservada

El ex ministro Miguel Boyer e Isabel Preysler se casaron ayer

Madrid.— Isabel Preysler y Miguel Boyer se casaron ayer a las nueve de la mañana en la sede del Registro Civil de la madrileña calle de Pradillo.

Miguel Boyer, primer ministro de Economía del gobierno socialista y que en la actualidad preside el Banco Exterior de España, vestía un traje azul marino. Ella, según una funcionaria, «llevaba un traje negro y el pelo recogido en una trenza de raíz, estaba muy guapa y se mostraba simpática».

Los novios llegaron juntos al juzgado, acompañados por dos testigos y se dirigieron rápidamente a la sala número dos, donde el juez, Jose María Ferrer, uno de los cinco de este registro, los casó.

Acompañaron a los novios como testigos un abogado del Banco Exterior de España y un amigo de Isabel Preysler.

Una vez concluida la breve ceremonia, en la que sólo estuvieron presentes los contrayentes, testigos y los oficiales del Registro, la

pareja se dirigió en automóvil al domicilio de la novia, en la calle Arga 1.

Ambos contrayentes ya se han casado antes; Isabel Preysler, lo hace por tercera vez: la primera, en 1971, con el cantante Julio Iglesias, con el que tuvo tres hijos (entre ellos Chabeli), y posteriormente en 1980 con Carlos Falcó, Marqués de Griñón, padre de la pequeña Tamara. Miguel Boyer estuvo casado hasta 1985 con la ginecóloga Elena Arnedo, con la que tuvo dos hijos y de la que se divorció en 1985.

La relación entre ambos fue aireada en la prensa del corazón después de que Miguel Boyer dimitiera inesperadamente como ministro de Economía del primer gabinete socialista en 1985, de donde pasó a ocupar la presidencia del Banco Exterior de España. Por esas fechas ya se rumoreaban las desavenencias conyugales en el matrimonio Falcó-Preysler, que pidió el divorcio en julio de 1985.

Miguel Boyer e Isabel Preysler.

La realizarán funcionarios del sector los días 4, 5, 8 y 9

El sindicato CSIF convoca una huelga en la aviación civil

Tanto la Unión General de Trabajadores como Comisiones Obreras se muestran contrarias a seguirla

Madrid.— Los funcionarios de aviación civil y meteorología no atenderán ningún vuelo interior en la Península ni ningún vuelo internacional durante la huelga convocada para los días 4, 5, 8 y 9 de enero, informó la Confederación Sindical Independiente de Funcionarios (CSIF).

Según el plan de servicios mínimos, entregados por el Comité de huelga a la Administración, serán atendidos los vuelos insulares en un 50 por ciento, un vuelo diario desde la península a las islas y no se atenderá ningún vuelo interno en la península ni vuelos internacionales.

Los funcionarios atenderán, dentro de los servicios mínimos, sin limitaciones a aeronaves de Defensa, aeronaves de emergencia tanto civiles como militares y

vuelos tipo ambulancia también sin limitaciones y a petición.

La huelga

Esta huelga, convocada por la CSIF «a petición de los funcionarios del sector de aviación civil y meteorología», según manifestó el propio sindicato, afecta a oficiales de aeropuerto, técnicos de mantenimiento, facultativos, ayudantes y observadores de meteorología y funcionarios de telecomunicaciones aeronáuticas.

Las razones argumentadas por la CSIF para esta convocatoria de huelga son «la reclasificación de los niveles de puestos de trabajo y la extensión de la gratificación de servicios especiales a estos colectivos en identidad a la con-

cedida a los funcionarios de control».

UGT y CC.OO., contrarias

Esta convocatoria de huelga ha sido calificada de «injustificada, insolidaria e inoportuna» por Comisiones Obreras y UGT, que acusan a CSIF de «irresponsabilidad» según hace constar CC.OO. en un comunicado.

Las dos centrales sindicales consideran que dicha huelga «tiene como objetivo conseguir el reconocimiento de las antiguas gratificaciones que algunos colectivos percibían cuando el sector pertenecía al desaparecido Ministerio del Aire y que dejaron de cobrarse cuando se integraron en un ministerio civil».

La Reina presidirá el encuentro de esquí entre políticos

León.— La Reina Sofía ha aceptado la presidencia de honor del encuentro nacional de esquí «Políticos en la nieve» que este año se celebrará, por vez primera, en las pistas del puerto de San Isidro, en León.

Para este Comité de Honor también se han recibido las aceptaciones de los presidentes del gobierno, Felipe González, de la Junta de Castilla y León, José María Aznar, del Congreso, Félix Pons, y del Senado, José Federico de Carvajal.

La oficina permanente para este encuentro ha sido instalada en la sede de la gerencia de la Diputación Provincial en el Puerto de San Isidro. Todavía no han sido decididas la fecha de celebración de esta competición entre políticos.

TÉLEX

● El Papa ha aceptado la renuncia a su cargo como obispo auxiliar de la archidiócesis de Barcelona de Ramon Daumal Serra. Esta renuncia ha sido presentada por motivos de edad, de acuerdo con lo establecido en el canon 401 del Código de Derecho Canónico, en el que se dice que «al obispo diocesano que haya cumplido 75 años de edad se le ruega que presente la renuncia de su oficio al Sumo Pontífice, el cual proveerá teniendo en cuenta todas las circunstancias». Daumal nació en Badalona, archidiócesis de Barcelona, el 3 de abril de 1912, fue ordenado sacerdote en abril de 1939, elegido obispo auxiliar de Barcelona el 22 octubre de 1968 y consagrado obispo el 14 de diciembre del mismo año. El Papa nombró, el pasado mes de noviembre, obispo auxiliar de Barcelona a José Martínez Sistach, quien fue consagrado obispo el pasado 27 de diciembre, en una ceremonia religiosa celebrada en la catedral de Barcelona, y que estuvo presidida por el cardenal de esta archidiócesis, Narcís Jubany, y por el nuncio del Papa en España, Mario Tagliaferrí.

● La red de traficantes de droga en Vilanova y comarca fue prácticamente desarticulada por la policía tras el asesinato de Miguel Ruiz Martos, la muerte, al parecer accidental, de otra persona vinculada al caso y las detenciones realizadas por la policía. Esta es la opinión de fuentes judiciales que siguen las investigaciones para esclarecer el asesinato de un disparo en la nuca de Miguel Ruiz Martos, ocurrido el pasado 27 de diciembre, en su domicilio de Sant Pere de Ribes. Según estas fuentes, se trabaja con la hipótesis de que los agresores fueron tres personas conocidas de la víctima. María de la O Ramírez, esposa de Miguel Ruiz, manifestó en sus declaraciones ante el juez que, encontrándose ella en su dormitorio, oyó, alrededor de la 1'30 de la noche, una llamada en la puerta de su domicilio y un saludo cordial de su esposo a los recién llegados, que fue seguido del ruido de un disparo. Iniciadas las pesquisas, la Guardia Civil detuvo a José Martí Pérez como presunto implicado en el asesinato y para el que el juez de primera instancia e instrucción de Vilanova, Ramón Ignacio Macià, dictó auto de prisión incondicional sin fianza. Tanto a la víctima como al presunto culpable se les vincula directamente con el tráfico de drogas y, según fuentes judiciales y policiales, se supone que el asesinato puede haber sido un ajuste de cuentas.

Unicef és per als nens...
unicef

Carrer Nou, 8, 2º 17001 GIRONA

Frank Carlucci inicia una visita a los países aliados del golfo Pérsico

Nicosia.— El secretario de Estado para la Defensa, Frank Carlucci, inicia hoy domingo una gira por países árabes aliados del golfo. Los medios locales destacan que Carlucci visitará los treinta buques estadounidenses que se encuentran en las aguas de la zona.

El secretario de Defensa es esperado en Arabia Saudí, Kuwait, Bahrein, y Omán, además de la flota morteamericana en el golfo.

Es el primer viaje al golfo que efectúa Frank Carlucci desde el pasado mes de noviembre, fecha en la cual ocupó el puesto de secretario de Defensa EE.UU., en lugar de Caspar Weinberger. La gira de Carlucci por los países árabes del golfo, concluirá el 11 de este mes.

17 de ellos murieron en ataques del NEP en Filipinas

23 muertos en atentados guerrilleros registrados en Filipinas y Colombia

Manila.— El nuevo año ha seguido trayendo atentados terroristas de grupos guerrilleros en Filipinas y Colombia. En Filipinas resultaron muertas diecisiete personas y seis en Colombia.

Filipinas

Al menos seis soldados y cinco civiles murieron cuando un camión militar en el que viajaban fue tiroteado por guerrilleros comunistas del Nuevo Ejército del Pueblo en la provincia filipina de Isabela, a unos 370 kilómetros al norte de Manila.

Igualmente, en un combate librado en la provincia central de Samar, al menos 6 personas resultaron muertas en el enfrentamiento armado entre insurgentes del NEP y tropas gubernamentales.

Otros cinco soldados resultaron heridos en otro atentado perpetrado cuando se dirigían a evacuar a un militar enfermo en una zona próxima, informaron fuentes militares a la agencia oficial PNA.

El ejército filipino, siguiendo órdenes de la presidenta Corazón Aquino, observó, durante Navidad y fin de año, un cese del fuego unilateral.

Según estadísticas militares, unas 3.800 personas murieron en 1987 en Filipinas en los combates librados entre el ejército y cerca de 24.000 guerrilleros comunistas infiltrados en la totalidad de las 74 provincias del país.

Colombia

Dos militares, tres policías y un número no determinado de guerrilleros murieron en Colombia en los primeros ataques de grupos terroristas en 1988, informaron ayer fuentes oficiales.

En la madrugada de ayer sábado, una columna de la Coordinadora Nacional Guerrillera Simón Bolívar (CNG) asaltó el poblado de Gaitania, en el departamento del Tolima, centro del país, dando muerte a dos de los diecinueve policías del lugar, hiriendo al menos a seis más.

En el departamento del Caquetá, sur del país, una patrulla militar fue emboscada cerca del poblado de Montañitas por guerrilleros del XV Frente de las Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia (FARC). En el enfrentamiento murieron un suboficial y un soldado y resultaron heridos varios militares más.

En otro ataque de las FARC, en el municipio de San José de Fragua, también en el departamento del Caquetá, murió un policía y resultaron heridas dos jóvenes.

Por otra parte, en Ciudad Bolívar, departamento de Antioquia, noroccidente de Colombia, fue asesinado el concejal Miguel Ángel Urrego, perteneciente al Partido Liberal (en el gobierno), y considerado como la primera víctima de la violencia política en Colombia en 1988.

En ninguno de estos casos se ha dado a conocer por las fuentes oficiales la cifra de guerrilleros que pudieran haber muerto en los enfrentamientos.

TELEX

● La aviación iraquí bombardeó y destruyó a mediodía de ayer un puente de abastecimiento militar en Irán, informó la agencia INA. Los aviones volvieron sin bajas a su base, tras haber destruido el puente de Talah, en el noreste de Dezful. Horas antes un mercante maltés fue atacado cerca de la isla iraní de Farsi, por lanchas rápidas de Irán, sin causar víctimas o importantes daños. El ataque ocurrió a las 22:00 GMT y es el primer ataque iraní contra un navío en el golfo de este año 1988.

● El presidente de la Asociación de solidaridad franco-árabe, Lucien Bitterlin, salió ayer de París con dirección a Beirut, para tratar de conseguir la liberación de dos niñas francesas secuestradas el pasado mes de noviembre por Al Fatah-CR (Consejo revolucionario de Abu Nidal). Bitterlin dijo el pasado 26 de diciembre haber recibido una notificación del propio movimiento disidente palestino sobre su intención de liberar a las pequeñas Virginie, de 4 años, y Maria-Laura, de 6, secuestradas junto a su madre. El pasado 8 de noviembre el grupo de Abu Nidal se atribuyó el secuestro de Jacqueline Valente, de 29 años, madre de las niñas, su novio, de nacionalidad belga, Fernand Houdekens, y cuatro familiares a bordo de un yate en crucero por el Mediterráneo. El pasado 25 de diciembre, Jacqueline Valente dio a luz, en su lugar de detención, a una niña sietemesina.

● La organización disidente checoslovaca Carta 77 anunció ayer el nombramiento de tres nuevos portavoces, Milos Hajek, Bohumir Jamat y Stanislav Devaty, que reemplazan a Jan Litomsky, Libuse Silhanova y Josef Volryzek.

La televisión soviética ofreció imágenes

Continúan los combates en la zona afganesa de Jost

Moscú.— La televisión soviética anunció ayer que continúan los combates entre fuerzas afganas y de la URSS contra los guerrilleros afganos en la zona de Jost, cerca de la frontera con Pakistán.

Hace tres semanas, tropas soviético-afganas evaluadas en más de tres divisiones, lanzaron una ofensiva para romper el bloqueo impuesto por los guerrilleros a la ciudad de Jost.

En el reportaje difundido por la televisión soviética se mues-

tran municiones y armas incautadas a la guerrilla durante estas tres semanas de combates para abrir el camino hacia Jost.

El programa incluía una entrevista con un capitán del Ejército soviético, que fue quien confirmó que continuaban los combates en los alrededores de esa ciudad. Por su parte, Radio Kabul dijo que, tras la apertura de la carretera que va de la ciudad de Gardez a Jost, habían sido enviadas unas 4.000 toneladas de productos.

El cardenal Miguel Obando ruega flexibilidad para llegar a la paz

Managua.— El cardenal Miguel Obando y Bravo pidió al gobierno nicaragüense y a la Resistencia «flexibilidad» para detener la guerra. Mientras, un helicóptero de fabricación soviética se estrellaba al norte del país.

El purpurado nicaragüense, mediador entre los bandos en conflicto armado, pronunció una homilía ante 400.000 católicos durante la misa concelebrada por unos 70 sacerdotes al concluir la procesión del primero de enero.

Obando se quejó diciendo que «no hay novedad si nuestro gobierno y la Resistencia carecen de flexibilidad para buscar caminos de paz en estos momentos en que la patria se desangra», añadiendo que «no hay vida nueva si al comenzar el Año Nuevo en nuestras montañas cabalga

la muerte y se sigue escuchando el estruendo de las armas de guerra».

Y afirmando que «no hay novedad si nuestros jóvenes quedan destrozados por las armas que siembran el pánico, el horror y la muerte».

Mientras, un helicóptero de fabricación soviética del tipo «MI-17» se estrellaba en el norte de Nicaragua, sobreviviendo varios de sus tripulantes, según informó el Ministerio de Defensa nicaragüense. En una escueta nota informativa el ministerio agrega que el aparato, que realizaba tareas de evacuación, se estrelló tras chocar con alambres del tendido eléctrico en las proximidades de San Ramón, en el departamento de Matagalpa.

Según manifestó su líder, Giovanni Negri, al inaugurarlo

El PRI lamenta en su congreso haber llevado al Parlamento a «Cicciolina»

Bolonia.— Con un público «mea culpa» del secretario general del Partido Radical, Giovanni Negri, por haber llevado al Parlamento a la «pornodiva» Ilona Staller, «Cicciolina», comenzó ayer en Bolonia su 34 congreso, definido «de la refundación».

El congreso durará hasta el próximo día 6, y además de elegir al nuevo secretario general, deberá definir su línea política, particularmente probada después del fracaso de la campaña contra el hambre en el mundo y la inclusión en sus listas de candidatos en junio pasado —y elección— de la diputada Staller. De la que Negri dijo que «la elección de Ilona Staller fue un error, una ingenuidad, en el plano político, electoral y financiero».

Ante las repetidas declaraciones de la actriz pornográfica, que anunció su intención de presentar la candidatura para la secretaría general en caso de que el candidato no fuese el mismo Negri, en el discurso de apertura de los traba-

Cicciolina, contestada por su partido.

jos, el secretario general le pidió «discreción» a lo que ella replicó que no recibía ni una lira del PRI y era la «portavoz del partido más famosa del mundo».

Este congreso, con una concre-

ta propuesta de Giovanni Negri —que cuenta con el apoyo del líder histórico, Marco Pannella— para convertirlo «en un partido transnacional», es básico en el difícil futuro del PRI.

LA NOTICIA DETRÁS DE LA NOTICIA

Creus de Sant Jordi

J.V. GAY

Hemos querido reflexionar varias semanas, antes de abordar un tema que nos preocupa porque tememos que sea el reflejo de una actitud negativa para nuestro propio país.

Nos referimos a la ausencia de gerundenses en la última lista de galardonados con la Creu de Sant Jordi.

En primer lugar queremos hacer constar nuestro reconocimiento a los méritos de todos y cada uno de los condecorados. Tanto las personas como las instituciones merecen este reconocimiento del gobierno autonómico. Pero esta puntual ausencia de nombres de aquí, e insistimos en lo de puntual, sorprende y preocupa.

Cada lector, sin duda, podría incluir como mínimo un personaje de nuestras comarcas para ostentar este reconocimiento y, sin embargo, no hay ni uno sólo. ¿Por qué razón? ¿Es que no ha habido ninguna propuesta por parte de los representantes gerundenses, o es que éstos no han sido atendidos? En ambos casos bien merecería una meditación sobre cómo se ha actuado.

Ciertamente los reconocimientos públicos no lo son todo en este mundo y no siempre se corresponden a actos de justicia; en muchas ocasiones sucede justo lo contrario. Pero estamos seguros, también, que más de un gerundense habrá pensado, con nosotros, que es un hecho lamentable que Girona no esté presente en la relación correspondiente al pasado año. Debemos esperar mejores tiempos, que tal vez lo sean ya en el 1988. Nos consideraríamos bien pagados si este hecho, esta ausencia, hubiese sido anotada por quien corresponde, aquí y en la plaza de Sant Jaume.

08.20 Bon dia Catalunya.
10.00 Santa Missa.
11.00 Nadal enques.
12.05 Avancé de l'informatiu.
13.30 Tres per quatre.
14.00 La plaça de la lluna.
15.00 L'informatiu migdia.
15.35 Telediario 1.

Cuentos de hadas. «Juan y las alubias mágicas». Juan es un romántico soñador que cree en un mundo mágico. Tras haber vendido la vaca de la familia por cinco habichuelas mágicas, su madre le reprende duramente y luego arroja las habichuelas por la ventana.
Festival mundial del circo.
16.30 Dibujos animados.
17.30 Barrio Sésamo. «Espiral de Sesamot».
18.00 La piedra blanca. Continúan las aventuras de Fia y el sobrino del zapatero, realizando con su gran imaginación maravillosas hazañas, que son premiadas cada una de ellas con una piedra blanca de Fia.
19.00 A tope. Musical.
20.00 De 9 a 5. «Separadas por un amor».

20.30 Telediario 2.
21.05 Cortometraje. «Mnemosa». Director: José Luis García. Intérpretes: Lara Miguel Solís, Victoria Vera, Imanol Arias, Fernando Manuel Tejada. Alicia es una niña de seis años. Va al colegio, como cualquier otra niña de su edad, y siempre dibuja un mismo paisaje: una pequeña estación de ferrocarril con árboles, un tren que pasa y un hombre vestido de azul.
21.55 Canción triste de Hill Street. Hill y Renko, con sumo placer particular, multan a dos estudiantes, pero uno de ellos se identifica como hijo de un senador de los

Estados Unidos.

22.55 Los marginados. «Sri Lanka: los dioses de la jungla».
23.55 Telediario 3.
00.15 Teledéporte.
00.40 Largometraje. «Aterriza como puedes». (1980).

12.45 Carta de ajuste.
13.00 Hockey sobre hierba. Torneo de Reyes.
14.30 Despedida y cierre.
18.45 Carta de ajuste.
19.00 Balonmano. Torneo de Reyes. Desde Oviedo, transmisión del partido de balonmano entre los equipos de España y URSS.
20.30 Baloncesto. Copa Korac. Entre los equipos que disputan esta copa se encuentran el Dietor de Bolonia y el Real Madrid.
22.00 El mirador.
22.15 Tendido cero. Programa dedicado a la actualidad taurina, con reportajes y entrevistas relacionadas con el mundo de los toros.
22.45 Viento, madera y barro. «Cuba: La tierra» (2ª parte). La tierra de Cuba tiene dos protagonistas fundamentales en cuanto a producción y economía se refiere: el tabaco y la caña de azúcar. El mar y el tiempo. Basilio es detenido por la policía en una manifestación. Anselmo recurre a Lupe, que gracias a la bontipante, para que consiga una recomendación y Basilio sea puesto en libertad.
00.10 Tiempo de crear. «Judíos».
00.25 Despedida y cierre.

06.45 Télématin.
08.30 Jeunes Docteurs.
12.05 Les brigades du tigre.
13.00 Edition de 13 h.
13.45 L'homme qui valait trois milliards.
16.45 Au fil des jours.
17.50 1 DB de plus.
18.45 Des chiffres et des lettres.
19.35 Maguy.
20.00 Le Journal.
20.30 L'heure de la vérité.
23.10 Journal.
23.40 Basket: Orthez-Milan.

07.45 Carta de ajuste.
08.00 Buenos días.
09.00 Por la mañana.
09.35 Gabriela. La búsqueda continúa en la ciudad. Los «jaguncos» invaden la oficina de Tonico Bas-tos porque han oído que Chico está oculto allí. El coronel Melik pregunta a Tonico donde está el «jaguncos», pero éste no responde a la pregunta.
10.15 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.
11.35 Lo imperdonable. Maurício comenta con Bertha la llamada telefónica de Mateo y ella no cree que fuera de vacaciones a San Cristóbal. Alejandra afirma que el hombre que vio en el cementerio era Mateo, pero no cree que la haya reconocido. Mateo cuenta a Maurício que vio a una mujer igual a Alejandra junto a la tumba de ésta.

12.30 Matin.
12.30 Avancé de l'informatiu.
12.35 Tres per quatre.
13.30 L'electro-xou.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 Cuentos de hadas. «Caperucita roja». Un hambriento lobo se traga a la abuelita de Caperucita y, como postre, también a la jovencita, tras lo cual se queda dormido. El padre de Caperucita, acompañado del pretendiente de la muchacha, llegan a casa de la abuelita y descubren la tragedia. En seguida abren la tripa del lobo y rescatan a las dos mujeres, rellenan al lobo con piedras y cosen su barriga.
16.30 La tarde.
17.50 Avance Telediario.
17.55 Barrio Sésamo. «La amiga de Espinetex».
18.30 Musiquisimos. «Concierto para un jardín de infancia». (La

09.00 Flash info.
10.00 Le magazine de l'object.
11.05 Parcours d'enfer.
11.30 On ne vit qu'une fois.
12.05 Tournez manège.
13.00 Le Journal de la Une.
14.20 C'est déjà demain.
16.45 Club Dorothée.
17.00 Panique sur le 16.
18.00 Flash info.
18.05 Mannix.
19.00 Santa Barbara.
19.30 La roue de la fortune.
20.00 Le Journal de la Une.
20.35 Médecins des hommes.
22.10 Rick Hunter inspecteur de choc.
23.40 Journal.

12.30 Carta d'ajust.
13.05 Comencament d'emissió.
13.10 Servei d'informació agrària.
13.30 TV3 segona vegada. «Angel Casas Show». Resum de l'any en que s'ofereixen extractes de les millors entrevistes i dels personatges més famosos que han participat en aquest programa durant 1987.

15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Bona cuina.
15.35 Carson i Carson, advocats. El món de l'hampa ha perdut el nord; falta algú que mani. Tornmy és proposat com a successor de Hammer Wallace. La intervenció de Margery al despatx és sempre catastròfica. Finalment, Robert convenç Godfrey perquè torni a cridar la Júlia.
16.25 Pel·lícula. «La nau d'Hector Sevadacu». (1969). Director: Karel Zeman. Intèrprets: Magda Varyovác, Emil Horvath, Joseph Vetrovac. Un seisme que es produeix al Mediterrani occidental té unes conseqüències sorprenents: un tros de la Terra se'n va cap a l'Univers. Aquest cometa d'un nou material porta a bord la guarnició francesa d'una ciutat al nord d'Àfrica, als seus enemics.

17.55 Buck Rogers. «Una sorpresa per a Buck».
18.45 Dibuxos animats.
19.05 El petit Dominic. «Amics de la família».
19.40 Filiprim.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 París-Dakar.
21.10 Bona cuina.
21.15 Blanc o negre.
22.45 Temps de neu.
23.00 A tot esport.
00.00 Telenotícies.
00.15 Bona nit.

12.00 Décrochage régional.
13.30 Astromatch.
14.00 Thalassa.
14.30 Montagne.
15.05 Télé-Caroline.
17.00 Flash d'informations.
17.30 Amuse 3 Noël.
18.30 Arthur, Roi des celtes.
19.00 Journal.
19.55 Il était une fois la vie.
20.05 La classe.
20.30 Cinéma 16.
22.05 Journal.
22.30 Océaniques.
23.25 Musiques musicales.

19.00 sopa).
Crónica joven. Nuevo programa dedicado a la actualidad, problemas y actividades de nuestros jóvenes, en el que colaboran alumnos de Ciencias de la Información.
19.25 Con las manos en la masa.
19.55 Hablando claro.
20.30 Telediario 2.
21.05 Bluebell.
22.10 Debate. Espacio realizado en directo en el que se tratarán aspectos de la actualidad política.
23.45 A media voz. «Ana Benegas».

00.15 Telediario 3.
00.35 Teledéporte.
00.50 Despedida y cierre.

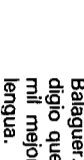
17.45 Carta d'ajust.
18.00 Hijos e hijas.
18.30 Tres per quatre.
19.00 Picapuçà.
19.30 Sesam, obre't.
20.00 Informatiu vespre.
20.30 Recordar, perill de mort.
21.40 El mirador.
22.00 Sorteo loteria primitiva.
22.15 Jueves cine. «Wanda». (1971). Director: Barbara Loden. Intèrpretes: Barba Loden, Michael Higgins, Jerome Thier, Anthony Rotelli. Wanda Goronski, casada con un minero de Pennsylvania y con dos hijos, no se ocupa ni del uno ni de los otros. Un día rompe con todo sin saber muy bien por qué y se va a la aventura utilizando el auto-stop. Le roba el poco dinero que lleva encima y en un bar encuentra a Dennis, un cuarentón que está intentando robar. Le sigue de coche robado en coche robado, hasta donde está organizando el robo de la Third National Bank. A ella le tocará conducir el coche hasta el lugar.
00.00 Metròpolis. «Referencias 88».
00.30 Despedida y cierre.

06.45 Télématin.
08.30 Matin Bonheur.
11.25 La vallée des peupliers.
13.00 Journal.
13.45 La saga du Parrain.
17.15 Récré A2.
19.35 Maguy.
20.00 Édition de 20 h.
20.30 Chisum.
22.20 Edition spéciale.
23.30 Journal.

07.45 Carta de ajusto.
08.00 Buenos días.
09.00 Por la mañana.
09.35 Gabriela. El coronel Meik se muestra muy sorprendido cuando conoce por medio de Tonico Bastos que Nació y Gabriela van a casarse.
10.15 Noticias y concurso.
11.35 Lo Imperdonable.
12.30 Avanc de l'informatiu.
12.33 Tres per quatre.
13.30 L'electro-xou.
14.00 Informatiu migdia.
15.00 Telediario 1.
15.35 Cuentos de hadas. «Blancanieves y los siete enanitos». Una vanidosa y egocéntrica reina enviene con una manzana a su hijastra, la princesa Blancanieves. Los enanitos del bosque, con los que la princesa había vivido feliz, deciden llevar su féretro hasta la cumbre de una montaña.
16.30 La tarde.
17.55 Avance Telediario.
18.00 La linterna mágica. Cortometrajes para los más pequeños, película juvenil y un segmento de divulgación que se denominará «La lente de la linterna».
19.30 Diccionario de la salud. «Acido úrico».
20.00 La hora de Bill Cosby. Sandra y Elyin visitan a la familia cuando acuden a unas representaciones de teatro experimental a las que Sandra es muy aficionada.
21.05 Telediario 2.
20.30 En familia. Programa en el que un grupo de personas con un nexo de unión es entrevistado por Iñaki Gabilondo.
22.20 Viernes cine. «La hora brujia» (1985). Director: Jaime de Armiñán. Intérpretes: Francisco Rabal, Concha Velasco, Victoria Abril, Sancho Gracia, Asunción

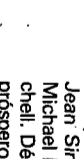
00.15 Balaguer. César fue un niño prodigio que sabía de memoria las mil mejores poesías de nuestra lengua.
00.35 Telediario 3.
00.50 Jazz entre amigos. «Pat McHenry Group». (Primera parte).
01.50 McMillan y su esposa. «Un muerto en el barrio».
03.05 Largometraje. «El policía, el gángster y el violento». (1973).
04.35 Documentos TV. Marguerite Yourcenar.
05.45 Gala Royal Variety. Resumen de la gala benéfica anual celebrada en Londres con asistencia de la Reina Isabel.
06.20 Documental. El relojero ciego. El doctor Richard Dawkins, zoológico en Oxford, presenta una defensa actualizada de las teorías evolucionistas de Darwin.
07.10 Largometraje. «Huracán sobre la isla». (1937). Director: John Ford. Intérpretes: Dorothy Lamour, John Hall, Mary Astor, C. Aubrey Smith, Thomas Mitchell, John Carradine.

13.00 Carta d'ajust.
13.25 Començament d'emissió.
13.30 TV3 segona vegada. «A tot esport».
14.30 Telenotícies migdia.
15.00 Bona cuina.
15.35 Carson i Carson, advocats. No menen Godfrey part d'una comissió real d'investigació contra el crim. Per acceptar el càrrec es veu obligat a deixar temporalment Carson i Carson. Felicit demana a Jennifer que l'ajudi a investigar el passat del seu pare. Sorgeixen secrets que l'espanten.
16.25 Pal·liu. «El llibrer de la selva». (1942). Director: Zoltan Korda. Intèrpretes: Sabu, Joseph Calleja, Frank Puglia. Un nen d'un any es perd a la selva i entra en una cova de llops. Aquests el cuiden com si fos un d'ells i li diuen Mowgli (granoteta). Uns anys més tard, en escapar-se del seu enemic Shere Khan, el tíger, descobreix el poble on va néixer.
18.00 Buck Rogers. «Ardala ataca de nou».
18.45 Dibuxos animats.
19.05 El petit Dominic.
19.40 Filippim.
20.30 Telenotícies nit.
21.00 París-Dakar.
21.10 Bona cuina.
21.15 Sí, ministre. «La mala consciència».
21.45 Ràdio Cinquena. «L'ascens de Venus». Venus Flytrap rep una oferta de treball per part d'una emissora de la competència. Els directius s'esforcen a retèr-lo, però n'hi ha que ho fan amb tan poca gràcia que encara ho espantien. Herb acaba d'embolicar l'assumpte amb uns curiosos negocis d'alimentació.
22.15 Crònica 3.
23.15 Telenotícies nit.
23.30 El rei Lear.

07.45 Carta de ajusto.
08.00 Buenos días.
09.00 Por la mañana.
09.35 Lo imperdonable. Sara se niega a ir al teatro con Gloria y Ernesto, y Mauricio ordena a Eduardo que él vaya con los chicos. Alvaro retrasa el estreno por falta de licencia y Víctor le promete conseguirla.
10.15 Noticias y concurso.
12.00 Lotería del Niño.
12.30 Avanc de l'informatiu migdia.
12.35 Tres per quatre.
13.30 La cuina de l'hivern.
14.00 L'informatiu migdia.
15.00 Telediario 1.
15.35 Cuentos de hadas. «El flautista de Hamelin». El alcalde de la ciudad de Hamelin contrata a un vagabundo flautista para que les libere de las ratas, a cambio de mil florines. El flautista comienza a tocar su instrumento y pronto todas las ratas le siguen hasta el río, donde mueren ahogadas. Cuando el alcalde se niega a pagarle lo acordado, el flautista toca de nuevo su flauta y todos los niños de Hamelin se marchan tras él.
16.30 La tarde.
17.55 Avance telediario.
18.00 Barrio Sésamo. «Especial Reyes».
18.30 Heidi. «El regreso del señor Sesemann». El padre de Clara llega a la casa, a quien la señorita Rotenmeyer da unos pesimos informes sobre Heidi.
19.00 Nuestros árboles.
19.25 Barvento. «La mar del año 2.000».
19.55 La hora del lector. Teresa Rabal comenta con Olga Barro el libro «El pequeño Nicolás», de Sempe y Goscinny.
20.30 Telediario 2.
21.05 Programa especial. «Désistée». Sesión de noche. Henry Koster. (1954). Director: Henry Koster.

06.45 Telenotícies regional.
08.30 Matin bonheur.
09.35 Flash infos.
10.00 Magazine de l'objet.
10.00 Flash info.
12.00 Le journal de la Une.
13.00 Haine et passions.
13.35 Via mala.
17.00 Parique sur le 16.
19.00 Santa Barbara.
19.30 La route de la fortune.
20.00 Le journal.
20.35 Tapis vert.
22.10 Ushuaia.
23.10 Journal.
23.30 Permission de minuit.

17.45 Carta de ajusto.
18.00 Cavalcada de Reis.
19.00 Picapau.
19.30 Clementina.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Documental.
21.00 Herencia. «La tierra de oro». Los judíos emigraron a Estados Unidos en varias oleadas a lo largo de siglos. Buscaban allí tolerancia para integrarse en la sociedad y lo consiguieron.
22.00 El tiempo es oro. Concurso en el que se cuentan tanto la exactitud en las respuestas como el tiempo invertido en efectuarlas. Y donde se puede ganar más de un millón de pesetas.
23.00 La buena música. «De los flamencos». El antiguo Betis, el Río Grande de los musulmanes, el Guadalquivir... abre con su ancho valle entre la Sierra Morena y la Península un sendero de agua que es la espiña dorsal de Andalucía.
00.00 Despedida y cierre.
00.15 Suite de l'arbre de Nadal. «Ritme polonès».

13.00 Carta d'ajust.
13.25 Començament d'emissió.
13.30 TV3 segona vegada. «30 minuts» i «l'informatiu cinema».
14.30 Migdia.
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Bona cuina.
15.35 Carson i Carson, advocats. Jennifer s'encarrega de la defensa d'Elizabeth Howard. Primer Godfrey s'hi oposa, però després s'ho planteja. Jennifer veu que l'única opció és alleuger transitoriament temporal de la seva clientela. Lluita i s'obstina fins a l'últim moment, però fracassa. Elizabeth és considerada culpable i condemnada a mort.
16.25 Pel·lícula. «L'estrella de Nadal». (1988). Director: Manuel Esteban. Intèrpretes: Carlos Julia, Gloria Roig, Santiago Rivero i Pepe Nieto. La ciència ja ha perdut les esperances de salvar la germana petita de Joan. El nen, que tan sols té set anys, decideix anar a trobar a Déu i demanar-li que la salvi. Algu diu a Joan que Déu va néixer a Betlem, en una establa, i el nen comença un camí molt dur en què es trobarà amb moltes aventures.
17.30 Recital Anna Reverter.
18.30 Cavalcada de Reis.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 París-Dakar.
21.10 Bona cuina.
21.15 Musical. «Gershwin Festival». La música de Gershwin torna amb vigor a través d'aquesta síntesi afortunada de la Nova York de George Gershwin i de la Nova York de 1981. Imatges retrospectives de la ciutat i la seva gent.
23.00 Equalitzador. «Desesperades».
00.00 Telenotícies nit.
00.15 Suite de l'arbre de Nadal. «Ritme polonès».

07.45 Carta de ajuste.
07.59 Presentación.
08.00 Buenos días.
09.00 Por la mañana.
09.35 Gabriela. Silvia dice a Mundinho que conseguirá una ventajita política, paz y tranquilidad si se aparta de Jerusa. Después, Mundinho encuentra una forma para verse con Malvina en la iglesia. Le dice que informe a Jerusa que no tiene nada más que decirle por el momento.
10.15 Noticias y concurso.
11.35 Lo imperdonable. El desfile se suspende por el desmayo de Alejandra. Mauricio se queja con Sofía de la conducta de sus hijos, pero principalmente de la de Eduardo, al que dice que echará de casa si no se corrige.
12.30 Avancé de l'Informatiu.
12.35 Tres per quatre.
13.30 De cara al mar.
14.00 L'Informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 Cuentos de hadas. «Los vestidos nuevos del emperador». Erase una vez un emperador tan presumido que sólo podía pensar en su apariencia personal. Dos astutos vividores urden un plan para hacerse ricos y, al mismo tiempo, burlarse del petimetre. Haciéndose pasar por famosos sastres, los rufianes se presentan ante el emperador, asegurándole que los trajes que ellos confeccionan, además de una factura impecable, tienen la extraordinaria cualidad de que resultan invisibles para las personas estupidas.
16.30 La tarde. Programa que presenta actuaciones de cantantes en

directo y entrevistas, información, concursos y una guía de lugares insólitos.
17.50 Avance Telediario.
17.55 Espinete». «El elefante y Barrio Sésamo. «El elefante y Espinete».
18.20 Fragué Rock.
18.55 A media tarde. Programa especial «Cuentos navideños».
19.30 De película.
20.30 Telediario 2.
21.05 Un, dos, tres. «Resumen y despedida».
22.50 Documentos TV. «Marquerite Yourcenar».
23.55 Telediario 3.
00.15 Teledoperte.
00.30 Largometraje. «El más valiente entre mil». (1968). Director: Tom Gries. Intérpretes: Charlton Heston, Joan Hackett, Donald Pleasance, Lee Majors, Bruce Dern y Ben Johnson.

17.45 Carta d'ajuste.
18.00 Hijos e hijas.
18.25 Avancé de l'Informatiu vespre.
18.30 Saló de la infància.
19.30 Sésam, obre't.
20.00 Informatiu.
20.30 Panoràma.
21.00 El mirador.
21.20 Cine Club. «Obsesión». (1942). Director: Luchino Visconti. Intérpretes: Mario Alicata, Antonio Pietrangeli, Gianni Puccini, Giuseppe de Santis y Luchino Visconti. Estamos en la Italia de los años 40, en la provincia de Emilia.
23.15 Últimas preguntas.
23.45 Blacke, el mago. «Espacio para respirar».
00.45 Despedida y cierre.

06.45 Télématin.
12.00 Flash.
12.05 Les brigades du tigre.
13.00 Journal.
13.45 L'homme qui valait trois milliards.
15.00 Flash.
17.15 Récré A2.
18.15 Ma sorcière bien aimée.
18.45 Des chiffres et des lettres.
19.05 INC.
20.00 Édition de 20 h.
20.35 Ne nous fâchons pas.
22.10 Autrement dit.
23.10 'Strophes.
01.00 Fin des émissions.

13.00 Carta d'ajuste.
13.30 TV3, segona vegada. «Gol a gol».
14.30 Migdia. Concurs.
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Bona cuina. Espai dedicat a l'art culinari i a la bona taula.
15.35 Carson i Carson, advocats. Ian informa a Godfrey de l'operació d'apostes de Tommy. Godfrey no s'ho vol creure i demana a Gerard que investigui. Tommy, en veure que Ian és un enemic perillós, lloga un detectiu perquè l'investigui. El detectiu troba uns papers, còpies de les referències d'Ian.
16.25 Pel·lícula. «Corre com el vent, Kiko». (1982). Director: Sergio Bergonzelli. Intérpretes: Richard Harrison, Sylvia Monaco, Lorenzo Vittì, Leonardo Vittì y Giuliano Selva. Jade, una nena encantadora, comparteix amb el seu cosí Tombolino la immensa alegria que li ha produït que la seva tia li regali un preciós cavall, «Kiko».

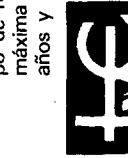
17.55 Buck Rogers.
18.45 Dibuxos animats.
19.05 El viatge.
19.40 Filiprim.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 París-Dakar!
21.10 Bona cuina. Continua el curs de cuina recomanat i comentat pels millors «gourmets» del país.
21.15 Perry Mason. «El cas de la víctima creïble».
22.15 Teatre. «La Rambla de les flors», obra de Josep Mª de Sagarra. Intérpretes: Rosa Mª Sardà, Josep Torrens, Alfred Luchetti, Miquel Cors, Mercè Arànega.
23.50 Telenotícies nit.
00.05 Suite de l'arbre de Nadal.

12.00 Décrochage régional.
12.55 Flash infos.
15.05 Télé-Caroline.
16.15 Le jeu de la séduction.
17.30 Amuse 3.
18.30 Arthur, Roi des celtes.
19.00 Récré A2.
19.55 Ma sorcière bien aimée.
20.05 La classe.
20.30 Un idiot à Paris.
22.00 Journal.
22.20 Océaniques.
23.15 Musiques, musique.
23.45 Fin des émissions.

08.30 Carta de ajuste.
09.00 Un, dos, tres... «Resumen y despedida».
10.35 Don Quijote de la Mancha. «Los azotes de Sancho».
11.00 La bola de cristal.
12.20 Nueva gente.
13.25 La otra mirada. «Sonia, viva y muerta».
14.30 48 horas.
15.35 Los auronés. «La máquina de granizo».
16.00 Primera sesión. «El hombre del oeste». (1958). Director: Anthony Mann. Intérpretes: Gary Cooper, Julie London, Lee J. Cobb, Arthur O'Connell, John Dehner, Robert Wilke. Lincó/Jones, antiguo pistolero y ahora respetable esposo de vida honrada, sube a un tren en Arizona con 600 dólares en el bolsillo, dispuesto a buscar una maestra para su pueblo. En el tren encuentra a un jugador de ventaja, a una bailarina llamada Billie y a su tío y antiguo jefe de banda, Dock Tobin, con sus hombres. Cuando arranca el tren, todos quedan en tierra con los bandidos, y hacia su cabaña se dirigen. Lincó quiere defender su actual posición, y también a Billie, de quien Tobin se ha enamorado.
17.45 Erase una vez... la vida.
18.15 Dibujos animados.
18.30 Número 1. Programa semanal de información sobre ventas de discos que elabora la Asociación fonográfica y videográfica española.
19.30 McGyver. «Objetivo final». McGyver, durante el viaje, hace un alto en el camino para cenar en la cafetería de un pequeño aeródromo privado, observando una situación extraña entre el personal que trabaja en ella y los clientes que se encuentran allí.

08.45 Carta de ajuste.
10.00 Choppy y la princesa.
10.40 Dibuxos animats.
11.10 Mirador.
12.00 Una història particular.
13.00 Anna Karenina.
14.00 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Estadio 2. Programa de transmisiones deportivas que esta tarde se centrará en los siguientes deportes: Copa del mundo de esquí. Hockey sobre patines: Voltrèga-Liceo. Balonmano: España-Checoslovaquia. Baloncesto.
22.00 L'Informatiu cap de setmana.
22.30 Berlín Alexanderplatz.
23.30 Ayer. «El fin de la cuarentena». (1948-1953).
00.30 Diálogos y cierre.

09.00 Journal des sourds et des malentendants.
09.20 Récré A2.
11.55 Météo.
13.00 Édition de 13 h.
14.00 Galactica.
15.00 Spécial DB.
18.10 Entre chien et loup.
19.05 Bonjour maître.
20.30 Journal.
22.15 Champs-Élysées.
22.15 Deux flics à Miami.
23.05 Les enfants du rock.
00.35 Dernière Édition.

20.30 48 horas.
21.05 Informe semanal.
22.20 Sábado noche.
23.25 Wallenberg. Nueva serie.
01.00 Filmoteca TV. «Maniquí». (1937).
02.30 Hora golf. Nuevo programa en el que veremos en directo la música y los ambientes de las principales salas de fiesta de España.
03.35 El fugitivo. «Decisión en el ring».
04.35 Largometraje. «La chica del Molino Rojo». (1973). Mister Harvey tenía 48 años y era propietario absoluto de doce casinos, además de poseer participación en muchos más.
06.05 Documental. «En el trono personal».
07.00 Música desde Cuba.
07.40 Largometraje. «Vida fácil». (1949). Los Chiefs son un equipo de rugby de Denver, cuya máxima estrella, después de años y años, es Pete Wilson.

12.00 Carta d'ajuste.
12.30 Començament d'emissió.
12.35 Sardanes.
13.00 Cinc i acció.
14.15 Ohi Bongònia.
15.00 Telenotícies cap de setmana.
15.30 Bona cuina.
15.35 Els barrufets.
16.00 Pel·lícula. «Planeta salvatge». (1973). Director: René Laloux. Els habitants del planeta Ygam, els Draags, són uns androïdes de 12 metres d'alçada. La seva ciència està molt desenvolupada i la seva ocupació principal és la meditació. Són amos d'uns animals domèstics, els Orns, als quals tracten amb benevolència i que varen portar d'un planeta llunyà ara desaparegut.
17.15 Esports en acció. Futbol americà.
18.15 Minorities d'Europa.
18.45 La ruta de la seda.
19.30 Joc de ciència.
20.00 Telenotícies cap de setmana.
20.30 Futbol. FC Barcelona-Sporting Gijón.
21.00 Sorteig lotto 6/49.
21.15 Resum Rally Paris-Dakar.
22.30 Bona cuina.
22.35 Pel·lícula. «La cosina Angèlica». (1973). Director: Carlos Saura. Intèrprets: José Luis López Vázquez, Lina Canalejas, Fernando Delgado, Lola Cardona, María Clara Fernández y Julieta Serrano. Luis Cano es disposa a complir la voluntat de la seva difunta mare: que el seu cosí reposi en el cementiri de la seva ciutat natal. Durant el viatge, a Castella, imagina i reviu una vella escena amb els seus pares, a l'estiu de 1936, que va tenir lloc a la carretera on es troba.
00.20 Fi d'emissió.

08.30 Carrefour des télévisions.
12.00 Décrochage Régional.
15.30 Espace 3.
16.15 Sports loisirs.
17.00 Flash.
18.00 Les aventures de Pinocchio.
19.50 Il était une fois la vie.
20.30 Le Disney Channel.
21.50 Soir 3.
22.30 La montagne magique.
23.25 Sports 3.
00.35 Musiques, musique.
00.50 Fin des émissions.

09.00 Informe semanal.
10.00 El día del Señor. Santa misa.
11.00 Concierto.
12.00 Pueblo de Dios.
12.30 El río amarillo.
13.30 Verano azul. «Las botellas».
14.30 48 horas.
15.35 La llamada de los gnomos.
16.05 Estrenos TV. «Cuando cada día era el 4 de julio». (1978). Director: Dan Curtis. Intérpretes: Chris Petersen, Katy Kurtzman, Harris Yulin, Geoffrey Lewis, Scott Brady. La acción transcurre en el año 1937, en la pequeña localidad de Bridgeport, en Connecticut. El abogado Cooper, complaciendo los deseos de su hija, acepta la defensa de un hombre acusado de asesinato, lo que le produce un enfrentamiento con el resto de la comunidad, que no ve con buenos ojos este hecho.

17.45 Si lo sé, no vengo. Concurso con preguntas y pruebas de habilidad que permitirán a los participantes ganar dinero y kilómetros, los cuales les darán opción a viajar al lugar que desean.
18.40 Magia potagia. Programa de magia y humor.
19.10 Documental.
19.55 En portada.
20.30 48 horas.
21.05 Silencio roto.
21.35 La vida sigue.
22.35 Domingo cine. «¿Qué he hecho yo para merecer esto?». (1984). Director: Pedro Almodovar. In-

térpretes: Carmen Maura, Luis Hualde, Gonzalo Suárez, Angel de Andrés López, Verónica Forqué. Gloria trabaja de asistente y no tiene un minuto libre. Su propia casa ya le proporciona suficiente entretenimiento para todo el día. Los 40 metros cuadrados de vivienda los comparte con su marido taxista, la suegra, dos hijos macarras y un lagarto. No es una mujer feliz.
Despedida y cierre.

10.00 Misa.
11.00 La buena música.
12.00 Estudi estadi.
14.50 Avang de l'informatiu cap de setmana.
15.00 Estudi estadi.
18.00 Sesión de tarde. «Canción inolvidable». (1947). Director: Charles Vidor. Intérpretes: Paul Muni, Merle Oberon, Corneil Wilde. La película está basada en la vida de Federico Chopin, desde que inicia sus primeros pasos artísticos, así como unas inquietudes revolucionarias en favor de la independencia de su patria, en su Polonia natal, hasta que se muere en París.
19.50 Camino de Calgary.
20.15 Spenser, detective privado.
21.00 Informatiu cap de setmana.
21.30 Debat 2.
22.35 Estudi estadi.
00.35 Despedida y cierre.

10.15 Carta d'ajust.
10.40 Comencament d'emissió.
10.45 Signes del temps.
11.30 Matinal a TV3.
13.00 Esports.
14.30 Gol a gol.
15.00 Telenotícies cap de setmana.
15.30 Batman.
16.00 Tarda de ... «La vall de l'Arc Iris». Finian McLonergan, un jugador irlandès, ha robat a un follet una tenalla d'or que enterra perquè creixi com Amèrica.

18.30 Bàsquet.
Gol a gol. Segona edició.
20.00 Telenotícies cap de setmana.
20.30 Resum Rally París-Dakar.
21.00 30 minuts. Reportajes informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
21.40 A cor obert. «Una altra ronda». Els doctors Westphal, Craig i Auschlander han anat a divertir-se a un bar de Boston, però allà ensopiquen amb certes persones que els impedeixen passar inadvertits. El doctor Auschlander es posa nerviós davant la perspectiva de sotmetre la seva dona a una operació a cor obert. Craig descobreix que el seu mentor, el doctor Donnedon, sofreix demència senil.
22.40 Gol a gol. Tercera edició.
23.40 Fi d'emissió.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Desitjo subscriure'm al DIARI DE GIRONA des del dia

Subscriptor

Adreça

Localitat

DNI / CIF

Tel.

MODALITAT DE SUBSCRIPCIÓ

- Mensual 1.550 Ptes.
 Trimestral 4.650 Ptes.
 Semestral 9.300 Ptes.
 Anual 18.600 Ptes.

Faré efectiu l'import mitjançant taló bancari adjunt

Domiciliació bancària/Caixa

Nº Compte

Agència

Població

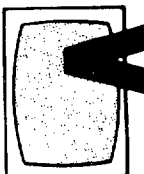
Signatura

DIARI DE
GIRONA

Ctra. Barcelona, 29 - GIRONA
Tel. 20 18 82 / 47 62 77

UN DIARI PER A GIRONA I COMARQUES / AMB COMPLETA INFORMACIÓ LOCAL I COMARCAL / ARTICLES D'OPINIÓ, CULTURA, ESPECTACLES, ESPORTS, PAGESIA, TV, CINEMA / TOT I MES, CADA DIA

Programación

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

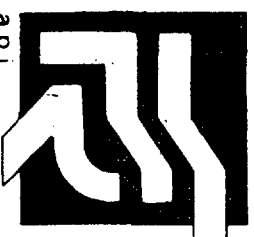
Semana del 4 al 10 de enero

«Wallenberg»

Richard Chamberlain interpreta a Raoul Wallenberg.

Finalizada la serie de Bardem «Lorca, muerte de un poeta», el sábado empieza una nueva producción norteamericana dirigida por Lamont Johnson y basada en el personaje del diplomático sueco Raoul Wallenberg, que consiguió salvar a diez mil judíos húngaros del poder de los nazis. Los Wallenberg viven en una cómoda neutralidad durante la segunda guerra mundial, pero uno de sus miembros, Raoul, se siente indignado por el exterminio de judíos y decide aprovechar una oportunidad de poderles rescatar entrando a formar parte, bajo la cobertura de un diplomático sueco en Hungría, de un comité americano de refugidos. La serie, que consta tan sólo de dos episodios, está protagonizada por Richard Chamberlain y Alice Krige, los cuales ya formaron pareja en «El sueño del Oeste».

FINQUES ROVIROLA

COMPRA-VENDA I ADMINISTRACIÓ

a.p.l.

Per poder oferir millor servei als nostres clients, tenim la satisfacció de comunicar-vos que som en el nou despatx de:

Ronda Sant Antoni Mª Claret, 7

Telèfons 20 41 61 - 20 43 30 - GIRONA

Amb la continuïtat del nostre lema: SERIOSITAT I SEGURETAT EN LES OPERACIONS REALITZADES

IRIS CLUB

Durante los días 24, 25 y 31 diciembre, 1 de enero.

CERRADO.

Del 26/12 al 6 de enero, abierto a partir 6 h. tarde.

LA VIDA EN SALVEU
LA D'UN NEN

Ayuda en Acción

Montes o Torreblanca para un puesto en el centro del campo

Ramos, titular ante el Baleares

«Es muy posible que el parón liguero nos haya beneficiado», dice Alfonso Muñoz que ha dejado a Delfín Geli en Girona

NARCÍS PLANAS

Girona.— El primer partido de 1988 lo jugará el Girona en el campo del Atlético Baleares esta tarde a partir de las cuatro y media. Y en la formación titular que presente Alfonso Muñoz hay que anotar una novedad importante, la de Ramos, «jugador que viene esforzándose mucho en los entrenamientos y que se ha hecho acreedor a una oportunidad». El mister rojiblanco tiene casi decidido el equipo. Y decimos casi porque «hasta última hora no voy a resolver una duda que tengo en el centro del campo». La duda está entre Montes o Torreblanca. Uno de los dos se quedará inicialmente en el banquillo. Sorprende el que Montes haya sido desplazado de su habitual demarcación como hombre libre, plaza que casi con toda seguridad ocupará Javier Bayona.

Por lo que se refiere a la lista de convocados, cabe señalar que ayer viajaron a tierras isleñas un total de quince jugadores. Se han quedado Carretero, Esteve y Geli. Los dos primeros porque no se encuentran a punto y el tercero «porque sólo podrían viajar quince y he considerado que lo mejor era llevarme a un hombre para cada línea». El equipo más probable que presente el Girona estará integrado por Cendoya, en la portería; Sagué, Ramos, Fita y Bayona, en la defensa; Saló, Montes o Torreblanca y Espigulé, en el centro del campo; Cristo, media punta, y Abad y Lozano, delante. Además de los citados, han viajado Vila, Juanjo y Elias.

Alfonso Muñoz espera que, con la llegada del nuevo año, hayan cambiado las cosas para el Girona: «Ya sería hora que ello sucediera». Califica al Atlético Baleares como un rival normal «a la altura de todos los de la categoría.

Ramos, la gran novedad.

Teóricamente no será un contrincante fácil porque su posición en la tabla clasificatoria no es buena. Andan necesitados de puntos y a buen seguro que saldrán dispuestos a ganar como sea. Pero también nosotros precisamos la victoria». Piensa el mister rojiblanco que «superando al Baleares está muy claro que afrontaríamos de forma diferente la segunda vuelta».

Tras la derrota ante el Poblense, y una vez dejado atrás el paréntesis navideño, los rojiblancos vuelven a la palestra: «Pienso que el parón liguero nos ha beneficiado. En condiciones normales, un domingo sin partido no es bueno. Pero todos necesitábamos unos días de descanso. Confía en que los jugadores «hayan sido, estos últimos días, conscientes de lo mucho que nos jugamos en el choque frente al Atlético Baleares».

El Atlético de Baleares lleva cinco partidos consecutivos sin ganar

ni un solo punto. Para Alfonso Muñoz «nunca se sabe si esto es una ventaja o un contratiempo. Es lógico que salgan muy motivados. Pero también nosotros lo estábamos frente al Poblense y, al final, la victoria fue para el cuadro balear. De todas formas, lo que sí está muy claro es que, cuando precisas de los puntos y juegas en casa, si las cosas no salen bien desde el principio, te pones excesivamente nervioso. La presión puede con el equipo».

Al rival de esta tarde lo vio el mister rojiblanco en acción en el primer encuentro de liga: «Es un buen equipo. A mí me gustó. Ignoro lo que le ha podido pasar. Aunque en fútbol suelen pasar estas cosas. Si ahora mismo le preguntásemos a los jugadores del Aragón por la clasificación del Girona, seguro que no se lo explicarían, porque frente al cuadro maño jugamos un gran partido».

Pese a la mala trayectoria del Girona (tres puntos en los últimos ocho partidos), Alfonso Muñoz no ve peligrar la categoría: «Queda mucha liga por delante. Además, soy optimista por naturaleza. Nunca miro atrás. Y, si en ocho encuentros hemos pasado de los primeros puestos a una zona baja, ¿quién no te dice que ganamos, ahora, siete partidos consecutivos?». Por el momento, lo que sí parece claro es que la actual competición está dominada por los filiales: «No cabe duda de que tienen una gran ventaja. Disponen en su plantilla de jugadores con opción a jugar en primera. Y ello, si las cosas les salen de caras, se nota porque se convierten en equipos muy peligrosos, especialmente en la segunda vuelta, ya que, pese a ser filiales, entrenan como verdaderos profesionales».

ZARPAZOS

● Después de dos años de no celebrarse, vuelve el Torneo de Reyes de fútbol. El mismo se celebrará el próximo día 6 de enero y en él tomarán parte cuatro selecciones comarcales juveniles: Garrotxa, Alt Empordà, la Selva y Baix Empordà. A las diez de la mañana se enfrentarán Garrotxa y la Selva, mientras que una hora y media más tarde lo harán las dos selecciones de l'Empordà. No habrá tercer y cuarto puesto, ni tampoco partido final.

● Estos partidos van a servir para que el seleccionador provincial de juveniles, Pepin Peris, empiece a tomar nota de los jugadores más destacados de la provincia y realice una especie de preselección, de la cual va a salir más tarde la definitiva selección de Girona que tomará parte próximamente en el campeonato de Catalunya.

● Si en Primera Regional llama poderosamente la atención el Crisnenc-l'Escala, en Segunda Regional el encuentro estelar en la jornada de hoy lo disputarán el Cornellá y el Porqueres. Este choque está caldeado y si Joan Poch criticaba el pasado miércoles a la directiva que preside Diego Torres, éste le ha replicado diciéndolo: «somos pocos, pero nos llevamos bien».

● Después del programa «Gol a Gol», TV3 emitirá en diferido hoy domingo el partido entre el Milán y el Nápoles, correspondiente a la liga italiana. El particular duelo entre el balón de oro Ruud Gullit y la estrella mundial, Diego Armando Maradona, promete echar chispas.

● El encuentro de Segunda B entre el Poblense y el Fraga que debía disputarse hoy, ha sido suspendido, al sufrir una intoxicación alimenticia, de mayor o menor grado, ocho jugadores del equipo balear. La intoxicación de los jugadores del Poblense se produjo en la cena de fin de año.

● Los árbitros de fútbol del colegio melillense se han negado a dirigir los encuentros de los distintos campeonatos provinciales en los que intervienen equipos de la Unión Deportiva Melilla o sus filiales. El motivo aducido por los colegiados melillenses para tomar esta decisión es que la UD Melilla, que milita en la Segunda División B, no les permite la entrada al estadio Álvarez Claro en localidad de tribuna, habiéndoseles reservado un espacio de general. Encima, comodones.

● El Reus Deportivo se impuso ayer tarde al líder Noia Feixenet por 6-3, en partido correspondiente a la jornada de liga de hockey sobre patines y que fue dirigido por el árbitro gerundense Alfons Mes-ter.

● La expedición alpinista que recientemente coronó la cima del Fitz Roy se encuentra ya en Girona desde el pasado viernes. Recordemos que Pep Permañé, uno de los que alcanzó la cumbre, había llegado a casa hace ya algunas fechas.

LINCES

OFF SIDE

Un deseo

NARCÍS PLANAS

QUIEN más quien menos ha formulado sus deseos para el año 1988. Y lo ha hecho con la esperanza de que se cumplan. Quedan, todavía, muchos días para que estos deseos se conviertan en realidad. Podríamos hablar del ascenso del Figueras a Primera División, de la solución a los problemas del Girona, de la confirmación del super-Palamós, de que el Lloret de hockey mantuviera la categoría, de que el Valvi jugara con los grandes del basket español, de que el Valvi-Adepaf continuara en liza, de que los atletas gerundenses siguieran progresando como lo vienen haciendo hasta ahora, de que el GEIEG se consolidara en primera división de balonmano, de que Salvador Servià recuperara el título que le arrebató Carlos Sáinz... En otro apartado podríamos situar los preparativos de Banyoles '92 que deben efectuarse a buen ritmo al objeto de que todo esté a punto para las Olimpiadas. También hay que desear para 1988 que aumente el número de instalaciones deportivas... Por otra parte, no debemos olvidar que estamos en un año olímpico y que sería muy importante la presencia de deportistas gerundenses en Seúl.

Pero, independientemente de todo lo expuesto, lo que en verdad deseamos es que la corrección y los buenos modos estén presentes en todas las competiciones deportivas que tengan lugar en el transcurso del año que se ha iniciado; que los recintos sean escenario única y exclusivamente de confrontaciones deportivas; que no se produzcan incidentes desagradables. En una palabra, que el civismo presida el ir y venir del deporte gerundense en 1988.

El deseo, a simple vista, parece fácil de cumplir. Pero su logro se nos antoja problemático. Y es que, por desgracia, el deporte mueve demasiados intereses.

La diferencia se amplía a doce puntos

El Real Madrid se impuso al Barcelona en un flojo partido

Hugo Sánchez (2) y Schuster, los goleadores

REDACCIÓN

El Real Madrid-Barcelona, primero de los partidos grandes que el año nos ha traído, resultó decepcionante, ya que careció de la vibración tradicional en esta clase de confrontaciones y en muy pocas ocasiones brindó la calidad futbolística que cabe suponer a equipos de tan contrastada calidad.

El conjunto madridista fue el menos malo de ambos contendientes y ofreció los únicos destellos de calidad, aunque debe tenerse en cuenta las importantes bajas de los sancionados Sanchis y Tendillo, mientras que Butragueño fue sustituido poco después de la media hora de juego. En el Madrid se alinearon Maqueda y Aldana, ambos procedentes del Castilla, que cumplieron con creces.

Por su parte, el Barcelona deambuló por el terreno de juego durante los noventa minutos y

causó la misma impresión que en los anteriores, es decir la de impotencia. Su fútbol no posee iniciativa ofensiva ninguna y el portal de Buyo sufrió muy poco peligro hasta el punto de que el gol barcelonista llegó a consecuencia de un inexistente penalty.

Real Madrid: Buyo; Chendo, Camacho, Michel, Maqueda; Jankovic, Martín Vázquez, Gordillo; Butragueño (Aldana, minuto 32), Hugo Sánchez y Llorente.

Barcelona: Zubizarreta; Gerardo, Migué, Moratalla, Julio Alberto; Víctor, Schuster, Roberto, Urbano; Carrasco y Lineker.

Goles: 1-0, minuto 23. Hugo Sánchez (p); 1-1, minuto 31, Schuster (p); 2-1, m.42, Hugo Sánchez.

Árbitro: Urio Velázquez del Colegio Guipuzcoano. Amonestó en el minuto 26 a Gerardo, por protestar.

EL AÑO EMPIEZA CON EL FIGUERES-CASTILLA

«Seguimos en una línea de campeón»

Paquito destaca también que «los filiales son los equipos que más temo»

JORDI XARGAYÓ

Figueres.— Después del paréntesis navideño, el Figueres afronta el primero de cuatro encuentros consecutivos de gran magnitud. El Castilla, con las virtudes y los defectos propios de un filial, será un difícil oponente para un Figueres que ha olvidado el serio correctivo de Lleida y que está capacitado para seguir embarcado en los puestos de honor.

«La derrota de Lleida quedó olvidada»

— Paquito, ¿quince días sin liga han servido para olvidar el 3-0 de Lleida?

— Sí. Totalmente. Cada partido que juegas siempre te queda un pequeño recuerdo. Y si ha sido derrota, eso que te queda es amargura. Pero los partidos hay que olvidarlos al día siguiente, porque tienes que pensar en el rival más inmediato.

— Una derrota contundente siempre tiene algunas secuelas. Pero en este caso parece que el descanso ha sido beneficioso para olvidar por completo.

— Ahí está precisamente la labor de todos y esencialmente del entrenador para hacer ver que cualquier tipo de derrota es producto de las circunstancias del juego. Lo que hace falta es como el titilillo de aquella película de Garci «Volver a empezar». Futbolísticamente también puedes tener un día malo, pero hay que continuar. Lo esencial es que sigues vivo y que tienes una tarea que cumplir. Corrige los errores y piensas en el siguiente partido. Nosotros tenemos que tener el sueño de campeón y demostrarlo. Pese a esa derrota llevamos una línea de campeón.

— Cuando el equipo sumó varias jornadas consecutivas sin co-

Valdo reaparecerá ante el Castilla.

nocer la derrota, comentaste que te importaba que el equipo supiera responder ante un revés. ¿Crees que los jugadores han respondido después del 3-1 de Vallecas, por ejemplo, o el 3-0 de Lleida?

— Sí, totalmente. Lo único que nos hace falta es responder todavía más ante una adversidad fuerte de ir derrotados y sa-

ber solucionar ese partido. Pero eso no es el caso de ahora porque el equipo está en un buen momento. La demostración clara está en la clasificación en la línea de rendimiento, que es muy buena. Ahora la preocupación está en recuperar a la gente que está lesionada. Lo demás ya no cuenta para nada, que en

Lleida hicimos esto o fallamos lo otro, sino en continuar viendo las virtudes que tiene cada persona. Si pensáramos en lo negativo no estaría ni aquí.

— ¿Los rivales os empiezan a replicar mejor la defensa en línea?

— Esa defensa fue uno de los errores que cometimos en Lleida. Una cosa es abusar del fuera de juego, otro practicarlo en el momento oportuno y otra que mantengas una línea en algunos momentos determinados sin especificar ni siquiera del fuera de juego, ni siquiera el invento de contrarrestarlo. Esos errores son los que hay que machacar.

— A lo largo de una temporada hay altibajos en el estado de forma de un equipo. ¿Ante el inminente lote de partidos cruciales, cuál crees que es el nivel?

— Lo esencial es que la labor de equipo siga siendo fuerte. Una de las cosas que más estoy machacando es la estrechez de líneas. Ese apoyo y esa condición tienen que estar constantemente. No paro de insistir en las ayudas, el balón hacia la banda, los apoyos... Si todo eso se inculca, la forma física del equipo siempre es fuerte. Si todo el equipo trabaja en esa forma de zona, no hay preocupación porque alguien pueda coger un poco de baja forma. Dentro del equipo sería como una especie de hombre que va dentro del pelotón y que los demás lo llevan para que vaya recuperándose. Lo importante, en definitiva, es que funcione el equipo.

El Castilla

— Y esta tarde un Castilla que es toda una caja de sorpresas...

— Sí, como todos los filiales. Siempre son los que más temo. El Bilbao Ath., por ejemplo, no levanta cabeza, pero buena par-

te de sus jugadores están en las selecciones nacionales inferiores. Estoy seguro que esta gente terminará la temporada muy fuerte. El Barcelona Atlético es lo mismo. Tan pronto te hace un partido impresionante como a lo mejor la semana siguiente se encuentra sin gente. Los filiales, en definitiva, son unos enemigos muy grandes que tienen esa ilusión tremenda de subir algún día al primer equipo. Esa ilusión es lo que trato también de inculcar a los míos. También nosotros podemos obtener la recompensa del ascenso.

— ¿Las bajas del Castilla, por necesidades del Real Madrid, pueden servir de ayuda?

— Pueden servir, porque, lógicamente, un equipo que tiene la baja de un jugador bueno puede perder cierta valía en cuanto a línea o en cuanto a hombre individual, pero el jugador que le sustituya sale con unas ganas tremendas por ganarse el puesto. O sea que a veces puede ser peor. Yo estoy seguro que los suplentes del Castilla también tienen un futuro impresionante. Ojalá Beenhaker cogiese a tantos que aquí sólo saliesen con diez hombres como decía H.H., quien, por cierto, no salió nunca con diez al campo.

— Quedan cuatro partidos superdifíciles para concluir la primera vuelta (Castilla y Elche en casa; Oviedo y Málaga fuera). ¿Te conformas con mantener los seis positivos actuales al llegar al ecuador de la competición?

— Inicialmente sí, porque es una buena medida. Tenemos que ser muy fuertes en casa. Luego ya veremos, porque una cosa son los sueños y otra la realidad. Si nos metemos en la cabeza que somos fenomenales, terminaremos siéndolo. Lo preocupante es pensar que somos catastróficos.

Maldonado, novedad en la lista de convocados

Arturo o Russet, duda unionista

El Castilla ha viajado sin su máximo realizador, Aldana

J.X.

Figueres.— La duda de Arturo o Russet y la convocatoria de Froilán Maldonado son las noticias más destacadas del Figueres en vísperas del partido que esta tarde a las cinco les enfrentará al Castilla de Vicente del Bosque; un partido que, a tenor de las ventas de localidades que se han producido en los días previos, puede significar una de las principales afluencias de público de la actual temporada.

Paquito, después de la sesión matinal de ayer, dio a conocer la relación de los dieciséis convocados: Ferrer, Boix, Arturo, Russet, Gratacòs, Bolaños, Valor, Maldonado, Menchaca, Durán, Valentín, Requena, Cuevas, Valdo, Forcadell y Cuevas. La novedad más importante es la presencia de Maldonado, que se encuentra inactivo desde el pasado 29 de noviembre cuando sufrió una rotura de fibras en el Estadio de Vallecas. Maldonado, sin embargo, no estará en una formación inicial cuya única duda es la vacante dejada por Brasi, la cual se la disputan Arturo y Russet. El técnico Paquito no se ha pronunciado al respecto y no comunicará su decisión a los jugadores hasta momentos antes de iniciarse el partido. Caso de jugar Arturo, supondría el debut del rubio lateral en la actual liga después de la hepatitis que le

mantuvo apartado de la actividad durante dos meses. Y, tal como avanzó ayer nuestro diario, Ferrer reaparecerá en el portal unionista. El probable equipo inicial será: Ferrer; Arturo o Russet, Gratacòs, Bolaños, Valor; Menchaca, Durán, Valentín; Cuevas, Forcadell y Valdo.

El Castilla

El filial madridista partió ayer a primera hora de la tarde en avión. Al margen de Maqueda, que ya tiene ficha con el primer equipo, Vicente del Bosque no podrá contar con su máximo realizador, Aldana, al haber sido convocado por Leo Beenhaker para el encuentro de anoche ante el FC Barcelona.

El Castilla formará probablemente con Canales; León, Mandiá, Ruiz Villar, Clemente; Aragón, José M^o, Gay, Vilches; Guillermo y Santi.

Hoy llega Sidney

Tal como avanzó nuestro diario, esta tarde aterrizará en el aeropuerto de Barcelona el jugador brasileño Sidney Dos Santos, que entrenará durante algunos días a las órdenes de Paquito para saber si sus servicios interesan al equipo unionista. Está previsto que Sidney, que ha militado en las filas de Botafogo, Cruzeiro y Bangú, presencie el Figueres-Castilla.

AMRA CENTRE COMERCIAL

RAMBLA i ARGENTERIA

Un centre ple de vida!

EL PATGE ARGEMÍ
JA ÉS A LA RAMBLA

Tots aquests dies i fins al 5 de gener podeu donar-li les vostres cartes que farà arribar a SS.MM. els Reis d'Orient

CAMELS PER A TOTHOM!

TERCERA DIVISIÓ

El Lloret quiere empezar el 88 borrando negativos en Tortosa

J.R.

Lloret de Mar.— Atrás ya un año 87 lleno de sufrimientos, el Lloret desea que el 88 le sea mucho más propicio y que nada mejor que empezar borrando alguno de sus tres negativos en su salida de hoy a Tortosa. Isidre Sala, técnico lloretense, manifestaba que «todos esperamos que con el año nuevo las cosas cambien para mejor e, indudablemente, olvidarnos pronto de los negativos sería un gran suspiro».

Sala aseguraba que «nos espera un partido muy complicado en Tortosa ante un rival que en campo propio lleva una sólida trayectoria, aunque quizás esté algo limitado de potencial. Además, en la última jornada salió goleado de Olot por un 5-1 y supongo que el Tortosa intentará olvidar esa amplia derrota».

Albert Babio, aquejado del nervio ciático, será baja para el choque de hoy en Tortosa y la vacante será cubierta por su hermano, Josep Maria. La única duda de Isidre Sala estriba en la delantera, en la que Campos podría pasar al banquillo si Bosch se recupera de sus molestias físicas que le han impedido entrenar a lo largo de la semana. De esta forma, la alineación estaría formada por: Lozano; Illescas, Coto, J.M. Babio, Cardona; Rafa, Sánchez, Arredondo, Vila; Navarro y Bosch o Campos.

El Banyoles, a asegurar en casa

«Tanet» Vila: «Hoy, ante el Manlleu, y el próximo domingo, frente al Vic, no nos vale otra cosa que obtener la victoria»

Aunque no esté en plenitud de condiciones, Vilarrodá jugará.

REDACCION

Banyoles.— «No podemos permitirnos más tropiezos en casa», señalaba a nuestro diario el entrenador del Banyoles, «Tanet» Vila, que se muestra muy esperanzado de sacar adelante los dos partidos que su equipo disputará de forma consecutiva ante su afición. «Hoy frente al Manlleu y el próximo domingo ante el Vic no nos vale otra cosa que no sea la victoria. Tenemos ya cuatro negativos y un tropiezo, por pequeño que fuese, complicaría en exceso nuestra situación».

Quizás el Banyoles ha sido el equipo de Tercera División que más ha trabajado durante estas fiestas navideñas. «Tanet» entrenó el martes, lo hizo también el jueves día 31 y ayer sábado realizó una ligera sesión preparatoria por la mañana. «Este último entreno,

más que nada, ha servido para sacar las toxinas o las calorías de más que hubieran podido quedar acumuladas después de tantos días de fiesta». De todas maneras aseguraba que «he encontrado a los jugadores en un buen estado físico».

El Manlleu, rival de esta tarde, no será una perita en dulce. «Todos sabemos el potencial de que dispone el Manlleu. Cuenta con grandes individualidades y es un equipo bastante experto. Pero yo estoy convencido de que si seguimos actuando como últimamente en nuestro campo, el triunfo no se nos escapará». Señalaba del conjunto osonés que «es uno de los candidatos a estar arriba. Supongo que vendrán a nuestro campo mentalizados de aguantar en la línea defensiva, en la cual hay hombres que se saben muy bien el oficio, y a

intentar batir nuestro portal en rápidos contragolpes». «Tanet», sin embargo, no les teme. «Ya he dicho que he visto a mis hombres muy optimistas y por poco que las cosas nos salgan bien no debemos tener problemas».

«Tanet» Vila no tiene dudas sobre la formación inicial que su equipo presentará esta tarde. «La única baja será la de Quito, que está lesionado. El resto de jugadores se encuentran en condiciones de jugar». El once más probable estará integrado por: Durán en la portería; Juncá, Carerras, Font y Galán en la defensa; Busquets, Oliveras, Aja y Alex en el centro del campo; y Luque y Vilarrodá en la delantera. «Este último jugará, pese a que sigue aquejándose del menisco y probablemente tendrá que operarse si quiere recuperarse totalmente».

Un Olot muy diezmado juega esta mañana en Manresa

J. D.

Olot.— Xavi Agustí se muestra algo desilusionado, «porque estas fiestas no han servido para recuperar a los lesionados, sino todo lo contrario». El panorama del cuadro bermellón no cambia con el año nuevo, y el técnico deberá volver a improvisar una formación inicial. «No podré contar todavía con Camós. Tampoco lo podré hacer con Fagregó. Y Coll y Darnés, algo tocados, serán duda hasta ultimísima hora. Si juegan, lo harán en inferioridad de condiciones». La alineación más probable, si resulta que los lesionados son recuperables, será ésta: Solés, Coll, Juanma, Parra, Sielva; Sergi, Darnés, Manel Pagès, Rigat; Pujolràs y Félix. «También en vez de Rigat entra dentro de lo posible que jueguen Sibecas o Sadurní. Y en caso de que o Coll o Darnés no puedan jugar, también debería hacer otras muchas variaciones».

El campo del Manresa, según Xavi Agustí, «es más difícil de lo que la gente pueda pensar. Es un campo grande en donde el equipo de casa le tiene bastante bien cogida la medida. Ellos poseen una defensa bastante contundente, un centro del campo que lucha y una delantera en donde hay buenas individualidades». Xavi confía que «en los cinco próximos partidos, de los cuales cuatro son en campo contrario (Manresa, Manlleu, Balaguer y Palamós), podamos borrar como mínimo los tres negativos».

Bonachera no piensa en un tropiezo

«Es vital amarrar el triunfo»

«El Igualada tiene muy buenos jugadores, aunque no acaba de cuajar como equipo»

J.R.

Blanes.— «Para nosotros es vital amarrar el triunfo ante el Igualada, porque ganar los puntos en casa es sinónimo de estabilidad en una clasificación en la que, exceptuando al Palamós, los demás estamos en un pañuelo y las diferencias son mínimas», indicaba Paco Martínez Bonachera, entrenador de un Blanes que esta tarde recibe la visita del Igualada, que viene ofreciendo un discreto papel en el actual campeonato.

Bonachera, sin embargo, desconfía por completo del rival de turno. «El Igualada tiene muy buenos jugadores en su plantilla como Capella, Juqui, Valiente, Carlos, etcétera, aunque no acaba de funcionar como un equipo propiamente dicho. Con su potencial podría estar mucho más arriba en la clasificación». Advierte de la peligrosidad del Igualada «porque superó los ultimátums que aparecieron en su seno con un aplastante 4-0 ante el Vic en la última jornada, un resultado que habla por sí solo».

El Blanes realizó ayer su última sesión preparatoria e incluso entrenó en la matinal del primer día del año. «Las fiestas apenas han existido para nosotros, pues hemos entrenado casi a diario. Algunos quizás piensen que soy severo, pero cuando se quieren alcanzar unos objetivos hay que trabajar fuerte, razón por la cual he decidido mantener la línea habitual de preparación».

La alineación que presentará el Blanes será, con casi toda seguridad, la formada por: Isidro; Bou, Muñoz, Nonó, Durán; Benítez, Chaves, Massafret; Haro, Escribano y Morán o Juan Carlos. El partido empezará a las cuatro y media de la tarde y será arbitrado por Luque Ruiz.

Waldo Ramos no se fía un ápice de la crisis de los vallesanos

«El Granollers es peligrosísimo»

«Los seis puntos que llevamos de ventaja no significan nada»

J. D.

Palamós.— El líder intentará comenzar el año 1988 de la misma forma que acabó el 1987, es decir, arrasando, aunque a Waldo Ramos no le guste utilizar esta expresión. «Nosotros trataremos de seguir trabajando con modestia, como lo hemos hecho hasta ahora. Tenemos como misión sumar puntos e intentar distanciarnos lo más pronto posible de nuestros perseguidores». El técnico del Palamós indicaba que los seis puntos de ventaja de que dispone su equipo «no significan nada. Imagínate que hoy perdemos en Granollers y el domingo siguiente viene el Sant Andreu y nos gana en casa. Estos seis puntos, que parecen una diferencia notabilísima, quedarían reducidos a dos y el Sant Andreu nos hubiera igualado a positivos». Esto es una cosa en la que Waldo Ramos no quiere ni pensar. «No. En estos momentos sólo tengo en la cabeza el partido de hoy ante el Grano-

El Palamós, a por más positivos.

llers».

Cree que los vallesanos serán un hueso duro de roer. «El Granollers es un rival peligrosísimo. Están en horas bajas después de una crisis interna que ha desencadenado en el cese de su entrenador. Los jugadores no pudieron resarcirse en estas

últimas jornadas y ahora estarán más motivados que nunca para derrotar al líder. Y eso me preocupa». El Palamós formará esta tarde con el once de gala: López; Sagués, Arteaga, Martínez, García Escribano; Condom, Retuerto, Boada, Mercader; Cardona y Manolo.

El Bosco-Claret se aplazó para esta tarde y el Valvi juega por la mañana ante el Celta

El grupo A debe ser hoy una realidad

Gol: «La clasificación tenemos que ganarla nosotros con un triunfo en Vigo»

JOAN ROCA

Girona.— La clasificación matemática del Valvi deberá esperar algunas horas más, porque el partido Bosco-Claret previsto para ayer fue aplazado hasta las siete de esta tarde, debido a la coincidencia horaria con el Real Madrid-Barcelona de fútbol, ofrecido por las cámaras de televisión. Una victoria del Claret anoche hubiera dado al Valvi el pase definitivo para el grupo A de la segunda fase, aunque los gerundenses —que se encuentran en Vigo desde ayer— quieren obtener la clasificación con su propio sudor derrotando al Celta, en choque que dará inicio a las doce de este mediodía.

Guifré Gol era contundente en sus manifestaciones. «La clasificación tenemos que ganarla nosotros mismos y ella pasa por vencer al Celta. Hay que olvidarse de terceros equipos». El técnico del Valvi aún no se ve en el grupo A, a pesar de que para quedar apartado de él debería producirse una gran carambola de resultados. «Muchos vienen comentando que estamos clasificados desde hace algunas semanas, pero yo no he hecho pensamientos ni a medio ni largo plazo». El objetivo actual del Valvi es «ganar al Celta y repetir victoria en los dos últimos partidos de esta primera fase».

Si se confirman los pronósticos

y el Valvi se adjudica los dos puntos en la cancha del colista Celta, ya no habrá que esperar a ningún otro resultado para festejar la clasificación. Sin embargo, Guifré, cauteloso como de costumbre, nos decía que «el Celta nos creó serios problemas, aunque quizás ello vino provocado por nuestro mal juego y la falta total de acierto. No hay que pensar en que nos enfrentamos a un rival fácil, pero sí que está a nuestro alcance y lucharemos como siempre para alcanzar el triunfo».

El Valvi se encontrará de nuevo con Voise Winters. «En Palau —comentaba Guifré Gol— realizó un buen encuentro y supongo que intentará repetirlo. Su ventaja es que sus compañeros no llegan al alto nivel que posee el Valvi y procuraremos que nuestro equipo sea superior al que tiene a Winters como elemento más destacado y casi único». Las deficiencias del cuadro vigués aparecen por la falta de buenos jugadores nacionales. «A mí no me parecen tan malos y si diría que carecen de experiencia. Todo el juego del Celta va en función de Winters, un hombre extraordinario en el capítulo anotador y que polariza en sus acciones el basket de conjunto. Entonces sus compañeros se transforman en gregarios y pier-

den parte de su personalidad o capacidad de demostrar su valía». Gol reconocía que «Voise Winters es un gran anotador, pero no es el americano adecuado si en un mismo equipo hay buenos jugadores nacionales».

El Valvi lleva cinco victorias consecutivas y ha igualado la racha con la que deslumbró a todos en su brillante inicio de liga. Su momento actual de juego y resultados se parece al de esos primeros escarceos del campeonato. «En cierto modo es como tú dices. Creo que empezamos la temporada con un nivel superior al de los demás y podíamos suponer la sorpresa de la competición, para dejarlo de ser de inmediato al situarnos líderes. En esa primera posición sufrimos los problemas que atraviesan los equipos a quienes se cataloga de favoritos y en todas las pistas intentaban ganarte como fuera. Hemos superado un momento de crisis o pseudocrisis que sufrimos semanas atrás y hemos conseguido victorias fuera tanto o más importantes que las cosechadas cuando éramos líderes de la primera vuelta».

La clasificación para el grupo está más cerca que nunca, y un triunfo del Valvi esta mañana en la pista del Celta consumaría un objetivo que viene acariciándose desde hace ya bastantes días.

Ni Voise Winters ni el Celta deben impedir el triunfo del Valvi.

El fútbol televisivo trasladó a hoy la jornada de basket

Sólo se jugaron cuatro partidos de Primera B

REDACCIÓN

Cajasur-Tizona

105-103

Girona.— La retransmisión televisiva del encuentro de fútbol Barcelona-Real Madrid ha hecho que casi toda la jornada de basket, tanto en Primera como en Primera B, se trasladara al día de hoy. Ayer únicamente se jugaron cuatro encuentros de Primera B, con los siguientes resultados:

Grupo par

Badajoz-APD Mataró 84-91

Grupo impar

Askatuak-Guadalajara 122-107
Cajamadrid-S.Fernando 77-78

El resto del programa se completará entre la mañana y tarde de hoy. En Primera División se disputará la jornada inaugural de la segunda fase y en Primera B terminará la antepenúltima de la primera.

Mini-stage en Ripoll del CA Vic.— Unos quince atletas del Club Atlètic Vic se encuentran en Ripoll realizando un mini-stage en vistas a la preparación de las próximas competiciones. Entre ellos destaca Pere Casacuberta, ex campeón mundial junior de cross y actual de Catalunya, así como Lourden Miguel, campeona de Catalunya de 1.500 metros, y Montse Fontarnau, campeona nacional de los 800. (Foto R.R.).

A PLATJA D'ARO

Aquest any, els Reis arriben en camell, visitant el castell d'Erades, l'adoració al pessebre i l'aparició de l'àngel.

DIA 5, A LES 17'30 HORES

ORGANITZAT PEL:

FOMENT MUNICIPAL DE TURISME

La Llibreta d'Interès Progressiu de Banca Catalana regala UN LINGOT D'OR

En el sorteig de promoció de la LLIBRETA D'INTERÈS PROGRESSIU de Banca Catalana, celebrat a Barcelona el dia 10 de Desembre de 1987, davant del Notari de l'Illustre Col·legi de Notaris de Barcelona, senyor Lluís Roca-Sastre i Muncunill, va sortir premiat amb un LINGOT D'OR el senyor JOSEP MARIA CASTAÑER i PIÑANA, client de l'Oficina Principal de Banca Catalana a Olot.

Canviï els seus estalvis a la Llibreta d'Interès Progressiu. Hi obtindrà fins al 7'25%.

BANCA CATALANA

El Banc de Casa

A la fotografia, l'afortunat rep el LINGOT D'OR que li ha tocat, de mans del Director de l'esmentada Oficina de Banca Catalana, senyor CARLES CANAL I SALA, en presència del Cap Comercial de la Zona Girona de Banca Catalana, senyor MIQUEL ÀNGEL GONZALO I LAFUENTE.

És ben cert que amb la LLIBRETA D'INTERÈS PROGRESSIU els estalvis estan de sort... i el client també.

En col·locar els estalvis a la LLIBRETA D'INTERÈS PROGRESSIU de Banca Catalana, hom pot obtenir fins el 7,25 % d'interès, i cobrar-lo mensualment.

Sens dubte, els estalvis estan de sort.

Hoy, en Maçanet, torneo junior de hockey sobre patines

REDACCIÓN

Maçanet de la Selva.— Hoy domingo se celebrará en la pista del Shum Maçanet un interesante torneo junior de hockey sobre patines en el que tomarán parte, al margen de los anfitriones, los equipos del Arenys, Barcinó, Vendrell, Tordera y Reus Deportivo. El orden de partidos será el siguiente:

09.00: Arenys-Barcinó
09.45: Vendrell-Tordera
10.30: Reus Deportivo-Shum
11.15: Tordera-Barcinó
12.00: Reus Deportivo-Vendrell
12.45: Arenys-Shum
13.30: Reus Deportivo-Tordera
14.15: Shum-Barcinó
15.00: Arenys-Vendrell
15.45: Reus Deportivo-Barcinó
16.30: Arenys-Tordera
17.15: Vendrell-Shum
18.00: Reus Deportivo-Arenys
18.45: Vendrell-Barcinó
19.30: Tordera-Shum

Cabe significar que todos los partidos tendrán una duración de cuarenta minutos divididos en dos partes de veinte a reloj corrido. La entrada para presenciar este torneo en la pista del Shum Maçanet será totalmente gratuita y se espera que la concurrencia de aficionados sea muy notable, tal y como ocurrió la semana anterior con el de infantiles.

Hay que hacer hincapié, una vez más, en el alto nivel de los equipos participantes en esta nueva edición que realiza el Shum. Aunque se haya podido reunir a otros conjuntos de relieve tales como el FC Barcelona, Voltregá, Igualada, Vilafranca... el cuadro de Maçanet ha configurado un cartel francamente sabroso y la lucha para alzarse con el trofeo va a ser tremenda. Los anfitriones, que disponen de un bloque muy compacto, son serios aspirantes a conquistar su torneo.

La soviética Semenova, atracción en el pabellón de Figueres

Pam Leake regresó de sus largas «vacaciones» y podrá jugar hoy

J.X.

Figueres.— La norteamericana Pam Leake regresó el pasado jueves por la noche de sus largas «vacaciones» en paradero desconocido y podrá jugar esta mañana a las doce y media ante el Tintoreto de Madrid en el encuentro de apertura de la segunda fase de la liga nacional femenina de Primera División.

Pam Leake, conforme publicó nuestro diario, debía regresar a Figueres, a lo sumo, el pasado lunes día 28, pero, como si se tratara de una inocentada a la americana, no se presentó hasta el jueves después de insistentes gestiones realizadas por los directivos del Valvi-Adepaf para dar con un paradero que nadie conocía. Aunque su presencia en el equipo es fundamental, no parece que Pam Leake atesore el estado físico idóneo para la disputa del encuentro de esta mañana y mucho menos que haya tenido tiempo de ensayar junto al resto de jugadoras los sistemas para replicar al equipo madrileño.

La auténtica hora de la verdad del equipo figuerense se inicia hoy con el primer encuentro de la segunda fase liguera. Inicialmente, Jesuitinas, Caixa València y Valvi-Adepaf son los tres equipos que están predestinados a luchar para abandonar las dos plazas de descenso que están reservadas. El potencial de los otros tres equipos (Tintoreto, Celta de Vigo y Canoe) parece superior. El cuadro de Rafael Mora tiene una teórica calidad que hasta el momento no ha evidenciado encima de la cancha.

Uliana Semenova

La estrella soviética Uliana Semenova, auténtico mito del baloncesto europeo durante más de una década, será la principal atracción —también la principal dificultad del Valvi— en el partido que se disputará hoy en el pabellón figuerense. La presencia de Semenova, con sus corpulentos 2.12 de esta-

Uliana Semenova llegó ayer a Figueres, donde no pasó desapercibida con sus impresionantes 2.12 de estatura. (Foto DANI DUCHI).

tura, será la máxima atracción que ofrecerá el partido Valvi-Tintoreto.

Semenova, que ha ganado todos los títulos internacionales que han estado a su alcance, fichó por el Tintoreto el pasado verano, pero no pudo incorporarse al equipo madrileño hasta el pasado mes de diciembre. Ha disputado dos partidos con una victoria y una

derrota. Semenova ha sido la auténtica número uno del basket femenino europeo, aunque el Tintoreto, que debuta este año en Primera División, no queda reducido al juego imparable de Semenova dentro de la zona, sino también a la efectividad en el tiro de otras jugadoras, como por ejemplo Rocío Jiménez.

Gran temporada de Gloria Gauchía en tenis de mesa

Girona.— Excelente está siendo la temporada que está realizando la jugadora gerundense de tenis de mesa, actualmente en las filas del Epic Casino Comerç de Terrassa, Gloria Gauchía. Recién terminada la primera vuelta en el campeonato provincial por equipos juvenil femenino, en Barcelona, la gerundense no ha perdido ningún encuentro individual y junto con su pareja habitual, N. Badía, forman un tándem que se está mostrando intratable.

Durante los días 26 al 31 de diciembre, Gloria Gauchía ha asistido a un «stage» en la localidad francesa de Marvejols, junto a otros jugadores gerundenses tales como los hermanos Homs, Puig, y Rengincós y los barceloneses Carbonell, Muntañá, Pons, Pi, las hermanas Weiz y N. Badía. Todos ellos estuvieron acompañados por los entrenadores Ismael Caymel y Pere Font. Este «stage» ha sido dirigido por el gran técnico francés, Gerard Leroy, futuro director técnico del Centro de Alto Rendimiento de Sant Cugat del Vallès.

Para los próximos 4 y 5 de enero tendrá lugar en Barcelona la segunda concentración nacional infantil y juvenil. Recordemos que la primera edición se hizo en Alicante y la jugadora Gloria Gauchía se hizo con el subcampeonato.

En balonmano, sólo competición de seniors

Girona.— El parón navideño en la competición de balonmano no ha afectado este fin de semana a la categoría provincial senior. En Primera División A, Primera B, juveniles, cadetes, infantiles y alevines es jornada de descanso. Los partidos que van a celebrarse esta mañana son éstos:

Grupo A
12.00: Malgrat PB-CB Blanes
12.00: Crisínenc-Banyoles
12.15: GEIEG-UH Calella

Grupo B
12.00: CH Blanes-Guillem Montgrí

APAUS

Jordi Araus

SCALEXTRIC
EXIN BASKET

C/ MIDDIA 20
TELÉFONO 21 66 88
GIRONA

La París-Dakar en África.— Los participantes en la décima edición de esta prueba, que ha despertado un extraordinario interés, ya se encuentran en tierras africanas, a donde habrán llegado a primeras horas del domingo dispuestos a cubrir los trece mil kilómetros que les separan de las playas de Dakar, en donde concluirá el rally el próximo día 22. Los vehículos fueron embarcados en la ciudad francesa de Sète, que en esta ocasión sustituyó a Barcelona, escenario del final de la primera etapa de la pasada edición. Los seiscientos participantes cubrirán hoy la segunda etapa, de enlace, entre Argel y El Oued, de 600 kilómetros. Para mañana lunes, se han previsto 344 kilómetros de enlace más 250 de especial entre El Oued y Hassi Messaoud. Se trata, de hecho, de la primera etapa africana. La primera duna se encuentra a pocos metros de la salida, para ser una constante hasta el final. Esta etapa hay que calificarla de difícil. Entre los inscritos en la París-Dakar de este año figura el Pegaso de Servià, Sabater y Juncosa, perteneciente al equipo Camel, que en la etapa prólogo realizó el séptimo mejor tiempo.

LA NOVA FREQUÈNCIA

Emissora Pública Metropolitana del Gironès

Habitua't
97.7 FM

API

EN AQUESTA SECCIO DELS ANUNCI CLASSIFICATS NOMES TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS. DEMANI SEMPRE LA INTERVENCIO D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIARIA (A.P.I.), ES UNA GARANTIA PER A VOSTE.
POT CONSULTAR A LA SEU DEL COLLEGI PROVINCIAL: C/. EIXIMENIS, 18 ENTL. (GIRONA)
TEL. 20 36 17 / 20 39 78

API

vector
SERVIS IMMOBILIARIS

A.P.I. - N° 275
Cristòfol Grobér, 3
Tel. 21 91 66 • GIRONA

PISOS

ZONA GIRONA, pisos de 4 habitacions, comedor-estar, cocina-office, baño y aseo, calefacción a gas ciudad individual, preparado para chimenea-hogar. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con intereses subvencionados. Situados en c/. Francesc Artau.

ZONA SANT NARCÍS, pisos de 4 habitacions, comedor-estar, cocina-office, baño y aseo, calefacción a gas ciudad individual, preparados para chimenea-hogar. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con intereses subvencionados. Situados en c/. Francesc Artau.

EN ZONA SANT NARCÍS, pisos situados en el chaflán Passeig d'Olot, con Nostra Sra. de la Salut, totalmente exteriores y orientados al sol; comedor-estar, preparado con chimenea-hogar, 4 habitacions, baño y aseo, cocina-office, suelo de gres, carpintería interior noble, puertas y marcos con tapeta, calefacción a gas ciudad y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con intereses subvencionados.

EN LA ZONA DE PALAU, pisos de 4 habitacions, orientados al sol; comedor-estar, cocina-office, totalmente exteriores, calefacción individual. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con intereses subvencionados al 6, 8 y 11% y subvención máxima de 494.000 ptas. a fondo perdido. Comunidad de sólo 6 vecinos.

CASAS

CASA en zona de Montjuïc, orientada hacia Girona, con parcela de 800 m², con dos casas adosadas de aproximadamente 160 m², gran cocina-office, comedor-estar, 4 habitacions, baño y aseo. Garaje individual.

CASA en venta a 5 km. de Girona, orientada al sol; 250 m², zona ajardinada de aprox. 4.000 m² completamente cercada, con posibilidad de 8.000 m². Agua, luz, calefacción. Acabados de calidad y garage. Precio aprox.: 30.000.000 ptas.

LOCALES

EN ZONA DE SANTA EUGÈNIA DE TER, local totalmente terminado, con aseo, suelo con terrazo, paredes enyesadas, aprox. 115 m² con facilidades de pago. Precio total a 57.000 ptas./m².

LOCAL EN PONT MAJOR, gran ocasión, de 50 a 100 m², totalmente acabado para próxima apertura, con instalación de agua y luz.

PARKING

EN ZONA MONTILIVI, último parking en venta: 400.000 ptas.

CALLE SANTA MARIA, parkings en construcción, a partir de 600.000 ptas. y trasteros individuales a partir de 150.000 ptas.

PLAZA SANTA EUGÈNIA, parkings en venta a partir de 775.000 ptas.

TRAVESIA CREU/MALUQUER SALVADOR, trastero individual, 200.000 ptas.

CALLE AGUDES, parkings a partir de 425.000 ptas.

PARKINGS de alquiler en diferentes zonas de Girona.

SI DESEA COMPRAR UN PISO O CASA, «VECTOR» PUEDE GESTIONAR PARA SU COMODIDAD LA VENTA DE SU PISO ACTUAL

IMMOBILIARIA CATALUNYA

J.M. Vilallonga - A.P.I. 236

Pl. Marquès de Camps, 3, 1r.
Tel. 21 97 58 - GIRONA

EN VENTA

ZONA VISTA ALEGRE. Pisos de 4 habitacions, 2 baños completos, amplia cocina y comedor-estar. Calefacción. 130 m² construidos más 30 de terraza. Muy soleados. Parkings. Facilidades de pago.

ZONA CASTELL SOLTERRA. Viviendas de Protección Oficial. 4 habitacions, baño, aseo, amplia cocina-comedor, estar. Entrada sólo 275.000 ptas. CONSÚLTENOS RÁPIDAMENTE.

ZONA SALT. Construcción de pisos de P.O. de 3 y 4 habitacions, totalmente exteriores, con calefacción individual y gas ciudad, acabados de calidad. MÍNIMA ENTRADA. CONSÚLTENOS.

CONSTRUCCIÓN DE CASAS DE P.O. EN BESCOAN. 4 habitacions, baño, aseo, amplio comedor y cocina, cuarto trastero y parking para 2 coches y jardín. Llámennos. Le facilitaremos más información. 21 97 58.

EN MONTJUÍC, CASAS DE 200 m². Disponen de jardín y piscina. Inmejorables acabados de calidad. Consúltenos su justo precio. ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA.

ÁTICO DÚPLEX, Ctra. Barcelona, 140 m². Útiles más 70 m² de terrazas, 4 hab. dobles, gran salón comedor, todo parquet. 2 baños y amplia cocina-comedor.

C/. JULI GARRETA, en construcción pisos y áticos de gran lujo. 108 y 130 m². 3 o 4 habitacions, 2 baños. También locales comerciales.

EL MAS GRAU, 2 casas, 4 habitacions, gran comedor-estar con chimenea, garage, 400 m² de parcela 182 m² construidos. Grandes acabados de calidad.

TRASPASO en la c/. Pare Coll, Sta. Clara, Cort Reial, c/. Güell, Pça. Catalunya de Salt.

EN SANT FELIU DE GUIXOLS, local 200 m², más 40 m² de altillo y 100 m de terraza.

PARKINGS c/ Albareda, Avgda. St. Narcís, Pl. Catalunya de Salt, c/. Costabona, c/. Onyar, c/. Teixidors.

TERRENOS EDIFICABLES, Girona 2, Mas Grau, Mas Barril, Montjuïc, etc...

PISO alto standing Ctra. Barcelona, 235 m², 5 habitacions, 2 baños, 1 aseo, gran salón comedor con hogar fuego en mármol, despacho de 40 m² aprox., 2 entradas independientes. Acabados de gran calidad.

LOCAL COMERCIAL en Sant Feliu de Guixols, muy céntrico. C/. IBÈRIA, 3 habitacions, gran comedor-estar. Ocasión 3.200.000.

MONTJUÍC, piso 4 hab., piscina y tenis comunitarios, en perfecto estado. 8.200.000 ptas.

RESTAURANTES EN VENTA, Sant Gregori, Platja d'Aro y Roses, por no poder atender. PIANO BAR EN VENTA.

ALQUILERES

Pisos con o sin muebles
Casas y apartamentos
Parkings

Locales con y sin traspasos
Despachos Pl. Catalunya. Girona

POR GRAN DEMANDA DE NUESTROS CLIENTES, PRECISAMOS PISOS

RUSTIC CENTER

API J. Mercè nº 314

C/. dels Valls, 14, baixos
Telèfon 30 53 54
PALAFRUGELL

ATENCIÓN

Propietarios de terrenos, casas y masías. Tenemos gran demanda de estos productos en la zona de PALAFRUGELL, COSTAS, LLOFRIU, MONT-RAS, etc. CONFIENOS SU GESTIÓN. 25 AÑOS DE EXPERIENCIA Y SERIEDAD NOS AVALAN. LLÁMENOS.

OFRECEMOS:

BEGUR. Antigua casa para restaurar en el interior del pueblo. A dos niveles.

BEGUR. Dos estudios con posibilidad de ser un solo apartamento. Excelente situación en el centro del pueblo.

BEGUR. Magnífica casa colonial en el centro del pueblo. Mirador con hermosa panorámica.

CASSÀ DE PELRÀS. Masía de piedra con 6 Ha de terreno. Buen acceso. Completamente restaurada.

CALELLA. Dúplex de 105 m². Amplia terraza vista al mar. Parking.

CALELLA. Últimos apartamentos en Sa Platgeta, a 40 m de la playa. Tiendas comerciales. Garage.

ERMADÀS. Masía para restaurar. Habitante. 22 vesanas de terreno.

LLAFRANC. Apartamento de 4 habitacions con amplia terraza. Bien situado.

LLAFRANC. Próxima construcción de 8 apartamentos, tiendas y garage a 70 m de la playa. Escoja sobre plano y HAGA SU RESERVA.

MONT-RAS. Casa vieja en el centro del pueblo. Terreno 500 m². Para restaurar completamente.

TAMARIU. Casa vieja para restaurar de planta baja y dos pisos. Buena situación.

VALL-LLOBREGA. Gran chalet de piedra de nueva construcción con 13.000 m² de jardín, huerto y pinar, a 2 km de la playa.

PALAFRUGELL. Solar urbano en el centro de la población. Superficie, 250 m². Edificable planta baja y 2 pisos.

PALAFRUGELL. Pisos de 3 y 4 habitacions. Desde 3.500.000 hasta 5.110.000 ptas. situación inmejorable.

PALAFRUGELL. Oportunidad de adquirir inmueble de 3 plantas, local comercial en bajos, con vivienda. Situación excelente.

PALAFRUGELL. Casa planta baja y piso con garage. Muy soleada.

PALAFRUGELL. Casa de pueblo con patio trasero. Habitante. Precio interesante.

PALAFRUGELL. Casa para restaurar. Planta y piso; salida a dos calles.

PALAFRUGELL. Casas de protección oficial en EL BRUGUEROL. Garage y patio. Desde 7.000.000 ptas.

PALAFRUGELL. Gran casa estilo colonial con jardín de 500 m². Excelente situación.

PALAFRUGELL. Casa planta y piso. Con patio de 200 m². Muy céntrica.

LLAFRANC. Superficie casa 174 m², 3 o 5 hab.; 2 baños, salón-comedor con chimenea, piscina, vista al mar.

CASAS

● **Vista Alegre (Girona)**, 4 dormitorios con armarios empotrados, estudio con terraza, cocina office totalmente equipada con mobiliario lacado en blanco, 2 baños completos, uno de ellos separados las zonas de lavado y baños, despacho, garage de 40 m²., todo ello con acabados de gran calidad, jardín de 70 m². orientado a sol.

● **Les Pedreres**, en inmejorable situación, a dos calles, casa de 2 plantas, 4 dorm., amplia cocina con salida a jardín. Calefacción gas propano. Garage.

● **Fontajau**, últimas casas V.P.O. 4 dormitorios, baño y aseo, jardín en fachada principal y posterior. Con garage (inmejorables condiciones).

● **Germans Sàbat**, 2 casas de 4 dormitorios, amplias terrazas, cocina con trastero. Muy soleadas. (Inmejorables condiciones de Pago).

● **Llorà**, conjunto de casa con jardín y piscina, rodeada de 1000 m². de terreno con posibilidad de ampliar 1000 m² más, compuesta de amplios dormitorios con armarios empotrados, con acabados interiores, tipo rústico, dos niveles en el salón comedor, con barandas torneadas y chimenea. Calefacción mixta. Garaje y sala de juegos.

● **Vidreres**, refugio con posibilidad de ampliación ideal para fines de semana, 1000 m². de terreno.

● **Quart**, 4 dormitorios dobles con armarios empotrados, amplia cocina totalmente equipada, con chimenea. Gran salón comedor pavimentos de gres, carpintería noble, en general acabados de calidad. Con garage para 2 coches.

LOCALES Y DESPACHOS

● **Salt** c/. President Josep Irla, 2 locales de 70 m²., que se pueden unir formando uno solo de superficie aproximada 140 m². con altura suficiente para poder construir altillo, aptos para cualquier tipo de negocio, ideal para panadería.

● **En zona Migdia**, bar-restaurante en pleno rendimiento, de superficie

aprox. 400 m². y con posibilidad de construir dormitorios o apartamentos.

● **Rutlla**, entre c/. Lorenzana y c/. la Salle, planta baja y entresuelo de 240 m²., comunicados con escaleras interiores y exteriores.

● **Plaça Independència**, local de 45 m²., apto para cualquier tipo de negocio y entresuelo de una superficie total aprox. de 250 m². divisible. P.V. desde 2.200.000 ptas.

● **Rutlla**, despacho de 180 m². situados entre c/. Creu y c/. Emili Grahit. **FINCAS RÚSTICAS**

● **Besalú**, a 10 km. de Besalú, finca rústica restaurada en su interior y exterior con fachada de piedra.

● **Celrà**, finca rústica desde 2.151 m². hasta 128.994 m². Finca agrícola desde 991 m². hasta 25.430 m². Condiciones de pago y precio negociables. Posibilidades de masía.

● **San Quintín**, a 45 km. de Barcelona (S. Quintín de Mediona). Explotación agrícola 22 Ha compuesta de casa «pairal», casa «masovera», granjas y capilla con instalación de agua, luz y teléfono. Sistema de riego gota gota.

TERRENOS

● **Torres de Palau**, en zona residencial, parcela de 800 m².

● **Llorà**, parcela edificable, buena orientación, vista agradable.

● **Bescoan**, en zona industrial, terreno de 680 m².

● **Lloret**, en zona residencial, parcelas de 600 m². edificables con toma de agua, luz, teléfono y alcantarillado.

● **Sta. Cristina d'Aro**, parcela de 680 m². edificables con toma de agua, luz, teléfono y alcantarillado.

● **Sta. Coloma de Farners**, parcelas en diferentes situaciones y superficies, en zona residencial.

● **St. Jordi Desvallés**, parcela de 400 m². edificables, pudiéndose construir una casa de planta baja.

● **Vidreres**, parcelas en diferentes situaciones, superficies desde 600 a 1.000 m².

PARKINGS

● **Rosselló**
● **Plaça Catalunya (Salt)**
● **Plaça Independència**
● **Emili Grahit**

SORTEAMOS para estas fiestas un vídeo que podrán ver en COMERCIAL ALSINA, Avgda. Sant Narcís, 119. RECOJA su número en nuestras oficinas.

fin casa
API A. RAVELL

C/. Cardenal Margarit, 19 - Tel. 21 24 99 - GIRONA

EN AQUESTA SECCIO DELS ANUNCI CLASSIFICATS NOMES TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS. DEMANI SEMPRE LA INTERVENCIO D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIARIA (A.P.I.), ES UNA GARANTIA PER A VOSTÈ.

POT CONSULTAR A LA SEU DEL COLLEGI PROVINCIAL: C/. EIXIMENIS, 18 ENTL. (GIRONA)

TEL. 20 36 17 / 20 39 78

API

EN AQUESTA SECCIÓ DELS ANUNCIS CLASSIFICATS NOMÉS TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS. DEMANI SEMPRE LA INTERVENCIÓ D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA (A.P.I.), ÉS UNA GARANTIA PER A VOSTÈ.
POT CONSULTAR A LA SEU DEL COL·LEGI PROVINCIAL: C/. EIXIMENIS, 18 ENTL. (GIRONA)
TEL. 20 36 17 / 20 39 78

API

FINQUES

A.P.I. 197 A. Molas

Plaça Catalunya, 6
17002 GIRONA
Tel. 21 93 04

PISOS EN VENDA

- C/. Santa Eugènia
- C/. Migdia
- C/. Montseny
- C/. Campcardós
- C/. Pep Ventura
- C/. Vista Alegre
- C/. Greco (Salt)

APARTAMENTS 1 i 2 DORM.

- C/. Migdia
- C/. Rutlla

ATICS 1 i 2 DORM.

- C/. Rutlla

CASES i XALETES

- Quart
- Montjuïc
- Sant Narcís
- Salt
- Sant Joan Mollet

PARCELLES

- Montjuïc
- St. Jordi (Riudellots)
- Mas Abella

LOCALS DE LLOGUER

- Rambla (traspàs)
- Vista Alegre
- C/. Rutlla
- Avgda. Montilivi

LOCALS EN VENDA

- C/. Rutlla
- C/. Maluquer Salvador
- C/. Campcardós
- C/. Ntra. Sra. dels Àngels
- C/. Sant Dionís (Salt)
- C/. Bernat Boades
- Rda. Ferran Puig
- C/. Tramuntana (Salt)

DESPATXOS

- C/. Migdia (venda)
- C/. Joan Maragall (lloguer)
- C/. Eiximenis (lloguer)

PÀRKINGS

- Edifici Grober
- C/. Albareda

VARIS

- Bar en venda C/. Carne
- Bar en traspàs C/. Força
- Perruqueries en traspàs
- Bar en venda. Salt

Agentes Propiedad Inmobiliaria

PISOS USADOS EN VENTA EN VARIAS SITUACIONES
ÁTICO EN C/. GÜELL. Recibidor, comedor-estar, tres dormitorios, baño completo, y terraza. (Completamente reformado).

PISO EN SALT. 3 dormitorios, comedor-estar, cocina-office, baño completo. Zona lavadero. Gas ciudad.

PISO EN SANT NARCÍS. Recibidor, comedor-estar, tres dormitorios, cocina-zona lavadero, baño completo y calefacción individual a gas.

PISO EN SANT NARCÍS, 4 dormitorios, comedor-estar, cocina, baño completo y aseo.

NUEVAS PROMOCIONES

PISOS EN C/. IBÈRIA. Recibidor, comedor-estar, 4 dormitorios, cocina-office, dos baños completos, calefacción individual a gas, pavimento en gres, parking opcional. Comunidad de seis y nueve vecinos.

PISOS CTRA. SANTA EUGÈNIA. Recibidor, comedor-estar, 4 dormitorios, cocina-office, zona lavadero, terrazas exteriores, calefacción individual a gas, pavimento en gres y opción a parking. Comunidad de diez vecinos.

CASAS EN SANT FELIU DE GUIXOLS. Casas pareadas de dos plantas, con garage y jardín.

PISOS EN SANT FELIU DE GUIXOLS. Últimos pisos de Protección Oficial, con tres dormitorios, baño completo y aseo, zona jardín comunitaria.

APARTAMENTO EN SANT FELIU DE GUIXOLS. 2 habitaciones, cocina, comedor y baño. Primera línea de mar. (Oportunidad).

CASAS EN VENTA

CASA A PLATJA D'ARO, con jardín, cerca del mar. Amplio comedor-estar y cinco dormitorios.

CHALET EN URBANIZACIÓ PUIGVISTÓS, construido en parcela de 850 m2. No se facilita información telefónica.

LOCALS EN TRASPASO
TIENDA DE ALIMENTACIÓ con despacho de pan. No se facilita información telefónica.

LOCALS EN VENTA
LOCAL CERCA C/. DEL CARME, 140 m2 con pavimento, instalación eléctrica, estanterías, completamente terminado, 2 puertas entrada furgones.

VALORAMOS Y VENDEMOS SU PISO AL PRECIO JUSTO

VISÍTENOS SIN COMPROMISO

C/. Joan Maragall, 12
Tel. 20 17 69 - GIRONA

PISOS A GIRONA:

- C/. FLUVIA, 9. 3 dorm. Tot exterior. Com nou. 4.000.000 ptes.

- C/. NTRA. SRA. DE LA SALUT, 37. 3 dorm., calefacció. Perfec-te estat. 3.800.000 ptes.

- C/. ATLÀNTIDA, 13. OCASIÓ. 3 dorm. 2.300.000 ptes.

- C/. EMPÚRIES, 37. 3 dorm., calefacció. Tot exterior. 3.200.000 ptes.

- C/. RUTLLA, 164. OCASIÓ. 105 m2 d'habitatge + 50 m2 d'estudi per acabar. 8.000.000 ptes.

PISOS A SALT:

- PL. CATALUNYA, 2 (Salt). 3 dorm., bany i lavabo. Perfec-te estat. 3.000.000 ptes.

- PL. CANIGÓ, 1. 6è pis. Com nou. 3 dorm. Tot exterior. 2.700.000 ptes.

- C/. MIQUEL DE PALOL, 19. 3 dorm. Bona conservació. 3.750.000 ptes.

LOCALS EN VENDA:

- C/. FONT DEL REI, 9. (Darrera gasolinera del c/. Creu). 334 m2. 17.000.000 ptes.

- C/. PEDRET, 3. (Enfront pujada a Montjuïc). 500 m2. 15.000.000 ptes.

VARIS:

- **PÀRKING EN VENDA.** Edifici Cine Coliseu. 700.000 ptes.

- **ENTRESOL EN VENDA** de 54 m2. C/. Creu, 20. 3.000.000 ptes.

- **TRASPASSO BAIXOS** de 90 m2. Pl. Independència. Girona.

HABITATGES PROTECCIÓ OFICIAL:

- C/. Ntra. Sra. dels Àngels - C/. Güell.

- **PISO + PÀRKING + TRASTER** a partir de 5.700.000 ptes.

- **PISOS DE 3 i 4 DORMITORIS.** Calefacció individual, bany i lavabo, cuines amples i equipades. Acabats de qualitat. Paviments de gres 1ª a tot el pis.

Compra-venda-administració
C/. Bacià, nº 7
Tel. 20 41 61

EN VENTA, casa unifamiliar, alre-dores de Aiguaviva. Con teléfono. 3 dormitorios, salón-comedor, cocina, baño completo. Garage. De 140 m2 vivienda y 1.500 m2 de jardín y huer-to.

PISO EN VENTA, c/. Costa Brava, 2 dormitorios dobles, 2 individuales, comedor-salón, cocina, baño com-pleto, terraza-lavadero.

EN VENTA, local c/. Pare Coll. Con 3 puertas acceso. Totalmente ins-talado y acabado. De 182 m2.

SE-ALQUILA DESPACHO de 130 m2. Céntrico.

EN ALQUILER LOCAL COMER-CIAL de 200 m2. Céntrico. Sin tras-paso.

EN ALQUILER PISOS Y APARTA-MENTOS, diferentes zonas.

C/. Emili Grahit, 50
Tel. 21 41 62
GIRONA

VENTA LOCALES

RESTAURANTE en venta en Ro-ses a 160 m. de la playa.

C/. PARE COLL. 96 m2.

C/. 20 DE JUNIO, entresuelo de 60 m2.

C/. COSTA BRAVA, 109 m2.

ALQUILER DESPACHOS

F. CIURANA, 40-50 m2. Precio: 28.000 ptas.

C/. 20 DE JUNIO, 60 m2. Precio: 40.000 ptas.

VENTA DESPACHOS

ENTRESUELOS C/. DR. SAMBO-LA, planta diáfana (una sola plan-ta).

PISOS

STA. EUGÈNIA. Pisos nuevos a estrenar, 3 habitaciones con cale-facció a gas ciudad.

C/. S. SEBASTIÁN, 3 y 4 habita-ciones, baño y aseo, muy solea-do.

C/. A. GUIMERA, 3 y 4 habitacio-nes (matrim. 16 m2), trastero, baño y aseo.

AVGDA. SANT NARCÍS, 4 habit., baño y aseo, parking opcional.

CASAS

QUART, casas nuevas a estre-nar, 4 hab., baño y aseo, garage dos coches, trastero 13 m2., con jardín.

CALDES DE MALAVELLA, casa payés con 6.000 m2 de terreno.

CASSÀ DE LA SELVA, 1.000 m2 de jardín.

FINCA, 3 pisos, plantación de me-locotones, riego gota a gota, 16 vesanas de tierra (Campdorà).

TRASPASOS

TRASPASO parada mercado de abastos.

TRASPASO boutique en Salt, 90 m2.

PRECISAMOS PISOS Y CASAS EN VENTA Y ALQUILER PARA ATENDER LA PETICIÓ DE NUESTROS CLIENTES. ESPERAMOS SU VISITA.

A.P.I. Col. 147

Tel. 20 87 76

Pl. Marquès de Camps, 15
GIRONA

SANT NARCÍS, piso 3 hab., cocí-na, comedor, baño. 2.200.000 ptas.

SANTA EUGÈNIA, piso 3 hab., co-cina, comedor, baño, galería. 2.500.000 ptas.

SANTA EUGÈNIA, piso 4 hab., co-cina, comedor, baño, terraza. 3.100.000 ptas.

SALT, piso 3 hab., cocina, come-dor, baño, trastero. 2.700.000 ptas.

SALT, piso 3 hab., cocina, come-dor, baño, terraza. 3.360.000 ptas.

SALT, piso 3 hab., cocina, come-dor, baño, terraza, 24 m2. 3.900.000 ptas., y garage a 650.000 ptas.

BANYOLES, piso 3 hab., cocina, comedor, baño, terraza. 3.200.000 ptas.

BANYOLES, casa 3 plantas, 3 hab., cocina, comedor, baño y aseo, des-pacho, garage, jardín. 9.000.000 ptas.

VIOBÍ D'ONYAR, chalet 3 hab., un estudio, cocina, comedor con chimenea, baño. 2.450 m2 de ter-re-no a 8.500.000 ptas.

GIRONA, piso 7 hab., cocina, aseo, comedor. 5.500.000 ptas.

GIRONA, casa para restaurar, 3 hab., cocina, comedor, baño. 6.500.000 ptas.

PARCELAS alrededor de Girona, a partir de 1.500.000 ptas.

PISOS EN ALQUILER a partir de 23.000 ptas. mes.

DESPACHOS EN ALQUILER, cén-tricos en Girona, desde 15.000 ptas. mes.

**URGEN PISOS,
CASAS, LOCALES,
FINCAS Y TERRENOS
PARA NUESTROS
CLIENTES.
LLÁMENOS Y LE
VISITAMOS
INMEDIATAMENTE**

EN AQUESTA SECCIÓ DELS ANUNCIS CLASSIFICATS NOMÉS TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS. DEMANI SEMPRE LA INTERVENCIÓ D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA (A.P.I.), ÉS UNA GARANTIA PER A VOSTÈ.
POT CONSULTAR A LA SEU DEL COL·LEGI PROVINCIAL: C/. EIXIMENIS, 18 ENTL. (GIRONA)
TEL. 20 36 17 / 20 39 78

Auto Ampuria, S.A.
Vehicles procedents de canvis

- BMW 745i Turbo B-IP amb canvi elèctronic
- BMW 320 GE-M aire condicionat - motor nou
- BMW 318i GE-O 5 marxes - motor nou
- BMW 324 diesel B-HB Any 86 - Motor nou
- BMW 320i. 4 portes GE-T
- BMW 316. Bon estat GE-N
- BMW 320i. 4 portes GE-W
- BMW 316. 2 portes GE-X
- Seat 131 sofim diesel T-L
- Renault 18 GTS verd GE-K
- Mercedes 300 SEL 3'5 M-D de col.lecció. Tots els extrems
- BMW Alpina C-1 170 CVGE-V tots els extrems

Motos:

- Yamaha 250 SR GE-T
- Sanglas Yamaha 400 B-FY
- Moto Guzzi 1.000 SP GE-N
- BMW K-100 - 5.000 Km. GE-T
- BMW K-75 - S GE-AB 4.000 Km.
- BMW R-100-RT GE-K
- Sanglas 500 B-FY

Concessionari oficial BMW
Tel. 50 85 61 - FIGUERES

V@ GARAGE PLANAS
Tel. 47 61 26
Ctra. N-II, Formells - Girona

Volkswagen Passat Diesel	GE-U
Talbot Solara Diesel	GE-W
Peugeot 505 SRD	GE-N
Fiat Croma	GE-X
Mercedes Benz MB 130 Combi	GE-O
Mercedes Benz MB 140 Combi	GE-T
Mercedes Benz MB 100 Combi	GE-D
Ebro F-275 Combi	GE-M

... també tenim per a vostè una ocasió. Vehicles usats amb bona estrella

GARATGE ROCA

SEAT Ritmo Diesel	GE-N
RENAULT 4-L	GE-I
SEAT Ronda diesel	GE-U
TALBOT Samba	GE-U
BMW 320-i	Any 86
RENAULT 18	GE-T
MERCEDES Furgó Capionera	A-L
EBRO Furgó F/275	GE-J
SEAT 127 LS	GE-H
CITROEN 2 HP	GE-J
SEAT 124	GE-J
SEAT 132	GE-C
RENAULT 18 Diesel	GE-O
LAND ROVER Caixa	GE-92
TALBOT 150 Automàtic	GE-M
RITMO	GE-L
TALBOT 150	GE-J
CRYSLEER 180	GE-F
FORD FIESTA	GE-L
CITROEN DYANE 6	GE-J
TALBOT HORIZON	GE-N
PEUGEOT 205	GE-T
RENAULT 5	GE-U
MERCEDES 190 E	Any 86
RENAULT 12 TS	GE-H
RENAULT 5 TS	GE-N
RENAULT 5 TS	GE-K
LAND ROVER lleuger gasolina	B-GH
RENAULT F6	GE-O
FORD ESCORT	GE-O
LAND ROVER 109 llarg	GE-M
SEAT 124 familiar	HU-B
AUDI 100 injecció	Any 86

Tel. 29 01 31
Sant Joan les Fonts

SEAT Sistema vehiculo de ocasió

Renault Super 5 GTL	Any 84
Renault 9 GTL	Any 83
Renault 11 GTS	Any 84
Renault 18 GTS	Any 79
W: Clasic CL	Any 84
W: Santana CL 1.8	Any 84
W: Golf GTI Rabbit	Any 84
W: Golf GTD Turbo	Any 85
Seat Ibiza GLD Diesel	Any 85
Citroen CX 2.500 PRD Turbo	Any 84

AUTOMOVILES Y SUMINISTROS, S.A.
Ctra. Sta. Coloma, s.n. - Tel. 24 12 11
P. Olot lesquina c. Agudesí - Tel. 23 74 11
PROAUTO
Ctra. Barcelona - Tel. 20 31 50 - GIRONA

Ford
Jordi Geli, S.A.

LA OCASIÓ DE LA SEMANA

Ford Escort XR 3 I.	GE-Z
Ford Fiesta XR 2	GE-W
Peugeot GR	GE-X
Ford Escort Laber	GE-T
Ford Fiesta Guia	GE-T
Ronda D	GE-U
Ford Fiesta	GE-U
Ford Escort 1-1	GE-P
Panda 40	GE-U
Trans 4 p.	B-GH

Financiación hasta 36 meses

Ctra. Nacional II
Sarrí de Ter
Tel. 21 20 62 / 21 10 62
C/ La Salle, 7
Girona
Tel. 20 78 25

VENDEDOR PARA GIRONA Y SU PROVINCIA
Fábrica de 1ª línea en cintas y etiquetas autoadhesivas

OFRECEMOS:

- Empresa sólida y dinámica con más de 25 años en el mercado.
- Altas comisiones, primas por facturación y dietas.
- Cursillo de formación en nuestras fábricas.
- Cartera de clientes.
- Inicialmente unos ingresos durante el 1er. año de 1.300.000 ptas.

PEDIMOS:

- Coche propio
- Dispuesto a viajar por toda la zona
- Dedicación exclusiva
- Incorporación inmediata

Escribir enviando «Curriculum vitae» a la Ref. 20.742 de Gispert Publicidad Balmes 10-08007 Barcelona

COMPRO PINTURA M. PIGEM
Pago al máximo. Discreción absoluta.
Llamar tel/20 04 59. De 21 a 23 horas

BIGAS Y ALSINA, S.A.
Empresa de calderería, calefacción, aire acondicionado y mantenimiento
PRECISA AYUDANTES DE 16 AÑOS
Para ofertas, llamar al Tel. 20 69 32
Sr. Alfonso

Important empresa de transports, trànsit i duanes desitja incorporar a la seva oficina de la Jonquera

SECRETARIA DE DIRECCIÓ

ES REQUEREIX:

- Idioma francès, anglès, alemany, escrit i parlat
- Mecanografia
- Taquigrafia

S'OFEREIX

- Seguretat Social
- 1.350.000 ptes. brutes l'any
- Possibilitats de promoció

Envieu carta escrita a mà, amb ampli historial, a l'Apartat de Correus 30 de la Jonquera

Alquileres
Despachos
LLOGO DESPATX. Carrer Travessia de la Creu, 35. 80 m². Tel. 20 23 93.
Locales
LLOGO o compro carnisseria amb obrador o obrador sol. Girona i voltants. Tels. 20 10 19 matins.

Pisos
ALQUILER de pisos con o sin muebles, locales, despachos y parkings. Diferentes situaciones. Tel. 21 97 58 / 21 97 62.

Animales
VENDO CACHORROS pastor alemán. Tel. 32 41 06.
CACHORROS machos pastor alemán con pedigree de campeones británicos y alemanes. Tel. 21 32 44. De 8-9 noches.

Compras
COMPRAMOS billares, futbolines y juegos recreativos. Tel. 23 74 61.
COMPRO CAMIONES, pago al contado. Tel. (93) 562 00 15.

Compra-Venta
COMPRA-VENTA muebles antiguos, modernos. Vaciamos pisos. El Rastro. 83 79 91.
BICOCA. Compra-venta de trastos vells i d'antiguitats. Visiteu-nos al barri vell de Girona. Pujada Rei Martí, 3. Tel. 21 81 13.

COMPRO muebles y electrodomésticos usados. Vacío pisos. Pago contado. Tel. 30 29 72.

Motor
¡ALTO! Tengo el coche que necesitas, bueno y barato. Renault 14 GTS, impecable, muchos extras, por sólo 350.000, particular a particular. Tel. 21 48 85.

Enseñanza
CEM. Estem autoritzats pel Ministeri d'Educació i Ciència amb la col.laboració de l'INEM. Perruqueria i Estètica. Diferents horaris de pràctica. Escola CEM. C/. Eiximenis, 16 Entl. Tel. 21 37 66 - 21 10 93.

Pisos
OCASIÓ. Piso amueblado St. Feliu de Guixols. Recién restaurado. 200 m² de playa. Part. a part. Llamar 21 23 70, Sr. Bosch, a partir 10 noche.
PIS, c/. Creu, 3 habitaciones, bany complet, perfectament reformat. 5.500.000 ptes. Tel. 20 29 91.

Relax
SENYORETA jove i discreta, massage relax. Tel. 23 87 11. De 10'30 a 20 horas.
INSTITUTO DE BELLEZA NOVA, alta cosmética masculina, baños, relax, sauna. Abierto de 10'30 a 8'30. Sábados inclusive. C/. Bonastruc de Porta, nº 3, principal 2ª. Tel. 20 86 35. VISA. MASTER. EUROCARD ACCES.

Trabajo
Demanda
TRABAJO montando cuadros pequeños en casa, proporcionamos materiales, recogemos producción. Decorogar, Alfonso Católico I. Oviedo.

PER CAFETERIA necessitem dependenta jove. Bones condicions. Tel. 21 33 45. De 6 a 9. Sr. Mas.

GIMNAS DE FIGUERES precisa aprenent de monitora o monitora jove de gimnàs. Dedicació exclusiva, matí i tarda. No importa experiència. Bona presència física. Lloc de responsabilitat. Incorporació immediata. Sou fix, contracte i seguretat social. Entrevista dilluns 4 de gener de 9 h. a 13 h. i de 17 h. a 21 h. C/. Forn Baix, 3, 2º. Figueres.

ES PRECISA delineant o similar per treball de mesures i pressupostos. Interessats truqueu al tel. 20 49 86.

EMPRESA METAL·LÚRGICA, ubicada a Fornells de la Selva, necessita soldadors. Tel. 47 64 01.

Traspasos
TRASPASO droguería. Precio interesante. Tels. 20 94 13/24 04 40.

Ventas
VENC pintura siglo XIX i moderna. Primeres firmes. Tel. 20 46 25.
RECUPERADORA DE SALT, S.A. Hormigoneras. Compresores. Tel. 23 67 61.

GESTORIA ADMINISTRATIVA
Precisa per departament de vehicles
AUXILIAR ADMINISTRATIU/VA
Interessats dirigiu-vos a l'oficina de col.locació de Girona

Música
Guía de la enseñanza

INGLÉS
Preparamos para todo tipo de exámenes
POLYLINGUA
C/. Nou, 21
Teléfono 21 98 15
GIRONA

MUSICAL EIXIMENIS
PIANOS - ORGUES
SINTETITZADORS
Totes les marques
Distribuidor exclusiu
ELECTRÓNICA
YAMAHA
GRANS OFERTES COMPTAT!
Terminis fins a 36. mesos
Pianos de lloguer
Opció compra
Eiximenis, 18 GIRONA
Teléfono 20 63 86
Vilafant, 51 FIGUERES
Teléfono 50 59 66
MUSICAL EIXIMENIS

ENGLISH LESSONS
Especially conversation.
Qualified teacher.
Ring evenings.
Tel. 21 48 19

EUGESA

PISOS con calefacción a gas ciudad, totalmente aislados (térmica y acústicamente), pavimento de gres, azulejos de 20 x 20 en cocina, repisa de granito, 3-4 dormitorios, cuarto de baño completo, cocina con espacio para mesa, armarios empotrados, terrazas a comedor y cocina. **Todo materiales de calidad.** En Salt, Passeig dels Països Catalans. Protección Oficial. Subvención Generalitat (234.000, a 494.000 ptas. para ingresos hasta 2,5 de S.M.).

VIVIENDAS UNIFAMILIARES EN SANT NARCÍS con jardín, garaje, trastero, despensa, comedor-estar, con terraza, cocina para comer con terraza, 4 dormitorios, cuarto de baño y cuarto de aseo, buenos acabados, gas ciudad. Protección Oficial.

CASAS CON JARDÍN EN CASSÀ DE LA SELVA. Protección Oficial, zona de acceso ajardinada con valla de obra y portal de hierro, desde calle, además del jardín posterior, garaje, 4 dormitorios, amplio comedor, cocina con espacio para una mesa, cuarto de baño completo y un servicio. Bien construidas.

LOCALES en Salt, junto al Passeig d'Olot (Països Catalans), muy bien situados.

APARCAMIENTOS en Salt, cerrados individualmente. Hipoteca y facilidades.

APARCAMIENTOS en Girona, Travessia Carril nº 2, quedan sólo 4 plazas. Facilidades.

CONSTRUCTORA INMOBILIARIA
c. Major de Salt, 182
Tel. 23 55 61 (4 líneas) Salt-Girona.

RUSTIC BISBAL

Telèfon (972) 64 14 58

LA BISBAL D'EMPORDÀ**NUEVA CONSTRUCCIÓN**

L'Escala. Gran chalet, con piscina y 1.000 m² de jardín. A 100 m de la playa. Tiene magnífica vista.

Ocasión. La Bisbal a 2 Km. Casa en perfecto estado con patio por sólo 3.400.000 ptas. **Playa de Pals.** Gran chalet junto al campo de golf con 4.000 m² de terreno. 325 m² edificados. Piscina, calefacción y magnífica panorámica.

Oportunidad. Casa a estrenar con patio y magnífica vista. Tiene 4 dormitorios, 2 baños, garaje. 6.000.000 ptas.

ANTIGUA CONSTRUCCIÓN

La Pera. Casa con patio para restaurar. 2.700.000 ptas.

Peratallada. Casa semirestaurada ideal para tienda o restaurante.

L'Escala a 5 Km. Gran masía con 4.500 m² de terreno.

Colomers. Magnífica casa de piedra restaurada. Precio interesante.

Begur. Casa de piedra con patio, restaurada y amueblada. Buen precio.

Torroella de Montgrí a 2 Km. Casa de piedra con patio. 3.700.000 ptas.

Girona a 10 Km. Magnífica casa de piedra restaurada. 8.000.000 ptas.

Peratallada. Magnífica casa de piedra, restaurada. Con muebles, patio y piscina.

Verges. Casa de piedra habitable, por sólo 2.500.000 ptas.

Tenemos varios restaurantes en la zona en venta o alquiler. **Corçà.** Casa restaurada, magnífica situación.

MASÍAS

Montnegre. Gran masía semi-restaurada con 7 Ha de terreno. Precio interesante.

Banyoles a 2 Km. Magnífica masía del S. XVIII semirestaurada. Tiene casa de guardas ya restaurada. Magnífica panorámica.

Palamós a 2 Km. Gran masía 1.000 m², 10 Ha de terreno ideal para casa colonias, restaurant, residencia o vivienda.

Verges a 2 Km. Magnífica masía totalmente restaurada con 4.500 m² de jardín. Tiene piscina.

Gran casa pairal restaurada con 28 Ha de terreno. Tiene piscina.

Palamós, a 3 Km, magnífica masía de piedra con 75 Ha de terreno. Es una magnífica inversión.

Tenemos a su disposición de compra y alquiler gran variedad de casas de pueblo, masías y fincas rústicas a precio muy interesante.

LLÁMENOS

La Casa amiga

FINQUES URBANES GIRONA

25 AÑOS DE EXPERIENCIA PROFESIONAL A SU SERVICIO

NUESTRAS PROMOCIONES:

MONTJUIC. Conjunto Residencial Pirineus.

PALS. Playa de Pals. Frente al club de Golf. «Condado de Pals»

SANT NARCÍS. C/. Pere Compte, 21

Chalets de alto standing en hilera de 201 m². de superficie con su pequeño jardín privado. Garage con capacidad para 3 coches y motos y servicios centralizados. Cuarto de máquinas-lavadero y despensa totalmente solado. 2 baños completos y un aseo. Uno de los baños está incorporado al dormitorio principal, que también tiene un amplio armario empotrado y zona tocador. En total son 4 dormitorios, uno de ellos en el ático, es un estudio con su terraza-solárium privada de vistas y orientada al sur. La cocina, con comedor integrado y armario empotrado además de todo el equipamiento de armarios de cocina de madera de color natural, con punto de TV. La calefacción es a gas ciudad y todos los acabados con líneas claras y actuales. Precio: Desde 12.000.000 de pesetas, financiadas con una hipoteca de la Caixa de Catalunya. (Estudiaremos gustosamente quedarnos con su vivienda actual si ello posibilita que usted viva mejor). Información: Tel. 20 17 00

Conjunto residencial de 24.000 m². con jardines y 2 piscinas, casas pareadas dos a dos. Las casas son de planta y piso. En la planta baja está el salón con su chimenea-hogar, la cocina y un trastero-lavadero. Arriba, 3 dormitorios, un baño completo y una ducha con 2 armarios empotrados. El garage, para un coche y encierra el solárium. Jardín privado de 400 m². Los precios, desde 8.500.000 hasta a 11.800.000 pesetas. Las casas son todas iguales, el precio varía en función de la cantidad de m². de jardín privado de cada una. Se puede financiar el precio con la hipoteca que otorga la Caixa de Catalunya en Girona. Las visitas se tienen que concertar previamente con el Sr. Roger Galisteo. Tel. 20 17 00

Edificio de obra vista de viviendas de Protección Oficial de 3 y 4 dormitorios. 2 baños, uno de ellos incorporado al dormitorio principal. Armarios empotrados en todos los pisos. La cocina tiene una zona para comedor y su equipamiento es funcional y moderno. Tienen terrazas en el salón, en la cocina y en el dormitorio. Los acabados, en general, están seleccionados con materiales de calidad tipo Gres Catalán, Roca y otros. Se están construyendo, en la planta baja, garages individuales. Están financiados con una hipoteca concedida por la Caixa de Barcelona al 6, 8, 11 y 14% en función de los ingresos de cada comprador. Información Tel. 20 17 00

SANTA EUGÈNIA. Carrer Agudes

Edificio de Protección Oficial de 10 vecinos. Pisos de 4 dormitorios, baño y aseo. Armarios empotrados, calefacción individual a gas ciudad. Posibilidades de garages cerrados. Desde 4.880.000 ptas. con hipotecas al 6%, 8%, 11% y 14% según los ingresos de los compradores.

OCASIÓN

Piso amueblado en zona Palau, 6 vecinos, comedor-estar 25 m², 4 dormitorios, cocina equipada con electrodomésticos. Precio: 5.200.000 ptas.

TORRE RAFAELA Chalet Unifamiliar Aislado

Chalet de 220 m². con parcela de 462 m². haciendo esquina con perfecta orientación. La casa de 4 dormitorios y tres baños es de planta baja y planta, piso. La cocina-comedor está perfectamente estudiada y puede adaptarse a las necesidades y deseos de nuestros clientes. Los baños y la cocina con cerámicas y gres de mucha calidad. La construcción, realizada por personal de Finques Girona estará hecha de acuerdo con todas las exigencias de aislamientos y confort actual. La carpintería, trabajada por los artesanos gerundenses, está ya hoy en proceso de secado y vigilancia. Los electrodomésticos serán los que nuestros clientes quieran. El precio es necesario comentarlo personalmente con la dirección de las obras y puede ser financiado. Tel. 20 94 04. Sr. Josep Moreno

GIRONA 2. «Conjunto de casas pareadas»

Casas pareadas de 4 dormitorios y con su pequeño patio-jardín al nivel de la sala de estar. En la planta baja está la cocina, equipada con mobiliario de madera clara, el salón y un aseo, además del lavadero y tendedero. En la primera planta; 3 dormitorios con baño completo y su terraza en el dormitorio principal y en la planta ático un dormitorio-estudio con terraza-solárium reservada de vistas. El garage es para dos coches con su trastero. Los materiales y acabados pueden ser escogidos al gusto de cada cliente. Precio: Desde 9.500.000 ptas. Información: Tel. 20 17 00

FINQUES

api Sant Narcís

COMPRA - VENDA LLOGUER

Avgda. Sant Narcís, 22 - entl. 3
Tel. 23 74 16 - 17005 GIRONA

- EN C/. RUTLLA vendo piso 112 m². con estudio y terraza.
- EN BESCANÓ vendo piso 3 hab., balcón, soleado y muy buena vista.
- TRASPASO TIENDA de ropa 90 m². en pleno funcionamiento y muy rentable.
- EN Pº OLOT, vendo piso 3 hab., con calefacción. Sol todo el día.

EMPRESA LÍDER EN EL SECTOR DE TRANSFORMACIONES PLÁSTICAS NECESITA OFICIALES LABORATORIO

Nivel Estudios: Oficialía o Maestría Química. No es necesaria experiencia, pero se valorará. Libre Servicio Militar. Zona de trabajo Hostalric (la Selva). Interesados enviar curriculum a: Apartado de Correos, 3. 17450 HOSTALRIC (Girona). Ref. INEM: 2.425

IMPORTANT EMPRESA DE SERVEIS NECESSITA:**REPARTIDOR**

amb moto per Palamós

Interessats truqueu al tel. 47 62 77 de 8 a 15 hores.

ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA PARA QUE VD. VIVA MEJOR.

Emili Grahit. nº 15

Tels. 20 17 00

P

PARKING PROPIO
PARA NUESTRAS
VISITAS

NECROLÒGICQUES

Pere Rocas i Saló

A l'edat de 77 anys ha mort a Girona, natural de Sant Pere Pescador. Estava casat amb Maria Costal i Aulet. Tenia una filla: Maria. Residia a Sant Pere Pescador, al C/. Masos, n° 20. L'enterrament tindrà lloc avui, a les 12 h. del matí, a la parròquia de Sant Pere Pescador.

Narcís Presas i Ribas

A l'edat de 74 anys ha mort a Celrà, natural de Celrà. Estava casat amb Montserrat Cervià i Ventura. Tenia dos fills: Josep i Ramon. Residia a Celrà, a la ctra. de Julià, n° 4. L'enterrament tindrà lloc avui, a les 9 h. del matí, a la parròquia de Celrà.

Frederic Cañigueral i Adroher

A l'edat de 67 anys ha mort a Girona, natural de la Sènia (Tarragona). Estava casat amb Francisca José Arledis. Tenia una filla: Carme. Residia a Cassà de la Selva, al C/. Mig, n° 4. L'enterrament tindrà lloc avui, a les 10.15 del matí, a la parròquia de Cassà de la Selva.

Como candidato a la presidencia del partido

Xabier Arzalluz fue elegido por las 4 asambleas del PNV

Bilbao.— Xabier Arzalluz confirmó ayer su liderazgo en el PNV al ser elegido por las cuatro asambleas regionales del partido, al unísono, como candidato a la presidencia del nuevo Euzkadi Buru Batzar o Consejo Nacional de esta fuerza política. Arzalluz, que ostenta la presidencia de este máximo organismo ejecutivo desde febrero de 1986, fue propuesto mayoritariamente para su reelección, por un nuevo mandato de cuatro años, por las asambleas llamadas regionales de Álava, Guipúzcoa, Vizcaya y Navarra.

Estos resultados hacen que Xabier Arzalluz sea el único candidato a la presidencia del PNV que será presentado el próximo día 9, en Bilbao, a la Asamblea Nacional que elegirá a la nueva ejecutiva, por lo que la reelección del líder nacionalista vasco es completamente segura.

Además de Arzalluz, las asambleas regionales del PNV eligieron otros ocho candidatos a integrar el nuevo Euzkadi Buru Batzar, que estará compuesto por trece personas: un presidente, ocho «burukides» (dirigentes) y los presidentes de las cuatro ejecutivas regionales. Alguno de estos candidatos fue elegido también por las cuatro asambleas regionales del PNV, como en el caso de Josu Bergara —coordinador de los grupos parlamentarios del partido—, por lo que su acceso al EBB

también es seguro.

Otros candidatos también fueron elegidos por más de una asamblea regional: Juan Luis Laskurain y José María Salbidegoitia fueron elegidos en Guipúzcoa, Vizcaya y Navarra, mientras las organizaciones de Álava, Guipúzcoa y Vizcaya coincidieron en designar a Juan María Ollora.

Román Sudupe y Mixel Unzueta fueron propuestos candidatos por las asambleas regionales de Vizcaya y Navarra, mientras Jon Gangoiti fue propuesto por alaveses y navarros, y Agustín Mondragón por guipuzcoanos y alaveses.

Los demás candidatos al nuevo Consejo Nacional del PNV fueron, por Álava, Xabier Aguirre, Emilio Guevara, Ibón Azkarraga e Imanol Bolinaga; por Guipúzcoa, Juan María Juaristi, Andoni Monforte y Luis María Bandrés; por Vizcaya Javier Goirigolzarri; y por Navarra Rosa Miren Pagola e Irurgi Sarasa.

● Al menos 22 personas perdieron

la vida en Mozambique al ser atacado el tren en que viajaban por guerrilleros del movimiento de la Resistencia nacional mozambiqueña, Renamo, informó ayer la BBC. El convoy se dirigía a Maputo, capital del país, con unos 1.500 pasajeros cuando la locomotora pasó encima de una mina colocada en los raíles y descarriló lo mismo que varios de los vagones. Inmediatamente después de la explosión los guerrilleros se apresuraron a robar a los viajeros, aunque la mayoría de ellos consiguieron huir adentrándose en los bosques de la zona. En los últimos meses los guerrilleros derechistas han causado más de 400 víctimas en diversos ataques a trenes y autobuses. El Renamo lleva más de 10 años de lucha contra el Frelimo, de inspiración marxista, que prácticamente forma gobierno de forma exclusiva y sin oposición legalizada desde la independencia de Portugal.

● Jalauddin Haqqini, comandante de las tropas rebeldes de los muyaidines en Jost, ciudad

del sureste de Afganistán donde se desarrollan violentos combates, resultó herido ayer, según informaciones de la resistencia afgana llegadas a India. Haqqini, de 45 años de edad, pertenece a la tribu de Jadran, que vive entre Gardez y Jost, y está considerado como el número dos del Hezbi Islami, uno de los siete partidos de la resistencia afgana, que dirige Mohammed Yunus Jales. Fue alcanzado en la pierna izquierda por la metralla de un obús mientras que sus hombres impedían el paso de las tropas soviético-afganas a través del puerto montañoso de Miranjan, que conduce a la ciudad de Jost, añadiendo las mismas fuentes, según las cuales su estado es satisfactorio. Haqqini está al mando de unos 10.000 guerrilleros amenazados por las tropas soviético-afganas que intentan apoderarse de la ciudad de Jost, sitiada desde hace ocho años por los muyaidines, después de que las tropas soviéticas invadieran Afganistán en 1979.

AMPURIANAUTIC, S.A.
(Empresa Nàutica d'Empúria-brava)

Es necessita **ADMINISTRATIVA-COMERCIAL**

ES REQUERIX:
—Carnet de conduir
—Idiomes
—Bona presència
—Do de gents

S'OFEREIX:
—Contracte fix
—Formació a càrrec de l'empresa
—Sou més incentius

Interessades trucar al
Tel. 45 07 97 (Sr. Planas)

OCASIÓN

vendo barca pesca lista
3ª manga 3'20, 6'57
toneladas, eslora 8 m.,
puntal 1'20, motor
Perquins, construida en 1978.
Trato directo.
Tel. 25 67 06. Sr. Abad.

NOTA D'AGRAÏMENT

La família DALMAU-FERNÁNDEZ DE BOBADILLA, la raó social «**ÒPTICA DALMAU**» i família tota agraeixen les mostres d'afecte i condolença regudes per la mort del familiar

**MARIA-NEUS DALMAU
i FERNÁNDEZ DE BOBADILLA**
esdevinguda el dia 1 de gener del 1988

Girona, 3 de gener del 1988

IMPORTANT EMPRESA DE SERVEIS DE GIRONA CAPITAL
necessita **NOIES**
per al seu departament de **Relacions Públiques**

ES DEMANA:
—Parlar i escriure correctament el català.
—Presència impecable.
—Dedicació exclusiva.
—Edat de 18 a 20 anys.
—Vehicle propi.

S'OFEREIX:
—Sou, més elevades comissions.
—Incorporació immediata.

Interessades, truqueu al Tel. 47 62 77 a partir de les 9 h. del matí.

IMPORTANT EMPRESA DE SERVEIS NECESSITA:
REPARTIDOR amb moto per Lloret de Mar

Interessats truqueu al tel. 47 62 77 de 8 a 15 hores.

✉ ANUNCIS PER CORREU AL **DIARI DE GIRONA** ✉

Nom

Adreça Localitat Telèfon

TEXT DE L'ANUNCI	Ptes.
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	100 ptes.
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	190 ptes.
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	300 ptes.
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	390 ptes.
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	500 ptes.
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	590 ptes.
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	700 ptes.
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	790 ptes.

Encerclieu amb els dies que s'hagi de publicar l'anunci

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

DEL MES

PODEU ENVIAR, JUNTAMENT AMB EL BUTLLETÍ, UN TALÓ PER L'IMPORT TOTAL A NOM D'EDITORIAL GIRONINA S.A. SECC. PETITS ANUNCIS, C/. BARCELONA N° 29 - 17001 GIRONA

La alegría de Nochevieja

Los gerundenses disfrutaron como tantos otros ciudadanos del país de la Nochevieja. La despedida de 1987 y la bienvenida al 88 se vio acompañada de alegría y diversión para todos los gustos y bolsillos, aunque, en general, convenía tenerlos un poco llenos. (Foto PABLITO Jr.).

TELEX

● Las tropas afgano-soviéticas que participan en la gran ofensiva lanzada el pasado 19 de diciembre para romper el sitio de Jost han sufrido «bajas mínimas», declaró un joven oficial soviético a la televisión de la URSS. No obstante, el joven oficial soviético no concretó cuántos hombres perdieron las fuerzas conjuntas de Kabul y la URSS en la ofensiva, que todavía continúa. La televisión ofreció también en su principal programa informativo «Vremia» imágenes del convoy con abastecimientos para Jost en su marcha a lo largo de la carretera que une Gardez con la mencionada ciudad, situada a 120 kilómetros al este de Kabul, en la frontera con Pakistán. El corresponsal de la televisión soviética, situado en lo alto de una loma, explicó que los camiones se dirigían a Jost con alimentos y otros abastecimientos, en tanto se veían helicópteros que sobrevolaban la zona. El diario «Pravda», órgano de prensa del Partido Comunista de la Unión Soviética (PCUS), incluyó también hoy un reportaje de su corresponsal en Afganistán en el que se decía asimismo que el cerco de Jost ha sido roto. Hasta el momento, las informaciones ofrecidas sobre Jost por los medios soviéticos son muy incompletas y esporádicas y continúa sin

concretarse la cifra de bajas afgano-soviéticas. Un general del Ejército de Afganistán manifestó a «TASS», el pasado jueves, que en las filas afganas se registraron un centenar de muertos, en tanto que los soviéticos tuvieron «bajas mínimas». En contraste con el hermetismo sobre sus propias bajas, los medios soviéticos informaron de que los rebeldes sufrieron al menos la pérdida de 3.000 hombres en los combates de Jost.

● El gobierno argentino manifestó una vez más su confianza en que el Reino Unido adopte una actitud «constructiva» en cuanto al problema del archipiélago de las Malvinas. Al cumplirse hoy domingo 155 años de la ocupación británica de las islas Malvinas, la cancillería de Buenos Aires, mediante un comunicado distribuido hoy en esta capital, reitera su reivindicación de la soberanía argentina sobre el archipiélago y la voluntad de recuperar el territorio por medio de negociaciones pacíficas. En momentos en que la posición argentina recibió una vez más el apoyo de la comunidad internacional en el seno de la asamblea general de las Naciones Unidas y de personalidades del mundo que visitaron el país, las autoridades locales intentan un acercamiento con sus pares británicos en aspectos vinculados con la seguridad continental. El comunicado insiste en la vía negociadora como adecuada para alcanzar «la solución de todos los problemas pendientes entre ambos, incluyendo todos los aspectos vinculados al futuro de las islas Malvinas».

● El voto secreto será obligatorio en Polonia en las elecciones comunales que se celebrarán en 1988, según el proyecto de la nueva ley electoral. El proyecto de ley será debatido públicamente hasta mediados de enero antes de que el Parlamento adopte el texto definitivo, informó ayer la prensa polaca. En las próximas elecciones comunales podrá haber dos candidatos por cada escaño y las asociaciones de vecinos podrán presentar listas independientes de los partidos, si bien seguirá sin legalizarse ningún partido o sindicato que no sea el oficial comunista. Además, se establecerá un sistema de «control social» de los consejeros elegidos, que podrán ser destituidos si 10 o 20 por ciento, la cifra está aun por fijar, del censo electoral lo pide.

● Representantes de los secretarios generales de las Naciones Unidas y de la Organización de Estados Americanos (OEA) viajarán la próxima semana a Centroamérica para verificar la puesta en práctica de los acuerdos de Esquipulas II. Harry Belva-McBrige, representante del secretario general de la OEA, Joao Clemente Baena Soares, viaja mañana a Panamá, donde se reunirá con los delegados de Naciones Unidas y las ocho naciones latinoamericanas que forman parte de la Comisión Internacional de Verificación y Seguimiento. Una fuente de la OEA dijo ayer en Washington que su gira centroamericana se iniciará en Costa Rica, para proseguir por las otras naciones.

Poca nieve en el Pirineo

Núria, cerrada al esquí.

Barcelona.— Las estaciones de esquí catalanas presentaron hoy buenas condiciones para la práctica del deporte blanco sólo en las cotas más altas, donde, en la mayoría de los casos, el grosor de nieve oscilaba entre 30 y 40 centímetros.

Concretamente, de las 11 estaciones de esquí existentes en Catalunya, 3 permanecían cerradas esta tarde (Núria, Rasos de Peguera y la Tuca). Los niveles de nieve y el funcionamiento de remontes era el siguiente:

- La Molina: 25 centímetros de nieve en la cota media y en la alta, 30 centímetros. Funcionan 3 de los 20 remontes existentes.
- Masella: 20 centímetros en la cota media y 40 en la cota alta. Los 5 remontes existentes funcionan en su totalidad.
- Port Aine: en la cota media los grosos son de 10 centímetros y en la cota alta, de 50 centímetros.
- Vaqueira-Beret: funcionan 9 de los 19 remontes y los grosos de nieve son de 15 centímetros en la cota media y de 40 en la alta.
- Port del Comte: en la cota media hay 10 centímetros y en la alta, 30 centímetros. Funcionan 3 de los 14 remontes existentes.
- Super Espot: en la cota media se registraron 10 centímetros de nieve y en la alta, 40. Funcionan 3 de los 4 remontes.
- Tuixén: 15 centímetros en la cota media y 35 en la alta.
- Vallter 2.000: 15 centímetros en la cota media y en la alta, 60, funcionando 4 de los 7 remontes.

En Andorra

Asimismo, en el Principado de Andorra las 5 estaciones de esquí existentes registraron unos grosos de nieve mayores:

- Pas de la Casa-Grau Roig: el 100 por 100 de las instalaciones abiertas, con unos grosos de nieve de 25 centímetros en la cota media y 50 en la alta.
- Soldeu el Tarter: 20 y 60 centímetros en la cota media y alta, respectivamente, con un 65 por 100 de las instalaciones de arrastre y remontes en funcionamiento.
- Arinsal: 20 centímetros de nieve en la cota baja y 50 en la cota alta. Funcionan un 80 por 100 de los remontes.
- Pal: funcionan un 60 por 100 de las instalaciones.
- Arcalis: 25 centímetros de nieve en la cota media y 50 en la cota alta.

El cardenal Jubany denuncia el consumismo de estos días

También señala las bolsas de pobreza

Barcelona.— El cardenal-arzobispo de Barcelona, Narcís Jubany, manifestó en su glosa dominical que «querer con amor afectivo y efectivo a los pobres es tarea difícil en una sociedad de consumo como la nuestra, que fácilmente conduce a los hombres y mujeres por el camino del egoísmo».

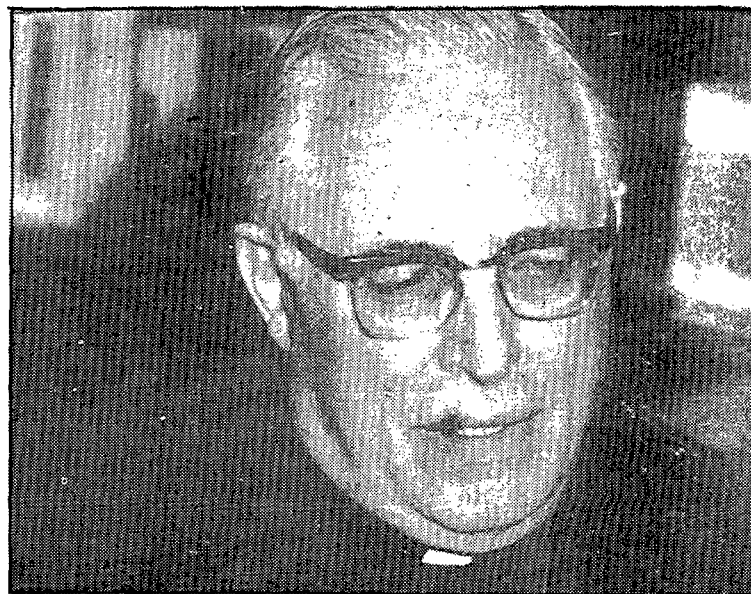
Monseñor Jubany dijo que «en nuestro obispado hay muchas bolsas de pobreza constituidas por quienes sufren entre la soledad y la miseria». Añadió que «los que las constituyen forman el llamado cuarto mundo, que pide que se practique la justicia social para que los mismos pobres, debidamente promovidos, autosolucionen sus propios problemas».

El doctor Jubany buscó una definición clarificadora de la palabra pobreza, y citó la del Consejo Económico y Social de la Comunidad Económica Europea, que califica a los pobres como «aquellos individuos y familias con recursos tan débiles, que quedan excluidos de la forma de vivir, de las costumbres y de las actividades normales del estado miembro

en el cual viven».

Otra definición dada por el cardenal de Barcelona fue la distinción entre «pobreza persistente, compuesta por el desarraigo social, la delincuencia, la prostitución, la degradación humana y cultural, el aislamiento del entorno social, y nuevas formas de pobreza y precariedad, que engloba a los parados de larga duración y los jóvenes sin trabajo, que pueden convertirse en pobres persistentes si se agrava su situación», según explicó monseñor Jubany.

El cardenal Jubany manifestó que algunas comunidades han resuelto su espíritu cristiano contratando a una asistente social. Sobre esto añadió que «hay que hacer una observación: ella, con sus conocimientos ayuda y orienta la acción caritativa de la comunidad. Pero no es la expresión del amor de la misma comunidad, ni la puede sustituir. Todos los miembros han de ser sensibles a la pobreza existente y han de comprometerse para encontrar respuestas adecuadas a las necesidades de los otros».

Jubany, contra el consumismo, y denuncia las bolsas de pobreza.

Trobareu el

DIARI DE
GIRONA

LLIBRERIA FORNELLS

Rutlla, 14
GIRONA

SARDANA

Resultat del campionat de Catalunya de colles sardanistes 1987

MARTÍ BLAY

Tal com ja vam informar fa unes setmanes, la colla sardanista Xaloc, de Barcelona, s'ha proclamat guanyadora absoluta del Campionat de Catalunya de l'any 1987, encapçalant la classificació del certamen Bàsic Honor A, amb 104,5 punts. Ara la Unió de Colles Sardanistes ens ha fet arribar la classificació definitiva de l'esmentat campionat.

En la classificació Bàsic Honor A, el segon lloc, l'ocupa Violetes del Bosc, amb 103'5 punts que li confereixen el títol de sots-campiona de Catalunya; la tercera classificada té una puntuació de 89'5 i és la colla Llabor de Catalunya; la quarta és la colla Roure, amb 84'5 punts; i la cinquena, la colla Tarragona Dansa, amb 77'5 punts. En la categoria B del campionat Bàsic Honor, els primers llocs, els han conquerit les colles Maig, Repuntejant i Alba; i la millor classificació d'accés al Bàsic Honor, l'han obtinguda les colles Porxada, Dansaires Vilanovins i Catalunya Ferma. La campiona juvenil del Bàsic Honor és la colla Brots de Roure i la infantil, la colla Petits Amunt i Crits.

La classificació del Campionat Bàsic Nord, l'encapçalen les colles Catalunya Ferma, L'Aigüeta i Brots de l'Aigüeta, en grans, juvenils i infantils, respectivament. Per la seva part, les colles Nova llum, gran, Brots de Roure, juvenil, i «Petits Amunt i Crits», infantil, han estat les primeres del campionat Bàsic Centre. I en el campionat Bàsic Sud, les millors puntuacions han estat les de les colles Dansaires Vilanovins, Llebeig i Petits Catalunya Dansa, respectivament.

Ballades de sardanes

Avui diumenge:
A les 12 del migdia i a les 5 de la tarda:
Ordis, cobla Costa Brava.

Dimecres, 6 de gener de 1988:

A les 12 del migdia:
Amer, plaça de la Vila, cobla la Principal d'Olot.
Sant Feliu de Guíxols, passeig del Mar, cobla Foment de la Sardana.

Dijous, dia 7:
A les 6 de la tarda:
Fortià, cobla Amoga.

Divendres vinent, 8 de gener:
A les 7 de la tarda:
Fortià, cobla Amoga.

Concert

Dijous, dia 7 de gener:
A les 10 de la nit:
Fortià (concert), cobla Amoga.

Al cinema Olímpia, concert d'any nou

Actuació dels Solistes de Catalunya, avui, a la Bisbal

REDACCIÓ

La Bisbal — Avui, diumenge, a dos quarts de dotze del matí, l'orquestra Solistes de Catalunya oferirà un concert d'any nou al cinema Olímpia de la Bisbal amb l'actuació, com a solistes, del violinista Jaume Francesch i el pianista Carles Coll.

Solistes de Catalunya és una orquestra de cambra que pretén omplir un buit important en l'ambient musical del nostre país i de la qual formen part solistes de qualitat extraordinària. Des de la seva presentació al Palau de la Música de Barcelona el 25 d'abril de 1977, les seves actuacions han estat ininterrompudes. A més de les seves gires per Catalunya, han realitzat nombroses actuacions pertot l'Estat i a diversos països europeus. Artistes de prestigi universal han col·laborat amb aquesta formació que, malgrat la seva joventut, és considerada la primera orquestra de cambra de l'Estat espanyol i ha enregistrat dos discos i gravacions per ràdio i televisió.

Quant als solistes que actuaran al concert d'avui, cal esmentar que el violinista Jaume Francesch és fundador i primer violí del Quartet Sonor. Ha fet nombrosos recitals a França, Suïssa, Bèlgica i Alemanya i, actualment, és con-

L'orquestra compta amb la participació de Carles Coll i Jaume Francesch.

certino de l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

Pel que fa al figuerenc Carles Coll és sobradament conegut per ser el creador i principal impulsor de la campanya «El piano a l'abast», amb la qual ha visitat més de cent poblacions catalanes aprofitant el piano als infants i oferint concerts oberts a tothom. Darre-rament, ha protagonitzat amb èxit una gira per les comarques gironines amb el violoncel·lista búlgar Dimitar Furnadjiev.

El programa del concert d'any nou que interpretaran avui els Solistes de Catalunya a la Bisbal està compost, en la primera part, pel Concert per a violí i orquestra en re menor, de Tartini, amb l'actuació com a solista de Jaume Francesch, i el Concert per a piano i orquestra en re menor de Bach, amb Carles Coll. A la segona part, l'orquestra interpretarà Serenata per a cordes, opus 48, de Txaiovski, sota la direcció de Jaume Francesch.

JAVIER COMA
DE MICKEY A MARLOWE
LA EDAD DE ORO

NEXOS

Javier Coma escriu sobre el món de la comunicació a «De Mickey a Marlowe». Com a escriptor polifacètic sempre centrat en el món de la comunicació, Javier Coma ha exercit la crítica de jazz, cinema, còmics i novel·la negra i ha escrit sobre aquests temes en llibres com «Del gato Félix al gato Fritz», «Luces y sombras del cine negro», «El ocaso de los héroes en los comics de autor» i «Diccionario de la novela negra nord-americana». Ara, Edicions 62 acaba de publicar «De Mickey a Marlowe», un llibre en el qual Coma fa un recorregut per la música, el còmic i el cinema americans dels darrers seixanta anys. Howard Hawks, Scott Fitzgerald, Raymond Chandler, Charlie Parker, Dashiell Hammett, Elia Kazan, el senador McCarthy, Stanley Donen, W.R. Burnett, Duke Ellington i el Cotton Club són algunes dels centenars de referències que Javier Coma cita en les 170 denses planes d'aquest llibre, que farà gaudir de valent els afeccionats a aquests temes, amb un estil àgil i entretingut. «De Mickey a Marlowe», un títol prou suggeridor, és una demostració d'erudició per part de l'autor però també d'amor al cinema, la música, la literatura i el còmic, tractant-ho tot plegat com a diferents parts d'un mateix món, amb coherència i rigor.

FLASH

● Els museus municipals de Barcelona tenen entrada gratuïta a partir d'ahir en aplicació d'una disposició del Consistori barceloní aprovada el passat dia 23 de desembre. Fins ara, els museus municipals eren gratuïts només el diumenge i dies festius. Els museus de propietat i gestió municipals de Barcelona són el Museu d'Art de Catalunya, d'art modern, Picasso, Marés, tèxtil i d'indumentària, ceràmica, monestir de Pedralbes, música, Clarà, història de la ciutat, Casa-museu Verdaguier, etnòleg, zoologia, geologia, arts, indústries i tradicions populars, gabinet de física experimental Mentor Alsina i Institut botànic de Barcelona.

● El cantant Plácido Domingo va dirigir amb èxit l'orquestra de l'Òpera de Viena en la tradicional representació d'Any Nou de l'òpera «Die Fledermaus», de Johan Strauss. «Sempre he desitjat passar una vegada el Cap d'Any en l'escenari de l'Òpera de Viena», va dir Domingo després de la funció.

● Dotze guitarristes procedents d'Itàlia, Suècia, França, República Federal d'Alemanya, Bèlgica, Japó i l'Estat espanyol han aconseguit passar a les proves finals del certamen «Andrés Segovia» que se celebra, des d'ahir, a Almuñécar (Granada), amb un premi d'un milió de pessetes i una guitarra.

● La cantant italiana Sabrina va haver d'interrompre la seva actuació d'Any Nou a Bilbao quan va rebre l'atac amb tomates i ous d'un grup feminista. Sabrina era el plat fort de la festa de Cap d'Any que l'Ajuntament havia organitzat davant del teatre Arriaga. Després del tercer tema que interpretà, un grup feminista es va acostar a l'escenari traspas- sant la barrera de seguretat i va començar a llançar ous, tomates i pe- tardes, per la qual cosa i en previsió de mals majors la cantant es va retirar de l'escenari.

● Els fills de dones que treballen fora de casa es desenvolupen amb més rapidesa, segons un estudi elaborat per un equip dirigit pel doctor Emilio Fernández, cap del servei de neurologia de l'hospital infantil San Juan de Dios de Barcelona. El doctor Fernández va declarar ahir que el resultat del treball ha sorprès el mateix equip, ja que «pensàvem que el fill de mare treballadora fora de casa tindria una estimulació menys específica i de menys qualitat que la resta i que això implicaria un desenvolupament més lent».

Unicef és per als nens
Associació UNICEF-Espanya
Sol·liciti informació:
Aribau, 39
08011-BARCELONA

Veniu a passar-ho bé amb...
ELS PASTORETS DE GIRONA
Aquesta tarda, a 2/4 de 6, al TEATRE MUNICIPAL
Venda d'entrades numerades. Des de 2/4 de 5 de la tarda, a les taquilles del Teatre. Altres vetllades: Dies 1, 2 i 3 de gener. Informació al Tel. 20 11 17.
Preu únic: 300 ptes. Entrades dies laborables: Oficina Turisme (al costat Ajuntament) de 9 matí a 7 tarda. Tel. 20 26 79.

CARTELERA

Daphne Zuniga y Bill Pullman, en «La loca historia de las galaxias».

GIRONA

ALBÉNIZ Tel. 20 01 35
Robocob. USA. 1987. Ciencia-ficción. Dir.: Paul Verhoeven. Int.: Peter Weller y Nancy Allen. En un futuro no muy lejano, los Estados Unidos se encuentran asolados por una ola de violencia. A fin de hacer frente a la zona más conflictiva, se aprovecha el cadáver de un policía para construir un robot que lleve a cabo las misiones más peligrosas. *Todo funciona según lo previsto hasta que el robot empieza a tener recuerdos de su vida anterior y desea vengarse de quienes le mataron.* H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. 13 años.

CATALUNYA 1 Tel. 20 23 93
Bigfoot y los Henderson. USA. 1987. Fantasía. Dir.: William Dear. Int.: John Lithgow y Kevin Peter Hall. Al volver de una excursión por las montañas, una familia tropieza con una especie de gorila de gran tamaño al que acaban llevándose a casa. Tras unos comienzos poco alentadores, el animal acaba adaptándose a su nueva vida familiar, pero pronto hace irrupción un cazador que ha venido siguiéndole la pista para capturarlo. H: 4.00, 6.05, 8.10, 10.15. Apto.

CATALUNYA 2 Tel. 20 23 93
El libro de la selva. USA. 1967. Dibujos animados. Dir.: Wolfgang Reitherman. El pequeño Mowgli, encontrado por una pantera, crece en plena selva junto a los lobos, hasta que se hace compañero inseparable del oso Baloo. Versión Disney de la novela de Rudyard Kipling. H: 4.00, 5.30, 7.00, 8.30, 10.00. Apto.

CATALUNYA 3 Tel. 20 23 93
Una banda de dos. USA. Comedia. Dir.: Robert Mandel. Int.: Ricky Busker y Darius McCrary. Un chico blanco se pierde en los barrios bajos de Chicago, donde acaban robándole el reloj. Entonces recibe la ayuda de un muchacho de color que conoce al ladrón

y se dispone a echarle una mano. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. Apto.

COLISEO Tel. 20 27 47
El chip prodigioso. USA. 1987. Fantasía científica. Dir.: Joe Dante. Int.: Dennis Quaid y Martin Short. Un piloto acepta ser reducido para un experimento por el que se le introducirá, junto a una cápsula, en el interior de un conejillo de indias. Un incidente hace que finalmente sea inyectado en el cuerpo de un empleado de supermercado. H: 4.00, 6.10, 8.20, 10.30. Apto.

MODERNA Tel. 20 30 89
Masters del universo. USA. 1987. Fantasía. Dir.: Gary Goddard. Int.: Dolph Lundgren y Frank Langella. El planeta Eternia se halla devastado por el maléfico Skeletor, a quien se opone el heroico He-man y sus ayudantes, los cuales son trasladados a la Tierra a causa de una llave cósmica que acaba en poder de una pareja de adolescentes. H: 4.15, 6.15, 8.15 i 10.15. Apto.

MODERNA B Tel. 20 30 89
Ishtar. USA. 1987. Comedia. Dir.: Elaine May. Int.: Warren Beatty, Dustin Hoffman y Isabelle Adjani. Dos cantantes americanos en declive prueban fortuna en tierras del Sáhara. Allí se verán envueltos en una serie de aventuras al conocer a una joven revolucionaria. H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30. Apto.

PLAÇA A Tel. 20 38 59
Más allá de la realidad. USA. 1987. Fantasía. Dir.: Nick Castle. Int.: Lucy Deakins y Jay Underwood. Al morir su padre, una chica de catorce años se traslada junto a su familia a un nuevo vecindario. Allí conoce a un chico de su edad que vive con su tío y tiene la costumbre de sentarse en la ventana de su habitación soñando con volar. H: 4.15, 6.25, 8.30, 10.35. Apto.

PLAÇA B Tel. 20 38 59
La loca historia de las galaxias.

USA. 1987. Comedia. Dir.: Mel Brooks. Int.: Mel Brooks y Rick Moranis. Los líderes del planeta Spaceballs, habiendo derrochado su atmósfera, se disponen a tomar el aire respirable del pacífico planeta vecino. Al mismo tiempo, su malvado gobernador envía a Dark Helmet para que capture a la princesa Vespa, la cual recibirá ayuda del heroico Lone Star. H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30. Apto.

PLAÇA C Tel. 20 38 59
La aventura más milagrosa jamás contada. USA. Comedia. Dir.: Jim Kouf. Int.: Tom Conti y Teri Garr. Un matrimonio cuyas relaciones ya no son lo que eran se ve envuelto en una serie de aventuras cuando son hechos rehenes por unos ladrones mejicanos que acaban abandonándoles en un avión sin paracaídas ni gasolina. H: 4.30, 6.25, 8.20., 10.20. Apto.

ULTONIA Tel. 20 22 77
Tiburón: la venganza. USA. Terror. Dir.: Joseph Sargent. Int.: Lorraine Gary y Michael Caine. Un tiburón descendiente de los que resultaron muertos por el policía Brody inicia una venganza contra su familia. Un aviador se une a la señora Brody para ayudarles a enfrentarse al pez asesino. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. 13 años.

ANGLÈS

ESPINET
El caballero verde. Inglaterra. Aventuras. **Exterminador 2.** USA. Acción. H: Continua 3.30. 18 años.

BANYOLES

MERCANTIL
El corazón del ángel. USA. Intriga. H: Continua 4.00. 18 años.

VICTORIA
Witchboard (juego diabólico). USA. Terror. H: Continua 4.00. 13 años.

BLANES

MARYAN
El secreto de mi éxito. USA. Comedia. **El bosque animado.** España. Comedia. H: Continua 3.00.

VICTÒRIA
El corazón del ángel. USA. Intriga. **Sufridos ciudadanos.** USA. Comedia. H: Continua 3.00. 18 años.

CASSÀ DE LA SELVA

LA COMA
Mafalda. Argentina. Dibujos animados. H: 5.00. **Persecución muy muy caliente.** USA. Comedia. H: 6.40. Apto.

FIGUERES

JUNCÀRIA Tel. 50 02 31
El secreto de los fantasmas. Alema-

nia. Fantasía. **Thunder, policía sin ley.** Italia. Acción. H: Continua 4.00. 13 años.

LAS VEGAS Tel. 50 28 00
Ishtar. USA. Comedia. H: Continua 3.30. Apto.

SAVOY Tel. 50 52 05
El libro de la selva. H: 4.00, 5.40, 7.20. Apto. **Rita, Sue y también Bob.** Inglaterra. Comedia. H: 10.20. noche. 13 años.

LA BISBAL D'EMPORDÀ

OLÍMPIA
Cara de acelga. España. Comedia. H: 4.00, 7.30. **Silverado.** USA. Western. H: 5.40, 8.45. Apto.

LLAGOSTERA

CASINO
Persecución muy muy caliente. USA. Comedia. H: 5.00. **Mafalda.** Argentina. Dibujos animados. H: 6.40. Apto.

OLOT

COLON
Superdetective en Hollywood II. USA. Acción. **Misión Ninja tras el telón de acero.** Acción. H: Continua 4.00. 13 años.

GRIDO
Una banda de dos. USA. Comedia. **Buscando a Susan desesperadamente.** USA. Comedia. H: Continua 4.00. Apto.

NÚRIA
Mano de oro. USA. Drama. **La cacería.** Inglaterra. Drama. H: Continua 4.00. 18 años.

PALAFRUGELL

GARBÍ
El corazón del ángel. USA. Intriga. **Dos fugitivos.** Francia. Comedia. H: Continua 4.00. 18 años.

PALAMÓS

ARINCO Tel. 31 54 73
Creepshow 2. USA. Terror. H: 4.00, 5.45, 7.30, 9.15, 11.00. 13 años.

KYTON Tel. 31 40 95
Masters del universo. USA. Fantasía. H: 4.00., 5.45, 7.30, 9.15, 11.00. Apto.

PLATJA D'ARO

AVINGUDA Tel. 81 76 65
Robocop. USA. Ciencia ficción. H: 4.15, 6.20, 8.40, 11.45. **Cortometraje.** H: 6.00, 8.20, 10.45. 13 años.

IVAN Tel. 81 80 82
Masters del Universo. USA. Fantasía. H: 4.15, 6.20, 8.40, 11.05. **Cortometraje.** H: 6.00, 8.20, 10.45. Apto.

RIPOLL

COMTAL
Los intocables. USA. Policiaca. **Patrullero 777.** México. Comedia. H: Continua 4.00. 18 años.

LA MOLINA
Basil, el ratón superdetective. USA. Dibujos animados. **El chico de la bahía.** Canadá. Drama. **Arizona baby.** USA. Comedia. H: Continua 3.30. 13 años.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

CATALUNYA Tel. 32 03 22
Mano de oro. USA. Drama. H: 3.30, 7.15, 10.45. **A la pàlida luz de la luna.** España. Comedia. H: 6.30, 9.15. 18 años.

TOSSA

MONTERRAT
Yo, el halcón. USA. Drama. H: De 4.00 a 10.00. Apto.

TEATRE ALBENIZ

ISHTAR
DUSTIN HOFFMAN
KABELLE ADIAN
WARREN BEATTY

Horari: 4.15, 6.20, 8.25 i 10.30.

Modern SALA A

MASTERS OF THE UNIVERSE

Modern SALA B

SPACEBALLS
LA LOCURA HISTORIA DE LAS GALAXIAS

COLISEO IMPERIAL

EL CHIP PRODIGIOSO

Demà al Plaça C

Horari: 4 - 6'10 - 8'20 i 10'30

Modern SALA B

LA LOCURA HISTORIA DE LAS GALAXIAS

Modern SALA C

MAFALDA

Horari: 4.15, 6.20, 8.25 i 10.30.

COLISEO IMPERIAL

DEMÀ DILLUNS, GRAN ESTRENA

Otra historia inolvidable

LA PRINCESA PROMETIDA

Horari: 4, 6, 8 i 10.30.

abc SALA C

últim dia

LA AVENTURA MAS MILAGROSA JAMAS CONTADA

Horari: 4.30, 6.25, 8.20 i 10.20.

El próximo viernes llega «El último emperador»

«La princesa prometida», una vuelta a los cuentos clásicos

«El último emperador», a partir del viernes.

MIR HURTADO

Mientras la mayor parte de los últimos estrenos apuestan por la tecnificación y la espectacularidad, he aquí que mañana llega a Girona un film que propone un retorno a los cuentos de hadas, a partir de una novela de William Goldman. Se trata de «La princesa prometi-

da» («The princess bride», 1987), dirigida por Rob Reiner después de su excelente «Cuenta conmigo».

Al principio de la película, vemos a un niño que se aburre mientras se encuentra en la cama a causa de un catarro. Tras intentar superar esta situación con unos video-juegos, su abuelo le propo-

ne leer un libro de aventuras que le ha traído de su país, «La princesa prometida». Con una actitud de inicial escepticismo, el chico acepta que el viejo le lea esa historia que asegura tan emocionante, las aventuras de una bella mujer (Cary Elwes) y el hombre que la ama (Robin Wright), con luchas de espadas, tortugas, gigantes, venganzas, monstruos y demás elementos tan propios de un género clásico.

Rob Reiner, hijo del también director Carl Reiner, tuvo una llamativa presentación cinematográfica con «Cuenta conmigo», basada en la novela de Stephen King «El cuerpo». En su nueva película, se ha inspirado en otro famoso novelista, William Goldman, con la diferencia de que éste se ha encargado él mismo de adaptar su propia novela. Como podemos observar, autor de «Marathon man» y de los guiones de «Dos hombres y un destino» y «Harper» hace una especie de reivindicación de los cuentos medievales para un público excesivamente habituado a los

Cary Elwes y Robin Wright, en «La princesa prometida».

entretenimientos tecnológicos (ahí está el detalle de los video-juegos). Por otro lado, destaca la música con Mark Knopfler, líder de Dire Straits que de vez en cuando aporta su talento a las bandas sonoras cinematográficas.

Bertolucci y la moderna China

El otro estreno de la próxima

semana, a producirse el próximo viernes, es también un esperado acontecimiento cinematográfico: el retorno de Bernardo Bertolucci, seis años después de «Trajedía de un hombre ridículo», con una biografía del emperador Pu Yi que nos muestra sus vicisitudes antes de convertirse en un ciudadano corriente. Sin duda, uno de los films de mayor espectacularidad de los últimos tiempos.

CRÍTICA

«El libro de la selva»

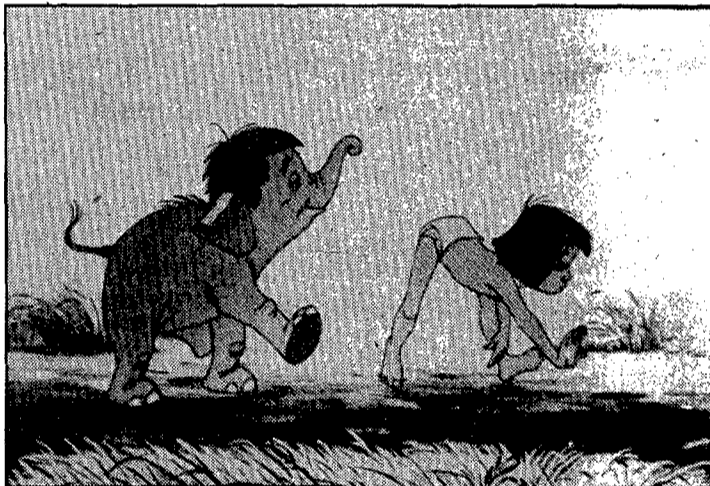
Título original: «The jungle book»
Producción: USA. 1967. Walt Disney Productions
Música: George Bruns
Canciones: Robert y Richard Sherman
Animación: Milt Kahl y Frank Thomas
Guión: Larry Clemmons, Ralph Wright, Ken Anderson y Vance Gerry, inspirado en el libro de Rudyard Kipling.
Dirección: Wolfgang Reitherman

MIR HURTADO

En estos tiempos en que la programación cinematográfica de Navidad parece diseñada por las grandes productoras desde la propia gestación de las películas, de gusto volver a ver (o descubrir, según los casos) un film como «El libro de la selva», que probablemente no es de los más innovadores de Walt Disney, pero sí es de los más divertidos al limitar los aspectos cursis ya sensibleros tan propios de la casa en favor de una historia simpática presentada con ingenio.

Como es de suponer, la película (realizada un año después

de la muerte de Disney) adapta muy a su manera la novela de Rudyard Kipling para ofrecer una nueva aventura en que los animales tienen actitudes humanas y donde se introduce una inevitable moraleja. Pero, a diferencia de algún clásico como «Bambi», su historia prácticamente no ha perdido frescura gracias al decidido tono humorístico con que está tratada. Este afán de captar la simpatía del público se encuentra en todos su personajes, especialmente en los animales, que adquieren unos comportamientos identificables con el de las personas frente a ese niño a quienes ellos llaman «cachorro humano». La aparición de los distintos miembros de esa fauna

El pequeño Mowgli imita el caminar de un elefante.

se convierte en una sucesión de situaciones de enorme comicidad que se hacen igualmente efectivas para un público adulto dispuesto a divertirse de forma sana y sin complicaciones. Por otra parte, se echa de menos la crueldad tan típica de films como «Blancanieves» o «Pinocho», ya que, aunque se habla del tigre Shere Khan como un temible asesino, su posterior descripción hace que nos caiga más simpáti-

co que los demás.

Lo que ya no resulta tan destacable es el aspecto técnico, comparado al de otros clásicos de la productora, puesto que la animación se mueve dentro de una corrección que, dicho sea de paso, ya quisieran para sí las series televisivas y otras producciones actuales. Una vez visto el panorama, «El libro de la selva» debe ser la mejor película que se proyecta durante estas fiestas.

ayuso
joiers

La certesa d'haver escollit bé, el regal de reis

Plaça de Catalunya, 7 - Tel. 20 40 43
17002 GIRONA

Trobareu el
DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

GIRONA LLIBRES I PAPERS, S.A.
Emili Grahit, 57
GIRONA

CATALUNYA 1
LOCAL DOTAT AMB DD DOLBY STEREO

La família que més trobo
La família que més trobo
La família que més trobo
La família que més trobo

"BIGFOOT"
Y LOS HENDERSON

Apta per a tots els públics

CATALUNYA 2
LOCAL DOTAT AMB DD DOLBY STEREO

Presenta la película més divertida de **WALT DISNEY**

El Libro de la Selva

Horari: 4 - 5'30 - 7 - 8'30 i 10

CATALUNYA 3
LOCAL DOTAT AMB DD DOLBY STEREO

IVAN REITMAN Y ROBERT MANDEL
LOS CAZAFANTASMAS
DESARROLLADO A LA AMERICANA
LOS DOS GENIOS DEL CINE DE AVENTURAS JUNTOS EN ESTA
¡DIVERTIDÍSIMA COMEDIA!

UNA BANDA DE DOS

Apta per a tots els públics

TEATRE Ultonia
LOCAL DOTAT AMB DD DOLBY STEREO

TIBURON
LA VENGANZA.

Ahora es algo Personal.

Horari: 4'15, 6'15, 8'15, 10'15

TEATRE Ultonia
LOCAL DOTAT AMB DD DOLBY STEREO

PROPER DIA 8 DE GENER

Tres anys de la vida de **BERNARDO BERTOLUCCI** per fer...

EL ÚLTIMO EMPERADOR

TELEVISIÓ

- 08.00 El fugitivo.
09.00 Informe semanal.
10.00 El día del Señor. Santa misa.
11.00 Concierto.
12.00 Pueblo de Dios.
12.30 El desafío mundial.
13.30 Verano azul. «La navaja».
14.30 48 horas.
15.35 La llamada de los gnomos. «El partido de Hockey sobre hielo».
16.05 Estrenos TV. «No son buenos los diablos para bromas». (1984). Director: Hynek Bocan. Intérpretes: Vladimír Dlouhý, Ondrej Vetchý, Monika Pelkova. Petr, un joven millonario, es engañado por su malvada madrastra, Dorota, perdiendo así el molino heredado de su padre, único medio para ganarse la vida.
17.40 Si lo sé, no vengo. Concurso con preguntas y pruebas de habilidad que permitirán a los participantes ganar dinero y kilómetros, los cuales les darán opción a viajar al lugar que desean.
18.35 Parada de postas. Último episodio de esta serie de aventuras ambientada en Australia a mediados del siglo XIX y cuya acción se centra en la vida de dos mujeres de acusada personalidad: la australiana Kate Wallace, copropietaria en un negocio de diligencias, y la americana Maggie Scott, que llega con su hija para encontrar a su marido, un buscador de oro.
19.25 La otra mirada. «No eran nadie».
20.30 48 horas.
21.05 En portada. «Contrabando: del tabaco a la droga».
22.00 Silencio roto. «Sobrevivir».
22.30 Domingo cine. «La viuda alegre». (1952). Director: Curtis Bernhardt. Intérpretes: Lana Turner, Fernando Lamas, Una Merkel y Richard Haydn. Crystal Radek es la viuda de un herrero de Marsovia que levantó una industria y se creó una gran fama, así como una buena fortuna en los Estados Unidos.

- 00.15 Largometraje especial. «El bosque del lobo». (1970). Director: Pedro Olea. Intérpretes: José Luis López Vázquez, Amparo Soler Leal, John Steiner y Antonio Casas. Benito Freire fue un pobre enfermo epiléptico que pasó a los romances populares de Galicia. Crecido en un ambiente completamente subdesarrollado, acabó considerado por todos y por él mismo como un «hombre lobo».

- 01.45 Despedida y cierre.

- 10.00 Missa.
11.00 La buena música.
12.00 Estudi estadi.
14.50 Avanç de l'informatiu cap de setmana.
15.00 Estudi estadi.
18.00 Sesión de tarde. «Es peligroso casarse a los 60». (1980). Director: Mariano Ozores. Intérpretes: Paco Martínez Soria, Julieta Martínez, María Luisa Ponte, Antonio Ozores, Rafael Hernández y Margot Cottens. Un solterón, solterón recalcitrante, decide al fin contraer matrimonio, deseoso de tener un hijo que herede su negocio de autocares de turismo. Pero el hijo no llega, y sí, en cambio, se descubre que existe una hija de dieciocho años, fruto de unos amores de juventud del ex solterón.
19.35 Camino de Calgary. Reportaje sobre los atletas con más posibilidades de conseguir medallas olímpicas en la Olimpiada de Invierno en Calgary, Canadá.
20.10 Como el perro y el gato. «Angel de la guarda». Un asesino a sueldo, al que Dempsey y Makepeace persiguen para apresarle, resulta involuntariamente muerto. Makepeace se siente profundamente afectada, pensando que podría haber sido Dempsey, y toma la decisión de dimitir del Cuerpo de Policía.

- 21.00 Informatiu cap de setmana.
21.30 Debat 2.
22.30 Estudi estadi.
00.35 Despedida y cierre.

- 10.15 Carta d'ajust.
10.40 Començament d'emissió.
10.45 Temps d'esperança.
11.30 Matinal a TV3. «Escolania de Montserrat».
13.00 Esports.
14.30 Gol a gol.
15.00 Telenotícies cap de setmana.
15.30 Batman. «Joker encuentra el zapato de su pie».
16.00 Tarda de musicals. «Nit i dia». Cole Porter abandona els seus estudis de Dret a Yale per dedicar-se a la composició musical. Munta un espectacle musical poc abans de la primera guerra mundial, però com que la notícia del conflicte ha arribat fins a l'altre costat de l'Atlàntic, l'espectacle és un fracàs.
18.30 Bàsquet.
20.00 Gol a gol. Segona edició.
20.30 Telenotícies cap de setmana.
21.00 Resum Rally París-Dakar.
21.10 30 minuts. Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
21.40 A cor obert. «Ona expansiva». Luther queda sord a conseqüència de l'explosió d'una caldera, en la qual mor un seu company. Halloran s'esforça a aconseguir que el doctor Morrison exterioritzi les seves emocions. Ehrlich pretén impressionar uns metges xinesos amb el seu humor desvergonyit.
22.40 N'hi ha que neixen estrellats.
23.40 Gol a gol. Tercera edició.

Cary Grant i Alexis Smith, protagonistes del film.

«Tarda de musicals» (TV3, 16.00 h.)

«Nit i dia»

Després del cicle «Tarda de terror», TV3 en comença un dedicat al cinema musical americà, tot emetent una de les moltes biografies de músics produïdes per Hollywood: «Nit i dia» (1946), dirigida per Michael Curtiz al voltant de la figura de Cole Porter, interpretat per Cary Grant. La pel·lícula presenta els inicis musicals de Porter després de deixar els estudis de dret, la seva participació a la primera guerra mundial, en coneix la noia que serà la seva dona, la seva posterior dedicació a la música i el greu accident que va patir quan ella el va abandonar. Entre els films que s'oferiran més endavant, destaquen «La vall de l'arc de Sant Martí», de Francis Coppola, i «Els senyors prefereixen les rosses», de Howard Hawks, ja emesos anteriorment però de bon reveure.

RADIO

RÀDIO GIRONA OM

06.03 Onda pesquera. 07.03 Matinal Cadena Ser. 08.30 Girona avui, 1ª edició. 09.00 Hoy por hoy. 13.30 Microfon esportiu. 15.03 Discopolis. 16.00 A la tarda SER. 20.00 Informativo de las ocho. 21.03 Informativo-Sorteo ONCE. 22.00 Coplas de mi SER. 23.00 Hora 25.

RÀDIO GIRONA FM

07.00 Al dia. 07.15 Arús con leche. 08.00 Al dia. 09.00 La música de la teva vida. 20.30 Els musicals. 24.00 La noche es de Pilar.

RADIOCADENA GIRONA OM

07.03 Els matins de Radiocadena. 13.30 Connexió RCE. 14.20. Taula de redacció. 14.30 Connexió RCE. 15.03 Hora 15. 16.00 Dia a dia.

RADIOCADENA GIRONA FM

07.03 Al primer compàs. 09.00 Dial 2. 14.00 Taula de redacció. 14.10 RC Compàs connexió RCE. 16.00 Dial 2.

RÀDIO GRUP

09.00 Els matins a ciutat. 12.00 Punt de mira. 13.30 Arrels, 1ª edició. 14.30 Felicitacions amb Paco. 16.00 Les 1001. 19.00 A 24 estels. 20.30 Sintonia de gols. 21.00 Arrels, 2ª edició. 22.00 Plastic Rock. 23.00 Connexió Cadena 13.

RÀDIO COSTA BRAVA

07.05 La ràdio brava... en forma. 09.05 Catalunya al camp. 09.10 La ràdio brava. 13.00 Hora punta. 14.00 La ràdio brava. 21.05 El Top 40 de la ràdio brava. 22.00. La ràdio brava. 01.00. La ràdio brava... de matinada.

RÀDIO OLOT

07.00 A tota ràdio. 13.00 La llista llesta. 15.00 Quina tarda. 20.00 Ona lleona.

RÀDIO POPULAR FIGUERES O.M.

06.00 Al dia del dia. 07.00 Primera hora. 13.31 Redacció informativa. 14.00 Primera fila. 20.15 Popular deportivo. 21.00 Cupó dels cecs i informatiu horari. 21.15 Hoy aquí. 23.00 Popular-popular. 24.00 La espuela. 00.30 Caliente y frío.

RÀDIO POPULAR FIGUERES FM

06.00 Al dia del dia. 07.00 Primera hora. 09.00 Popular de 9 a 10. 10.00 Elles i jo. 12.05 Populares COPE. 13.30 Redacció informativa. 20.15 Ràdio Esport. 20.45 Redacció informativa. 21.00 Cupó dels cecs. 21.05 R.P.M.

RÀDIO SER EMPORDA

06.00 Onda pesquera. 07.00 Matinal SER. 08.30 Matinal SER-Comarques gironines. 09.00 Els 40 principals. 13.30 L'informatiu. 14.00 Notícies a les dues. 14.30 Informativo de las dos y media. 15.00 Els 40 principals. 23.00 Hora 25. 00.30 La ventana indiscreta. 03.00 De la noche a la mañana.

RÀDIO RIPOLL

07.00. A.M. 09.00. Aquí el matí. 13.00. Comarques informatiu. 14.00. Club de tarda. 19.00. Comarques informatiu. 20.00. Stars 50. 21.00. La nit. 22.00. Concert en directe. 24.00. Sinfonia d'estels.

«Obsesión», de Visconti, primer título

«Cine-club» inicia mañana un nuevo ciclo de cine italiano

Finalizado el ciclo dedicado al director francés Louis Malle, el espacio «Cine-club» ofrecerá, a partir de mañana, un ciclo de películas italianas que viene a complementar el que se ofreció en otra ocasión. Como inicio del ciclo, se nos ofrece una buena oportunidad para ver la primera película de Luchino Visconti, «Obsesión» (1942), basada libremente en la novela de James M. Cain «El cartero siempre llama dos veces».

Ambientada en la ciudad de Emilia, la película nos muestra a un vagabundo, Gino (Massimo Girotti), que llega a la posada regentada por Giuseppe Bregana (Juan de Landa) y su mujer, Giovanna (Clara Calamai). Ésta se siente inmediatamente atraída por él y consigue que su marido le admita para que trabaje en el establecimiento. Poco después, Gino y Giovanna inician una apasionada relación amorosa que siempre tropieza con la presencia del marido. Más tarde, ambos decidirán huir, pero Giovanna se sentirá insegura de lo

Massimo Girotti y Clara Calamai, en «Obsesión».

que le espera en esa aventura incierta.

Esta sería la primera versión de la novela de Cain, puesto que se realizó cuatro años antes que la de Tay Garnett, si no fuera porque Visconti disimuló su procedencia

para ahorrarse los derechos de adaptación. De este modo, Visconti se adelantó al neorealismo italiano situando su acción en un ambiente de pobreza que le trajo complicaciones al oponerse a la línea seguida bajo el mandato de Mussolini.

Detenida una mujer, presunta autora del estrangulamiento de su marido

Corella (Navarra).— María Amparo Martín Diusto, de 40 años de edad, fue detenida ayer por la Guardia Civil, como presunta autora de la muerte por estrangulamiento de su marido, Eduardo Jiménez García, en la localidad navarra de Corella.

Fuentes policiales confirmaron que el cadáver de Eduardo Jiménez, de 48 años, fue encontrado ahorcado en su domicilio y, tras las primeras investigaciones, se procedió a la detención de la esposa, así como de dos hijos. Vecinos de la localidad corellana han comentado las «difíciles relaciones» que existían en el matrimonio.

Hallada muerta una pareja de novios, en un garaje de Madrid

Madrid.— Una pareja de novios fue hallada muerta a las 10,15 horas de ayer, sin que presentasen los cadáveres señales de violencia, en un garaje-taller de la calle Almortas, número 26, de Madrid.

Se trata de Jesús Minguez Moreno, de 27 años, y Raquel Melenchán Martín, de 21, ambos nacidos en Madrid y cuyos cuerpos sin vida fueron descubiertos por un cuñado del novio.

Según la misma fuente, la causa del fallecimiento pudo ser producida por intoxicación.

Muere un oficial en Perú en un atentado

Lima.— El teniente de policía de la Dirección contra el Terrorismo (Dircote) de Perú, Ricardo Sotomayor, murió en la ciudad de Huancayo, a 415 kilómetros al sureste de Lima, tras ser operado para extraerle tres balas.

El oficial de policía, que murió ayer, había sido tiroteado la noche del 31 de diciembre pasado por tres personas.

Cerca de la población de Maraba, en el estado de Pará

La policía mata a cien trabajadores tras una huelga en el Amazonas

Brasil.— Cerca de cien trabajadores fueron asesinados por la policía —y no tres como se había informado— tras una huelga de buscadores de oro registrada la semana pasada y que bloqueó el puente sobre el río Tocantins, situado a 10 kilómetros de Maraba, en el estado de Pará.

El asesor especial del Ministerio del Interior, Nelson Marabuto, denunció que durante la acción policial fueron asesinados unos cien trabajadores, al tiempo que responsabilizó de los hechos al gobernador del Estado, Helio Gueiros, que autorizó el envío de tropas de choque.

En declaraciones a la prensa brasileña, Marabuto acusó al gobernador por la masacre y dijo que en la Serra Pelada, donde están las principales minas de oro del país, los trabajadores viven en condiciones precarias y son hostigados por las fuerzas del orden.

Marabuto, también comisionado por el Congreso de la República para asuntos relacionados con los buscadores de oro, o garimberos, como se les conoce en Brasil, manifestó que se encontraba en el

lugar de los hechos cuando unos 400 hombres de las tropas de choque de la Policía Militar avanzaron disparando a ambos lados del puente.

Los garimberos iniciaron la huelga el 28 de diciembre para pedir al gobierno más seguridad en las minas, debido a continuos deslizamientos de tierra que se producen por la falta de muros de contención y que provocaron sólo este año la muerte de 20 trabajadores.

Los manifestantes, unos 5.000 en total, decidieron bloquear el puente de Tocantins para reforzar sus protestas y, a pesar de que se logró un acuerdo provisional entre las partes, horas después la policía invadió el lugar.

Marabuto dijo que la acción de la policía fue programada con el propósito de masacrar a los garimberos y agregó que los policías, bien armados, avanzaron por los dos lados del puente, sin dejar una salida.

Fusilamiento de una mujer embarazada

Los amotinados fueron presa

del pánico y para huir de los tiros y del gas lacrimógeno disparados por la Policía Militar, muchos prefirieron lanzarse, desde una altura de 79 metros, al río Tocantins. Las autoridades federales recopilieron las denuncias de los garimberos sobre la cuenta operación, entre las que figura el fusilamiento a sangre fría de una mujer embarazada que después fue lanzada al río, pero no confirmaron las denuncias de Marabuto.

Según el asesor del Ministerio, la mayoría de los cadáveres que quedaron sobre el puente fueron llevados en los carros policiales con rumbo desconocido.

También dijo que la retirada de los heridos fue realizada de forma conjunta por el prefecto de Maraba, Hamilton Bezerra, y representantes de los garimberos y que para ello fueron contratados 20 autobuses ante la mira de las ametralladoras de los soldados. Insistió en que en un sólo autobús había 50 heridos de bala.

Tres personas muertas en Sudáfrica, en diversos incidentes

Johanesburgo.— Las fuerzas de seguridad sudafricanas causaron la muerte de dos negros, al abrir fuego contra una manifestación, mientras un tercero fue encontrado asesinado por arma blanca, según informó ayer la policía.

Una persona murió cerca de Standerton, a unos 150 kilómetros al sureste de Johannesburgo, cuando la policía disparó contra una manifestación de negros que arrojaban piedras contra vehículos de las fuerzas de seguridad.

Fuentes oficiales añadieron que otra persona falleció en un incidente similar, ocurrido en Katilehong, una ciudad al sur de Johannesburgo.

En un tercer incidente, al parecer una disputa entre grupos rivales negros, murió una persona acuchillada en Mata, en las afueras de la ciudad de Pietermaritzburg, al sureste del país.

33 ahogados en Chile en el inicio de la temporada veraniega

Santiago de Chile.— Un total de 33 personas han muerto ahogadas en playas, ríos y lagos de Chile desde que se inició la temporada veraniega el pasado 21 de diciembre, según informó ayer la policía militarizada.

Además, se señaló que sólo ayer, primer día del año, perecieron ahogados catorce veraneantes, dos de los cuales eran menores de edad.

La prensa publicó ayer el dramático caso de una madre de 36 años de edad que se lanzó a las aguas del río Arrayán, a 20 kilómetros al este de Santiago, para tratar de salvar a su hija de 9 años que se había caído, para finalmente morir ambas ahogadas. En su informe, la policía advirtió que el mayor peligro se concentra en ríos, lagos y canales, que no tienen salvavidas ni la debida protección, a diferencia de playas y piscinas.

Según anunció la Policía Federal de Sao Paulo

La mafia libanesa compra armas en Brasil con dinero de narcotráfico

Sao Paulo (Brasil).— La mafia libanesa emplea en Brasil el dinero recaudado en el tráfico de drogas para comprar armas pesadas, que son entregadas a la guerrilla de Oriente Medio y a terroristas que operan en Europa, según se informó ayer en la ciudad de Sao Paulo.

El jefe de la División de Estupefacientes de la Policía Federal de Sao Paulo, José Augusto Bellini, divulgó un documento en el que la policía francesa alerta a Brasil sobre una importante banda de traficantes libaneses que actúa en territorio brasileño.

La posibilidad de que libaneses actúen en Brasil para el transporte de cocaína fue confirmada hace dos semanas, cuando la policía brasileña desarticuló una banda de traficantes y detuvo a dos libaneses que compraban pasta de coca en Bolivia, para distribuirla después en Europa.

Según el documento de la policía francesa, la mafia libanesa opera principalmente en las ciudades de Sao Paulo, Río de Janeiro, Campo Grande y Cuiaba, y se extiende hasta Santa Cruz de la Sierra, en Bolivia.

Las autoridades francesas entra-

ron en contacto con las brasileñas tras la detención hace dos semanas de los libaneses Bachir Hussein y Behjet Mohamed en el aeropuerto internacional Cumbica, de Sao Paulo, cuando pretendían sacar del país un cargamento de 30 kilogramos de cocaína.

Bellini informó de que la droga, de alta pureza, iba a ser vendida a 50.000 dólares el kilogramo, y que esa organización exporta cerca de cien kilos mensuales a Europa. También manifestó que la droga es transportada en pasta de coca, para ser refinada en modernos laboratorios de Siria.

Lucha contra la corrupción

Detenidos tres directivos de la Bolsa de Hong-Kong

El secretario de Finanzas aseguró que el próximo lunes volverá a funcionar con absoluta normalidad

Hong-Kong.— El ex presidente de la Bolsa de Hong-Kong, Ronald Li, que es en la actualidad vicepresidente de la misma, fue arrestado en el día de ayer junto con dos de sus ayudantes, según una orden de la Comisión gubernamental de lucha contra la corrupción.

Los tres directivos de la Bolsa de Hong-Kong fueron arrestados, según indicaron fuentes de la Comisión anticorrupción en conexión con una investigación sobre operaciones bursátiles fraudulentas, pero se negaron a dar detalles.

Las otras dos personas detenidas son el director general de la Bolsa, Suno Hon-Kuen, y el jefe de servicios de cotizaciones, Donald Chang Tak-Hung. Ronald Li

cesó oficialmente en su cargo de presidente de la Bolsa de Hong-Kong el pasado 16 de diciembre, después de haber cumplido el máximo periodo de dos años previsto para este puesto. El secretario de Finanzas de Hong-Kong, Piers Jacobs, anunció en una rueda de prensa que el gobierno había decidido que «algunos funcionarios fuesen separados de los cargos directivos de la Bolsa hasta que termine la investigación».

La Bolsa de Hong-Kong informó horas más tarde sobre la formación de una nueva junta directiva, integrada por 14 personas, para reemplazar temporalmente a los 21 miembros del comité general

que gestionaba hasta ahora el parquet. El secretario de Finanzas aseguró que la Bolsa abrirá como de costumbre el lunes y precisó que Robert Fell, uno de los directivos, asumirá las funciones de director general de la misma en lugar de Sun Hon Kuen, quien tenía que abandonar su puesto de cualquier modo a finales de enero. Ronald Li, de 58 años, ha sido uno de los principales promotores de la creación de cuatro nuevas agencias de cambio dentro de la Bolsa de Hong-Kong hace dos años. Sin embargo, su decisión de cerrar la Bolsa durante los cuatro días que siguieron al crack de octubre fue muy criticada en círculos financieros y económicos.

Apuñaló a un amigo suyo en Bilbao

Detenido en el funeral de su propia víctima

Bilbao.— El presunto autor de la muerte de un joven que falleció en Bilbao el pasado martes por heridas de arma blanca fue detenido por la policía cuando salía de la iglesia, tras asistir al funeral por su víctima.

Adolfo del Río Ferrero, de 19 años, falleció el martes en el hospital de Basurto a consecuencia de cuatro puñaladas recibidas en la madrugada del día anterior, en las inmediaciones de un bar de la calle Fica de la capital vizcaína. Poco después de la medianoche del lunes, un joven entró en el citado bar y dijo a los clientes que uno de sus amigos estaba herido cerca del establecimiento. Aunque no dio explicaciones, insinuó que se había caído por unas escaleras próximas. El mismo joven trasladó al herido

al hospital de Basurto, donde murió al día siguiente a causa de cuatro heridas punzantes producidas por una agresión por arma blanca, según el parte médico del citado centro. Tras iniciar sus investigaciones, la policía llegó a la conclusión de que el joven muerto y el que alertó a los clientes del bar, al parecer amigos, estaban solos cuando ocurrió el apuñalamiento.

El pasado miércoles se celebraron los funerales por Adolfo del Río en la iglesia de San Francisquito, cerca del domicilio donde residía. El supuesto homicida —el mismo que trasladó a su víctima al hospital— acudió al funeral en compañía de otros amigos y fue detenido discretamente por funcionarios del Cuerpo Superior de Policía a la salida del templo.

DIARI DE GIRONA

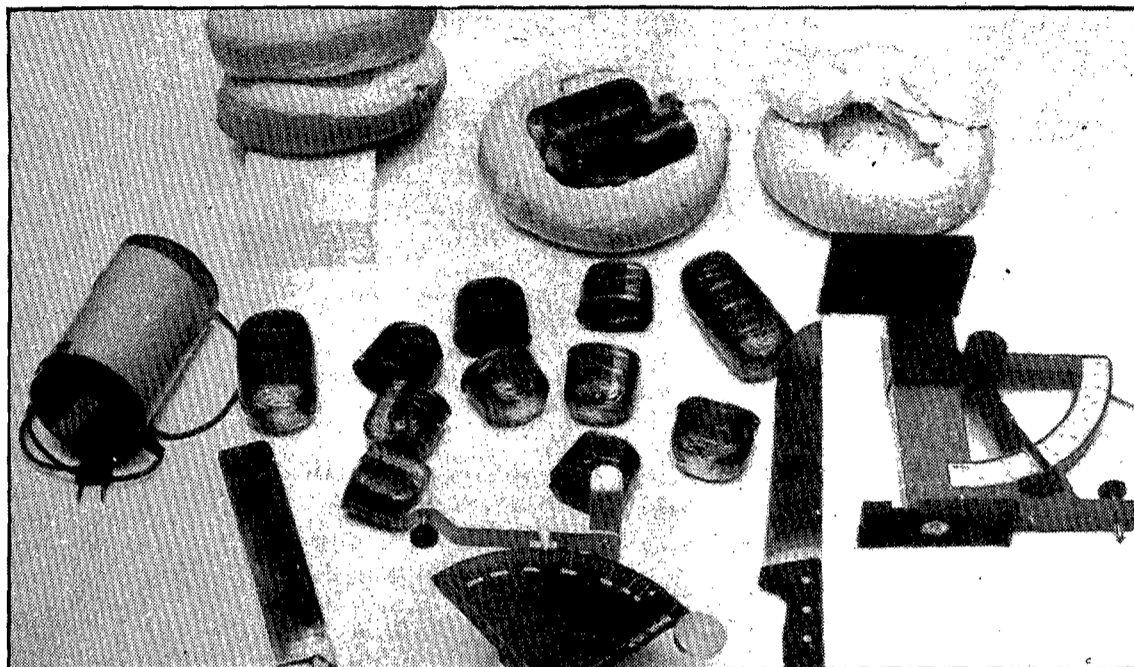
RAMON ROVIRA

Perspectives del 88

L'INICI de l'any 88 planteja per les comarques de Girona un repte econòmic important. Dos dels sectors tradicionals més arrelats a l'economia gironina experimentaran un canvi substancial. Es tracta del sector de les indústries càrnies que a partir d'ara podrà exportar una part de la seva producció a Europa i del sector del suro que liberalitza les seves vendes a la comunitat. Tant els transformats carnis com el suro són puntuals de l'economia de Girona, sovint mancada de projectes industrials de volada i molt centrada en el sector dels serveis i especialment en el turisme. Són, per tant, dues noves afalagadores per un any que només acaba de començar a gatejar. Però amb aquestes noves no n'hi ha prou. Calen moltes més coses perquè realment una major liberalització sureira es converteixi en un factor d'expansió i cal també una voluntat decidida perquè la producció càrnia tingui incidència en el ben proveït mercat europeu. És aquí on ha de començar a jugar a fons la iniciativa de l'empresari, aquell home que ha demostrat abastament la seva credibilitat en un mercat lliure basat en l'oferta i la demanda i que exigia una major amplitud de les regles del joc per arribar més enllà. Per primer cop, des que l'Estat espanyol ha entrat en la Comunitat Econòmica Europea dos sectors fonamentals se'n podran beneficiar amb escreix i d'una forma directa. És clar que això només es podrà convertir en realitat amb l'empenta que tradicionalment se li suposa al món dels empresaris. La pilota és ara, doncs, al teulat dels empresaris i són ells els que han d'afrontar la nova aventura europea amb il·lusions renovades. El sector de la carn de porc transformada ha demostrat durant els darrers anys una vitalitat notable convertint-se en el capdavanter de la seva activitat a tot l'Estat espanyol. Tot i que el mercat és encara molt limitat, donat que només podran vendre carn cuïta, és evident que és un primer pas per introduir-se en el complex mercat continental i cal aprofitar l'ocasió.

Sergi, Diputació, Generalitat i Ajuntament

Girona crearà una fundació per lluitar contra les drogues

El objectiu principal és lluitar contra la drogodependència. (Foto Arxiu).

El Servei gironí de pedagogia social Sergi, la Diputació de Girona, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament gironí estan a punt de posar en marxa una fundació que tindrà cura fonamental de lluitar contra les drogodependències i les toxicomanies. Aquesta fundació entrarà en funcionament a primers de l'any vinent i en aquests moments ja hi ha un acord bàsic pel que fa a les funcions que haurà de fer i que es contemplen en el projecte d'estatut assumits per totes les institucions que hi prendran part. El director de Sergi, el doctor Canyellas, explicava a DIARI DE GIRONA que «la fundació augmenta d'una forma notable els recursos de què disposem i ens permetrà lluitar amb molta més eficàcia en els camps que hem centrat la nostra activitat».

REDACCIÓ

Girona.— Fa ben pocs dies Sergi va estrenar els seus nous locals a la ciutat de Girona. Es tracta d'un modern complex ubicat a l'edifici Cent Llars i que ben aviat es va completar amb la inauguració d'un taller per la rehabilitació de persones afectades per la drogaaddicció. Tots aquests serveis formen part del paquet d'infraestructures que actualment s'estan posant en marxa a les comarques de Girona per treballar amb més mitjans en el camp de la drogodependència i de les toxicomanies. El director de Sergi explicava a DIARI DE GIRONA que «fins ara hem treballat

amb moltes dificultats perquè no disposàvem d'un local adient per fer les labors de teràpia i recuperació. Un cop superat aquest primer esglaió, ens sembla que cal abraçar altres projectes i la fundació serà indubtablement un pas endavant molt substancial». Concretament es tracta de crear una fundació que portarà per nom fundació Sergi i on participaran tant la Diputació de Girona, la Generalitat i l'Ajuntament gironí. «Ens ha semblat molt més adequat crear una fundació en lloc de mantenir l'estructura actual d'associació, donat que ens permetrà rebre ajudes econòmiques de moltes

altres fonts, a part de les convencionals i a part permet també una integració més directa de les entitats i estaments que ens han donat suport perquè poguessin treballar durant aquests darrers anys». Inicialment està previst que en representació del Departament de Sanitat de la Generalitat formi part del patronatge de la fundació Sergi l'alcalde de Girona Joaquim Nadal, el president de la Diputació Josep Arnau i el cap dels Serveis Territorials de Sanitat a les nostres comarques Pompeu Pascual. A part la fundació planteja un altre avantatge aleatori que és l'exempció d'algunes imposicions econòmiques aplicades des de l'administració.

En definitiva, l'objectiu final és ampliar l'abast de Sergi i per això lògicament cal ampliar la dotació econòmica actual. El director doctor Canyellas apuntava que «durant aquests darrers anys s'ha multiplicat la feina i fins ara no disposàvem d'un espai adequat per treballar. Ara només ens calen els recursos necessaris per tirar endavant els projectes i ampliar el nostre abast».

Una persona muerta, al precipitarse un vehículo al río Tordera

Girona.— En la madrugada del viernes, el vehículo Seat 127 matrícula B-7698-BF se salió de la calzada en el km.4 de la carretera GE-782, chocando contra una protección y posteriormente se precipitó al río Tordera. Como consecuencia del accidente falleció su conductor, Domingo Palacios Campillo, de veinte años de edad, resultando heridos sus ocupantes, Luis Manuel Mesa González, de diecinueve años y Juan Antonio Gómez Piqueras.

Un muerto en un accidente de tráfico en Balaguer

Balaguer (Lleida).— Una persona resultó muerta en un accidente de tráfico ocurrido ayer noche en la carretera comarcal 1313 a su paso por la localidad de Balaguer (Lleida), según informaron fuentes de la Guardia Civil de Tráfico.

El fallecido es José Escuder Mendoza, de treinta y cinco años de edad. El accidente se produjo cuando el automóvil en que viajaba, con matrícula B-4029-IF, se salió de la calzada en una curva, colisionó con un poste telegráfico y se precipitó por un desnivel. La causa del accidente fue velocidad inadecuada en un tramo curvo.

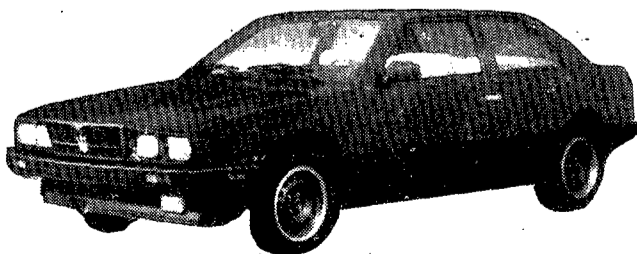
Colisión frontal con dos personas heridas en la Tallada

Girona.— Dos personas resultaron heridas en la mañana de ayer en la Tallada, tras colisionar un Opel Manta de matrícula suiza FR-2883 y un Renault 4 matrícula GE-333-M. Ambos conductores debieron ser trasladados a un centro hospitalario, donde fueron atendidos de las heridas sufridas.

MASERATI

BITURBO - 2.500

LA TRADICIÓN ITALIANA

AUTO
ADURNI S.L.

CONCESSIONARI OFICIAL PER A
GIRONA I PROVINCIA

C/ Torin, 2 (Al costat de la Plaça de Braus)
Tel. 21 55 65 - GIRONA

POUS PER AIGUA ATENCIÓ

NO PAGUEU MÉS PER LA MATEIXA FEINA
PERFORACIONS I SONDEIGS A PARTIR DE
3.500 PTES./METRE
CONTRACTEU ARA EL VOSTRE POU A PARTIR DE
4.500 PTES./METRE AMB AIGUA (ENTUBAT)
PERFORACIONS A ROTOPERCUSIÓ
PNEUMÀTICA EN TERRENYS DE ROCA

FRANCESC
VERDAGUER
DIPAN.

POUS I PERFORACIONS

Mas Guèmol, 14
Tel. 57 07 71
BANYOLES

LIQUIDACIÓN TOTAL

Todo a mitad de precio
REMATE FINAL - ÚLTIMOS DÍAS
Restos en oro de ley a precio de saldo

Joieria Bonnin

C/. Sta. Maria, 12
Banyoles

Dimarts, últim dia

DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

DECANO DE LA PRENSA GERUNDENSE

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Director: Jordi Bosch i Molinet

Número: 13.811

Diumenge, 3 de gener de 1988

Preu: 100 pessetes

Les joguines,
peces de museu
a Figueres

DOMINICAL

aislater, s.a.

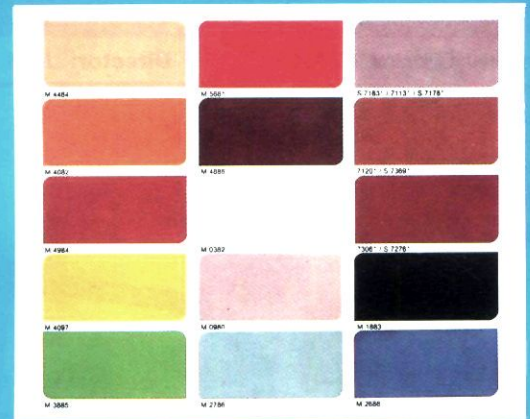
C/. Nord 11 - Tel. 21 00 50 - 17001 GIRONA

concesionario oficial: **GRADULUX & LUXALON®**

son marcas y productos

Hunter Douglas®

**NO LIMITE SUS COLORES PARA LA DECORACIÓN DE SUS TECHOS
LAMAS DE ALUMINIO LACADO LUXALON**

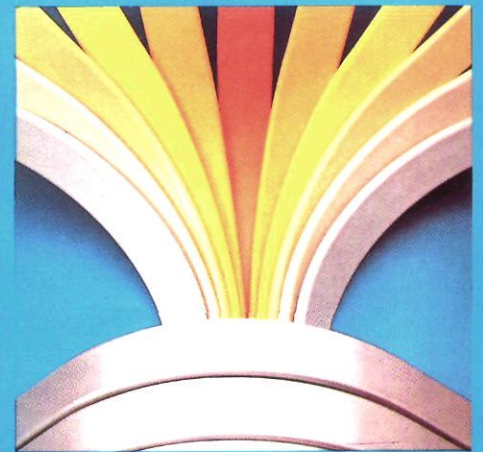

Lamas Curvada

LUXALON®

Líderes en decoración
y aplicación

Libertad en superficies
comerciales

El diseño del tiempo

Collection
Conquest
LONGINES

THE
LONGINES
STYLE

**JOIERIA
RELOTGERIA**

CARRER NOU, 27
AVGDA. SANT FRANCESC, 28
GIRONA

DAVID QUINTANA

El Museu de Joguets de Figueres

LLUÍS BOFILL

Les figures
dels Reis d'Orient
es troben exposades
aquests dies al Museu
de Joguets de Figueres.
Aquí tenim en
Melcior i en Baltasar.

DAVID QUINTANA

Quan arriben aquestes dates, el mot «joguina» es troba en el pensament i la illusió de la majoria de grans i petits, que tot fent temps fins a l'assenyalat dia de Reis, esperen veure i palpar el resultat de la carta escrita amb afició i lliurada innocentment al patge reial, a manca de les bústies de cartró dels Reis, símbol d'una època que ja es troba en el record.

Joguets o joguines, digue-ho com volgueu, el resultat n'és el mateix. En una societat actual en què la tècnica i els avanços han fet meravelles amb les joguines, el mercat i el consum han convertit en una necessitat allò que a voltes era, o és, un caprici tolerable una vegada a l'any. Tot i que podria esdevenir que l'acte de jugar es limités a posar les piles a l'aparell, o simplement endollar-lo, la perfecció ha aconseguit gaudir més, amb menys esforços, o almenys això és el que cal esperar.

Cinc anys de vida

Sens dubte, de ben segur que ara com ara ja tothom és coneixedor del Museu de Joguets de Figueres. Una meravella plena de records per a uns i sorprenent per a d'altres. Un indret fantàstic que acull tot tipus d'artefactes i invents que, més o menys sofisticats, s'han aplegat sota el denominador comú de joguines. El dia 18 de juny de 1982, després d'un seguit d'activitats i exposicions en diferents punts del principat i en alguna capital espanyola en què la col·lecció de joguines de Josep Mª Joan Rosa era la protagonista, neix a Figueres, fruit d'una inquietud i una afició indefinible, el Museu de Joguets. Situat dins d'un popular edifici que encara conserva la seva estructura i façana conegut com l'Hotel París, ben aviat entra a formar part de la vida figueren-

ca i, per extensió, de tot l'Alt Empordà.

Marià Lorca, batlle de Figueres, en el quart aniversari del museu, escrivia en el recull de documents editat per aquesta ocasió: «... aquella aventura viscuda a tall de joc que inicià en solitari en Josep Maria Joan ha esdevingut un joc col·lectiu en el qual cada vegada participen més jugadors d'arreu del món, els quals, contagiats per la seva iniciativa, s'han llançat de ple a la recerca dels olímpics herois de la seva infància, a fi de salvaguardar-los de la dalla del temps i donar-los al cada vegada més inabastable Museu de Joguets on, al caliu que dona vida a la cendra, el «Magister Ludi» els farà revivre donant-los un tast de Paradís...».

Amb això i un plec d'articles de premsa, escrits i crítiques, a més de cartes i documents, es procedia una vegada més a presentar la tasca mai acabada i sempre viva de l'esmentat

museu. Sens dubte, quan un dels grans admiradors d'aquest palau d'il·lusions, Joan Brossa, va escriure la seva sextina en el Museu de Joguets de Figueres, avalava aquella nominació que els crítics d'art, el 1983, van concedir al museu, tot manifestant, per part de l'Associació catalana de crítics d'art, que «és l'exponent d'una reconeixença pública a la vostra tasca per part de tots aquells que exerceixen la crítica d'art en els vessants més diversos a la universitat, als museus o als mitjans de comunicació».

Un museu singular

En Josep Mª Joan, cos i ànima del museu, es dedica a aquest en els inter-

DOMINICAL

DIUMENGE, 3 de gener de 1988

TEMA: El Museu de Joguets de Figueres • ENTREVISTA: Joan Lluís Goas: un apassionat del cinema al capdavant del Fantàstic de Sitges • REPORTATGES: La bijuteria: un negoci que cada dia va a més / Els bitllets de pobles catalans • CULTURA: Charles Chaplin, deu anys sense rialles • VIATGES: El Pal·li de Siena • COL·LECCIONISME • LLIBRES • GASTRONOMIA • DISSENY • SALUT • JARDINERIA • MUSICA • MOTOR •

DOMINICAL és un suplement del DIARI DE GIRONA-Los Símos

Director: Jordi Bosch i Molinet - Direcció i coordinació suplement: Magda Bouso - Disseny: T. Iglesias - S. Biondi - Maquetació: Jordi Archidona - Fotografia portada: Ricard Camó
Administrador: Josep Vila i Mont - Distribució: Enric Cullerell - Suscripcions: M.ª José Cinca - Cap de Sistema: Sergio Biondi - Tallers: Horacio Zaro - Cap d'impressió: Santos N. García
Impressió portada: Dalmau Carles Pla - Edita: Editorial Gironina, S.A. - Redacció, Administració, Publicitat i Tallers C/. Comerç, s/n - Tels. 47 62 77/78.
Tèlex: 93.988 EDGI - FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA) - Publicitat de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29 - Tels. 20 18 82 - 20 20 42 - 17 001 - GIRONA

EL MUSEU DE JOGUETS DE FIGUERES

DAVID QUINTANA

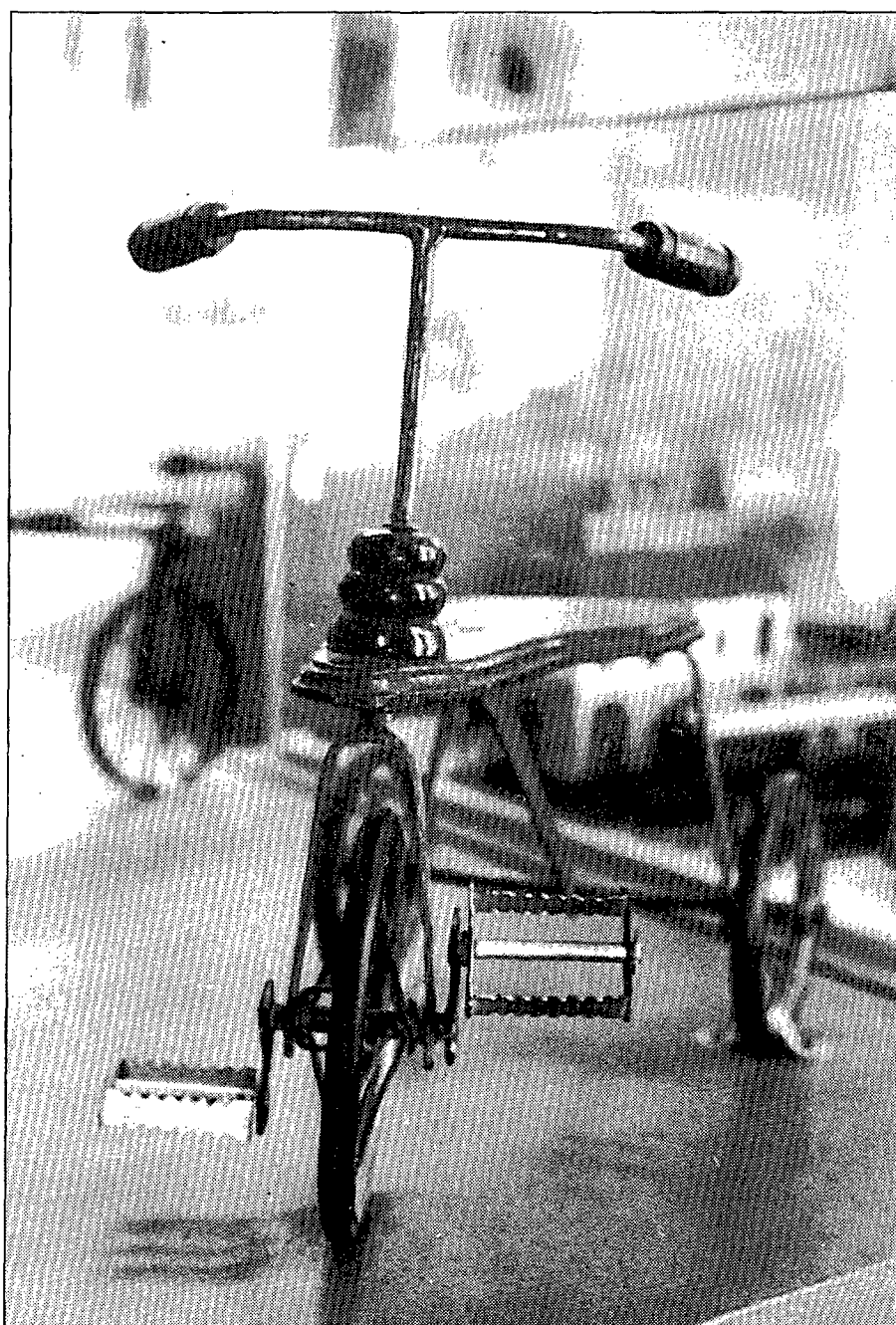
Juntament amb una reproducció de la famosa Tour Eiffel podem contemplar un gran nombre de joguines, algunes d'elles de gran valor donada la seva antiguitat.

vals que el seu ofici li permet, i al llarg de tot el temps, la Pilar Casademont, esposa i participadora de l'activitat, té cura de les instal·lacions i l'atenció al visitant. Ells ens comenten que «és l'únic museu d'aquest tipus a Catalunya, i en aquests moments, també de l'Estat espanyol. Tot va començar vora el Nadal del 1972, en una exposició de joguines al Palau Güell de Barcelona. La tasca no es va deturar i es feren altres exposicions itinerants, fins el 1982, en concret el 18 de juny, en què es va inaugurar el museu a Figueres. L'edifi era d'en Lluís Duran, i ens va donar l'oportunitat d'instalar-hi el museu».

El perquè de la joguina, tot i que en l'extensa exposició n'hi ha pocs del mateix creador, ve de lluny. «Més que col·leccionar, jo guardo moltes coses: bosses de compra, objectes funeraris, tiradors de wàter, i joguines, per exemple, tot i que si hagués pogut m'hagués agradat de guardar edificis, especialment alguns que, per desgràcia, han desaparegut de Figueres, com la Càmera Agrícola, la biblioteca del carrer Ample, desastrosament reformada... edificis pels quals tenia una estima especial. Quan estudiava a Barcelona, l'any 60, aprofitava els viatges a Figueres per recollir coses de quan jo era petit i, de passada, repassava botigues per trobar joguines antigues. De totes les coses que he anat recollint, les més transcendents per al Museu han estat, sens dubte, les joguines, que són el que l'han fet més popular».

La joguina és record i il·lusió. «Les peces que ara tenim, que no superen els cent anys d'antiguitat, són objectes que molts visitants havien tingut a les seves mans, i no es pot eludir que sigui un museu nostàlgic. Evidentment, un museu no ha d'ésser nostàlgic, sinó que ha de motivar noves visites, i amb les exposicions itinerants això també ho aconseguim».

La sala oberta acull exposicions temporals, i ja són unes 40 les que s'hi han

DAVID QUINTANA

realitzat, això renova i dona voltes a l'entorn més proper del món de la joguina.

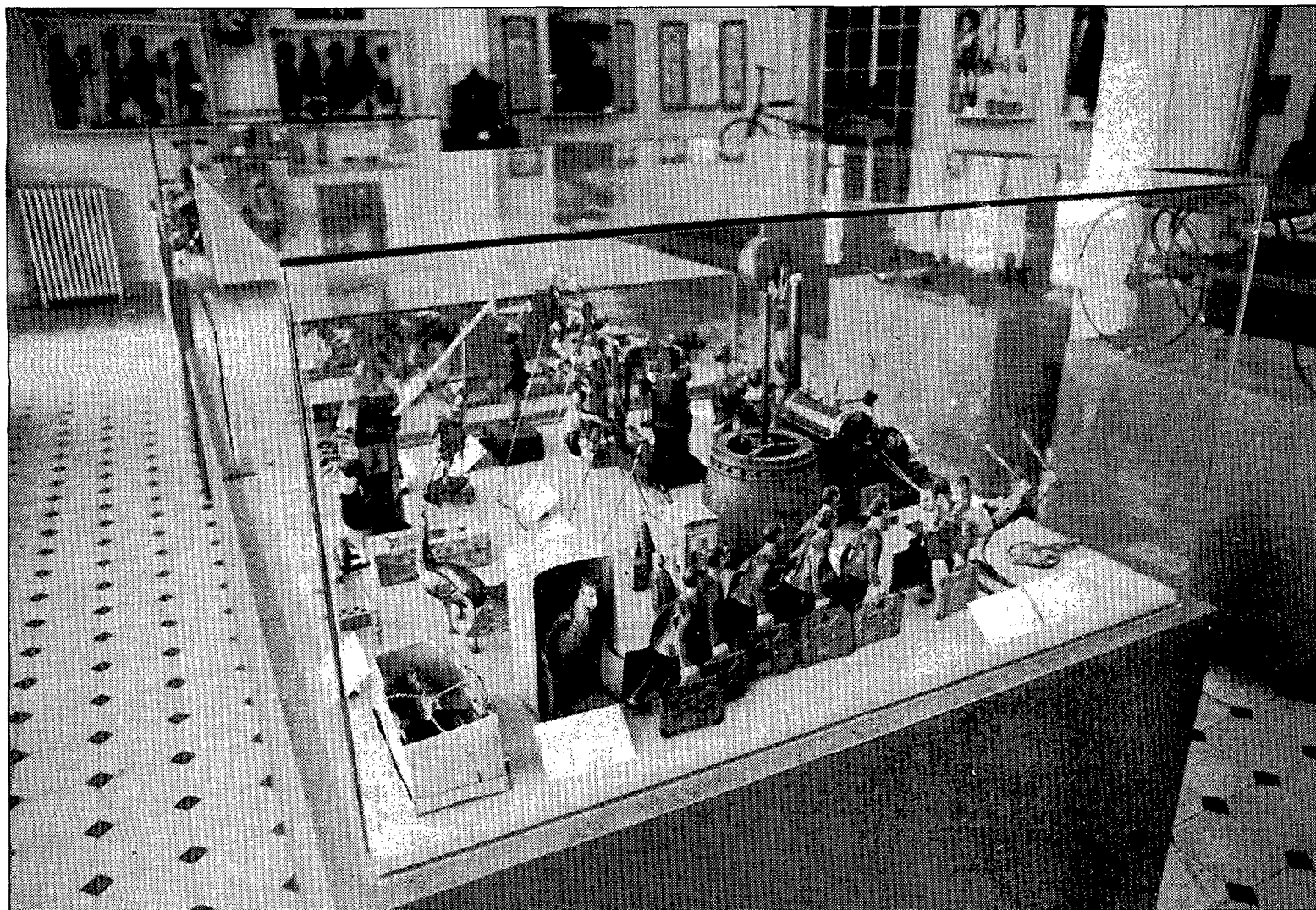
Anècdotes i curiositats no en manquen, ni pel material ni per la procedència del mateix. En Josep Mª Joan explica. «Les coses d'en Pere Noguera i en Vicens Altayó, que van fer una mostra de joguines i textos literaris al voltant d'allò exposat, van ésser prou significants; l'exposició paral·lela a la del museu Dalí, «Visca la Gala», nosaltres la vàrem anomenar «Visca la galeta», i vàrem fer una exposició amb galetes de tot Catalunya. O bé la dels «caganers», que després de tres anys l'hem repetida i ampliada. Aquestes són les més recordades, així com la de jocs per a cecs, la qual tornarem a presentar la propera setmana santa més ampliada».

3.000 peces exposades

L'origen i la recerca de peces és prou important. Ara n'hi ha exposades permanentment unes 3.000, però en els magatzems n'hi ha 5.000 més a punt per altres exposicions i reculls d'algunes mostres.

El propassat dia 30 de desembre s'inaugurà «Papirostóris», una col·lecció de llibres que quan els obres tenen moviment, feta amb un fons de llibres del museu i amb una col·lecció de llibres de Rafael Tous, a la qual adjuntem un vídeo on es veuen aquests contes en moviment. Així doncs, a voltes són exposicions només de peces del fons del Museu, com la dels jocs de l'oca o la de cotxes de miniatura, i a voltes es conviden col·leccionistes d'un tema perquè portin les seves peces i ofereixin una mostra de primer ordre.

La subsistència del museu depèn de la venda del tiquet d'entrada, tot i que en ocasions hi ha l'ajut d'algun patrocini de l'Ajuntament i de la Caixa de Barcelona per l'edició de cartells i altres materials com postals...

DAVID QUINTANA

Les joguines són molt més que un símbol.

En Josep Mª Joan ha ofert a la ciutat de Figueres aquest museu perquè, arribat el moment, aquesta, mitjançant les institucions, el faci funcionar. De fet, ens explica que, de moment, no té cap aprenent ni successor en aquesta tasca, però, si tot va bé, li resta molt temps per continuar davant del museu.

No manca en la il·lusió un projecte que encara no ha arribat, tot i que ens confessa que «com que som molt tossuts, aconseguim tirar endavant qualsevol iniciativa. Ara com ara, ja pensem en una de nova referent al tema de l'espai: la lluna, els estels i els planetes... Quan es va inaugurar el museu es va fer, conscientment, una obertura discreta. Hem arribat a un grau considerable i satisfactori, però creiem que s'ha de pujar més amunt. Anem fent amb ganes i a poc a poc... i en cinc anys han passat per aquí unes tres-centes mil persones. Això és, sens dubte, un resultat del tot positiu».

L'organització es fa inicialment seguint un ordre temàtic d'un material, joguines metàl·liques, de fusta, cartró o cel·luloide, «amb això componem les vitrines. M'agrada jugar amb el museu, i per això, muntar una exposició i recollir material o ampliar-lo és interessant. La reacció de la gent és diversa, hi ha estrangers que vénen cada any, cosa que expandeix la nostra existència, i per altra banda, gent que potser no entra o no entraria en un altre museu, en aquest, s'hi atreueix».

Per en Josep Mª Joan, l'anècdota no és tant en alguna peça especial, sinó en la procedència de la mateixa. «Allò important no és una peça concreta, tot i la significació que pot tenir per a la gent, sinó la reunió de totes les peces. A més de les felicitacions i escrits, hi ha un llibre obert als visitan-

ts en què tothom posa la seva, fins i tot les reivindicacions, com en el cas d'un senyor que hi va deixar escrit que caldria que Figueres alliberés en Tejero del seu castell».

L'activitat és enriquidora, com ho és també el fet de donar-la a conèixer, per això el museu, com a institució, participa en mostres d'arreu del món, juntament amb altres col·leccionistes. Josep Mª Joan diu que, «ara mateix tenim material a Andorra i París, en dues exposicions, a més de diverses col·laboracions. I aquesta és la tasca que et dona força per continuar».

Alternar la feina d'aparellador amb la del museu, ajudat per la seva esposa, fa d'aquesta una dedicació intensa: recull d'arxiu, selecció, restauració... tasques complementàries que són tan importants com compondre una nova mostra d'objectes periòdicament.

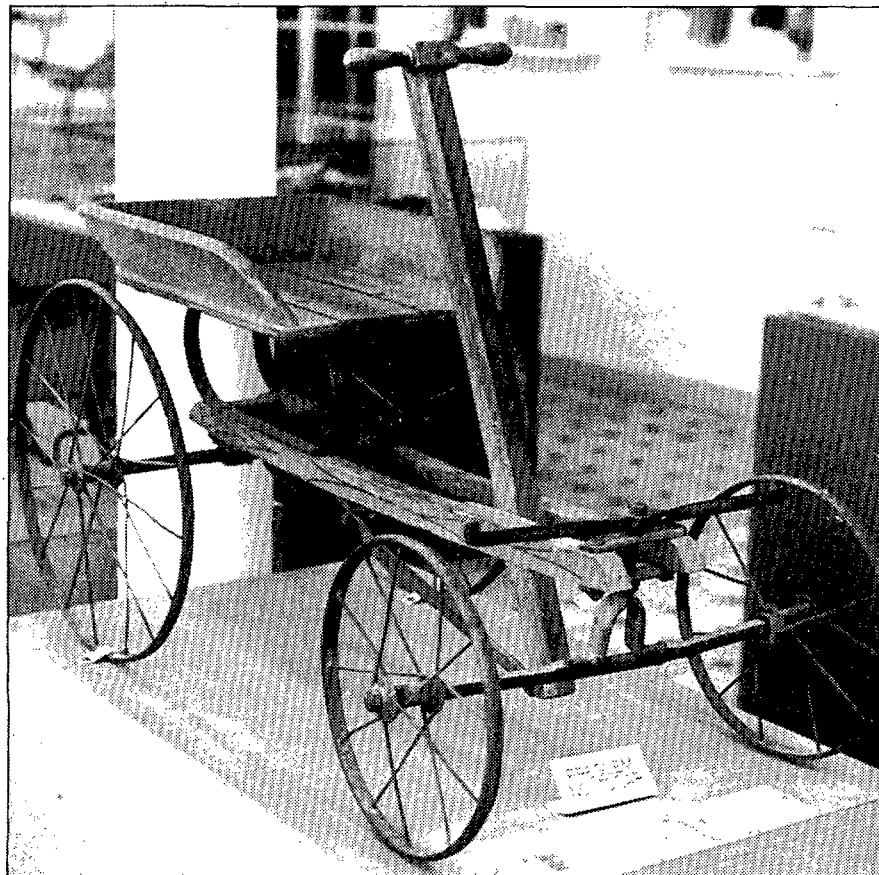
Tot i que l'estructura és prou àmplia, no es descarta la possibilitat d'habilitar alguna nova sala, però poques vegades hi ha concentració massiva de gent. «Un museu ha de deixar ganes de tornar-hi i amb els canvis ho provoquem, per això val més anar can-

viant i compaginant noves exposicions».

Alguns objectes tenen la seva pròpia història. «El cavall de cartró de l'Ernest Lluch, lliurat quan era ministre; l'ós de l'Anna Maria Dalí, amb el qual jugaven ella i en Salvador, juntament amb una fotografia en què el tenen a les mans; objectes d'en Joan Brossa, un enamorat del museu... i diverses aportacions que no voldria oblidar».

La joguina és més que un símbol, «per mi és una excusa per fer activitats al voltant d'aquest món que arriba immediatament a tota la gent. La gent, avui dia, encara juga, si vol. El fet és proposar-s'ho: si mirem molt endarrera, no hi havia joguines, perquè es jugava al carrer. Una vegada aquest espai fou ocupat pels cotxes i vehicles en general, la gent es quedà a casa i la joguina prengué força. Una activitat diversa, relaxada, i d'esbarjo és jugar, tot i que no s'usi aquest nom. Una joguina, si no ens deixem enredar, sempre ensenya, encara que ensenyi a posar piles, que és el que passa ara, tot i que ja se n'han inventat que funcionen amb energia solar i ni això cal fer. Amb més o menys condicions, les joguines han seguit els descobriments i avanços científics del moment, formant part de la societat i del que en ella s'esdevé».

La xerrada és aficionada i viva, com l'esperit i el món de la joguina d'en Josep Mª Joan Rosa. «Hotel de somnis», «Caixa d'il·lusions», «Poesia visual», «El fil de la il·lusió», «La nit de les joguines vivents»... tots aquests han estat temes d'inspiració i motius d'articles i escrits. Tot un món de joguines portat per en Josep Mª Joan, un home que no té cap joguina de quan era petit. ■

DAVID QUINTANA

L'organització de les peces del museu es fa seguint un ordre temàtic d'un material: joguines metàl·liques, de fusta, cartró...

ENTREVISTA

El Festival internacional de cinema fantàstic de Sitges s'ha convertit, als seus vint anys, en un punt de referència obligatòria per a tot aquell interessat pel món del setè art. Barrejant poesia i viscositat, clàssic i modern, sobrietat i focs d'artifici, ha aconseguit esdevenir, en poc temps, el millor festival europeu del seu gènere, segons la prestigiosa revista «Variety», i del món, segons les publicacions especialitzades europees. Rera aquest èxit creixent de crítica i públic, es troba l'encertada gestió directiva de Joan Lluís Goas i el seu equip, que ara compleix cinc anys al front del festival. Gestió directiva que permet comprovar que les previsions «agoreres» sobre el futur del cinema no es compliran. Almenys a Sitges...

Joan Lluís Goas: un apassionat del cinema al front del Fantàstic de Sitges

EDMON ROCH

Joan Lluís Goas porta cinc anys al front del Festival internacional de cinema fantàstic de Sitges. Cinc anys que no solament li han permès canviar el seu nom — abans era Festival de cinema fantàstic i de terror —, sinó transformar-lo totalment, fent-lo passar d'allò que era un certamen d'aficionats a una de les principals mostres cinematogràfiques d'arreu del món. Però mirem enrera, passem una mica revista a aquesta labor, i, per això, comencem demanant-li a Joan Lluís Goas com es veuen aquests cinc anys de gestió:

— Doncs mira, es veuen amb certa ironia i curiositat, sobretot perquè sembla que sigui impossible, ara que el festival està reconegut internacionalment, que agrada molt a gairebé tota la crítica, que fa que la gent s'ho passi molt bé i que, es diu, és el millor del món en la seva especialitat, sembla impossible, doncs, que fa cinc anys això fos poc més que un cine-club abocat a la seva desaparició. Així que vam

entrar, vam començar a treballar molt dur per aixecar-lo i, sobretot, per netejar la seva imatge, i vam intentar plantejar-lo d'una altra manera, obrint-lo més de cara al públic. I em penso que aquests cinc anys ens han donat la raó...

— Com vas entrar a dirigir el festival?

— És una història molt curiosa perquè, bé, em penso que no es pot estudiar per ser director d'un festival, i jo estava en aquell moment fent crítica cinematogràfica a «El Noticiero Universal» i era precisament una de les persones que més atacava el Festival de Sitges, i l'atacava perquè realment em sabia molt de greu estar com a periodista allà i veure com anaven les coses. Això coincidí amb la creació de la Direcció General de Cinematografia de la Generalitat, que, sense conèixer-me de res, em cridà i em digué: «Vostè que tant en parla, s'atreveix a fer-ho?». Bé, això fou un repte brutal perquè no teníem cap experiència, però ens unírem un conjunt de gent als quals ens agradava molt el cinema i, després d'un any desafortunat de col·laboració amb l'equip anterior, vam decidir que els dos junts no podíem continuar. Fou llavors quan l'antic equip gestor abandonà, sense que ningú els tragués, i vam començar nosaltres.

King-Kong, John Ford, Katherine Hepburn

— **D**eixem per un moment el festival i passem a parlar de Joan Lluís Goas. Quina ha estat la teva relació amb el cinema?

— Em sap greu dir-ho, perquè potser sembla tòpic, però la veritat és que des de petit sempre m'ha interessat molt el cinema. Bé, de fet jo defineixo el cinema com aquesta sensació que quan ets realment molt petit, molt petit, et deixa atrapat sense respiració en una butaca... Llavors, sí, jo he estat afectat per aquest virus que d'altres anomenen cinefília ja des de petit i, a més a més, he tingut l'enorme sort de poder fer del meu hobby la meva feina.

— Una pel·lícula, un director, un actor, una actriu...

— Es realment difícil, molt difícil. En tot cas, el que sí puc dir és que els meus gustos no estan marcats dins el cine fantàstic, ja que molta gent es pensa que, en ser director d'aquest festival, només m'agrada aquest gènere. És fals, perquè m'agrada molt el cinema fantàstic, però no més que la comèdia, el western, el thriller, en definitiva no més que qualsevol pel·lícula que estigui bé. Quant a un film, un

ENTREVISTA

director, un actor, és francament difícil... No són curses de cavalls que guanya un, sinó que hi ha moltíssima gent: en tot cas et podria dir com a pel·lícula fantàstica: King-Kong, la del 33, la de Schoedsack i Cooper, perquè en resumeix moltes i reflecteix l'esperit d'una època. Com a director, potser John Ford, com a actor no en sabia dir cap perquè n'hi ha molts, i com a actriu, Katherine Hepburn.

— Com veus el cinema d'avui?

— Mira, la veritat és que jo no el veig tan malament com altra gent, que pensa que només el d'abans era bo. A mi m'agrada el cinema d'avui, tenint en compte que el cinema és una indústria que a vegades és art i que segueix les modes del moment. El que passa és que l'espectador ja gran estava acostumat a veure potser vint-i-cinc obres mestres cada any, i cinquanta grans pel·lícules, i ara s'ha d'accontentar amb dues o tres obres mestres i quinze d'acceptables, però jo penso que continuaran, i encara per molts anys, havent-hi grans pel·lícules per la senzilla raó que continuen existint grans directors en actiu.

Un festival fantàstic

Joan Lluís Goas és un home tranquil, segur, que respon a les nostres preguntes amb seguretat i rapidesa. Mentre estem parlant es treu un paquet de tabac i encén una cigarreta. Nosaltres continuem el nostre interrogatori...

— Tornem al festival... La tasca de dirigir un festival és feina de tot l'any?

— No, i això és un altra dels molts tòpics en els quals es cau normalment, que és el de dir que quan s'acaba un festival ja se'n comença un altre. Això és fals, i penso que s'equivoca qui ho faci així. En el nostre cas concret, un festival que té lloc a principis d'octubre no comença a provocar una feina contínua fins al gener, adquireix caire ja de feina dura a partir de Canes i arriba a la bogeria final els darrers dies.

— Potser molta gent no veu massa clara la finalitat d'un festival de cinema... Quina és la d'un festival de cinema fantàstic?

— Teòricament, la finalitat d'un festival és fer bones pel·lícules i que la gent vagi a veure-les. Però a la pràctica potser és una mica diferent. A la pràctica és aconseguir omplir una sala, cosa que en el nostre cas ja hem aconseguit, i portar al públic pel·lícules i figures que no estiguin al seu abast. En el cas dels films, és molt important la versió original. Per exemple, pel·lícules com «Robocop», que s'estrenarà aquest Nadal, a Sitges s'ha pogut veure en versió original, tal com la va concebre Verhoeven, i després només es podrà veure doblada. Evidentment no és el mateix...

Una de les coses que aconsegueix indubtablement el Festival de Sitges és portar el nom de Catalunya arreu del món. Li ho comentem a Joan Lluís Goas i ens diu:

— Bé, de fet suposo que sí, que és així, però és més de retruc que no pas de manera conscient. El que és evident és que si ve algun famós i en surt content i s'interessa una mica per la nostra realitat, llavors quan arriba al seu país pot dir que ha estat a un lloc que es diu Catalunya.

Si algun gènere té èxit avui dia, aquest és el fantàstic. Només cal donar una ullada a les nostres cartelleres per adonar-nos que la gran majoria de la producció es pot incloure dins el fantàstic.

— Per què aquest èxit del fantàstic?

— Segurament perquè la gran massa de gent que va ara al cinema té dels quinze als vint-i-tres anys i és un públic que vol emocions, que vol passar-s'ho bé a la sala, i el gènere que millor li dona tot això és, sens cap mena de dubte, el fantàstic, perquè requereix una pantalla molt gran, un so Dolby perfecte, un bon efecte especial i una capacitat de sorpresa contínua. I així, la gent pot passar-s'ho molt bé o molt malament.

— Un altre dels misteris és el dels límits del fantàstic. Què abraça allò que entenem per «fantàstic»?

— Bé, potser la màgia del fantàstic radica precisament en la seva extensió, en la poca claredat dels seus límits. Així com un western saps sempre més o menys per on va, el fantàstic és un gènere molt obert, ric, que ofereix moltes possibilitats, i en el qual, si vols, també sempre trobes l'especialització pura, ja sigui de ciència-ficció, terror o fantasia.

No és el mateix viure un festival des de dintre o des de fora. Joan Lluís Goas coneix tres experiències: viure'l com a crític, com a espectador o com a director. Li preguntem quina prefereix i no ho dubta:

— El que m'agrada més és, per descomptat, anar a veure pel·lícules com a espectador, que és el que

Joan Lluís Goas, saludant Vanessa Redgrave, una de les actrius que ha acudit al festival de Sitges.

més em satisfà. Viure un festival des de dins és molt més complex, desgasta molt més del que la gent s'imagina i pot arribar a ser realment angoixós, encara que si es porta amb cert esperit olímpic pot esdevenir també prou atractiu.

Vint anys i Anthony Perkins

Aquest any, el Festival internacional de cinema fantàstic de Sitges feia vint anys. Vint anys que han estat festejats amb una extensíssima exposició a Frankenstein, una magnífica retrospectiva de la Fox sota el títol de «20th Fantasy Fox», diversos convidats d'alt prestigi i una secció competitiva més discutida, de la qual ha resultat brillant guanyadora l'hongaresa «Un cuento de hadas húngaro», de Gyula Gazdag. Li demanem a Joan Lluís Goas que ens ho comentï tot plegat una mica:

— «Jo crec que, essent autocrític, al festival d'enguany, si hagués de puntuar-lo del zero al deu, li posaria un sis llarg, potser un set, que comparat al nou de l'any passat és dos punts a baix. De totes maneres, s'han de tenir en compte tota una sèrie de factors, dels quals sobresurt el baix nivell de producció d'aquest any. I això no és cap excusa, sinó una realitat: el festival es limita a projectar el que fa la indústria, el festival no produeix pel·lícules. Per això no entenc algunes crítiques que, per culpar-nos, ja no solament ens culpen del baix nivell de producció, sinó també del mal temps. Evidentment el festival potser no ha estat tan reeixit com el de l'any passat, però, tenint en compte el que s'està fent tant a l'Estat espanyol com arreu del món, crec que és un festival amb una nota de qualificació mitjana-alta. I això és molt important, perquè un festival és quelcom més que les pel·lícules que fa: és també els convidats que porta i el tracte que reben. Si tenim en compte que aquest any hem tingut fins i tot vents huracanats, trombes d'aigua, i la sala ha estat sempre plena de gom a gom, i els convidats se n'han anat ben contents, em penso que la valoració hauria de ser alta. Quant a la programació, crec que, si bé potser podríem torbar-hi una pel·lícula molt dolenta, també era plena de productes interessants, i això sense entrar en les retrospectives, que em penso que eren irreprotxables, ni en el cicle de la Fox, que era únic, fins a l'extrem que ha mogut un distribuïdor espanyol a comprar-lo.

Després d'haver viscut cinc anys de festival, Joan Lluís Goas ha vist desfilar moltes estrelles per Sitges, estrelles que van des de David Lynch, André Delvaux o Robert Wise, fins a Vanessa Redgrave o Anthony Perkins. Li preguntem quina triaria i quina li ha causat pitjor impressió. S'ho pensa una mica i ens contesta:

— Per dolent, o més que per dolent, per patètic, Anthony Perkins. El cas de Perkins és molt curiós

perquè és un home que viu encara de ser una «star», una «star» de Hollywood dels anys daurats, que arrossega una fama amb un doble personatge, i que creu que està en un lloc que, evidentment, ja no ocupa. Llavors això fa que vulgui ésser tractat com una «vedette», que sigui estrany perquè pensa que sent estrany és més genial, i fa que tingui una personalitat certament molt difícil de tractar. Per la part positiva, és difícil destacar-ne un, potser tots. Hem tingut gent meravellosa, com Robert Wise, Richard Fleischer, Richard Lester... Potser aquest darrer és el que, com a persona, ha estat la figura més agradable que ha passat per Sitges.

— I Christopher Lee...?

— També s'ha portat molt bé amb nosaltres. Malgrat tot el que s'ha dit d'ell, sempre hem estat molt amics.

Problemes i futur

— Un dels principals problemes del festival és el seu emplaçament...

— Sí, és cert que Sitges ho limita tot. Sitges actualment no té gaire turisme, no té infraestructura hotelera, no té auditori, no té absolutament cap local en condicions per fer un acte multitudinari digne, i això és una de les nostres principals preocupacions. A tot això hi hem de sumar que la col·laboració del poble és inferior de la que caldria esperar i, en conseqüència, nosaltres som aquelles persones que vénen de Barcelona a muntar un festival. Mentre Sitges continuï tenint aquesta actitud, les coses no aniran com haurien d'anar.

— Parlem de l'any vinent. Com es perfilava la propera edició?

— Bé, potser encara és una mica aviat per parlar-ne, però de moment estem intentant, ja que el festival ens coincideix amb l'acabament de les Olimpíades de Seül, que sigui el primer acte cultural de l'Olimpíada de Barcelona. El festival es farà del primer divendres al tercer dissabte del mes d'octubre, i de moment estem començant a pensar en una àmplia retrospectiva sobre els mestres clàssics japonesos, una secció especial sobre la televisió fantàstica vista des del cinema...

— I l'exposició de King-Kong?

— I l'exposició de King-Kong, que potser arriba una mica tard, perquè varem dedicar la primera al mite de Frankenstein i ara, amb uns ulls més crítics, penso que hauríem d'haver-ho fet amb King-Kong. De totes maneres no ens en penedim: l'exposició de Frankenstein fou la millor que s'ha fet mai sobre aquest personatge, com, sense cap mena de dubte, ho serà la de King-Kong, on, per altra banda, pensem reproduir selves i fer coses molt boniques...
Ho anirem a veure.■

REPORTATGE

Cinturons, bosses,
polseres de cuir...
cada dia es fa
més indispensable
la bijuteria
en els complements.

La moda de complements en el vestir ha suposat un gran augment de la bijuteria. Collarets, arracades, polseres, anells, tot un món de luxe i sofisticació s'amaga dins de cada detall, de cada peça de bijuteria.

Els constants canvis de la moda i l'alt preu de l'or fan que les dones i els homes, encara que aquests no tant, utilitzin bijuteria a l'hora d'escollir els complements. També, els múltiples casos de robatoris o atracaments pel carrer, han sembrat el pànic entre les dones que prefereixen guardar les seves millors joies en una caixa forta i lluir bijuteria a l'hora de sortir al carrer.

Europa és el continent davanter a l'hora de comprar bijuteria, malgrat que s'observa que els països sud-americans estan començant a interessar-se també pel tema.

La bijuteria: un negoci que cada dia va a més

MAGDA BOUSO

Perles i turqueses

El llautó i l'alpaca són els materials més utilitzats en la bijuteria més corrent. Hi ha també el que en podríem anomenar «bijuteria fina» i aquí la pedreria juga un paper

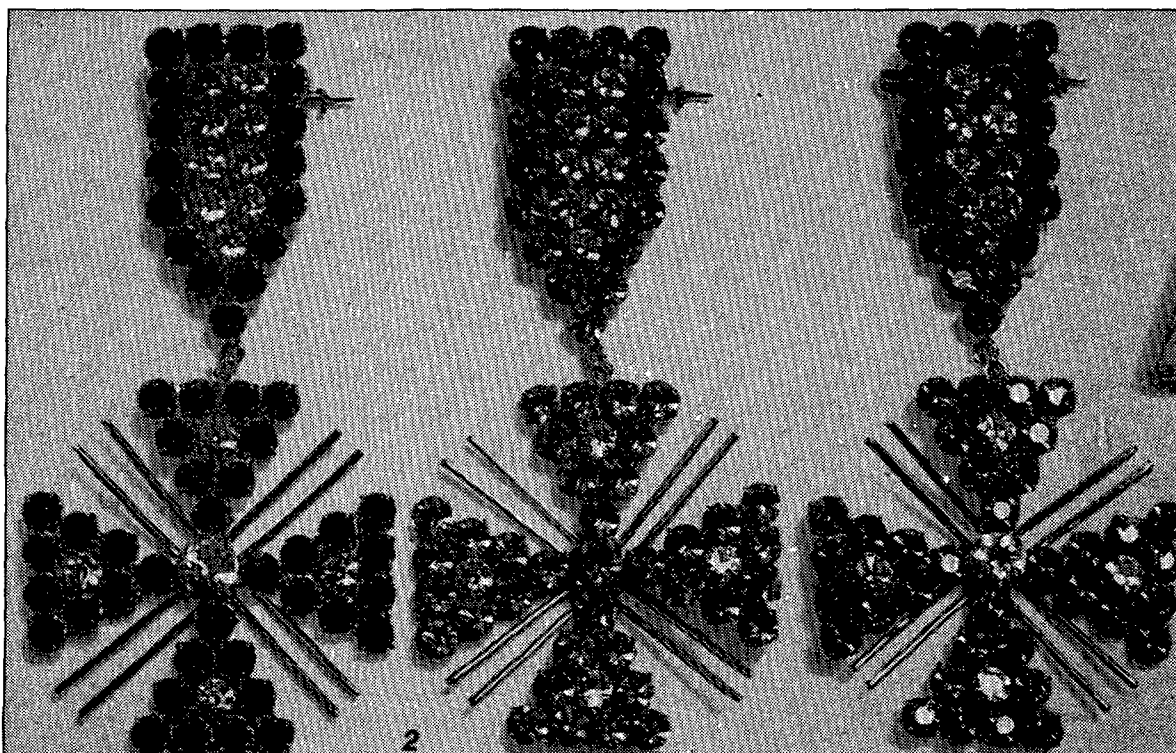
important. Així, per exemple, trobem els collarets i polseres de cristall de roca que tant es porten en festes de gala i que ofereixen un aspecte espectacular.

Les perles són altres de les joies que més es venen. Malgrat que en un principi només eren utilitzades per les senyores madures i eren un autèntic símbol d'elegància i sobrietat, les més joves han anat adaptant les perles al seu estil, combinant-les, fins i tot, amb roba texana.

Parlant de pedres d'imitació, la turquesa ha estat la que ha tingut més acceptació fins ara, juntament amb l'ònix.

A l'actualitat, a Espanya hi ha unes dues-centes empreses que es dediquen a la bijuteria. No obstant, són molts els qui treballen pel seu compte i acudeixen a les fires de les diverses ciutats amb les seves parades on podem trobar des de polseres de llautó a precioses imitacions de perles i turqueses combinades amb altres materials.

Darrerament, l'aplicació de diversos objectes decoratius en la bijuteria ha estat decisiva. Cinturons, bosses, polseres de cuir amb rellotges ha estat l'últim pas de la bijuteria aquest hivern. Cada cop més es busca l'originalitat i el disseny en totes i cadascuna de les peces. □

En la bijuteria fina, les imitacions de pedres precioses són molt freqüents.

REPORTATGE

Un negoci que cada dia va a més

La història d'aquesta indústria arranca dels anys vint, però és a l'acabament dels quaranta quan s'expansiona i obté una gran projecció cap a l'exterior. Només hem de donar un cop d'ull a la nostra ciutat i veurem en els darrers deu anys la gran quantitat de botigues de bijuteria que han obert les seves portes.

A més a més, si ens fixem en els aparadors de les grans «boutiques», totes llueixen les seves peces amb diversos objectes de bijuteria incorporats.

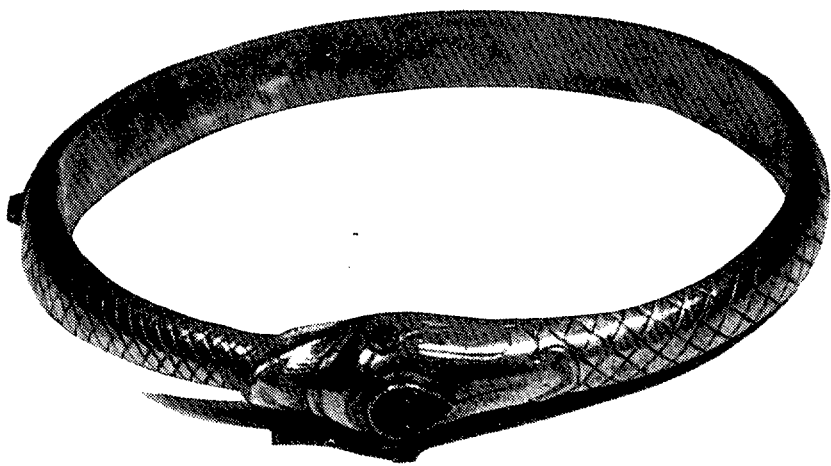
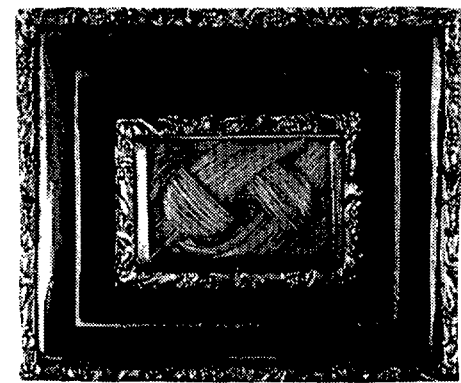
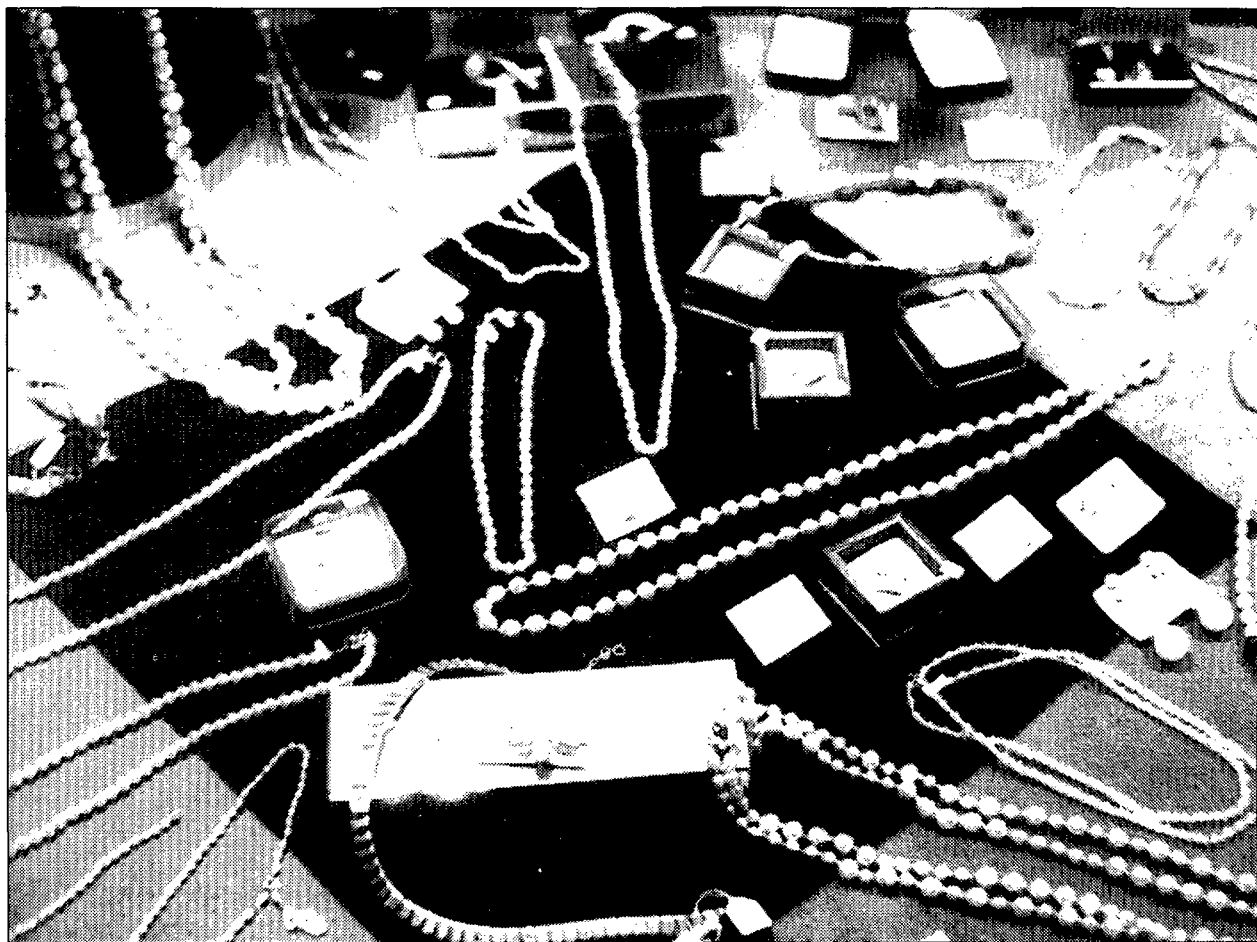
També és fàcil veure bosses, moneders i fins i tot sabates amb diverses peces de bijuteria incrustades.

Per la propera temporada, es preveuen novetats en els dissenys marcats principalment per la senzillesa de línies. En definitiva, es tracta de peces amb la capacitat de convertir el conjunt més sobri en el més sofisticat.

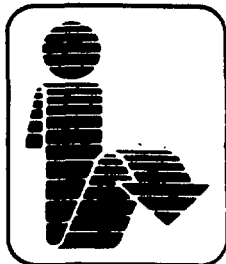
Aquests dies, especialment, la compra de bijuteria s'ha vist notablement incrementada. El preu no excessiu d'aquestes peces ens permeten una varietat de conjunts que amb joies seria pràcticament impensable, per no dir impossible.

Sens dubte, es tracta d'un panorama d'allò més atractiu i ple de futur. Els italians, sempre capdavanters en qüestió de modes, són uns dels primers exportadors de bijuteria. A Espanya, comptem també amb dissenyadors que treballen íntegrament en aquest sector. Ara ja no es tracta de copiar, sinó d'inventar. En la bijuteria, de la mateixa manera que en les joies, les peces úniques se saben apreciar.

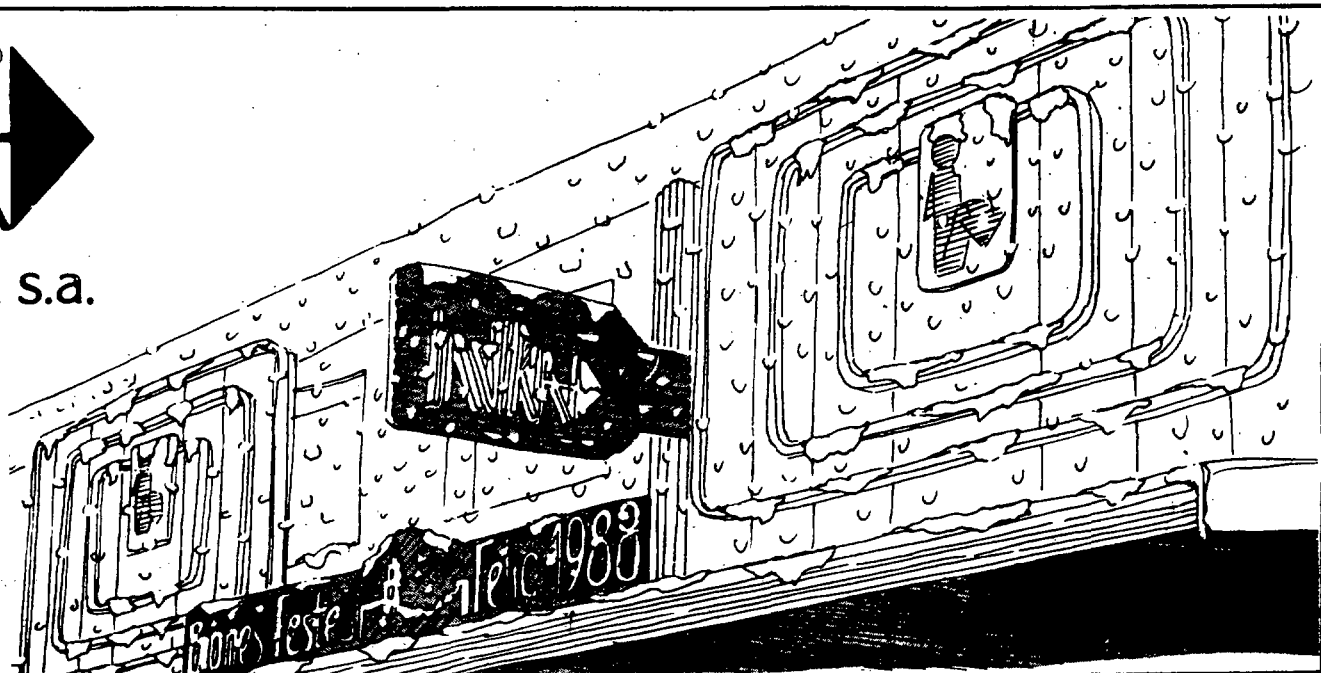
No sols hem de potenciar la nostra moda, cal també potenciar els complements. Es tracta de saber vendre. Si això s'aconsegueix, el nostre país pot ser un dels capdavanters en l'exportació de bijuteria a nivell mundial. D'imaginació, mai ens n'ha faltat...■

Les perles, en un principi símbol d'elegància i sobrietat, les trobem avui dia en els aparadors combinades amb roba texana. Per altra part, el llautó i l'alpaca continuen essent els materials més utilitzats en bijuteria.

INDIKA®
PUBLICITAT, s.a.

Rètols-Comunicació visual.
C/.President Macià, 46
Tels. (972)
31 47 64 - 31 45 19
Palamós-Girona

REPORTATGE

Uns set-cents municipis emeteren tres mil cinc-cents bitllets diferents

Els bitllets de pobles catalans

La mancaça de moneda fraccionària obligà la Generalitat de Catalunya a crear el seu propi paper moneda l'any 1936

XAVIER ROMERO

Una sèrie d'exposicions celebrades en aquestes darreres setmanes a diferents indrets del nostre país ha mostrat al gran públic un vessant del col·leccionisme molt estretament lligat amb la recent història de Catalunya, deixant palès així, per altra banda, la importància que qualsevol afecció relacionada amb aquest tema de recopilar i estudiar coses, té per a la recuperació dels signes d'identitat propis i que, potser sense aquests desvetllaments, passarien definitivament al racó dels oblidats. Ens estem referint als bitllets locals catalans de la guerra civil, aquell paper moneda que, induït per la mancaça de diners fraccionaris, aparegué a finals de l'any 36, per tenir una vigència de poc més d'un any i ésser utilitzat per la gran majoria dels nostres municipis.

Aquestes exposicions han tingut lloc la primera a Barcelona, organitzada per l'especialista número u, Antoni Turró i Martínez; la segona, la més modesta, a Cassà de la Selva, junt amb altres temàtiques del col·leccionisme que presentà aquest qui escriu, i la tercera, durant les fires i festes de Sant Narcís a Girona, a càrrec de Banca Catalana, tot presentant la seva pròpia col·lecció.

D'aquestes manifestacions s'ha donat l'oportú ressò i som conscients de la grata sorpresa i excel·lent impressió provocada al nombrós públic que tingué l'ocasió de poder-les visitar. D'altra banda, han deixat palès un vessant fins ara força desconegut, i pel qual molt poca gent s'havia interessat, tònic a aquesta que canvia ràpidament en aquests darrers mesos i que dóna una empenta al tema, si més no digne de tenir en compte pels indicadors socials i culturals.

«Un fragment de Catalunya»

Ja en la presentació de la col·lecció d'Antoni Turró, la Fundació Caixa de Barcelona s'expressava així: «L'exposició del paper moneda local català no és una mera curiositat. És la recuperació d'un fragment de la nostra història, una història d'uns moments tensos i intensos: un manat de vida. A part de la importància econòmica, de la solució dels petits, o no tan petits, però de segur indefugibles problemes, aquest fet del paper moneda local ens mostra un dibuix del país on gairebé tots els municipis han estampat el seu traç.

Els pobles imprimiren petits bitllets de 5 cèntims a 1 pesseta, i molts d'ells, amb toponímia santoral, canviaren de nom.

Un estudi de la iconografia, del grafisme, del tipus de paper o altre material usat en la confecció de la moneda —n'hi ha de metall, de fusta i fins i tot de plàstic— ens duu a un coneixement de l'art i de la tècnica populars de Catalunya en aquell, per a nosaltres ja reulat, any 1937.

Història dels bitllets Catalans

El motiu principal que induí a la confecció de paper moneda propi per part dels ajuntaments del Principat fou

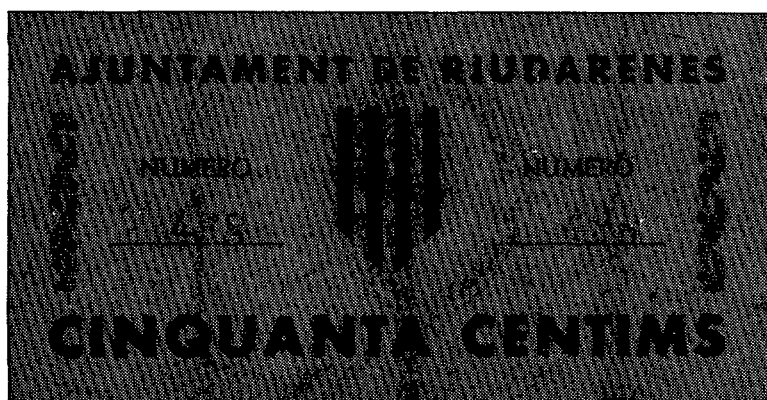
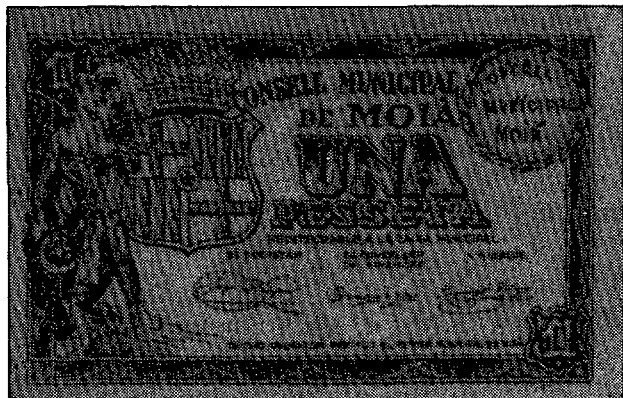

el de la desaparició de la moneda fraccionària ordenada pel govern republicà —monedes de plata de 5, 2 i 1 pes-

REPORTATGE

L'afecció col·leccionista està fent que es recuperin aquests retalls de la nostra història.

seta, i de 50 cèntims—, a la qual cosa s'afegí l'atresorament dels particulars, i la posterior retirada de la circulació de la xavalla de coure, metall emprat per les indústries de guerra.

Fou llavors quan la Generalitat de Catalunya publicà un decret del 21 de setembre de 1936, creant l'emissió de paper moneda propi, de curs obligatori a tot Catalunya i amb el mateix poder liberalitzador que els bitllets del

Banc d'Espanya. Aquests bitllets catalans foren de 10, 5 i 2'50 pessetes, per una quantitat total dels vint milions de pessetes.

No obstant això, el problema de la vida mercantil diària, el de la transacció dels articles més usats, especialment a l'alimentació, continua sense solució en necessitar-se moneda encara més fraccionària o xavalla. Allò provocà, doncs, que per autorització de la llei Municipal Catalana del 9 d'octubre de 1936, prop de set-cents municipis del miler existent aleshores al país, encarregaren —gairebé tots a les mateixes impremtes del seu poble— paper moneda de valors entre els 5 cèntims i la peseta, per norma general, amb algunes excepcions, de major facció.

Aquests petits bitllets de poble —menuts quant al valor i el mateix format— eren garantits pels respectius ajuntaments mitjançant dipòsits d'ídèntica quantitat en bitllets de la Generalitat, o també del Banc d'Espanya. La seva circulació durà poc més d'un any, tot el 1937, fins que el Govern central emeté sengles decrets del 8 de gener i del 25 de febrer de 1938 prohibint l'emissió i utilització d'aquesta mesura d'emergència que hagueren de prendre els pobles catalans.

L'especialista principal, Antoni Turró, té editat un catàleg orientatiu d'aquest paper moneda, així com articles periodístics donant tota sort de dades, que ha estat recopilant durant aquests quaranta anys d'afecció col·leccionista. D'entre elles, podríem agafar la xifra dels 3.500 bitllets diferents que s'imprimiren, amb un global en pessetes dels trenta milions, i una circulació simultània d'uns 25 milions.

Cadascú dels prop de tres milions d'habitants de Catalunya, segons el cens d'abril de 1936, 2.927.308, exactament, disposà d'una mitjana de 8,50 pessetes de moneda fraccionària, mitjana que en el cas de Barcelona s'anava a les 9'90 i en el de Figueres, a les 46, i en el de Tremp, a les 60 pessetes, aquests darrers com a exemple que moltes petites localitats de la comarca utilitzaven la moneda de la seva capital geogràfica. En sentit contrari. Tona comptà amb 1'40 per habitant; Gavà, amb 1'90 i Lloret de Mar, amb 2'80 pessetes, per anomenar alguns.

Canvi de noms de pobles

Una de les anècdotes que atrau amb més grau la curiositat de la gent és el fet de canviar-se la toponímia d'un bon nombre de pobles, la majoria d'ells procedents del santoral. Així, a les nostres contrades, Sant Hilari passà a figurar en els bitllets com a «Fonts de Sacalm»; Santa Coloma, com a «Farners de la Selva», i Sant Feliu, «Guixols», simplement, per citar els més coneguts.

Pocs pobles dels cent quaranta, aproximadament, que existien amb nom de sants s'escaparen d'aquest canvi tan apressat com arbitrari, fins que en acabar-se la guerra es restablí la seva tradicional denominació. ■

Per Viure...

MUNDI CONFORT
MOBILIARI / DECORACIÓ
INTERIORISME
Rda. Pere Claret, 27
Tel. (972) 21 33 84 - GIRONA

MUNDI CONFORT
diseñem
Maluquer Salvador, 2
Tel. (972) 20 52 09 - GIRONA

Charlie Chaplin, deu anys sense rialles

JOAN-JOSEP THARRATS

La passada nit de Nadal va fer deu anys que, des de la ribera del llac Lemán, Charlot va desaparèixer d'entre els mortals. Ésser mortal és trobar-se sempre a punt de morir. Riure és desafiar la mort, i Charlie Chaplin ens l'espantava a cop de rialles, amb els films més terriblement sentimentals que mai no hem vist. Trobar-se mort pot obrir, en canvi, la possibilitat d'entrar al llinar d'una nova vida. Però, mentrestant, Charlot fa deu anys que ens ha deixat sense rialles. Ara ens hem de resignar amb uns records:

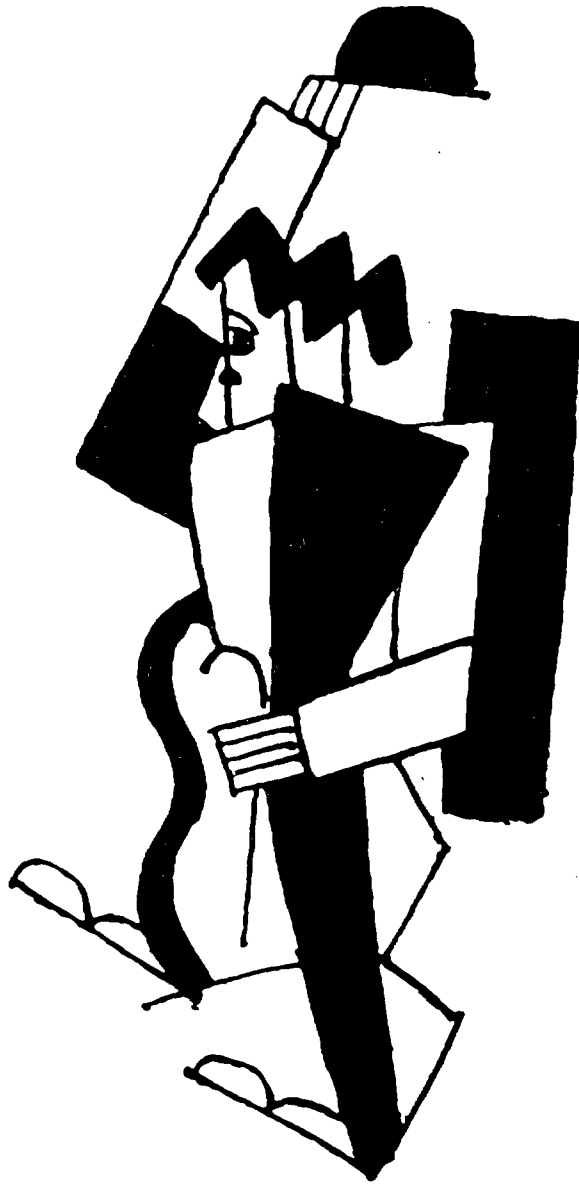
Ha calgut acceptar, globalment, l'obra de Charlie Chaplin. Ens hem deixat portar per cada una de les seves històries. Com en l'obra de Picasso, hom s'adhereix sense condicions a les seves coses o se les detesta. No hi cap el terme mitjà. Un cop salvades les distàncies que ens separen per naturalesa, tot es pot admetre d'aquests creadors: igualment la capsa de llumins, aixafada i estripada pel pintor; el selleró de la bicicleta que es transforma amb testa de toro, o la vella patineta que es converteix en un ibis. Hi ha, igualment, les històries filmades de Chaplin, engiponades amb els tòpics més incongruents perquè tots els cocodrils del món inundin, amb les seves llàgrimes, les sales cinematogràfiques.

«Limelight» —que podria ésser una síntesi de les grans produccions de Charlot— no fou altra cosa que un melodrama, amb les seves trivials i habituals situacions, amb els seus imprescindibles efectismes: la noia desesperada que es vol suïcidar; els còmics abandonats a la seva misèria; el pallasso que ja no diverteix la gent; la seva pròpia mort, en el mateix escenari on la noia acaba triomfant com estrella, etc.

Dickens i Xavier de Montepin es troben, encara, en la seva obra. Li inspiren la major part de les cintes del cinema mut. No obstant això, ens importa ben poc l'anècdota quan l'agafa Chaplin. Així com Picasso sap transformar en quelcom més valuós que l'or, en una peça de museu, allò que, en altres mans, no seria més que un vulgar producte de terrisseria, a Charlot li serveix qualsevol argument per oferir-nos algunes de les millors obres de la història del cinema.

La realitat convertida en mite

En l'esclat lluminós de les aules obscures cal trobar, en primer lloc, a Charles Chaplin. Després vénen tots els altres. Entre els altres hi ha un bon nombre de

Charlot, vist per Fernand Léger en el film «Ballet Mecànic».

persones que saben fer cinema. Charlot se serveix del cinema per trobar-se ell mateix. És un personatge fet a la mesura del cinema. La realitat convertida en mite. Les seves pel·lícules són, a la vegada, confessions. En elles se'ns fa participar de la seva manifesta aversió per l'abús del poder, de la profunda solidaritat amb els que sofreixen, amb els desheretats, amb els perseguits... Entre una riallada i una llàgrima, Charlot ens va deixant anar les seves deprecacions. El seu missatge ens arriba abans al cor que al cervell. I aquesta és la principal raó de la universalitat de Charlot. El cor sempre comprèn, mentre que la percepció del cervell és més limitada.

Amb els seus vestits ratats de tan arrossegar-se pel món, menyspreat per la societat, espantat com un insecte, perdut en l'aridesa dels paviments urbans, pària de la civilització, mai, des que el món és món, un mite va atènyer tanta força i rebé una adhesió universal tan sincera. Charlot és el cantor de totes les obres de misericòrdia: «Ensenyar qui no sap», «Donar un bon consell a qui l'ha de necessitar», «Corregir qui va errat», «Consolar el trist i l'afligit», «Perdonar les injúries per amor», «Sofrir, amb paciència, les flaqueses i molèsties del nostre pròxim».

No es pot mesurar l'art de Chaplin amb els termes usats del cinema. És un gran autor? Un gran actor? És algú que es troba molt més enllà de tot això. El que hi ha de cert és que s'apodera de l'espectador i fa el que li sembla, exclusivament, des de l'inici fins a la darrera imatge de cada un dels seus films. Encara que amb un altre nom, amb el de Calvero, Charlot va continuar essent Charlot, a «Limelight». Quan davant el mirall es treia els afaïts, de sobte, el pallasso descobria, en

el seu rostre l'empremta del temps. Era el rostre autèntic de Charlot el que l'angoixava. L'artista prenia consciència que els anys no havien passat endebades. Els films que ens va anar enviant eren cada vegada més distanciats. Sabia que el cinema, des del temps que va arribar a Hollywood, amb la «troupe» d'excèntrics de Fred Karno, havia anat variant sensiblement.

Un art de totes les èpoques i latituds

No obstant això, els seus «gags» foren més o menys idèntics als dels altres films. Com és possible que l'artista hagués arribat a commoure tres generacions d'espectadors? Una escena com la de Calvero, domador de puces, i on les situacions són semblants a les d'un altre film, molt més vell, de Max Linder, seria insuportable si no hagués estat interpretat per un actor tan genial com Charlot. Com el de Shakespeare, com el de Cervantes, com el de Chejov, l'art de Chaplin no té època, perquè és de totes les èpoques, i de totes les latituds. Per la primera vegada, l'heroi chaplinià mort en la seva història. Mor com Molière i Louis Jouvet —de qui ara es commemora el centenari de la naixença— abraçat a les taules de l'escenari. Mor com deu morir un actor: representant la seva pròpia comèdia, davant el públic.

Li fou difícil quedar sorprès davant dels seus èxits. A París, després d'ésser brillantment aclamat pel públic hagué de dir: La vostra acollida em recorda aquell funeral on la vídua, escoltant els ditiràm-

«Hi ha més estil en el més insignificant, en aparença, dels moviments de Charlot que en les obres reunides de tots els Instituts de França i de tota la cultura alemanya de cent anys a aquesta part». (Élie Faure).

bics elogis que feien al seu difunt espòs, va murmurar al seu fill, suaument: «Sortim d'ací, a ben segur que ens hem equivat d'església».

Fa uns anys, en ocasió del nomenament d'un nou premi Nobel de Literatura, un suec va apuntar, com a candidat, el nom de Charlie Chaplin. Meravellosa idea, i molt ens va sorprendre la manera desconsiderada que un diari de Barcelona la va formular. No es comprenia, de cap manera, que l'obra de Chaplin pogués ésser mesurada amb els personatges de la talla de Kipling, d'Anatole France, d'un Echegaray o d'un Benavente. En tot cas, deia el rotatiu, «L'únic premi que es podria concedir a Chaplin seria el de Química, per la seva invenció del bistec sintètic de sola de sabata, a la «Quimera de l'Or».

L'artista ens ha demostrat que en el món no solament existeixen els herois i els traïdors, els «bons» i els «dolents», sinó homes i dones senzills que viuen les seves petites passions, les seves petites vides, que també tenen dret, com els desheretats del «Miracle a Milà», a un raig de sol, encara que aquest es trobi perdut, entre boires. Però queda molta gent a qui se li pot enternir el cor: són els mateixos que perseguen el petit Charlot a totes les cruïlles de la ciutat.

De quants Premis Nobel ens hem oblidat per sempre? En canvi, la personalitat de Chaplin ha anat creixent i augmentant amb el temps. No hi ha cap infant del Senegal o de l'Indoxina, que, almenys una vegada a la seva vida, no hagi imitat els seus gestos i cabrioles. No hi ha cap noi que, en els pobles d'Amèrica o d'Europa que, una tarda, en els seus jocs, no s'hagi pintat un bigoti quadrat i hagi buscat a les golfes un barret i un bastó per obsequiar als amics de cada tarda. ■

El pal.li de Siena

JOAN BASTÉ

Per a aquells als qui agrada viatjar —i poden fer-ho—, una escapada a Itàlia no és avui un propòsit massa difícil de realitzar. Però Itàlia, per a la major part de persones que no la coneixen, i també per a les que ja hi han estat, vol dir Roma, Florència, Venècia... i pareu de comptar.

Tots els països tenen el seu reclam particular, totes les ciutats els seu monument típic, tots els museus la seva obra capital. I sense que el meu punt de vista negui la validesa dels tòpics, tots sabem, però, que també hi ha poblets màgics, placetes insubstituïbles i petits quadres absoluts.

Doncs si ja estàveu programant les vacances del proper estiu i entre les possibles ofertes ponderàveu la d'uns dies a Itàlia, permeteu-me que us recomani les dates que us permetin trobar-vos a Siena els dies 2 de juliol o 16 d'agost. Són justament els dos de l'any en què, a la Piazza del Campo s'hi duu a terme la cursa del «Palio delle contrade», que data de 1656 i que s'ha convertit en una de les festes més famoses i espectaculars del país.

Siena, però, no té únicament aquest atractiu. Estem parlant d'una de les ciutats més belles de la Toscana, d'Itàlia, i gosaria dir que del món sencer. Visitarem la Catedral i la Pinacoteca i el Palau Públic, però allò que realment no té parió és la gràcia de tota la petita ciutat —no arriba als setanta mil habitants—, amb el fetillament dels seus carrers estrets, que mantenen tot el sabor medieval gràcies als edificis gòtics que els flanquegen i, sobretot, amb la insòlita harmonia de la seva plaça en forma de petxina, presidida per l'esvelta elegància de la torre del Mangia que, amb els seus vuitanta-vuit metres d'alçada, ve a ser com la mesura ideal del conjunt.

La Catedral i la Pinacoteca

Anar a la festa del pal.li només per unes hores és un desencert descomunal. Per penetrar en la seva entranya ens caldrà viure a la ciutat un mínim de temps que impliqui pernoctar-hi: així anirem acompanyant els moviments de l'esperit amb el ritme que la ciutat ens imposi. Per aconseguir-ho no trobem millor espai que visitar la Catedral i la Pinacoteca.

Em sembla que el Duomo de Siena és un dels temples més bells i més proporcionats de tot el món cristià. Els elements que conformen el seu interior estan disposats amb un tan elevat concepte de l'harmonia, amb una sensibilitat pel cromatisme tan acurada, que el visitant no destria del tot què és allò que el subjuga fins a un grau indecible d'emoció: si les línies, si el cisellat de les figures del paviment, si l'equilibrat color entre pedra i marbre o la bellesa concreta, limitada en l'espai, però insondable en la ment, del celeberrim púlpit de Niccolò i Giovanni Pisano, que saberen reunir la representació de les arts lliberals amb escenes de la vida de Jesús.

La cursa pròpiament es pot dir que només dura segons.

Anar a la festa del pal.li només per unes hores és un desencert. Per penetrar en la seva entranya ens caldrà viure a la ciutat almenys dos dies

Anem ara a la Pinacoteca: ens hi esperen unes quantes obres que, sense figurar en aquelles absurdes llistes de les cent millors teles de la pintura universal, poden arribar a commoure'ns definitivament. En citaré unes poques: Jesús lligat a la columna, del Sodoma, deixeble de Leonardo, d'una plasticitat dramàtica i serena al mateix temps; una Verge amb l'Infant, del mateix artista, comparable en bellesa a les obres de Luini o Rafael; un Judici Final, de Giovanni di Paolo, que ens ofereix tota una lliçó sobre l'estètica imperant al s.XV...

Podria ser que la nit del 15 d'agost ens oferís un concert d'orgue en el mateix Duomo. Però ens convé un bon descans, ja que l'endemà serà un dia agitat. I abans de parlar de la cursa pròpiament, convindria mencionar uns components que ens ajudaran a comprendre-la i a gaudir-la.

Els poètics noms dels barris

La ciutat de Siena està dividida en disset «contrades» o barris, cada un dels quals té una insígnia o símbol que el representa. Els citaré per ordre alfabètic, traduïts com cal: Aquila, (Àguila); Bruco, (Oruga); Chiocciola, (Cargol); Civetta, (Òliba); Drago, (Dragó); Giraffa, (Girafa),....

Cada contrada, a més a més del símbol que la caracteritza, té un cavall, que és el que haurà de participar en la cursa per a la disputa del pal.li. No cal dir fins a quin punt, durant tot l'any la gent del barri i la comissió que el representa tenen cura de l'animal. Són mesos de preocupacions, d'anhel, de projectes, d'esperances, de

defalliments.... Ja que, com que el circuit on es desenvolupa la cursa és molt reduït, de les disset contrades només deu hi podran prendre part. Imagineu-vos com s'ha de fer llarga l'espera per a aquells que saben que els caldrà esperar tot un altre anys per accedir a l'honor de la competició.

El dia de la cursa

Ve el matí del dia fixat i tot Siena és un devesall de colors. Els que desfilaran per la Piazza del Campo omplen els carrers en una manifestació de joia i, fins a cert punt, d'orgull i prepotència. Quan ha passat migdia, cada un dels deu cavalls competidors és conduït a l'interior de la parròquia respectiva, a vegades una minúscula esglesia que no pot admetre ni una agulla quan arriba l'hora de la benedicció. La cerimònia és senzilla: el genet s'acosta amb el pura sang cap a l'altar, (el cavall s'encrepa, piafa, renilla, bota), el sacerdot li fa un sermónet i l'acomia amb una ordre que sembla treta de l'Aida: «Ritorna vincitore!», (segons certa tradició, el cavall que amolla uns quants borregos davant de l'altar té moltes possibilitats de convertir-se en guanyador).

Les dues vegades que he assistit a la cursa, quasi només hi he vist gent del país. Deducir d'això que el turista foraster es troba en minoria no em sembla equivocat. Potser gràcies a aquesta circumstància la festa té una autenticitat que potser s'hauria perdut si l'amfiteatre que forma la petxina de la plaça es veiés ocupat per ianquis i japonesos.

A l'hora de fer la desfilada per la plaça s'hi congreguen els components de tots disset barris, agençats amb la seva indumentària del s. XV, d'una bellesa indescriptible: sumptuosos verds litúrgics, blancs d'ermíni, vermells ignis, blaus d'atzur, grocs de mimosa.... tot un cromatisme heràldic aplicat a les formes més elegants que els homes han inventat per cobrir la seva nuesa. Els patges són els portadors d'aquelles enormes banderes que, riques en color i en dibuix, fan volejar pels aires amb una admirable traça. La desfilada dura hores, però mai no resulta fatigosa: hi ha massa bellesa dins d'aquell prodigiós recinte de llum (el sol a Siena lluu d'una altra manera: penseu en el color de la seva terra), de dibuix, i també de passions contingudes. Fins que arcabussers i alabarders coluen el seguici, amb una carrossa que porta el pal.li motiu de la disputa.

La carrera pròpiament es pot dir que només dura segons: un parell de voltes per la plaça (els genets munten a pèl l'animal), a una velocitat tan extremada dins d'aquella mena d'el.lipse que més d'un cavall estimba el cavaller o s'estavella contra la barrera de fusta que separa la pista del públic. Els ulls ho veuen, però el pensament és massa lent per seguir les peripècies. I un cop han passat aquells segons en què el vostre cor arriba a rivalitzar amb la palpació dels cavalls, ja no sabeu què cal admirar més: si l'extremada joia dels components del barri guanyador o els plors i la desesperació dels que han perdut. En una de les ocasions que he mencionat vaig veure com un parell de xicots de la contrada que, anant sempre al davant, havia perdut en els darrers cinc metres de pista s'arrencaven literalment els cabells i ploraven amb una irreprimible amargor.

El pal.li, aquell gonfanó amb l'escut de la ciutat, ja tindrà nou custodi per tot un any. Cants pels carrers, la nit desentumint-se per damunt de les colines sieneses, els restaurants plens a vessar d'un públic xiroi i sorollós, les noies més boniques que mai... Ah, Itàlia!■

Música

Si hi ha un compositor de la gran música del qual s'hagin fet, últimament, abundants estudis i monografies tant a l'Estat espanyol com a l'estranger, aquest és, indubtablement, Gustav Mahler. Els musicòlegs han cercat a la seva figura i a la seva obra in comptables motivacions que molt bé podrien dir que potser la seva música descriu un món fascinant, poètic, ple de suggerències, expressat, molt sovint, en un llenguatge inclús excessivament fastuós. Potser també darrera d'aquestes notes es troba un personatge contradictori, desarrelat del seu entorn, un intel·lectual capaç de presentar-se amb lucidesa a la seva lluita interior, tal i com ha suggerit un crític. Tal vegada perquè tota la vida de Mahler va significar un desesperat esforç per trobar el que un tractadista ha definit com «una unitat estable». Potser pel contingut teatral, apoteòsic, de la major part de la seva considerable obra. O perquè semblava com si necessités consolidar la seva força a través de la grandesa de la seva música.

Nascut a Kalischt (Bohèmia) el 1860, va morir a Viena el nostre segle, el 1911. Fou un excel·lent director d'orquestra i, per suposat, un gran compositor. De la primera faceta, la direcció orquestral, han quedat meravellosos deixebles, tals com els mestres Bruno Walter, Richter i Fran Schalk. Però avui, quan hom parla de Gustav Mahler s'al·ludeix més el compositor i l'obra que ens ha deixat: nou simfonies i una desena només iniciada; també les seves moltes composicions especialment dedicades a la cançó, al «lied»: «Cançons d'un company viatger», «El cant del dolor», «La cançó de la terra»...

Gustav Mahler, un personatge contradictori, desarrelat, intel·lectual, amb lluita interior

GONZALO GARRIDO

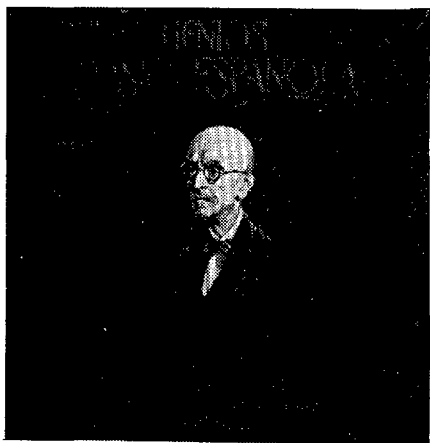
Es diu que cada simfonia, cada temps escrit per ell, condueixen a un món diferent; estan plens de contrastos, amb un marcat contrapunt d'idees i actituds defensades quasi amb desesperació, a pesar que era conscient de la seva fugacitat, ja que el seu caràcter era perfeccionista i exigent.

A la creativitat mahleriana, segons diuen els seus estudiosos, es troba indiscutiblement la influència dels ferments filosòfics, culturals i artístics del seu temps, la segona meitat del segle passat, els primers anys de l'actual i, en aquest sentit, cal fer referència especialment a les concepcions titàniques de l'últim romanticisme, al «Jugendstil» de finals de segle, al decadentisme, el simbolisme i el començament de l'expressionisme. La música de Mahler té una extraordinària magnificència, passió, sensibilitat i calor expressiva.

Magnificència i grandesa són les paraules adequades per al comentari de la seva primera simfonia, «El Titan», la qual es va formar basada en un gran poema, en el qual no podien faltar els significatius títols descriptius amb què el músic intentava transmetre els seus sentiments i intencions. L'obra, dividida en dos blocs, «La crida de la joventut» i «El menjar humà», es va estrenar a Budapest el 1889. Després perdria un moviment complet, un *andante*, potser a causa de la seva extensió, i aconseguiria la seva estructura definitiva. «El Titan» ens revela tot el lirisme i somnis de les cançons de la joventut del mestre. ■

Discoteca

MANUEL DE FALLA

«Noches en los jardines de España»

Un bell àlbum amb les dues obres tan conegudes del mestre andalús que acabà els seus dies en l'exili, a Buenos Aires. L'obra, basada en la llegenda popular que va servir a Alarcón per a la seva famosa novel·la «El sombrero de tres picos», feta extraordinàriament ballet. Quant a les «Noches en los jardines de España», producte d'una col·lecció de nocturns que Falla havia donat a conèixer als seus amics, els compositors francesos, en la intimitat de la seva llar i que va polir i retocar conscientment abans d'oferir al públic el resultat d'una creació orquestral tan bella.

JOSEPH HAYDN

Simfonies 99 y 100 «militar»

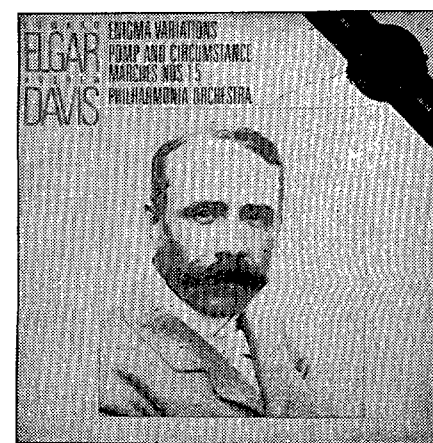
Són, més aviat, dos calidoscopis musicals de l'enginy d'Haydn amb apunts de diversos grups de temes y motius sense cap connexió i que ell va reagrupar i numerar. Es tracta de dues del grup de les simfonies Londres. S'hi posa de manifest l'enriquiment del colorit orquestral, l'audaç tractament dels instruments solistes de vent-fusta, les subtils dinàmiques d'algun dels seus moviments i la llibertat concedida als instruments que toquen les parts centrals contribueixen a distingir el significat i l'esperit d'aquestes dues grans obres.

JOHANNES BRAHMS

«Sonata 2 per a violoncel i piano»

Les dues sonates que Brahms va compondre per a violoncel i piano ho van ser a vint anys de distància l'una de l'altra, corresponent cada una d'elles a les etapes que poden considerar-se més importants en la feina creativa del mestre. La sonata 2 és una pàgina densa en què el violoncel adquireix brillantor i diversitat de recursos certament sorprenents en els quatre tempos de què consta l'obra: *allegro vivace*, *adagio affetuoso*, *allegro passionato* i *allegro molto*.

EDWARD ELGAR

Variacions «Enigma», marxes de «Pomp and Circumstance»

Les variacions «Enigma» d'Edward Elgar són un tema original per a orquestra que ha quedat per a la posteritat com l'obra més popular del mestre britànic, després d'estrenar-se a Londres el 1899. Quant a les cinc marxes de «Pomp and Circumstance» són, com diu un crític, fàcils per a les marxes i pràctiques per a les cerimònies i, indiscutiblement, del més bell efecte per a un concert.

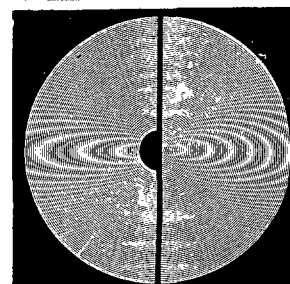
MUSICAL EIXIMENIS

DISCOS

C/. EIXIMENIS, 18 - TEL. 20 63 86 - 17001 GIRONA
C/. VILAFANT, 51 - TEL. 50 59 66 - FIGUERES

Compact Disc

TOTA LA MÚSICA CLÀSSICA

DOMINICAL

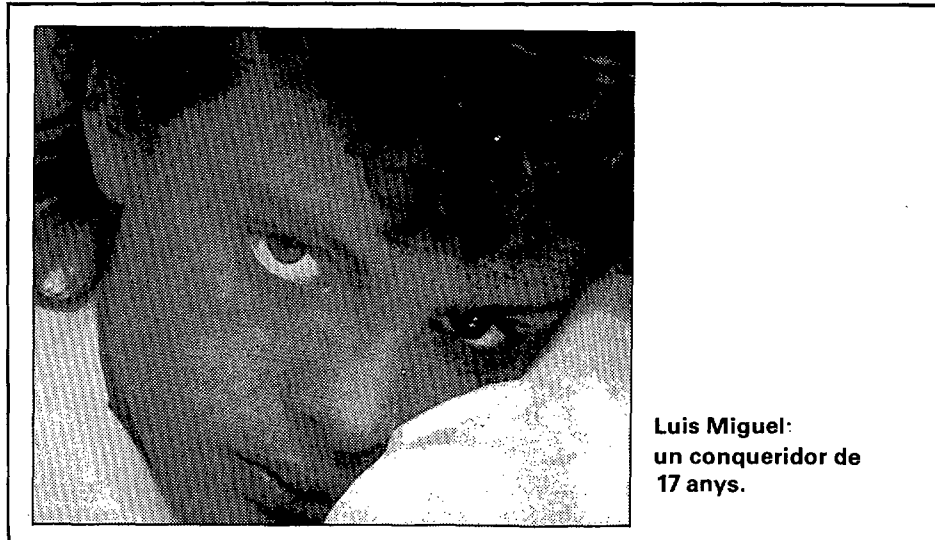
Jo no crec que hagi decebut a ningú la volta al món d'èxit del jove mexicà Luis Miguel, un noi amb 17 anys que du ja com a bagatge un important rosari d'èxits, i és que va començar la seva carrera, com totes les nostres amigues ja saben, als 11 anys, cantant una cançó de Pedro Marín, «Uno más uno = dos enamorados». Però després d'això i d'una i mil històries més, Luis Miguel aconseguia un Grammy cantant juntament amb ni més i ni menys que Shenna Eston. Després, però, d'aquelles aventures desapareixeria durant un any y mig per tornar aquest 87. Però en tot aquest període ha passat de tot, ha canviat de casa discogràfica, ha canviat també de pentinat, ha canviat la seva mentalitat i la seva forma de ser, i és que, com ja ha dit en diverses ocasions, ell és ara qui pren les seves pròpies decisions. Quelcom que ja pots constatar només de llegir el títol del seu nou àlbum, que s'anomena «Soy como quiero ser».

Fem una mica d'història, història d'una curta però intensa carrera, un palmarès que compta ja amb: desenes de discos d'or i platí, un sens fi de trofeus, un Grammy, dues pel·lícules, i, és clar, a més a més de tot això, milions de fans a tot el món. I és que podria dir-se que a la seva tendra edat ja ho ha aconseguit tot, i inclús que ha sabut convèncer tot el continent sud-americà, el qual tenia dubtós després de la desconfiança que va haver-hi per part d'alguns sobre el futur de Luis Miguel, al qual i com a tots els nois de la seva edat preocupava el canvi de veu, i inclús ell mateix va arribar a desconfiar sobre les seves possibilitats

Luis Miguel: l'èxit als 17 anys

LUIS BAENA

de poder continuar cantant, però els anys han passat i el canvi de timbre en la veu de Luis Miguel s'ha produït i res dolent no ha s'ha esdevingut. Això va ser el que definitivament el va convèncer de tornar a entrar a un estudi de gravació, i això va ser precisament el que va fer, amb l'ajut d'un dels compositors i productors més actius i prestigiosos de tota l'Amèrica llatina, Juan Carlos Calderón. Aquest fou l'home que confià plenament en Luis Miguel i el qui va treballar amb ell en aquesta reaparició després d'un any i mig en el qual, com ja t'he dit, ha passat de tot. Parlem ara de l'àlbum, d'un àlbum molt agosarat, molt variat i amb enormes

Luis Miguel: un conqueridor de 17 anys.

possibilitats de col·locar-se també entre els que més agraden en el nostre país, si bé és un àlbum adolescent, amb excel·lents arranjaments i amb algunes de les cançons universals de la música.

La cara A comença amb una cançó que els anys setanta va cantar Gloria Gaynor i després els veterans Tavares. La cançó la recordaràs de seguida i és un dels talls més comercials del nou àlbum de Luis Miguel. I ja posats de ple en el disc, contactem amb el segon tall, una cançó que ell comparteix amb una de les dones triomfalistes del moment, Laura Branigan. Ambdós es recreen d'una forma meravellosa en una cançó que convida a això. El tema en qüestió és «Sin hablar». Després, el que arriba és ni més ni menys que el tall estrella de l'àlbum, «Ahora te puedes marchar», una

cançó que per no variar dins la tònica de l'àlbum és una altra versió d'una cançó mítica de fa moltíssims anys, d'una cançó que varen popularitzar els Surf el 1963.

I una altra de les cançons que he de destacar és la segona que Luis Miguel ha compartit amb una altra veu femenina important, mexicana com ell, Rocío Banquells, una dona que compagina la seva carrera com a actriu i la seva carrera discogràfica. Ella és la dona que rep una pila de flors tendres al segon tall de la segona cara, «No me puedo escapar de ti».

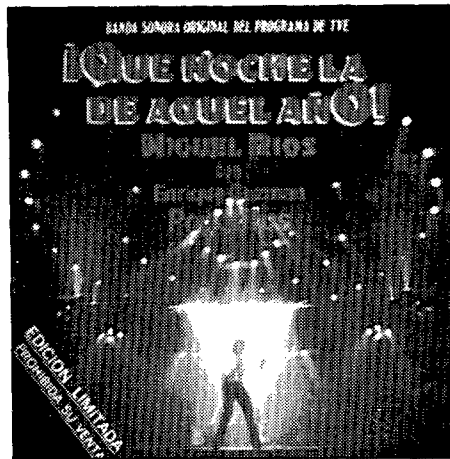
La resta no te la descobriré. Vull que t'encarreguis tu d'això mateix i segur que igual com jo opinaràs que aquest noi continuarà conquerint cors i molt d'èxit. ■

Els singles que fan la guerra

JACK MIX IV

Sí, sí, aquest disc avisa, però ràpidament t'adrenalitza el cos a un ritme frenètic. Jo crec que ni el més «muermo» es pot escapar d'aquest nou disc de mescleres, i amb això tan sols vull dir-te que el nou any en aquests primers compasos continuarà amb la tònica que li ha marcat el seu antecessor, molt de ritme, molt de balloteig i a més la suculent quantitat de Mix que ja està apareixent. El ritme aquí dins és tremend, però les mescleres són d'allò més senzilles, encara que, això sí, s'han provist d'un bon material, entre el qual es troben cançons com «Pump up the volume», «Le freak», «FLM Toy boy», «Call me» i alguna més ja menys important.

MIGUEL RÍOS

Aquesta és la nostra primera pàgina d'actualitat de l'any 1988, pàgina que s'ocuparà, com sempre, de destacar-te l'actualitat, actualitat amb nom propi, en aquest cas. Miguel Ríos, un dels homes més professionals d'aquest país i al qual no ha acompanyat massa la sort darrerament als seus últims projectes. En canvi, ha sabut donar tota una lliçó a tots els grans «professionals» de televisió. «Qué noche la de aquel año», amb aquest títol trencaria completament els motlles de la petita pantalla i començava a recordar les millors veus i moments de la música al nostre país. Molts diuen que ha pecat de protagonisme. Potser sí o potser no...

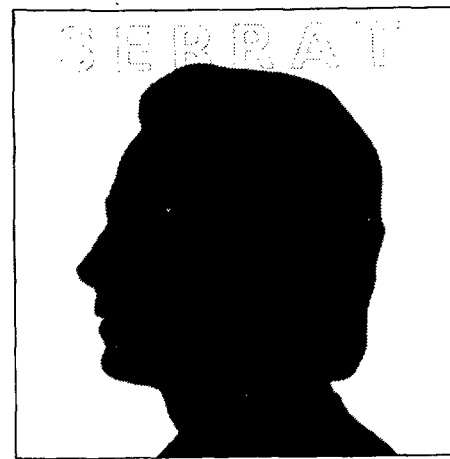

ORQUESTA MONDRAGÓN

L'èxit d'aquesta banda està essent fortíssim i, a més, perllongadíssim. Des de la «Primavera 87» no han parat ni un sol moment de sonar i tocar pertot el país.

L'Orquesta Mondragón ha tingut un any infinitament bo, jo diria que el més bo des que la formaren. «Ellos las prefieren gordas», aquest és el títol genèric del seu últim treball, el qual, per cert, continua encara col·locant-se a dalt en cadascun dels singles que va llançant. Ja van quatre.

Ara, i per uns tres minuts, oblidat de mi; sí, sí, oblidat de mi i centra la teva atenció en el nou disc de l'O. Mondragón.

SERRAT

Hem tingut crítiques per a tots els gustos sobre el nou LP de J.M. Serrat, el qual continuem admirant moltíssim, però al qual també critiquem l'excessiva repetitivitat de les seves músiques i esquemes. Si fem una ullada a les seves cançons, quasi totes, encara que tinguin diferents lletres, tenen la mateixa música, encara que en aquest single inclou alguna novetat sonora, i per això precisament te'l recomanem.

«Los fantasmas del Roxy», un tema sense més històries, però per a mi és dels més complets que hi ha dintre el nou àlbum d'en Serrat, el qual, malgrat tot, continuem admirant moltíssim.

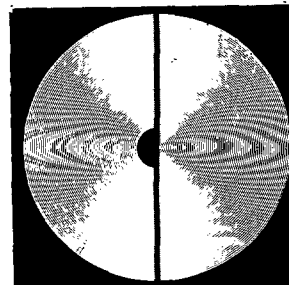
MUSICAL EIXIMENIS

DISCOS

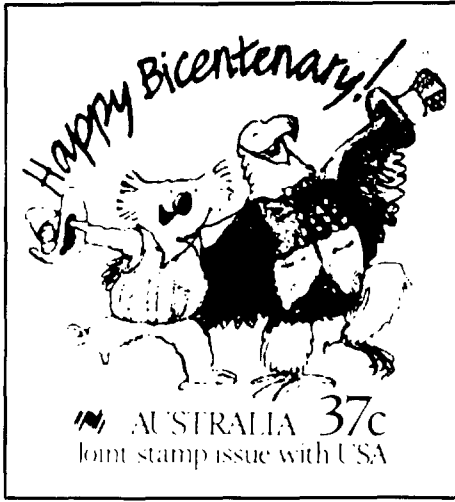
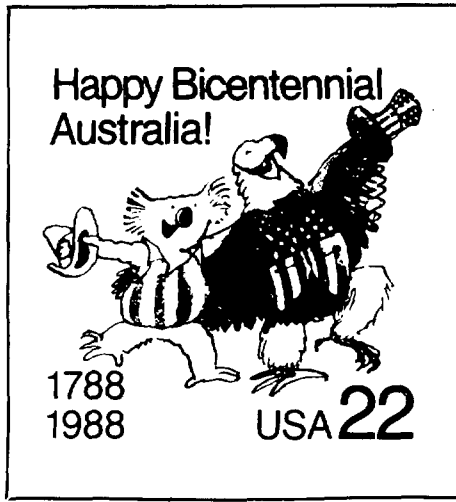
C/. EIXIMENIS, 18 - TEL. 20 63 86 - 17001 GIRONA
C/. VILAFANT, 51 - TEL. 50 59 66 - FIGUERES

Compact
Disc

TOTA LA MÚSICA • TOTS ELS ESTILS

Col.leccionisme

El segell que commemora el bicentenari d' Austràlia i que emetran aquest país i Estats Units.

A més de la Unió Postal Universal, UPU i la Confederació Europea, CEPT, és normal i habitual que diverses administracions postals portin a terme l'emissió conjunta de sèries filatèliques, amb motius generalment afins a les mateixes. Aquest cas va ocórrer al nostre país amb motiu de l'Exposició Europalia de Brussel·les i la consegüent tirada d'un segell molt semblant per part d'Espanya i Bèlgica, o bé, tal com és el cas dels USA, més prolífics evidentment en aquests tipus d'iniciatives i que han emès sèries en combinació amb Austràlia, Suècia i Finlàndia.

La primera d'elles fa referència al tres-cents cinquanta aniversari de l'arribada dels nòrdics a les terres nord-americanes, bona part d'elles encara no colonitzades pels exploradors espanyols, essent el motiu del segell comú a tots tres països, Estats Units, Suècia i Finlàndia, reflectint dos navegants junt amb altres tants nadius, sobre un mapa d'aquelles terres, dues naus i la vella Europa separada pel oceà Atlàntic.

Aquella fita històrica es produí l'any 1638, i es posà el nom de Nova Suècia als territoris descoberts i colonitzats pels nord-europeus.

L'altra sèrie, així mateix d'un sol facial

per a cadascun dels països, USA i Austràlia, commemora el bicentenari de la població de l'illa-continent australià, tot representat per la il·lustració de l'àliga

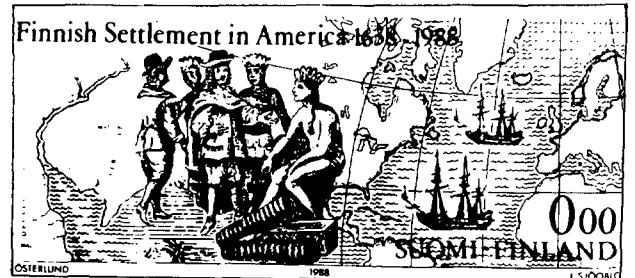
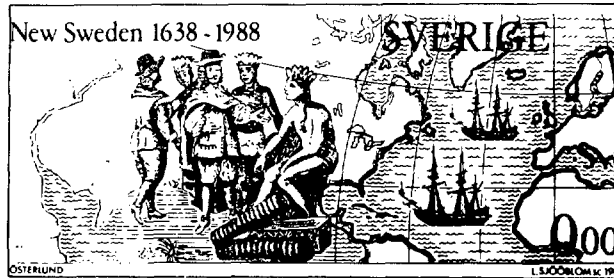
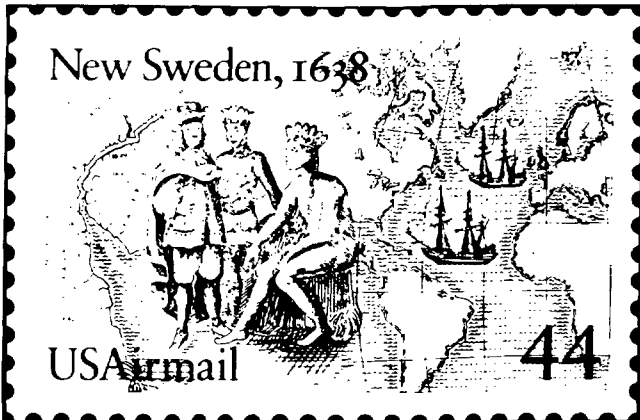
americana i el koala austral, vestits amb els respectius colors nacionals.

Els segells han estat dissenyats per l'artista gràfic Roland Harvey, de Fitzroy,

Victoria, i la presentació tindrà lloc a Sidney, el proper dia 26 de gener, coincidint amb sengles exposicions filatèliques nacionals, una per país. ■

L'agermanament entre administracions postals

XAVIER ROMERO

Tres països s'han posat d'acord en la emissió d'un segell amb idèntic motiu, el 350 aniversari de la colonització de Nordamèrica pels suecs.

Mata-segells sobre el sis quarts

Alguns col·leccionistes filatèlics avançats i veterans solen especialitzar-se en el segell clàssic, tant en la seva total amplitud com en una determinada peça, sèrie o any. Es tracta d'un terreny vedat a l'aficionat modest, encara que, no obstant això, lògicament, pot gaudir del coneixement i contemplació d'aquests segells únics i cars gràcies a

les exposicions de categoria que regularment se celebren arreu.

Un graó més és el de les varietats, com la marcofilia, per exemple, i aquesta és la que ens dona peu avui per mostrar-vos una bonica col·lecció de mata-segells sobre el sis quarts negre, el primer segell espanyol, aparegut l'1 de gener de 1850. ■

Anunci de l'Olimpiada d'Hivern '88

Amb motiu de la celebració l'any 88 dels Jocs Olímpics, que com ja deuran saber els d'estiu tindran per marc Seül (Corea del Sud) i els d'hivern, la ciutat canadenca de Calgary, a hores d'ara ja comencem a rebre notícies d'emissions filatèliques commemoratives d'aquest important esdeveniment.

Per la seva coincidència amb la temporada d'esquí, els mostrarem la sèrie de sis segells més el fullet-bloc, que fa uns dies ha aparegut a Hongria, dedicada precisament als Jocs Olímpics de la neu. L'artista gràfic és György Oláh, i els facials de 2, 2, 4, 4, 4 i 6 Ft., més 20 Ft. per al fullet, amb aquests motius, respectivament.

Patinatge de velocitat, cursa d'esquí, biatló, hockey sobre gel, bobsleigh a quatre, salt d'esquí i slalom.

Es tracta d'una de les temàtiques filatèliques més atractives i practicades, aquesta de l'olimpisme i esports en general, i a bon segur que tant la sèrie hongaresa esmentada com d'altres que vagin sortint faran les delícies dels aficionats. ■

LA tradició gironina dels «fanalets» per anar a «esperar els Reis» no ha estat, en el pas del temps, una manifestació multitudinària circumscripta a les anades i vingudes Rambla amunt i Rambla avall. Ha tingut, també, un reflex en el paper escrit i dibuixat, i ens ha deixat una imatge literària i gràfica de l'arrel que els Màgics d'Orient han mantingut sobre la quitxalla (i els que no ho són) de Girona. Hem trobat algunes publicacions referides a aquesta diada entranyable i les hem volgut portar a les pàgines d'aquest diari per demostrar que els «Reis» no són allò que els galifardeus bescanten per desvetllar innocències, sinó que ens visiten cada any i «porten» coses a la gent que creu en la seva presència. I, si no, ¿com explicar-se que al Sr. Ramon cada any els Reis li portaven una corbata cada cop més bonica?

Tenim al davant uns «GOIGS EN ALABANSA DELS SANTS REYS MAGOS BALTASAR, GASPARY MELCHOR». Estan impresos a Olot per Joan Bonet. No tenen data d'impressió però pensem que foren publicats en els anys vint d'aquest segle. Una xilografia més antiga de l'adoració dels Reis dona molt de caràcter a la fulla impresa. El vers no té interès especial, però sí ho tenen les advocacions llatines: «Reges Tharsis, et insula manera offerent» i «Reges Arabum, et Saba dona adducent» que semblen situar els Màgics en zones geogràfiques de l'Orient.

Hem trobat, també, una nadala de l'entranyable amic Jaume Ministral titulada «PETIT CONTE DE REIS», publicada l'any 1980, en la qual en Jaume (amb els ulls enroigats per l'emoció que mai no el deixava) ens explica com els Tres Reis canviaren el color de la pell. Diu així: «En aquell moment, s'obriren els cels i un llamp esfereïdor es precipità enmig del

Impresos populars gironins del cicle nadalenc (i IV)

Escrits i imatges sobre els Tres Reis

JOAQUIM PLA DALMAU

foc. Gaspar empal·lidí i el seu rostre es tornà blanc com la neu. A Melchior, roig d'indignació, se li encengueren les galtes i els cabells. I la pell de Baltasar, rostida pel llamp de Déu, es convertí en carbó...».

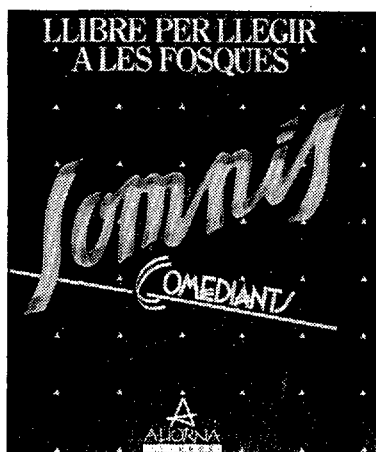
També he trobat unes imatges que un tal Joaquim Pla va dedicar al seu pare Joaquim l'any 1944 i que, si bé s'anàlitzem, s'hi troba la sement del que, molts anys després (1956), va donar peu al rebement dels Reis a Girona que es ve repetint (amb més o menys motorització) trenta anys després.

Avui som diumenge, tres de gener. Feu bondat tan sols tres dies, i el dia sis els Reis us deixaran alguna cosa.■

Informació de LLIBRERIA PLA DALMAU Rambla Llibertat, 20 - Tel. 20 01 86

Novetats

Un llibre singular

Els Comediants. SOMNIS. Un llibre per llegir a les fosques. Edita Aliorna 1987. 20 pàgs. Cart. 1.990 Ptes. Llibre escrit sota la temàtica de l'obra LA NIT, dels Comediants. Està imprès amb tinta blanca fosforescent que cal posar a la llum d'una bombeta o del sol i llegir-lo, després, a les fosques. Té moltes il·lustracions fetes de la mateixa manera. És tot un acudit, de la mateixa manera que ho va ser SOL SOLET i que, pel que sembla, ho serà LA NIT, a punt d'aparèixer. Cal reconèixer que els Comediants, a més de sorprendre'ns amb el teatre, també ens poden fer ballar el cap amb els llibres que inspiren.

Narració

Manuel Vázquez Montalbán.

LOS ALEGRES MUCHACHOS DE ATZAVARA. Seix i Barral-Comercial Planeta. 1987. 288 pàgs. Rtg. 975 Ptes. Un estudi de costums de la societat frívola dels anys 70, reunida en una platja del Mediterrani que refusa la pretensió d'un jove ambiciós i de posició modesta que lluita per introduir-se entre els consolidats. Quatre narracions sense gaire pietat, la darrera de les quals ens porta als nostres dies. Un nou llibre de Vázquez Montalbán que està dins la seva trajectòria de treure els drapets al sol d'una societat decadent i lleugera.

Informàtica

Kris Jamsa - Steven Name-roff. TURBO PASCAL. BIBLIOTECA DE PROGRAMAS. Edita Osborne-Mc. Graw-Hill. Edita Graw-Jill. 1987. 474 pàgs. Rtg. 2.745 Ptes. Extracte de l'índex: «Sólo para Turbo Pascal. Rutinas matemáticas. Manipulación de matrices (Arrays). Búsquedas y clasificaciones. Manipulación de cadenas. Punteros y estructuras dinámicas de datos. Entrada y salida. Menús y E/S especial. El interfaz con el BIOS en ROM y con el DOS. Rutinas de manipulación de archivos. Programación del tubo (pipe). La Turbocaja de herramientas (Turbo Toolbox). Utilización de los Turbo Graphix. Rutinas varias. Procedimientos incorporados de Turbo Pascal. Códigos ASCII. Bibliografía.

Embaràs

Arlene Eisenberg i altres. QUÉ SE PUEDE ESPERAR CUANDO SE ESTÁ ESPERANDO. Edita Medici S.A. 1987. 358 pàgs. Rtg. 2.523 Ptes. Amb revisió, pròleg i notes del Dr. Josep Mª Dexeus de l'Institut Dexeus de Barcelona. Explicació amb un format clar, més per més, de totes les preguntes que puguin interessar o preocupar a la futura mare. Un llibre que pot ser molt útil per calmar ansietats. Amb il·lustracions i quadres de dieta.

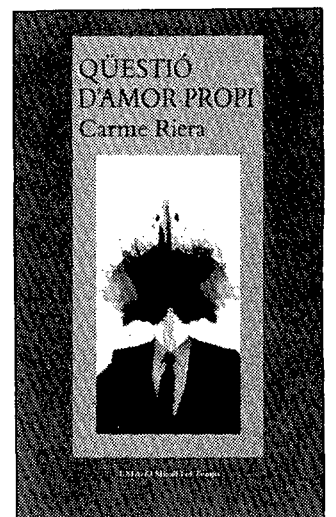
Cuina

Françoise Prévost. RECETAS DE COCINA PARA INÚTILES. Edicions B.S.A. 1987. 260 pàgs.

Rtg. 975 Ptes. Aquest és un llibre de cuina escrit principalment «contra» els homes. Ve a dir que si algú és inútil per fer una truita, llegint el llibre pot convertir-se en un cuiner acceptable. Conté receptes fàcils, gens complicades, i uns dibuixos humorístics de José Luis Martín acaben d'adobar la salsa. Un llibre graciós i oportú per regalar aquestes festes al sofert cap de casa que, pel que es veu, després de guanyar un sou a l'oficina, s'ha de posar a fer de cuiner quan arriba a casa.

Serveis secrets

Christine Ockrent - Conde de Marenches. SECRETOS DE ESTADO. Planeta 1987. 230 pàgs. Rtg. Aquest llibre, que ens posa en contacte amb qui fou el cap dels serveis secrets de França, està escrit per la popular periodista francesa Christine Ockrent després de llargues entrevistes amb el Conde de Marenches. El diplomàtic explica coses tan interessants com l'enderrocament de Bokassa, l'expansió de la URSS, la caiguda del Sha de Pèrsia, la guerra entre Iran i Iraq, la política de Gaddafi, el problema del terrorisme, l'enfonsament del Greenpeace i altres temes propis dels serveis secrets de França en les darreres dècades. Marenches no ho revela tot, perquè és mesurat i conservador, però Christine li estira la llengua tant com pot.

Narració

Carme Riera. QUESTIÓ D'AMOR PROPI. Edicions Laia. El Mirall del Temps. 1987. 86 pàgs. Rtg. 750 Ptes. Una novel·la curta de la guanyadora del Prudenci Bertrana de l'any 1981. En «Questió d'amor propi», l'autora, utilitzant un llenguatge directe amb formes mallorquines evidents, ens presenta la reflexió d'una dona de cinquanta anys que fa una reflexió sobre un episodi d'amor, viscut a la lleugera i que acaba amb un «joc agre» entre els dos protagonistes. L'obra comporta una crítica evident a certs cenacles i premis literaris. Carme Riera guanyà l'any 1974 el premi Recull de Blanes amb la narració «Te deix el mar, amor, com a penyora».

Salut

Consells per als excessos d'aquestes festes

Un any més hem celebrat les festes de Nadal i Cap d'Any. Aquestes diades són molt propenses per fer bons àpats, per menjar molt i no gaire bé, per aixecar-se de la taula ben tip i, com que se solen fer sobretauls llargues, ja que és de les poques ocasions en què es troben tots els de casa, es va picant mentre s'enraona i s'acaba amb la panxa una mica massa plena. Abans, en els temps de les nostres àvies, el dinar de Nadal era la tradicional escudella i carn d'olla, amb el pollastre rostit, que era una delícia a totes les llars. Ara se'ns ha quedat en poc tot això. Necessitem plats més sofisticats, llagostins, llagosta, caviar, salmó, còctels de gambes, vedella, etc... Només veient els menús de Cap d'Any, ens adonem que com més estrany és el plat, més ens atrau la curiositat. És bo inventar-se motius per trencar la rutinària monotonia diària, però caldria vigilar els excessos... Vaig llegir en algun diari no fa gaires dies que potser s'hauria de menjar menys i parlar més. El que és inevitable és que tots mengem més del que solem menjar els altres dies, i també bevem més, car totes les festes no serien el mateix sense destapar l'ampolla de cava. Els transtorns digestius i ressaques durant aquestes festes es troben a l'ordre del dia. Per això, voldria posar-vos en alerta per solucionar aquest petit problema, encara que millor seria prevenir-lo.

Si després d'un gran àpat sentiu cremor, acidesa, sensació d'estómac pesat o massa ple, cal prendre una mica de bicarbonat amb aigua, o bé unes cullerades de

sal de fruites i prendre-les mentre estan en efervescència. Si malgrat això no passa, es pot incitar la persona afectada al vòmit mitjançant alguna mena de remei caso-

IMMA BARCELÓ (metgessa)

la com beure sal, uns dos grams, barrejada amb aigua i prenent-ne uns dos o tres vasos.

És important mantenir l'estómac en repòs estricte sense menjar res durant unes 24 hores o bevent només líquids durant aquest temps. Es continua amb dieta tova, és a dir, amb arròs bullit, verdures, peix, pomes al forn...

És difícil que en aquestes dates se segueixin aquests consells, per tant bé podeu començar a posar-les en pràctica l'endemà mateix del dia de Reis.

Què cal fer...

- **M**enjar amb tranquil·litat.
- Mastegar bé.
- Evitar empassar-se molt aire.
- No prendre moltes begudes amb gas.
- Tenir compte amb les begudes alcohòliques.
- No veure mai amb l'estómac buit.
- No prendre sedants si es pensa beure.
- No provocar el vòmit si la persona està eufòrica o exaltada.

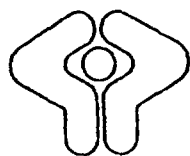
En cas de ressaca s'aconsella una dieta lleugera i prendre analgèsics tipus aspirina o paracetamol si es té l'estómac delicat... I a ser possible no tornar-hi.

De totes maneres, ben segur que tothom s'ho ha passat la mar de bé. Ara, a ser prudent la nit de reis i no us oblideu deixar les sabates al balcó...■

RICARD CAMÓ

Si després d'un gran àpat sentiu cremor, acidesa o sensació d'estómac pesat, cal que prengueu una mica de bicarbonat amb aigua, o bé unes cullerades de sal de fruites

QUEREMOS SU OPINIÓN

¿Considera lo más importante su salud y la de los suyos?

SÍ NO

¿Le agradaría tener cubierta la asistencia sanitaria por medio de la medicina privada?

Esta atención sanitaria ¿deberá ser prestada con libre elección de médicos y medios, sin limitación alguna?

¿Le gustaría ser internado en caso de necesidad en la Clínica que Ud. prefiera y que más confianza le merezca?

¿Prefiere la libertad de poder ser intervenido quirúrgicamente en el País donde Vd. elija?

¿Está dentro de sus posibilidades pagar por estos servicios entre 3.000 y 4.000 ptas. mensuales?

SÍ NO

Si utiliza durante un año estos servicios ¿encuentra correcto una bonificación de hasta un 20%?

Si ha contestado afirmativamente a todas las preguntas, le rogamos nos envíe cumplimentado este boletín, así como los datos que se detallan más abajo, con el fin de facilitarle más información. Gracias:

PREVIASA
SOCIEDAD ANÓNIMA DE
SEGUROS Y REASEGUROS

CUIDAMOS SU SALUD,
GARANTIZAMOS SU ECONOMÍA

DESITJO MÉS INFORMACIÓ

Noms i cognoms

Tel.

Domicili

Localitat Edat

Avda. Jaume I, 48-50, 1º
17001 GIRONA - Tel. 20 43 68

DOMINICAL

La cuina catalana en el País Basc

ANNA SOLÉ

La cuina catalana, concretament la cuina de Girona i més específicament la del pirineu gironí, va estar a Sant Sebastià. Una cuina genuïna, autèntica, natural, senzilla, espontània que va oferir «Can Borrell» de Meranges. Jaume Guillén i Lola Pijoan, que en aquesta petita vila propera a Puigcerdà tenen instal·lada una veritable càtedra de cuina autòctona, han estat vàlids ambaixadors del nostre art culinari.

Aquestes jornades catalanes a Donostia varen tenir un marc idoni, el menjador de Mari-Galant, restaurant de l'històric i luxós hotel Londres de la capital donostiarra. Un marc excepcional: els seus finestrals s'obren al cim d'una de les estampes més precioses d'Europa: l'esplèndida badia de la Conxa. Tal vegada, el Mari-Galant és únic a Sant Sebastià per la seva tan privilegiada ubicació. L'hotel de Londres pretén acreditar el seu nou restaurant i situar-lo entre l'elit de les cuines públiques guipuscoanes. I al mateix temps, té la intenció de donar-lo a conèixer a la resta de l'Estat. Per això organitza jornades culinàries de diferents geografies. Segurament, una de les manifestacions més interessants ha estat l'exhibició de la nostra cuina a Sant Sebastià. Efectivament, la majoria dels experts i comentaristes gastronòmics coincideixen a considerar les cuines de Guipúscoa i Girona com a les primeres d'Espanya. S'ha tractat molt aquest tema i sembla indiscutible tal primàcia. De mane-

ra que una festa d'agermanament entre ambdues geografies culinàries té un evident interès. Efectivament, va interessar molt la cuina gironina de Can Borrell als guipuscoans que varen acudir, nombrosíssims, a les taules del Mari-Galant.

Als exigents i educats paladars bascs, els van agradar extraordinàriament les nostres especialitats, des dels canalons al trinxat amb rosta, des del succulent estofat a la humil i reconfortant sopa de farigola, des de l'afrancesada brandada de bacallà fins al postre català per antonomàsia, la deliciosa crema catalana.

Ha triomfat a Sant Sebastià aquesta cuina, cuina autòctona, basada en productes de casa nostra i elaborada amb rigorosa fidelitat al receptari tradicional per una cuinera sàvia, experta, exquisita i enamorada de l'ofici,

Lola Pijoan, que treballà als fogons del Mari-Galant amb la mateixa dedicació i serietat que ho fa a Can Borrell, ajudada, com sempre, per Toni Dach, alumne predilecte i veritable mestre de cuina amb un brillant i prometedor futur.

Presentà la cuina gironina una de les firmes més il·lustres del periodisme gastronòmic basc i espanyol, Juan José Lapitz, comentarista gastronòmic i prestigiós cuinòleg. «És important, manifestà, que els guipuscoans i els gironins coneguem millor les nostres cuines. Com qualsevol altra manifestació artística, la cuina es nodreix dels intercanvis d'idees i d'experiències i, sens dubte, aquests contactes contribueixen a desenvolupar nous i interessants temes».

El 8 de març la Chaîne des Rotisseurs atorgarà els premis Pedro Rovira

Un cop més, la Chaîne des Rotisseurs, prestigiosa associació gastronòmica implantada a més de 110 països del món, ha convocat a Catalunya els VI Premis Pedro Rovira, creats per distingir aquelles associacions, entitats, escriptors i professionals que més hagin destacat durant l'any 87 en l'enaltiment de la gastronomia en qualsevol de les seves varietats: publicació de llibres, programes de ràdio, manifestacions corporatives, decoració dels restaurants, cartes originals,...

El termini obert per a tots aquells aspirants que desitgin obtenir un d'aquests premis finalitza el proper dia 31

d'aquest mes. Així mateix, els membres del jurat, presidit per Luis del Olmo, conseller i president de la COPE a Barcelona, podran també presentar les propostes que considerin oportunes.

El lliurament de premis tindrà lloc en el decurs d'un sopar de gala el dia 8 de març.

Cal recordar que, en anteriors edicions, han estat mereixedors del Premi d'Honor de la Chaîne des Rotisseurs el Doctor Antoni Puigvert, per l'home universal enamorat també de la cuina catalana i gràcies al qual molta gent en continua menjant; «Familia Hotels», per l'asso-

ciació d'un nombrós grup d'hotels familiars que, portats per diverses generacions de pares a fills, han sabut transmetre al qui entra per la porta la certesa de trobar-se a casa; «La mesa más larga del mundo» i «Can Borrell» de Meranges, per l'esforç de dedicar els millors anys de la vida als bells paratges de la Cerdanya amb una casa i una cuina que enamoren a tothom. També han estat premiats, Mercedes Girals Salinas, Editorial Plaza-É-Janés, les Trobades Gastronòmiques de Alcoledge, Masia Cal Rei de Castell d'Aro, Vichy Catalán, restaurant Can Ventura...

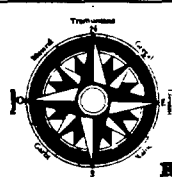
M.B.

Restaurant
ROSALEDA

Recomanem:

Costelles de porc a la mel de romaní

Passeig central del Parc de la Devesa
Tel. (972) 21 36 68
GIRONA

**RESTAURANT
GARBI**

Pompeu Fabra, 13
Tel. 20 30 36 GIRONA

Restaurant
EL MOLÍ DE LA SELVA

Comunica que tindrà
TANCAT PER VACANCES
del 2 al 22 de novembre

Ctra. Vidreres-Platja d'Aro - Tel. 47 03 00

Restaurant

Can BARRIS

Ctra. Aeroport Cassà
Tel. 46 10 05
CAMPLLONG

Restaurant
Els Escuts

LLAGOSTERA Tel. 83 04 50

RESTAURANT
EL CABRIT

Sant Esteve de Llèmena
Tel. 44 30 11

¡El rei del cabrit!
Tancat tots els dimecres
no festius

Restaurant
Bahia

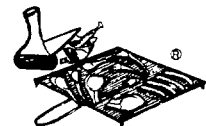
Direcció: Emili Albó
Obert tot l'any
Cuina de mercat
Pg. del Mar, 17-18
Tel. 32 02 19
SANT FELIU DE GUIXOLS

RESTAURANT

Mas Ros

Especialitat en:
cuina catalana i francesa
Ctra. Girona-St. Feliu
Tel. 46 12 33 CASSÀ DE LA SELVA

**LA BRASA
RESTAURANT**

Ctra. Santa Coloma, 21
Telèfons 85 60 17 - 85 62 81
RIUDARENES
DILLUNS, TANCAT

Moda

Per anar a la muntanya, navegar o passar el cap de setmana fora de casa, per fer l'equipatge de les vacances d'hivern, sortir amb els nens o simplement perquè es trobi cada cosa al seu lloc, aquí tenim una col·lecció de bosses sos de mà i bosses de diferents grandàries de Descamps, totes elles de diferents colors. Per la seva varietat de dissenys, volums i colors, aquesta col·lecció proposa des de la bossa que permet portar, sense que s'arrugui, la roba d'un cap de setmana, fins la bossa de mà en la qual caben els elements necessaris per passar una tarda fora de casa amb el bebè. També hi ha bossetes per al maquillatge, necessari per als cosmètics i bosses especialment pensades per portar perfums, les cremes i el xampú, totes elles recobertes amb plàstic per proporcionar una seguretat absoluta.

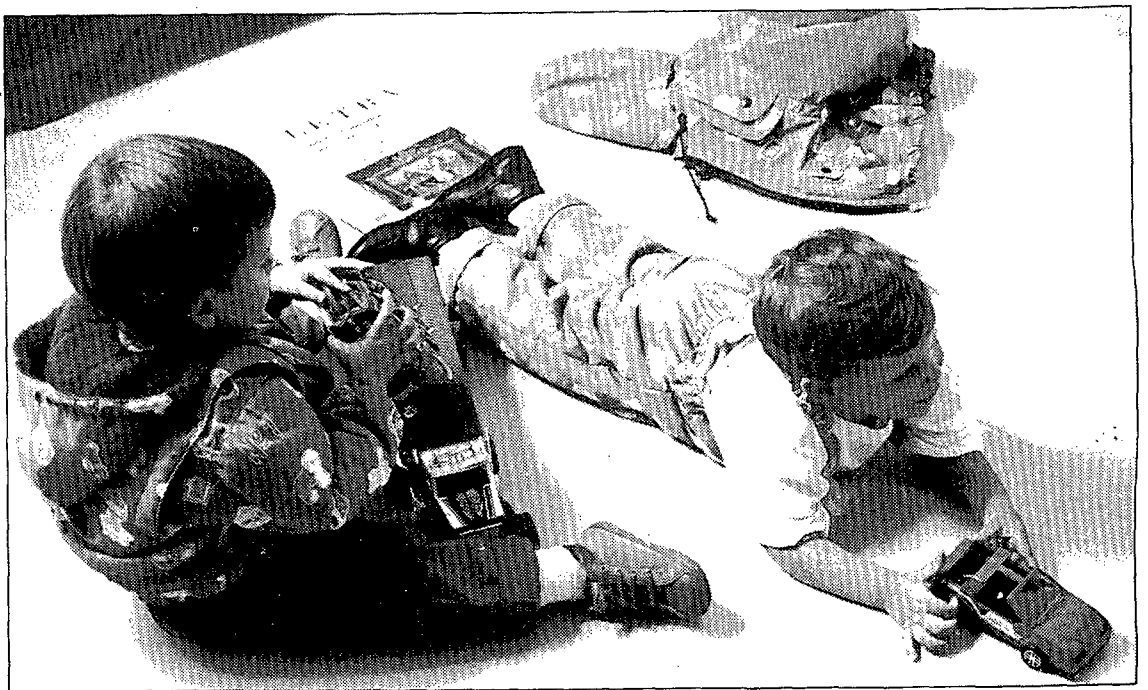

¿Què et portaran els Reis?

MAGDA BOUSO

Per als més petits, no estaria gens malament que els portessin un barnús com aquest de la fotografia. Càlids i atractius pel seu disseny, són iguals que els que portem els grans. Per després del bany, o senzillament per estar per casa, resulten d'allò més còmodes. Amb la cara i les manetes ben netes i acabats de pentinar, només els falta un barnús com aquest per semblar veritables angelets.

I per al pare i la mare, de ben segur que un abric i una «trenka» com aquests de la fotografia no els aniria gens malament. Ambdós són d'alcantara. El d'ella és de línia àmplia amb capellina a les espatlles. Per a ell, la típica «trenka» amb caperutxa inclosa. Dues peces fonamentals per passar els dies de fred que ens reserva aquest hivern.

Però com que els nens no estan sempre dins de casa, també hem de pensar en coses perquè estiguin ben macos a l'hora de sortir al carrer. Tota la màgia del món infantil es veu reflectida en aquesta col·lecció composta per caçadores de colors, estampades amb dissenys molt actuals, pantalons llisos i granotes amb tirants, amb estampats molt variats que poden conjuntar-se amb les caçadores. Per als encara més petits, elegants pantalons bombatxos enconxats de polièster i acabat de «xinz», amb o sense caputxa, que asseguren que, per allà, no hi pot entrar el fred.

DOMINICAL

Renault 21 Turbo Diesel

RICARD CAMÓ

No hi ha cap dubte que el Diesel ja no és el que va ser. Fàcilment reconeixibles pel seu lent caminar, l'escassa resposta a la carretera i condemnats a girar en un espectre molt reduït de voltes, els motors de cycle diesel eren mecàniques destinades a aplicacions relacionades, quasi sempre, amb un treball pesat i dur.

Amb l'entrada a escena de les noves generacions de motors diesel lleugers, es va obrir un gran camp a la motorització de les gammes més populars de vehicles, com alternativa tècnica a la complexa situació creada en el mercat petrolífer d'occident. S'inicia llavors una integració a l'allau de motors de combustió interna en els automòbils de turisme, en un repte de primera magnitud acceptat per la majoria de fabricants d'automòbils.

Renault, que ha demostrat el seu domini i vocació en les tècniques de sobrealimentació per turbo-compressor, ha utilitzat aquets tipus de motors en diferents models com: Renault Fuego Turbo

Diesel, Renault 25 TDX i Renault espace TDX. Ara, Fasa Rebaull introdueix a la seva gamma més popular, la dels Renault 21 motors, sobrealimentats de combustió interna i presenta el nou Renault 21 Turbo Diesel.

**Motor de 2.068 c.c., 88 CV
Turbo**

El grup motriu que incorpora aquest

recent vehicle és un «quatre cilindres en línia», ubicat en posició davantera longitudinal. Amb una cilindrada total de 2.068 c.c., aquest motor «quadrat» proporciona una potència de 88 CV DIN, sotmesos a un règim de gir de 4.250 r.p.m.

L'acció del turbo compressor Garret T-3 en la sobrealimentació d'aquests motors possibilita abastar unes altes prestacions en tan sols apretar una mica més sobre el pedal de l'accelerador i permet,

d'altra banda, disposar d'un excel·lent motor per sobre dels 15 Kg m en un ampli ventall de règims de rotació entre les 1.500 i 4.000 voltes, amb la qual cosa la resposta és, en tot moment, molt brillant.

Els Renault 21 Turbo Diesel aconseguixen una velocitat punta de 177 Km/h i el seu consum se situa en els 4,8 litres als 100 Km per una velocitat estabilitzada a 90 Km/h, 6,4 litres a 120 Km/h i 8,2 litres en una mitjana de circuit urbà. ■

Selecció nacional del Camel Trophy 1988

Durant els dies del 4 al 8 de desembre varen tenir lloc les proves finals per decidir els equips de la península i de les illes Canàries que aniran al proper Camel Trophy que se celebrarà a l'illa de Sulawesi els propers dies 22 de març al 9 de abril.

Aquest any, per primera vegada se celebrava conjuntament la final nacional. Anteriorment l'equip de les illes feia la selecció final a Gran Bretanya, però en aquesta ocasió es va decidir fer les proves conjuntes.

La raó per la qual l'Estat espanyol és l'únic país que aporta dos equips a l'aventura que és el Camel Trophy, s'ha de buscar en el fet d'ésser la península i Canàries dos mercats diferents per a R.J. Reynolds i cada mercat pot portar el seu propi equip al Camel Trophy.

20 varen ésser els candidats que varen mesurar les seves forces per ser seleccionats i poder acudir a Birmingham a la selecció definitiva i conformar així l'equip de dues persones que representarà l'Estat espanyol.

Per a la final nacional es va buscar un marc suficientment agrest i difícil que es pogués comparar al que trobaran a l'illa de Sulawesi.

La zona elegida va ésser la de l'Alt Túria a València. Les muntanyes i les valls trobats a la regió valenciana sorprenueren tots els integrants del grup. El campament es va situar a les proximi-

tats del poble abandonat de Domenyo i a les tendes de campanya instal·lades allà pernoctaran no solament els participants, sinó també els periodistes que acompanyaven el grup.

Les proves especials eren dividides en uns quants grups. Les denominades de Trial es realitzaven en zones molt difícils, compostes per combinacions de pujades i baixades quasi en vertical combinades amb córrecs de llacunes que portaren de cap més d'un participant. Les pluges recentment caigudes havien fet que inclús els organitzadors haguessin d'anul·lar una prova especial, ja que l'aigua havia arribat a una altura de tres metres en una de les zones de córrec. Un altre tipus de proves estava enquadrat en allò que es poden denominar proves d'habilitat. En aquestes els participants debien posar de manifest les seves habilitats amb el volant i el perfecte coneixement de la conducció tot terreny.

La composició del equips queda de la següent manera:

Equip de Canàries: José María Villavencio, 26 anys, comerciant, y Wuorter Cheri de 23 anys.

Equip peninsular: Francisco Pardo, de Barcelona, 28 anys, 18 vegades campió d'Espanya de natació. José Luis Esarte, enginyer, de 38 anys, de Pamplona. Fernando Maestre, de 29 anys, de València. Miguel Sanpedro, marí de 28 anys, de Sant Sebastià. ■

Jardineria

Plantació d'arbres

AMÓS

Es hora d'anar pensant en la plantació d'arbres de fulla caduca. En aquelles contrades on les glaçades fortes no són habituals, a més de pensar-hi, ja poden agafar el paló i començar a fer-hi el clot per al cap de dues o tres setmanes plantar l'arbre fruiter, ornamental o arbust preferit. Res de treure les ganes de treballar a les persones de zones fredes si durant aquests dies volen fer servir el jardí com a cremador de calories acumulades a taula. Però, es aconsellable que la plantació en aquest cas es retardi fins que les glaçades de gener i primers dies de febrer quedin enrera. El forat sempre és bo tenir-lo preparat amb antelació d'una setmana; a més de rebre la terra una beneficiosa airocitació, sempre tindrem l'oportunitat de comprovar si ens queda embassada l'aigua o té una bona filtració, aspecte important per a la vida de l'arbre i en el qual no es pren gaire atenció. Els llibres diuen que unes dimensions de 50 x 50 centímetres són les aconsellables, no restin bufant en arribar als 40 de profunditat amb l'autocomplaença del... Ja n'hi ha prou! Els deu centímetres últims són els més laboriosos... Vinga, siguin ben creients!... i continuïn picant.

Aproximadament la meitat de la terra extreta serà de bon aprofitar per barrejar amb adob orgànic i torba o terra vegetal i fer ben feta la plantació. Llencin pedres o runa, però no tot el piló.

També és imprescindible la preparació de l'arbre abans de plantar-lo. Encara que siguin inexperts, no s'hi capfiquin, resulta tan senzill com canviar una bombeta fosa. En primer lloc repassarem les arrels escapçant-les un xic, dos o tres dits, i tallarem aquelles que per motius de transport hagin resultat masegades o trencades. El mateix pel que fa referència a les branques i que resultarà ser la primera poda del nostre arbre. Aquestes observacions de dimensions de tall són vàlides per arbres adquirits en jardineria, considerant que l'arbre ja el rebem pràcticament preparat. Si per qualsevol circumstància d'aprovisionament arriba a vostès, diguem-ne, amb arrels i branques molt llargues, tallin fort deixant només 3 o 4 branques curtes i ben repartides.

És convenient fer la plantació amb el terreny sec. Si coincideix tenir arbre i forat «a punt de solfa» però la terra està fangosa serà millor guardar l'arbre uns dies en un lloc que protegeixi les arrels del vent i de les glaçades.

A l'hora de la plantació, submergeixin les arrels durant uns quinze minuts amb aigua i, definitivament, al clot, procurant que la seva posició sigui completament vertical. Omplim de terra pressionant cada palada amb el peu de manera que ens quedi ben compactada i superficialment, al voltant de l'arbre, en forma de cassola perquè en regar l'aigua no se'ns escapi. Precaució absoluta, en l'aspecte anterior, quan la plantació es fa en pendents, a

més pendent...més cassola!

Una regada profunda necessàriament ha de tancar l'operació. Rec profund que, segons clima i característiques del terreny, haurien de repetir amb una periodicitat de quatre a cinc dies durant les següents dos o tres setmanes i, després, més espaiadament.

Aprofitant les vegades que s'acostin a l'arbre per regar-lo, vigilin que la terra no presenti esquerdes. Els canvis de temperatura de vegades fan petites contraccions a la terra sobreposada i l'aire que poden rebre les noves arrels per les esclatxes podria malmetre l'arbre... Que tinguin bona ombra i bona collita.■

Estimats Reis:

De vegades m'he preguntat per què molts nens descobren un arbre o una planta després d'haver perdut la fe, i moltes persones... mai.

Perdoneu el meu atreviment si us en faig una mica culpables, és el que penso, encara que també comprenc el vostre neguit i presses per comprar totes les comandes i arribar.... amb pressupost i a temps.

Us escric, des del convenciment que seria bo aprofitar la vostra passada per promoure el costum de respectar i estimar la natura. D'entre moltes formes n'hi ha una que no falla: apropar llavors, bulbs, «plan-

sons» d'arbres o plantes als infants perquè ells en siguin responsables, ells en tindran cura! i... además faran intervenir en la plantació i conreu els pares, avis o persones properes cercant els seus consells. Amb la primera germinació o floració, tots plegats, recordaran entusiasmat el regal de Reis.

Per als amants de les plantes, bé que sabeu el feliços que estaran de rebre'n una de nova, un vestit per posar més bonica la que ja tenen o... si tanta bondat han fet, planta i vestit. No estaria de més la reposició d'alguna eina per arreglar el jardí. Per als amics de **Net i Bonic**, que estan a les «acaballes» no els podreu ajudar amb algun miler de bulbs per encetar la campanya 88? Siguen esplèndids! Per a mi, la «bici» que espero des dels vuit anys o...sinó, el carbó de sempre i.... tan content.

Us desitja
**FELIÇ
ANY
NOU!**

DOMINICAL

NOVA Pèrgola

MALLORQUINES / SILS

DIA 6 DE GENER

SESSIÓ DE TARDA

**SORTEIG
D'UN
COTXE**

INNOCENTI 990

**i molts
altres regals**

AUTO
ADURNÍ S.L.

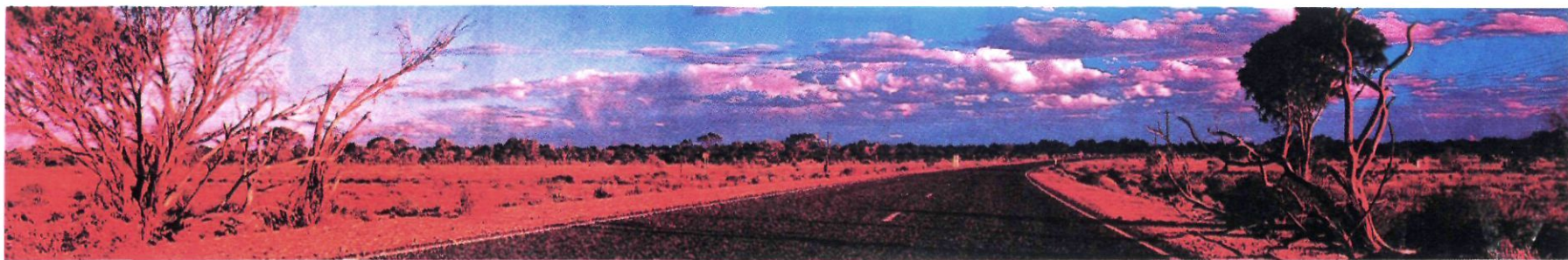
C/. Torin, 2 - Tel. 21 56 65
17007 GIRONA

DIA 15
DE GENER

SABRINA

EN CONCERT

FIAT

FIAT CROMA. VIATGE DE PLAER

Més de 200 punts de venda i assistència a Espanya

VISA IGA
CONCESSIONARI
FIAT

St. Narcís, 28 - Telèfon 24 12 12
17005 GIRONA

OLOT:
GARATGE REPRIS
Avgda. Reis Catòlics, 9
Tel. 26 41 45

BANYOLES:
AUTO BANYOLES
Mn. Constans, 276
Tel. 57 29 03

RIPOLL:
AUTO SPRINT
C/. Josep Mª Pellicer
Tel. 70 33 77

SANTA CRISTINA D'ARO:
AUTO-TALLER
EMILI BOSCH
Tel. 83 70 23

LLORET DE MAR:
AUTO BRAVA, S.A.
Ctra. Blanes a Lloret
Tel. 36 93 12

PALAFRUGELL:
COMERCIAL AMPURDANESA
DEL MOTOR, S.A.
Clavé, 7 - Tel. 30 34 50

SERVEI OFICIAL POSTVENDA
I RECANVIS

GARATGE INTERNACIONAL
ROBERT VIDAL SA.

Ctra. Girona-Anglès (Afores Salt)
Telèfon 23 15 61 - SALT (Girona)